

تەفسیری خال

منتدی اقرأ الثقی

www.iqra.ahlamonada.com

بهقه تههم

شیخ

محمدی خال

تهندامی مجمعی علمی عراقی

جزمی یهك

چایی یهكهم

چاپخانهی (أسعد) - بهغدا

۱۳۸۹ یك - ۱۹۶۹ ی ز

به یارمهتیی وزارتیی کاروباری شمال له چاپدرا

ئەم كىتەبە

لە ئامادە كردنى بىنگەى

(مىنىرى اقرأ الشفاقي)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۆ سەردانى پەىجى بىنگە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۆ سەردانى بىنگەكە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

پيشكه شگردن

پيشكه شبى :

يه كه م - به گيانى پاكي پيغه مبر « درووى خوى لى بى » كه نم قورثانه
 بىروزمى له خواوه بو هينانين كه نه خشمى هموو جيهانه ، وه ناقانه ريگايه كه بو
 گه يشتنى ئادمى به چله پوپه ي ژيان له هردو جيهانا ، وه گه ورتين كتيبته
 كه به هموو زبانيك و مرگير راوه ، وه هرچى نامه خانى مسلمانان هيه هموى
 بوژانين و روون گردنه وى نهوه ، وه به هزاران هزار وينه ي له بهر
 نوسراوه تهوه ، يا له چاپدراوه ، بى نه وى كه يه كه هه ليه ان تيا بى ، وه يا وينه يه كى
 ۱۴۰۰ سال له مپيش له گه ل وينه يه كى نه مرؤيدا جياوازي بى به سهرىك ،
 يا به ژيرىك ، يا به خالىك ، وه له هموو ده ميكا به هزاران هزار كه س يا
 له به ريانه و ده وى نه كه نهوه ، وه يا خه ريكي له بهر كردنى ، وه له نامه خانى
 گاوورو جووله كه و مسلمان و بووازي و بوره همايو و زمرده شتى و بى بررواو
 برروانارا چون به كه هيه ، وه هرچى زاناي بهرز هيه له هموو جيهانا
 نه يخوينه وه ، ههروه كه گه ليكيشيان نه يكوتنه وه ، وه ده ستورى جوانى
 لى و مرئه گرن .

دووهم - به گه ل كورد كه مسلمانى به راستين ، وه نم نايينه پاكيان
 به دم وده ست گرتووه ، وه په بره موى نه كهن ، وه هموو كاتيك سهرو مالى
 خويان به خت نه كهن له پيناوى نهوا .

محمدى خال

بە ناوی خۆی بەخشندهی میهرەبان

سەرەتا

سوپاس بۆ ئەوخوایەیی که ئەوەتی خۆم ناسیوه کردوومی بە پەروانەیی قورئان ، پەروانەییەکی وا که زۆر جار تین و تەووزمی لەوانەبووه که بۆ سووتینی ، وە ئەوەتی بیرم کردووه تەووه کردوومی بە بلبلی شیت و شەیدای قورئان ، بلبلیکی وا که هەمیشە گۆرانیم بە ئایەتەکانی و سۆزم بە فەرمووده کانی یەوہیە •

جا لەبەرئەوہ تائینتا هەرچیم دینی دەربارەیی قورئان خۆیندوومەتەوہ ، وە هەرچیم یی جوان بووی لای خۆم نووسیموہتەوہ ، بەرەنگیک که بەپیی رۆژ دەست مایەیی کم لە قورئانا پەیدا کرد ، دەست مایەییەکی وا که بتوانم تەفسیری لێ بکەم ، بەلام هەمیشە چاوەروانی هەلنکەم ئە کرد که دەستی بدەم ، تالەم چەند سالی دوا یی بەدا ناوچە که مان تیک چوو ، وە زۆرو ستم و دەست درێژی تیا گەشت بە ئەندازەیک که کەس بەتەمای سەرئەوہ خۆی نەما ، وە هەموو کەسیک - وەک که لەشیری لۆقەنتە - هەمیشە چاوەروانی دەستیکی چەبەل بوو که چەقۆیک بە ملنا بیتی ، لەبەرئەوہ هەرچی دەرگای هیوا بوو هەمووی داخرا ، وە هەرچی رووناکیی بوو کووزایەوہ ، تەنیا قایی لای خوا نەبی ، وە هەموو کەسیک پەرشانیی و ترس و بیمی گەشت بە ئەندازەیک هەمیشە دلێ لێ نەدا ، وە لەپیش خۆراکی جەستەدا عەودالی خۆراکی گیان بوو ، منیش هەروا بەشوین شتیکی ئەگەر زام که پالی پتوہ بدەم و دەستی پتوہ بگرم ، دیارە باشترین شت بۆ خۆشم و گەلە کەشم هەر قورئانە که بە زبانی کوردیی تەفسیریکی رەوانی لێ بکەم ، تەفسیریکی وا که هەموو کەسیک بەپیی خۆی بەهرەیی لێ وەرگری ، بەلام قورئان دەریایەکی بی پایان •• و جیهانی ئەمرۆ تاریک •• و ئاسمان لیل و ئالۆز •• و شەوگاز دوورو درێژ •• و هۆش و بیر پەرت •• و دل تەنگ •• و تەمەن لە پایزی ژبانا •• و من بە بەلەمکی شەق و شرری

یەك كەسى یەوہ ئەم دەریا بێ پایانە ، وە ئەم رینگە دوورو درێژە چۆن بپررم !؟
 ساخوا بە میهرەبانیی خۆی یارمەتیم بدات بۆ تەواو کردنی ھەر وەك یارمەتی دام
 بۆ دەست بێ کردنی •

* * *

خوای مەزن دوو کینیی گەورە و پیرۆزی داناو ، یە کینیان گویا « ناطق ،
 ئەو بێ تریان بێ دەنگ ، گویا کە یان قورئان و بێ دەنگە کە یان بوونە وەر « کون » •
 ئایە تەکانی بوونە وەر ئە گەر خامۆش و بێ دەنگ بن ، وە مەردوم بە
 بێ دەنگیی یەندو ئامۆزگاری یان لێ وەر گرن ، وە تاكو تەنیایی خویان تیا
 بخویننەو ، ئایە تەکانی قورئان گویا قسە کەرن خوا بە مەردوم ئەناسن ، وە
 رینگای راست و دروستیان نیشان ئەدەن •

بە لێ قورئان بۆ نیشان دانی خوا بوونە وەر یکی گویا قسە کەرە ، ھەر وەك
 ئەم بوونە وەرە قورئانیکی خامۆش و بێ دەنگە ؛ یاخۆ بڵین ئەم بوونە وەرە
 کۆشکیکی گەورە و بێ پایانە ، وە ئەم قورئانە نەخشە و خەریتە ی ئەو •
 من بەش بەحالی خۆم ھەر چەند لە قورئان وورد ئەبمەو وەك لە بوونە وەر
 وورد بێمەو وایە ، واتە چەند ئەم بوونە وەرە بێ پایانە بە ھزاران ملیون رۆژو
 مانگ و ئەستێرە یەوہ بە دەست کردی ئادەمی ئەزانم ، قورئانی ش ئەو ئەندە بە
 دەست کردی ئادەمی ئەزانم •

یاخۆ بڵین بوونە وەر چەندە بە لگە یەکی ئاشکراو نمایانە لە سەر بوونی
 خوا ، ئەم قورئانەش لە پێغەمبەر یکی نەخویندە وەر وە ئەو ئەندە بە لگە یەکی
 ئاشکراو نمایانە لە سەر پێغەمبەر یەتی پێغەمبەر ، ھەر وەك قورئان خۆشی ئیشارە
 بۆ ئەم قسە یە ئەکات لە سوورە ی « رعد » دا ئەفەر موئی « وَ يَقُولُونَ لَسْتَ

مُرْسَلًا • قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ
الْكِتَابِ، (۱) •

به‌لام داخه‌که‌م زۆر‌که‌س نه‌ له‌ بوونه‌وهر وورد نه‌بنه‌وه‌و نه‌ له‌ قورئان ،
وه‌ نه‌ به‌م دلان داڤه‌چله‌کئو نه‌ به‌و ، بۆیه‌ قورئان‌ش بۆ ئه‌ویان ئه‌فه‌رموئ
« وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا
مُعْرِضُونَ » (۲) وه‌ بۆئهمیان ئه‌فه‌رموئ « أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَىٰ
قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا » (۳) •

قورئان بوخته‌و پالوته‌ی هه‌موو ئایینه‌کانی پێشوه‌و ، وه‌ تۆمارنکی پاک‌و
ته‌میزه‌ بۆ ئه‌و هه‌موو ئامۆزگاری‌یه‌ جوانانه‌ی که‌ پێغه‌مبه‌ران به‌رودا پێشکه‌شی
کۆسه‌لی ئاده‌می‌یان کردوه‌و له‌ به‌ره‌به‌یانی مێژوه‌وه‌و تا ئه‌مررو •

قورئان دواوان « ملتقی » یکی زۆر گه‌وره‌و به‌فه‌رره‌ بۆ ئه‌و هه‌موو په‌نده
به‌رزانه‌ی که‌ له‌ هه‌زاران ساله‌وه‌ دراوه‌ به‌ گوێچکه‌ی ئاده‌می‌دا •

قورئان جوانترین و راست‌ترین ته‌عبیره‌ له‌ باسی ئه‌و ئامۆزگاری‌یانه‌ی که‌
نووح و ابراهیم و موسا و عیسا و محمد کردیانه‌ هه‌ریه‌ که‌ بۆ گه‌لی خۆی •

قورئان سه‌رمه‌شقه‌ بۆ مسلمانان تا هه‌میشه‌ چاوی لێ‌بکه‌ن ، وه‌ زانستگا
« جامعة » یه‌کی به‌رزه‌ تا هه‌موو رۆژنیک ده‌رسی تیاوه‌ گرن •

قورئان ده‌ستووری په‌روه‌رده‌یی « تربیه » یه‌ ، هه‌روه‌ک ده‌ستووری ژبانی
کرده‌وه‌یی « حیاتی عملی » یه‌ •

(۱) واته‌ ئه‌وانه‌ی که‌ بۆ‌بروان ئه‌لین : تۆ ره‌وانه‌‌کراو (ی خوا) نیه‌ت ،
بلی خوا به‌سه‌ به‌ گه‌واه له‌ ناوه‌ندی من و ئیوه‌دا له‌ گه‌ل ئه‌وانه‌ی که‌ زانان
به‌قورئان •

(۲) واته‌ زۆر نیشانه‌ (ی تاكو ته‌نیایی خوا هه‌ن) له‌ ئاسمانه‌کان و
زه‌ویی‌دا که‌ (ئاده‌می) به‌سه‌ریا تی‌ئه‌په‌ررن و رووی لێ‌وه‌رته‌گێرن •

(۳) واته‌ بۆچی له‌ قورئان وورد نابنه‌وه‌ !!؟ یا (نیتراوه‌ته‌ خواره‌وه‌)
بۆسه‌ر دل‌و ده‌روونی داخراو !!! •

قورئان كورتەى ھەموو ھەول و تەقەلای پێغەمبەران و پیاوچاكانى جىھانە لەگەڵ تاقى كردنەووە بەراووردى ھەزاران سالى ئادەمى كە پيشكەشى ئەكات بە مسلمانان بۆ ئەوەى بېى بە تويشووئ رېنگاى دوورو درېزيان .

قورئان ئامۆزگارېكى دلسۆزە وا بەسەر دووانگە « منبر » ى دوواندەريى « خطابە » ىەووە ، ھەميشە ھاوار ئەكاتە مسلمانان ئەلې : ئەى مسلمانينە ئەمە بکەن و ئەوە مەکەن ، ئەوە دۆستانەو ئەوە دوژمناانە ، ئەوە جېئ مەترسى يە ئاگانان لىئ بېئ و خۆتاني لىئ پاريزن ، وە يا خۆتاني بۆ ئامادە بکەن .

قورئان نامەيەكى ئاسمانى يە لای خواوہ ھاتۆتە خوارەوہ بۆسەر دل و دەروونى پېغەمبەرى ئىسلام بەھۆئ فرىشتەئى سرووشەوہ بۆ راگەياندنئى بە مەردوومى سەرزەويى بە رەش و سېئ و زەردو سوورى يەوہ ، وەك لە سوورەئى « فرقان » دا ئەفەرموئ « تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا » (١) .

قورئان نامەيەكى دينى و کۆمەلایەتئى و ئابوورىيى « اقتصادى » و مېژوويى يە ، وە نامەئى رەووشت و خوئى و راميارىيى « سياسى » و زانيارىيى « علمى » يە ، دەستوورو باوى خوا نیشان ئەدات لە ھەر دو جىھانا ، وە ھۆئ پيشکەوتن و پاشکەوتن و مردن و زىندوبوونەوہى گەلان پيشچاو ئەخات ، لەبەرئەوہ قورئان لە زۆرکۆنەوہ بە ھەموو زمانىكى زىندو و تەفسىرو ترجمە کراوہ ، بە زباني کوردىيى نەبېئ كە لە زۆر لەوزبانانە کەتر نى يە .

(مېژوويى دەست کردن بە ھاتنەخوارەوہئى قورئان)

قورئان لە مانگى رمضان دەستى کردووە بە ھاتنە خوارەوہ ، وەك دەرئەكەوئى لە ئايەتئى « شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ » (٢) .

(١) واتە بە پىيىتو بەرەگەتە ئەو خوايەئى كە قورئانى نارده خوارەوہ بۆ بەندەئى خۆئ تا بېئ بە ترسىنەرى ھەموو ئادەمى .

(٢) واتە مانگى رەمەزان ئەو مانگە يە كە قورئانى تيا ھاتۆتە خوارەوہ .

ئایەتی « إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ »^(۱) یش نشان ئەدات کە یەكەم سرووش لە شەوی « قدر » دا بوو ، بەلام نازانین ئەوشەوی قەدرە کامشەو لە مانگی نوبراوا ، زانایانی ئیسلام لە دیاریی کردن « تعین » ی ئەوشەو دا زۆریان قسە کردوو ، هیندیک ئەلین لە یەكێک لە شەو تا کە کانی بەشی سیهمی رەمەزانا بوو ، شیخ حسنی بصری ئەفەرموی لە شەوی ۱۷ی رەمەزانا بوو بەریکەوتی ۶/۸/۶۱۰ ، وەك ئایەتی سووری « أنفال » ئەیکە یەنێ کە ئەفەرموی « إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقِي الْجَمْعَانِ »^(۲) ، چونکە « يوم الفرقان » ئەورۆژە یە کە لەشەو کە یا دەست کراو بە ناردنە خوارەو هی قورئان ، وە « يوم التقی الجمعان » یش ئەورۆژە یە کە جەنگی « بدر » ی گەورە ی تیا قەوماو کە ئەویش لە ۱۷ی رەمەزانی سالی دوودا بوو ، بەریکەوتی سالی ۶۲۴م ، ئنجائەم ئایەتە ئەفەرموی : ئەورۆژە ی کە دەست کرا بە ناردنە خوارەو هی قورئان لە سالی ۶۱۰دا هەر خود « عین » ی ئەورۆژە یە کە جەنگی بەدری گەورە ی تیا کرا لە سالی ۶۲۴دا ، واتە ئەم دوو رووداو لە یەك رۆژ ، وە لە یەك مانگا بوون با سألە کانیسیان جابین^(۳) .

هەر بەرەنگە قورئان ئایەت بە ئایەت و سوورەت بە سوورەت بە پێی رووداو هاتۆتە خوارەو تا داوی سالی دە ی کوچی کە لە نۆی مانگی « ذی الحجە » بەریکەوتی سالی ۶۳۲م ئایەتی « الْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ ، وَأَتَمَمْتُ »

(۱) واتە ئیمە قورئانمان ناردە خوارەو لە شەوی « قدر » دا .

(۲) واتە ئەگەر بررواتان هەبە بەخواو بەو هی کە ناردو مانەتە خوارەو بۆ بەندە ی خۆمان (محمد) لە رۆژی (ناردنی) قورئانا ئەورۆژە ی کە دوو لەشکر دایان بە یەکا (لە بەدردا) .

(۳) وەرگیراو لە تەفسیری طبری و داثرە معارفی سەدە ی بیستەم و « تاریخ القرآن » ی محمد طاهری کوردیی و « تاریخ القرآن » ی أبی عبد اللہی زەنجانی و « معجم » القرآن ی عبدالرؤفی مصری ، جلدی ۲ ل ۹۱ و وتاریکی طە الراوی لە ژمارە ی چواری سالی دوو لە گوقاری « القضاء » دا .

عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي ، وَرَضِيتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا ،^(۱) هاته خوارهوه .

(مکی و مدنی)

قورئان یه کهم جار له مکه دهستی کردووه به هاته خوارهوه ، وه پیغه مبهه (۱۲) سأل و پینج مانگ و (۱۳) رۆژ له مکه دا مایهوه ، له پاشا که ناو مید ما له بهه لاساری و قیرسیچمه یی گه له که ی ئیتر مکه ی به جی هئشت و چوو بو مدینه ، ئنجا هه رچی له و ماوه یه دا هاتیته خوارهوه پی ئه لئین « مکی » ئیتر چ له مکه هاتیته خوارهوه چ له ده و روبه ری ، وه هه رچیش له دوا ی گه یشتی به مدینه هاتیته خوارهوه پی ئه لئین « مدنی » ئیتر چ له مدینه هاتیته خوارهوه چ له ده و روپشتی .

قورئان ۱۱۴ سوورته ، ۲۲ یان مدینین و ئهوانیکه ی تری مکین ، مدنی- یه کان هه رچه ند به سوورته که من به لام وه کی تر زۆرن ، وه سچ یه کی قورئان ، ئایه ته کانی مکی هه مووی هه ر باسی خواو تاکو ته نیایی ئه وه له گه ل باسی رۆژی دوا یی و پرسینه وه به هه شت و دۆزه خو و پاداش و سزاو هانه هانه ی مه ردوم له سه ر ره وشت و خووی به رزو جوان .

(چۆنیته کۆکردنه وه ی ئایه تانی قورئان)

ئایه ته کانی قورئان به پیی رووداو « حوادث » ئه هاته خوارهوه ، واته له گه ل شتیک رووی بدایی ، یا پیوستیک ببوایه ، به بو ئه یه وه ئایه تیک یا دوو یا زیتر ئه هاته خوارئ ، وه هه موو ئایه تیک که بو وه رامی پرسیاریک یا بو روون کردنه وه ی مه به سیک ئه هات وه ک ئاو ئیکی ساردو شیرین وابوو که بدرئ به تینویه ک که چاوه روانی ئاو بی ، جگه له وه که روودانی ئه و رووداوه

(۱) واته ئه مررۆ ئایینه که تانم به پایان گه یانئو ، نعمتی خۆم بو ته و او کردن ، وه ئایینی ئیسلام به هه لبژارده بو دانان .

چاوه روانی یتغه مبهرو مسلمانان بۆ وه رام ئه بوو به رافه « شرح » بۆ ئه وه
 ئايه تانهی که ئه هاته خواره وه ، وهك په نديکی پيشنان که يه کيک له شوینی
 خۆيا بيخوینتیه وه چون ئه وه شوینه تايسته تی به رافه ی ئه وه په نده ئه کات ، وه
 مه به سه که ی دهر ئه هات ، ئه وه به سه رهات و رووداوانهش که ئايه تيان تيا ئه هاته
 خواره وه ئلوا رافه ی ئايه ته کانی ئه کرد ، له بهر ئه وه زۆر هاوری نه خوینده واری
 یتغه مبهر به هۆی ئه وه ی که له ناوچه « ظروف » ی ئايه ته کانا بوون به قه د زانايه کی
 به رزی ئه مررۆ له قورئانه که گه یشتوون ، وه هر له بهر ئه مه فله سه فه يه يه که
 قورئان هه مووی به جارێک نه هاتۆته خواره وه ، وهك خوا خۆی ئه فه رموی
 « وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً
 كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلاً » (۱) .

هه موو ئايه تیک که ئه هاته خواره وه یتغه مبهر ئه بخوینده وه به سه ر نو سه ری
 سه رووش « کاتبی وحی » دا ، وه ئه يفه رموو ئه مه ئايه تی ئه وه نده هه مه له فلان
 سوورته ، له کاتیکه که ئه وه سوورته له وه پيش به شیکي لئى هاتیتسه خواره وه
 به خۆی و ناوه که يه وه ، وه ئه گه ر هيجی لئى نه هاتايه ته خواره وه ، يا چه ند
 ئايه تیکي لئى بهاتايه به يئى ناوه که ی ئه وه ئايه ته هه ل ئه گيرا تا ناوی سوورته ته که ی
 ئه هاته خواره وه ، ئه وه له یتغه مبهر ئه يفه رموو : فلان ئايه ت که له فلان وه ختا
 هاتوو ئايه تی ئه وه نده هه مه له م سوورته ته که ئه مررۆ ناوه که ی هاتوو ، خولاسه
 هه ر ئايه تیک بهاتايه ته خواره وه ، به فه رمانی یتغه مبهر ، وه له به رده می یتغه مبهرا
 ئه نو سه رایه وه ، وه ژماره ی ئه درايه ، وه له مالی یتغه مبهر هه ل ئه گيرا ، هه ر وهك
 به ده رس ئه يفه رموو به زۆر له هاوری کانی خۆی ، وه ئه وانیش ئه وه نده يان ده ور
 ئه کرده وه له به رده می یتغه مبهرا تا له به ريان ئه کرد ، هه روا به وره نگه ئه وانیش
 بۆ مه رده می تر ، وه ئه مه رۆزو دوو رۆزو دوو سال و دوو سال نه بووه ، به لکو ۲۳

(۱) واته ئه وانه ی که يئى بر روان ووتيان : بۆچی به جارێک قورئانی بۆ
 نه هاته خوارى ، هه روا به په را گه نده بۆمان ناردييت تا دلته دامه زرينين به
 قورئانه ، وه (به بۆته يه وه) ئايه تانی خۆم بۆ ناردين به رودوا .

سأل له سەرىەك درىزەى سەندووە ، وە ھەر ئايەتێك بەھاتايەتە خوارووە پێغەمبەر
خۆى لەبەرى ئەكرد ، وە ھاورىكەنى – كە لىيان وەرئەگرت – لەبەريان ئەكرد ،
وہ ھەموو لە نوێزا دەوريان ئەكردووە ، وە پێغەمبەر لە نوێزى ئىواران و شىوان و
خەوتانا بەدەنگى بەرز قورئانى ئەخويند لەدواى فاتحە ، وە مسلمانەكان
گوئىيان بۆ ئەگرت ، جگە لەوہ كە نزايان ھەر بە ئايەتى قورئان و پاررانەوہيان
ھەر بە قورئان و نوێزيان ھەر بە قورئان و كۆرى زانين « مجلسى علم ، يان ھەر
بە قورئان و دوواندن » خطبە ، يان ھەر بە قورئان بووہ .

خولاسە فرىشتەى سرووش قورئانى لەخواوە ھىنا ، بىئەوہى دەستكارى
بكات ، وە پێغەمبەرىش بەورەنگە لە فرىشتەى سرووشى وەرگرت و گەياندى بە
مسلمانان ، وە ھاورىكەنىش « أصحاب » بەورەنگە وەريان گرت لەپێغەمبەر ،
لەيانشا چين بەچين مسلمانان لەيەكەوہ وەريان گرت تا ئەمررۆ بەورەنگەى كە
۱۴۰۰ سأل لەمەيش ھاتۆتە خوارووە ، بىئەوہى جياوازى بىي بە سەرىك ،
يا بە بۆرىك ، يا بە ژرىك ، يا بە ھەلكشاوى يەك ، يا بە داكشاوى يەك ، يا بە
گىراوى يەك ، يا بە خالىك ، ھەر بەورەنگە ئىمەش ئەيدەينە دەست چىنكى تر ، وە
چين بەچين دەورى ئەكەنەوہ بۆ يەكترى تا ئەوورۆزەى ھەموو ئەچنەوہ لای خوا ،
وہ خوا خۆى پارىزگارى ئەكات وەك ئەفەرموى « إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ
وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ » واتە ئىمە خۆمان قورئانمان ناردۆتە خوارووە ، وە ئىمە
ئاگادارى ئەكەين .

ھىندى ئايەت لەپيش كۆچکردن بۆ مدينە ھاتووە ، بەلام چونكە سوورەتيان
نەبووہ كە پىيانەوہ بنوسىرى ماونەتەوہ تا دواى كۆچکردن ، ئەوھەلە ئىجا
نووسىراون بە سوورەتيكى مدينى يەوہ ، كە ناوہكەى لە مدينە ھاتووە ،
ھەروەك ھىندى ئايەت لە مدينە ھاتووە ، كەچى نووسىراوہ بە سوورەتيكى
مكى يەوہ ، كە لەوہپيش لە مەكە ھاتۆتە خوارووە ، لەبەر مناسەبەى لەگەل
ئايەتەكانى ئەوا ، وەك سوورەى « مزمل » كە ۱۹ ئايەتى لە سەرە وە لە سالى
سپەھى پێغەمبەرىتى دا ھاتۆتە خوارووە لە مەكە ، بەلام ئايەتى بىستەمى كە

نه فەرموئێ « إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ ۰۰۰ » تادوايی سوورەتە کە دواي
سیانزە ساڵ لە مدینە هاتوووە ، هەر وەک لە قورئاندا لە سەرەتای هیندئ سوورەتە وە
نوسراوە : کە ئەم سوورەتە مکی بە تايەتی فلان و فلانی نەبێ کە مدینین ، یا ئەم
سوورەتە مدینی بە فلان تايەتی نەبێ کە مکی بە ، خولاسە هەمیشە سێ چوار
سوورەت بە کراوەیی بوووە تا پررئەبوووە ، وە یغەمبەر ئەیفەرموو ئەم
سوورەتە تەواو بوو .

لەمەوێ دەرئەکەوئێ کە ریزکردنی تايەت و سیوورەتەکانی قورئان
بەم چۆرەي کە ئیستا هەبە ، هەمووی بە فەرموودەي یغەمبەر بوو ، وە ئەو
ژمارەي داوە بە هەموو تايەتێک لە هەموو سوورەتێکدا .

(نووسینەوێ قورئان و تۆکردنەوێ)

یغەمبەر « دروودی خوی لێبێ » نووسەری زۆری بوو لە هاورئ
گەرەکانی وەک أبو بکرو عمرو عثمان و علی و زبیری کورری عوام و آبی
کورری کعب و زیدی کورری ثابت و کەلکی تر کە ژمارەیان لە مدینە
گەشتوونە ٤٣ کەس ، خویان لێ رازی بێ ، وە هیچ وەخت لە یغەمبەر دوور
نەئەکوونە ، وە هەمیشە لەسە فەریشا سێ چوار ئیکیان لە خزمەتیا بوون^(١) ،
بەلام زۆرتر یغەمبەر لە مدینە زیدی کورری تابتی بانگ کردوو ، چونکە
کەنجیکی زیرەکو و وریاو خەتخۆش بوو .

زید ئەفەرموئێ : هەرچەند بانگ ئەکرام بۆ خزمەت یغەمبەر ، ئەو تايەت
بە تايەت ئەبخویندەو ، وە من ئەم نووسی یەو تا تەواو ئەبوو ، ئنجا یغەمبەر
ئەیفەرموو بۆم بخویندەو ، منیش بۆم ئەبخویندەو ، ئەگەر هەلە یەکم بکرایە
راستی ئەکردهو .

(١) وادەرئەکەوئێ لەم ژمارە زۆرەوێ کە یغەمبەر ویستووێ تە هەرچی
بزانئ بنووسی ئەم ریزەي بداتئ ، وە بیکای بە نووسەری سرووش تا مەردومی تر
چاویان لێ بکەن وە فێری نووسین ببن .

له بەرئەوهی که له ورژەدا کاغەز نەبوو ناپار ئایەتەکانی قورئانیان
 ئەنوووسی یەو له بیستی ئاسک ، یا لقی دار خورما ، یا دەفەهی شانە حوشر ، یا
 بەردی تەنکی لووس ، و ئەمانەیان له مالی یتەمبەر هەل ئەگرت ، زۆر کەس
 ئایەت بە ئایەت کە ئەهاتە خوارەو ، بەتایبەتی ئەی نووسی یەو بوخۆی ،
 هەروەک زۆر کەشیش ئایەت بە ئایەت لەبەری ئەکرد ، و هەموو لە دەم
 یتەمبەریان وەرئەگرت ، و لە ماوەی یەک دوو رۆژا ئەو ئایەتەکانیان بلأ
 ئەکردەو بەناو هەموو مسلمانەکانا بە ژن و پیاووە ، و ئەوانەیی کە ئایەتەکانیان
 لەبەر ئەکرد ، ناوبەناو ئەچوونە خزمەت یتەمبەر و دەوریان بو ئەکردەو بو
 دنیایی ، لەم دوایی یەدا کە خەریک بوو قورئان بە پایان بگات ناوبەناو ئەچوونە
 خزمەت یتەمبەر خەتیمی قورئانیان بو ئەکرد ، و ئەویش گۆنئی ئی ئەگرتن^(۱) ،
 تەنانت لەییش کۆچکردنی یتەمبەرا بە ماوەیەکی کەم سببی جزمەیی قورئان
 لەسەرەو تا خوار بەم خۆیندەنەو یە « قراءە » ی کە ئیستا مسلمانان دەوری
 پێ ئەکەنەو لە بەردەمی یتەمبەرا دەوور کراو تەو ، و گۆنئی بو هەمووی
 گرتوو ، و زیدی کورری ثابت یە کێک بوو لەوانەیی کە حازری ئەم قورئان
 خۆیندە بوون .

کاتیک کە یتەمبەر کۆچی دوایی کرد قورئان – بەوجۆرەیی کە وونمان –
 لە زووریک هەلدرابوووە لە مالی یتەمبەرا ، تا لە جەنگی « یمامە » دا حەفتا
 کەس لەوانەیی کە هەموو قورئانیان لەبەر بوو کوزران^(۲) ، و أبو بکر و عمر
 ترسیان لێ نیشت کە ئەگەر جەنگیکێ تری وا ببی نیووی قورئان وون ببی و نەمیئیی ،
 لەبەرئەو بریاریان دا کە قورئان ئایەت بە ئایەت و سوورەت بە سوورەت بە
 ریز کراویی هەمووی کۆبکەنەو لە یەک دەفتەرا ، و حەزرتی أبو بکر
 فەرمانی دا بە زیدی کورری ثابت – کە نووسەری سرووش ، و یە کێک بوو

(۱) تاریخ القرآنئی أبی عبداللہی زەنجانی ل ۱۷ .

(۲) دائرة معارفی سەدەیی بیستم ، جلدی ۷ ۶۶۷ ، بەلام لە سەرەتای
 « الاخلاق والواجبات » ی عبدالقادی مغربی دا ئەئج : حەوت سەد کەس کوزران
 لەوانەیی کە قورئانیان لەبەر بوو .

لهوانه‌ی که هه‌موو قورئانی له‌به‌ر بووه - به‌کو کردنه‌وه‌ی قورئان ، وه‌هزره‌تی
 عمر بلاوی کرده‌وه له‌شاری مدینه‌دا که هه‌ر که‌سیک شتیکی له‌لایه له‌قورئان -
 که له‌په‌مبه‌ری بیستی - با بی ، وه‌هزره‌تی أبو بکر فه‌رمانی‌دا به‌عمرو
 زیدی کورری ثابت که له‌به‌ر قایی مزگه‌وت دانیشن ، وه‌هه‌ر ئایه‌تیک دوو که‌س
 گه‌واهی له‌سه‌ر دا که ئه‌مه ئایه‌تی ئه‌وه‌نده‌هه‌مه له‌فalan سوورته ، وه‌له‌ده‌می
 په‌مبه‌ریان بیستوه بی‌نووسنه‌وه ، وه‌ژماره‌ی خۆی بدنه‌ی ، له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا
 هه‌رچیش له‌مالی په‌مبه‌را بوو له‌و شتانه‌ی که ئایه‌تی قورئانی تیانوسرا بوو
 ئه‌وانه‌شیان هه‌موو هه‌نا ، جا زید ئه‌فه‌رموئ هه‌موو ئایه‌تیکی قورئان به‌دوو له‌واه
 چی کیر « ثابت » بوو .

ئعجا به‌م‌ره‌نگه‌ سیی جزمه‌ی قورئانیان کو کرده‌وه‌و ریزیان کرد ، له‌ماوه‌ی
 سائیکا ، وه‌نووسی‌انه‌وه له‌سه‌ر ده‌فته‌ریکی گه‌وره له‌پیستی ئاسک^(۱) ، به‌لام
 سوورته‌ی « براءة » به‌بی « بسم الله » مایه‌وه ، چونکه‌ دوا‌ی هاته‌ خواره‌وه‌ی
 « براءة » په‌مبه‌ر ئه‌وه‌نده نه‌مایه‌وه که به‌رموئ « براءة » و « انفال » یه‌ک
 سوورته‌ن یا دوو سوورته‌ن^(۲) ، وه‌که‌س گه‌واهی نه‌دا که په‌مبه‌ر بسم‌الله‌ی
 بو کرده‌وه ، وه‌به‌هه‌موو هاوریگانی په‌مبه‌ر نه‌یان‌توانی بسم‌الله‌یه‌کی بو
 دابنن ، له‌مه‌وه بو‌مان ده‌رئه‌که‌وئ که ئه‌و ده‌ستانه‌ی قورئانیان کو کرده‌وه‌و زور
 پاک‌و ته‌میز بوون ، نه‌پاشا ئه‌و نسخه‌ قورئانه‌یان دانا لای أبو بکر ، دوا‌ی ئه‌و
 لای عمر بوو ، دوا‌ی ئه‌و لای حفصه‌ی کچی بوو ، که خیزانی په‌مبه‌ر بوو ،
 که‌س پیوستی به‌و نسخه‌ قورئانه نه‌بوو ، چونکه‌ هه‌زاران که‌س یا له‌به‌ریان بوو ،
 وه‌یا خه‌ریکی له‌به‌ر کردنی بوون ، به‌لام کاتیک که قورئان هاته‌ خوارئ حه‌وت
 شیوه‌ی قسه‌ کردن بوو له‌مکه‌و ده‌ور به‌ریدا ، وه‌ک شیوه‌ی « قریش » و « قیس » و
 « تمیم » « هزیل » و « أسد » و « خزاعه » و « کنانه »^(۳) ، جاله‌به‌ر ئه‌وه‌ی که

(۱) تاریخ القرآن‌ی محمد طاهری کوردیی ل ۵۸ .

(۲) تاریخ القرآن‌ی ابی عبدالله‌ی زه‌نجانی ل ۴۲ .

(۳) دائرة معارفی سه‌ده‌ی بیستم ، جلدی ۷ ل ۳۶۶ .

پېغەمبەر خۆی له قورەیش وه شیوهی قسه کردنی قورەیشی بوو ، وه شیوهی قورەیشیش له هه موو شیوه کانی تر ره وان تر بوو قورئان به شیوهی قورەیش هاته خواره وه ، به لام له بهرئوهی که گران بوو له سه ر تیره کانی تر خویندنه وهی قورئان به شیوهی قورەیش ، خواو پېغەمبەر ریی بو دان که هه ر که سه به شیوهی خۆی ده وری قورئان بکاته وه ، وه پېغەمبەر فه رمووی : قورئان به هه ر جهوت شیوه که هاتۆته خواره وه ، وه هه ر تیره یه ک قورئانی وه رگرت له ده م پېغەمبەر به شیوهی خۆی ، وه هه موو تیره یه ک ده وری قورئانی ته کرده وه به وشیه یه ی که لای ئاسان بوو^(۱) ، ته نانه ت زۆر جار ریی ته که وت که ئه م تیره یه ئاگای له خویندنه وه « قراءه » ی ته و تیره یه نه بوو ، وه له سه ر ته وه ده مقالیی په یدا ته بوو ، وه ته چوونه خزمه ت پېغەمبەر لئایان ته پرسی ، وه ئه ویش ته یه فه رموو هه ردوکیان راسته وه له خوا وه یه ، پیوسته لێرده ا ته و دش فه رامۆش نه که ین که ئه م شیوانه مه به سو گیانی قورئانه که تیک ناده ن .

ئه مه هه روا مایه وه تا ئیسلامی یه ت بلا بو وه وه ، وه هه موو دانیش تووانی جزیره ی عه رهب مسلمان بوون ، وه زبانی قورەیش بوو به زبانی ره سمی ، واته بوو به زبانی ئاین و زانیین و رامیاریی « سیاسة » ، وه به م بۆنه یه وه زال بوو به سه ر هه موو شیوه کانی ترا ، وه ته وان کز بوون ، وه به ره به رد ده ستیان کرد به خوشاردنه وه ، وه مسلمانان بلا بوونه وه به خویان و ئه م جهوت شیوه یه وه له قورئان ، وه زۆر له گه لانی تریش مسلمان بوون ، وه به م بۆنه یه وه جوړه دوو به ره کی به ک په یدا بوو له ناو مسلمانان له خویندنه وه ی هیندی و ته ی قورئان ، وه ئه مه گه یسته وه به جه زره تی عثمان له مدینه ، خیرا لێر نه « لجنه » یه کی دروست کرد له دوازه که س له پیاوانی گه وزه ی کوچکه ران « مهاجرین » و یارمه تی ده ران « انصار » به سه رو کایه تی زیدی کورری ثابت^(۲) ، وه به

(۱) سەرەتای « الاخلاق والواجبات » ی عبدالقادر مغربی ل ۱۰ ، ۱۱ .

(۲) ئه م زیدی کورری ثابته له جاری یه که ما که قورئانی کو کرده وه به فه رمانی ابوبکر ته مه نی ۲۲ سال بوو ، له جاری دووه ما که قورئانه کانی نووسی یه وه به فه رمانی عثمان ته مه نی ۳۵ بوو .

چاودیری خوی ، وه ناردیان شه قورثانهی که له لای حفصهی خیزانی
 ینهمبر بوو ، وه له کاتی هزره تی أبو بکرو عمرا کۆکرا بووه وه - هتایان ،
 وه چوار وینهیان لی گرتوه^(۱) ، وه هزره تی عثمان سهرو دانهی نارد بو
 مکه و کوفه و بصره و شام ، وه نه مه له سالی ۳۰ دا بوو^(۲) .

خولاسه کۆکردنه وهی قورثان سی جار بووه ، یه کهم له کاتی ینهمبر بوو
 بهم رهنکه هه ر ئایه تیک بهاتایه ته خواره وه له پارچه چه ر مینک یا به ر دینک یا
 ئیسقائینک یا لقی دارخورمایه ک نوسراوه ته وه له گه ل ناوی سووره ته که یاو
 ژماره ی ئایه ته کایا .

دووه هم له کاتی أبو بکرا بوو بهم رهنکه هه موو سووره تو ئایه ته کاتی
 قورثان به ریز کرابی خرا نه سه ر ده فته رینکی گه وره له پیستی ئاسک له سه ره وه
 تا خوار وه ک قورثانی نه مرۆ .

سه هم له کاتی عثمانا بوو بهم رهنکه له بهر نسخه که ی نه بو بکر چوار نسخه ی
 لی گرتوه و بلاوی کردنه وه ، تا مسلمانان وینه ی لی بگر نه وه ، وه دوو به ره کی
 نه که وون^(۳) ، وه به مه هزره تی عثمان هه موو شیوه کانی قورثانی کرد به یه ک
 شیوه که شیوه ی قوره یشه ، وه شیوه کانی تر مانه وه له ناو کون و قورثانی کتیا که
 ئیستا ناو به ناو قورثان خوینه کانی مصر به یه کیک له و شیوانه نه خوینن له ئیستگه ی
 خویانه وه ، وه به مه هزره تی عثمان « ره زای خوی لی بی » دوایی هتا به
 دوو به ره کی له خویندنه وه ی قورثانا^(۴) ، وه له و جه له وه ئایستا به هه زاران
 هه زار وینه یان به ده ست له بهر گیراوه ته وه له سه ر پیستی ئاسک و کاغه زی
 تورمه به جواترین ده ست نووس و زه رر کفت کاری به وه ، ههروه ک به ملیونو

- (۱) تاریخ القرآن محمد طاهری کوردیی ل ۴۸ .
 (۲) سه ره تای « الاخلاق والواجبات » ی عبدالقادری مغربی ل ۱۰ ، ۱۱ .
 (۳) « نظرات من القرآن » ی محمدی غمزالی ل ۴۳ ، ۴۴ .
 (۴) سه ره تای « الاخلاق والواجبات » ی عبدالقادری مغربی ل ۱۱ .

بليون وئەھى لى چاڭپىراۋە'' ، لە ھەل ئەمەشا ھەمىشە بە مليون كەس يا قورئانى لەبەرە دەورى ئەكاتەۋە ، ۋە يا خەرىكى لەبەر كوردنەتە .

بەلئى ھەموو بررومان ھەيە بە ھەر ھوت خويندەۋە كە ، ۋە ئەزانىن كە ھەموويان دەماۋدەم لە دەم پىنەمبەر ۋەركىراۋون ، بەلام ئەمررۆ كە ئەۋ شىۋانە نەماۋون ھىچ پىۋىستىك نەما بە خويندەۋەيان ، نەخۋازە لا ئە لە كويچكەى مسلمانايشا زۆر بىگانەن ، بەلكو ئەتوانم بلىم سەرى لە ھەموو قورئان خوينىك تىك داۋە ، تەنانت لە زۆر پرسەدا بىستۋومە لە قورئان خوينە لانى خۇمان كە خويندەۋە كەى خۇيان لى تىنچۋە ، ئەمەش ھىچ فەلسەفەيە كى تيا نى يە تەنيا ئەۋە نەبئى ئەوانەى كە ئەيخوينىن نىشانى بەن كە قورئان بە ھەر ھوت شىۋە كە ئەزانن ، ئىتتەر كۆنئى لەۋە نى يە كە مسلمانان توۋشى زيان ئەبن ، يا زۆر كەس بەجۆرىكى تى ئەكەن ، نەخۋازە لا بىگانەن . بەلئى ئەكەر بە يەك شىۋە بخوينى ئەسەرەۋە تاخوار ھەر باشتەر لەۋەى كە ھەموويان تىكەل بىكرىن .

ئەمە لە دەمىكەۋە گرى بوو لە دلما لەگەل گرىنى ئىملای قورئان ، ۋە خواى نەورۇزەم بو كە بىچم بو قاهرە ، ۋە بە خزمەت شىخى جامع الازھر بىكەم ، ۋە لەبابەت ھەردو كرىكەى دلەۋە قسەى لەگەل بىكەم ، تاخوارىكى خست چووم بو قاهرە ، ۋە لە رۆزى ۱۹۶۷/۴/۶ بە رىكەوتى ۱۳۸۶/۱۲/۲۹ چووم بۇلای شىخى جامع الازھر ، زانای بەرزو بەنلوبانگ مامۇستای كەورە شىخ حسن مامون ، ۋە ئەم گرى يەم كردهۋە لەكەلئيا ، ۋە نىوسەعاتى تەۋاۋ قسەم لەگەل كرد ، ۋە ھەرچىم زانى پىمۋوت ، بەلام بەداخەۋە ھىچم سەوز نە كرد .

(بەتەنگ قورئانەۋە بوونى مسلمانان)

لەرۆزىكەۋە كە قورئان ھاتتە خوارەۋە تائەمررۆ ، مسلمانان بەدەستو بەدەم گرتويانە ، ۋە لەگەلئيا خەرىك بوون ، ۋە لە ھەموو گۆشەۋ قوررئەيە كەۋە

ئىي ووردبوونەتەو ، وە ھەزاران كىتايان نووسىيوە و علميان داناوہ بۆ خزمەتى قورئان ، وە سەدھا تەفسىرو اصولى تەفسىريان بۆداناوہ ، ئەوانەى كە نەشان توانى وە تەفسىرى لى بكنە و كىتپى تىا بنووسن ، ھىندىكيان قورئانيان نووسىيوەتەوہ بە دەست نووسىكى وازانداوئەوہ بە نەخنى جوان و زەر كفت كارىي ، سەرەتاي قورئان و سوورەتە كانيان رازاندوئەوہ بە نەخنى جوان و زەر كفت كارىي ، وە ھىندىكيان ئايەت و ووتە و پىتە كانيان ژماردووہ ، كە ئايەتە كانى (۶۶۶۶) و ووتە كانى (۷۶۴۴۰) و پىتە كانى (۳۲۳۶۷۱) دەرچوون ، ھەررەك ھەموو جوړە پىتكيان ژماردووہ كە ئەوئەندە ألف و ئەوئەندە بى و ئەوئەندە تىي تىايە ، تا ھەر ۲۸ پىتە كە ، وە ئەوئەندە پىتى خالدارو ئەوئەندە پىتى بى خالى تىايە ، وە لە خالدارە كانيا ئەوئەندە يان يە كخلىي و ئەوئەندە يان دوو خالىي و ئەوئەندە يان سى خالىي ، وە ئەوئەندە خالە لە ھەموو قورئانا ھەيە ، وە دۆزىويانەتەوہ كە پىتى (ط) لە ووتەي (ولتلف) لە سوورەي (كھف) دا ناوہ راستى قورئانە ، وە ھىندىكيان بەرگ و كىفە كە يان رازاندوئەوہ ، وە ئەوئەي ئەمانەشى نەزانى بى يا پارەي زۆرى داوہ بۆ نووسىنەوہي قورئان ، وە يا بۆ لە چاپدانى ، وە يا بۆ لە بەر كردنى ، ھەررەك بە ھەزاران وە قف دانراوہ بۆ خزمەتى قورئان و قورئان خوئىن .

جگە لەوہ كە قورئان بە ھەموو زبانتك وە رگىرراوہ ، وە ھىچ نامەخانە يەك نەماوہتەوہ لە جىھانا - بە ھەر زمانتک بى - كە ئەمررۆ وە رگىرراوہ د ترجمە ي قورئانى تىا نە بى بە زبانى خۆي مەگەر نامەخانەي كوردىي !!۰۰۰

بەلى قورئان ئەوئەتى ھاتۆتە خوارەوہ جىھانىكى خستۆتە گەرر ، وە دەرگاي زانين و زانيارىي خستۆتە سەرېشت ، وە بەبۆنەي قورئانەوہ ھەزاران كىتپ نوسرا ، وە نامەخانە «مكبة» ي ئىسلام بەلكو زۆر لە نامەخانەي بىگانانىش پرربوون لە نوسراوى نايابى بەكەلكى وازانداوئەوہ كە زىيرىي و بىر بەي يان بى نابات ، وە مەردوم كە لەناو ئەو نامەخانانەدا ئەوئەستى ، بى پەر و سامى لى ئەئىشى ، وە سەرى شەرم و شكوہ دائەنەوئىي بەرانبەر بە بەرزىي و گەرەي قورئان .

ئاشكرايە لە ھەموو كەسكەووە كە قورئان بناغەي ئايىنىكى جىھانىي و شارستانىيەكى زۆر گەورەيە ، وە ماىەى شۆرشىكى زىيرىي و بىرو زانىن و زانىارىيە ، وە رىنگاى مېژووى ئادەمىي گۆررىبوو .

سەر كەوتنى ھەموو شۆرشىك بەستراو بە ئەندازەى ئەو بىرو باوەرەرى كە لە دەورەبەرى ئەو شۆرشە بەيدا ئەبى ، وە چاووراوى بۆ ئەكات ، لەبەرئەو ھەموو شۆرشىكى كۆمەلەيەتتى ئەبى شۆرشىكى وئزەمى « أدبى » لەگەلا بى و پىشى كەوتى ، وە بە ھەموو ھىزو تەواناىي خۆيەو چاووراوى بۆ بكات و خزمەتى بكات .

زۆر جار شۆرش بەرپا ئەبى لەناو گەلئىكا نەك لەبەر ھۆيەكى نىشتمانىي ، بەلكو لەبەر ھۆيەكى خۆيى « شخصى » لەم ھەلەدا مېژووشناسان بە چاوتىكى قوول تەماشاي ئەو شۆرشە ، وە چاوەروانىي ھىچى لى ئاكن ، بەلام ئەو شۆرشانى كە لەگەل بىداربوونەو بەكى تىكرراىي دا بى ، وە بىرو باوەررىكى گەرم و گورى لەگەلا بى ، ئەو شۆرشىكى زۆر گرنگە ، وە شتى زۆر گرنگترى بەدوا دا دى !!

/// تىمە ئەگەر بە چاوتىكى وورد بوونەو تەماشاي كەردەو كانى محمدعلى باشاي والى مصر بكن ئەبىن كە ئەم ھەلكەوتووە زۆر خزمەتى مصرى كرد ، وە شۆرشىكى تيا بەرپا كرد ، وە سەر كەوتنىكى عەسكرىي وەرگرت بەرەنگىك كە دوزمەكانى لەترسانا خەويان لى ئەكەوت ، بەلام لەگەل كابرەرد شۆرشە كەش لەگەل ئەوا مرد ، بۆچى ؟ چونكە ئەو شۆرشە لە دلو دەروونى كۆمەلەو گەلەو نەبوو ، وە وئزەرو خاوەن قەلەمەكانى لەگەلا نەبوو ، وە زاناىان و خويندەواران و نووسەران و خاوەن بەھرەكان بەبىرو باوەررى خۆيان ئاويان ئەدەو خزمەتيان نەكرد تا ريشە داكوتم / .

لەپىش ئەم شۆرشەدا بە دوو سى سأل شۆرشى مافى ئادەمىي « حقوقى انسان » بوو لە فەررەنسە كە ھەرچى خويندەواران و نووسەران و دواندەر

« خلیب ، انو بوئز ، شاعر ، انو زانايان بوو هه موو دوای که وتن به زبانی تیژو ، قوررگی دریزو ، قهله می ره وانو ، نووسینی جوانه وه ، وه تووی نازادی و سهر بهستی بان له ناو دل و دهروونی کۆمه له و گه لا ناشت ، وه به خوینی گه شی لاوان ئاویان دا تا سهوز بوو . »

هه روا بهم رهنه گه شوژی لات و کرێکاره کان له رووسیا ، که دهوله تی رووس هه لگی ساند ، چون هه لگی ساند تیک ؟ هه لگی ساند تیکی وا که هه رچهند بهاتایه ته کووژانه وه به هه زاران بهرمیل نهوت و به نزیی چاووراوی یا نه کرد ، تا له جارن خۆشتر هه ل نه گه سابه وه . »

هه روا بهم رهنه گه شوژی پیغه بهری ئیسلام هه زه ته محمد « درودی خوی لی بی ، ۱۴۰۰ سال له مه پیش که بوو قورناتی له گه لا بوو ، چون له گه ل بوونیک ؟ له گه ل بوونیکی وا که هه رچی گرئ و کوسیک بهاتایه ته پیشه وه خیرا لای نه برد ، وه هه ر خراپه به ک بگیریه وه رامی نه دایه وه ، وه هه ر چاووراویک بکرایه لی نه داو نهی رووخاند ، وه هه ر ناپاکی به ک بکرایه به دزی به وه خیرا په دهی له سه ر لانه بردو ئاشکرای نه کرد ، وه هه ر قسه به ک به شه وه له کونی ژووره وه بکرایه به یانی نهی زرراندو دهی نه خست ، وه هه ر زه بوونی به ک رووی بکرایه ته به کیک یا چه ندکه سیک له مسلمانان خیرا چاره ی نه کرد ، وه هه ر پرسیاریک بکرایه وه رامی نه دایه وه . »

خولاسه قورنات بو شوژی ئیسلام روژنامه ی بوو ، گوفا ری بوو ، ئیستگه ی بوو ، نووسه ری بوو ، دوانه ده ری بوو ، بوئزی بوو ، نامه خانه ی بوو ، نه توانم بلیم نه وی قورنات کردوویه تی بو شوژی پیغه بهری ئیسلام به هه زاران وه زاده تی دعا به و چاوورراو ، وه به هه زاران زبانی تیژو قوررگی دریزو قه له می ره وانو نووسینی جوان نه نه کرا . »

شوژی پیغه بهری ئیسلام شوژی تاقه که سیک نه بوو که له گه ل خوی مرد شوژشه که شی بهری ، به لکو به یارمه تی قورنانه وه شوژی هه بوو ئاده می

بوو ، چۆن شۆرشیک؟ شۆرشیکی‌وا که وه‌ک تافگه‌که‌ی «زه‌لم» و «بی‌خآل» و «نیآگارا» هه‌ل‌ته‌قولا له‌ دلی مسلمانانا ، نه‌و دلانه‌ی که به‌ رووناکیی بیروو برروا ئاوه‌دان بوو بوونه‌وه ، نه‌و مسلمانانه‌ی که هه‌موویه‌کیان وای‌نه‌زانی که ئه‌م ئایه‌ته به‌تایبه‌تی له‌قورئانا هه‌ر بۆ‌ئهو هاتۆته‌خواره‌وه که ئه‌فه‌رموی «قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ، لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ» (۱) انعام/ ۱۶۲ .

به‌لێ په‌یوه‌ندیی مسلمانان له‌گه‌ل قورئانا هه‌زاران جار به‌هێزتر بووه له‌ په‌یوه‌ندیی دیموقراتی‌یه‌کان به‌ نووسینه‌کانی «رۆسو» (۲) و په‌یوه‌ندیی شیوعی‌یه‌کان به‌ نووسینه‌کانی «مارکس» وه ، چونکه ئه‌وان به‌سه‌رو مالی خۆیان ، وه بۆ‌خوا وه له‌رتی خوادا جه‌نگیی وون ، وه‌ک قورئان ئه‌فه‌رموی «الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْبَرُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ» (۳) توبه ۴۰ .

جگه له‌وه که ئه‌و تین و ته‌ووژسه‌ی له‌ قورئانه‌وه ئه‌باریی به‌سه‌ر دلو ده‌روونی مسلمانانا وه‌ک بارانی به‌هار ، وه ئه‌و فداکاری‌یه‌ی که قورئان دای‌ته‌درووی به‌سه‌ر شانی ییوانی خۆیا ، گه‌لێ به‌رزتر و گه‌وره‌تره له‌وه‌ی که بێت به‌راووردی بکه‌یت له‌گه‌ل نامه‌یه‌کی وێژه‌یی ئه‌م یا ئه‌وا .

هه‌ر له‌به‌ر ئه‌م تین و ته‌ووژمی قورئانه‌یه له‌ دلو ده‌روونی مسلمانانا که سیاسی‌یه‌کانی رۆژه‌ه‌لات و رۆژئاوا له‌ زۆر کۆنه‌وه به‌ هه‌موو هێزو ته‌وانایی خۆیا نه‌وه ئه‌جه‌نگن له‌گه‌ل قورئانا چ به‌ جه‌ک ، چ به‌ یاره ، چ به‌ فرروقێل ، وه

(۱) واته بلی: به‌راستی نوێژم و خوا به‌رستیییم و ژیا نم و مردنم بۆ خوی په‌روه‌ردگاری جیهانیانه ، وه به‌مه‌ فه‌رمانم بێ‌دراوه ، وه من به‌که‌مینیی فه‌رمانبه‌رانم .

(۲) فه‌یله‌سه‌ووفیتی فه‌ره‌نسی‌یه ، نووسه‌ریکی زۆر به‌رز و وێژریکی ره‌وان بووه ، شۆرشیی فه‌ره‌نسه‌ تین و ته‌ووژمی نووسینه‌کانی ئه‌وه .

(۳) واته ئه‌وانه‌ی برروایان هینا و کۆچیان کرد ، وه به‌سه‌رو مالی خۆیان جه‌نگیین له‌رتی خوادا پایه‌و پله‌یان گه‌وره‌تره لای خوا .

ئەيەنەوئى ئەم چىرايە بكووژئىنەوۈ لە دل و دەروونى مەسلمانان ، تا بە تارىكىيى
بەئىنەوۈ ، وە ھەرچىكىيان ھەيە لىيان بەدزن .

ئايىنىت ھەر دزىك كە بىيەوئى بە شەو مائىك بېرىئى ، لەئىشەوۈ چىراكانى
ئەكووژئىتتەوۈ ، وە تەلى كارەباكەي ئەبىرىئى ، ئىجا بە ئارەزووى خۆى تالانى
ئەكات و گەسكى لىئەئەدات .

ئەمە كىردەوۈى رۆژھەلاتىي و رۆژئاوايى بەكانە لە زۆر كۆنەوۈ ، كە دەستى
دزىي و ئاپاكىيان دىرئىز كىردوۈ بۆ ئاۋ مەسلمانان ، وە ھەرچىكىيان ھەيە ئەيدىزئو
كىشەي لىئەئەكەن ، تەنەت بۆ كىتتە دەست نووسە كاتىشىيان .

ئىستاش ئەو قەسەيەي كە سەرەك وە زىيرى ئىنگلىز « گلاستون » كىردوۈبەتتى
لە مجلسى عموم ، وە لە ئاخىر و ئۆخىرى سەدەي ۱۹ھەما - دەنگ ئەداتەوۈ لە
گوئىچكەي ھەموو مەسلمانكى مەردا ، كە بە ھەموو بىئى شەرمى بەكەوۈ ووتوۈبەتتى :
كۆسبى ھەرە گەورەمان لە وولانى ئىسلاما دوو شتە كە ئەبى ھەلگىيرىن بە ھەر
ئىخىك بىئى ، يەكەم قورئان ، دوۈھەم كەبە .

بەئى ئىستعمار قورئانى ناۋى چۈنكە وەك شاخەكانى كوردوستان لەبەر
سىلاۋى ئەوانا وئىستاوۈ ، وە شەوۈ رۆزى چەند جار شىرىقەي مەردىي و
نەبەردىي ئەدات لە مەسلمانان ، وە جەلەوگىيرىيان ئەكات لە دۆستايەتتى
بىئى بىروايان و تىكەلىيان ، وە ئەفەرموئى « يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا
بِطَانَةِ مَن دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا ، ^(۱) آل عمران / ۱۱۸ »

وە ئەفەرموئى « يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
وَأُولِي الْأَمْرِ مِنكُمْ » ، ^(۲) نساء / ۵۹ .

(۱) واتە ئەي ئەوانەي كە بىروواتان ھىناۈ ، دۆستى گىيانىي مەگرن
لەوانەي كە ھاۋدىن تان نىين (چۈنكە) دىرىغ ناكەن لە تىكەدانتان .

(۲) واتە ئەي ئەۋكەسانەي كە بىروواتان ھىناۈ فەرمانبەرىي خواۋ
بىئەمبەرۈ فەرماندارانى بىكەن كە لە خۆتان بن .

وه نه‌فرموی « فَمَنْ اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ »، (۱) بقره / ۱۹۴ •

وه نه‌فرموی « وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ ، وَلَا تَعْتَدُوا »، (۲) بقره / ۱۹۰ •

وه نه‌فرموی « وَاعْتَدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ ، وَآخَرِينَ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ »، (۳) انفال / ۹۰ •

ئهم ئایه‌تانه‌و سه‌د نه‌ونده‌ی تر له ئایه‌تانی توندترو تیزتر ده‌ست ناده‌ن بۆ ئیستعمار ، هه‌وی بۆ ئه‌وان ده‌ست بدات ئایه‌ته‌که‌ی اینجیله که ئه‌لێ « إِذَا ضَرَبَكَ عَلَىٰ خَدِّكَ الْأَيْمَنِ فَادِرْ لَهُ الْأَيْسَرَ »، (۴) بۆیه هه‌موو ده‌وله‌ته‌ی استعماری به‌کان به هه‌موو هیزو ته‌وانایی خۆیانوه هه‌وول ئه‌ده‌ن بۆ بلاو کردنه‌وه‌ی اینجیل تا به‌مجۆره ئایه‌تانه شریقه‌ به‌ده‌ن له مسلمانانه‌کان ، وه ره‌گی مه‌ردیی و نه‌به‌ردیی یان به‌رئین •

به‌لێ ئهم پێشکه‌وته‌ی که ئیستا هه‌یه له‌ناو روژئاوایی به‌کانا له ئاینه‌که‌یانوه نی‌یه ، هه‌روه‌ک پاشکه‌وته‌ی مسلمانان له قورئانه‌که‌یانوه نی‌یه ، به‌لکو ئیمه‌و ئه‌وان پینچه‌وانه‌ی به‌ک که‌وتووین ، ئیمه له سه‌ره‌تای ئیسلامی به‌ته‌وه پێشکه‌وتن و به‌رزبوونه‌وه‌مان له سایه‌ی ئاینه‌که‌مانه‌وه بووه ، وه دوا‌که‌وته‌ی ئه‌مررومان به‌هۆی لادانمانه‌وه‌یه له ئاینه‌که‌مان •

(۱) واته هه‌ر که‌سێک ده‌ستدرێژی بۆ کردن ئێوه‌ش ده‌ستدرێژی بۆ بکه‌ن به‌ وینه‌ی ده‌ستدرێژی به‌که‌ی ئه‌و بۆ ئێوه ، وه له خوا به‌ترسن •

(۲) واته جه‌نگ بکه‌ن له‌رێی خوادا له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی که جه‌نگتان له‌گه‌ل ئه‌که‌ن ، وه ده‌ستدرێژی مه‌که‌ن •

(۳) واته تا ئه‌توانن خۆتان ناماده بکه‌ن له (مایه‌ی) هیزو ته‌وانایی ، وه له هۆی سواریی ، تا به‌ترسین دوژمنانی خواو خۆتان ، وه چه‌ند دوژمنیکه‌تر که ئێوه نایانزانن وه خوا ئه‌یانزانێ •

(۴) واته ئه‌گه‌ر زلله‌یه‌کیان مالی به‌ روومه‌تیی راستتا روومه‌تی چه‌پیشه‌تی بۆ بیه‌ره پێشبه‌وه •

به‌لام رۆژئاوایی به‌کان نادانیی و دواکه‌وتی جارانیان له‌ ئاینه‌که‌یانه‌وه
بووه ، وه‌ پشکه‌وتی ئه‌مررۆیان له‌ لادانیانه‌وه‌یه‌ له‌ ئاینه‌که‌یان •

یاخۆ بڵین ئیمه‌و ئه‌وان ئایه‌ته‌کانی قورئان و انجیل مان‌گۆریه‌وه‌ته‌وه‌ ، واته‌
ئه‌مررۆ ئیمه‌ به‌ ئایه‌ته‌که‌ی انجیل و ئه‌وان به‌ ئایه‌ته‌کانی قورئان ره‌فتار ئه‌که‌ن •
به‌راستی ئه‌و هیرشه‌ی که‌ بنگانه‌کانی رۆژه‌لات و رۆژئاوا کردیانه‌
سه‌رمان ده‌سته‌یه‌کی دروست کردوه‌ له‌ ناومان ، له‌ رۆله‌و جگه‌رگۆشه‌ی
مسلمانان که‌ زۆر بی‌ئاگان له‌ قورئان و له‌ ثقافتی قورئان ، نایه‌ن تی‌نگه‌ن ، وه‌
کردوشیان به‌ دارده‌ستی خۆیان و ئامانجیان ، هه‌روه‌ک ده‌سته‌یه‌کی‌ وانی
دروست کردوه‌ که‌ هه‌ر برروایان به‌ خواو یغه‌به‌رو قورئان نی‌یه‌ •

« خه‌ت و نووسین له‌ پێش ئیسلاها »

سه‌دسال له‌ پێش ئیسلاها خه‌ت و نووسین نه‌بووه‌ له‌ ناو عه‌ره‌بی حجازا ، وه‌
له‌ به‌ر جه‌نگ و ئازاوه‌ی ناوخۆیان ده‌ستیان نه‌ په‌رزاوه‌ته‌ سه‌ر فیربوونی نووسین و
خه‌ت ، به‌لام ئه‌وانه‌ی که‌ دراوسی‌ی فارس و روم بوون له‌ کۆنه‌وه‌ خه‌تیان بووه‌ ،
به‌ ئێ‌ چهند که‌ سینک له‌ عه‌ره‌بی حجاز له‌ وانه‌ی که‌ ئه‌چوون بۆ شام و عراق فیری
خه‌تی « نبطی » و « عبری » و « سریانی » بوون ، وه‌ وتاری عه‌ره‌بی‌یان به‌وخه‌تانه‌
ئه‌نووسی ، له‌ پاشا له‌ خه‌تی « نبطی » یه‌وه‌ خه‌تی « نسخ » و له‌ « سریانی » یه‌وه‌
خه‌تی « کوفی » یان ده‌ره‌ئنا ، وه‌ یه‌که‌مین که‌ سینک که‌ فیری خه‌تی کوفی بوو
« بئشر » ی کورری عبدالملکی کندی بوو که‌ له‌ مکه‌ « سه‌باء » ی کچی حه‌ری
ه‌ئنا که‌ خوشکی أبوسفیان بوو ، وه‌ چهند که‌ سینکی له‌ قوره‌ش فیری ئه‌م
خه‌ته‌ کرد •

کاتیک که‌ ئیسلاها هات له‌ هه‌موو حجازا چهند که‌ سینک بوو که‌ خه‌تی
کوفی بی‌ی ، وه‌ک عمر ، عثمان ، علی ، أبوسفیان ، معاویه ، طلحه‌و چهند که‌ سینکی تر •
وه‌ ئه‌م خه‌تی کوفی یه‌ مایه‌وه‌ تا « ابن مقله‌ » له‌ سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچی دا

وهري گيزرايه سهر خهني « نك » ي عه‌ره بي^(۱) ، وه له‌وجه‌له‌وه ده‌ستووري
 ئيملاي تازه‌يان دانا ، وه هه‌رچي نوسرابي و بنوسري به‌و ئيملايه نه‌نوسري ،
 قورئان نه‌بيي كه هه‌ر به ئيملا كوئه‌كه‌ي خوي مابه‌وه كه نووسين و خويندنه‌وه‌ي
 له گه‌لي شتا له‌يه‌ك جيان .

ئيملاي عثمان به‌شه‌ش جوړ پيچه‌وانه‌ي ئيملاي عه‌ره‌بي‌يه

۱- له ئيملاو ره‌سمي عثمانا هينديي بيت « حرف » نه‌نوسراوه كه به
 ئيملاي به‌سررو ئه‌بي بنوسري ، وه‌ك لهم شوينانه‌دا :

ا- فرريداني « ي » له « تَعَلَّمَنِ ، رَبِّي أَكْرَمَنِ ، فَأَرْسِلُونِ » .

ب- فرريداني لاميك له « اليل ، الذي ، الذان ، الذين ، التي آتتني » .

ج- فرريداني ألف له « بسم الله » و « لَتَّخَذَتْ عَلَيْهِ أَجْرًا » .

الفی « وَاسْتَسْأَلْ » و « فَسْأَلْ » له هه‌موو قورئانا فرريدراوه ، كه چي الفی
 « وَاسْتَسْأَلْ » ، وَاسْتَسْأَلْنِي ، وَاسْتَسْأَلُوا ، نوسراوه .

له چوارده ووته‌دا الفی دواي واو فرريدراوه ، وه‌ك « الْقَوَاعِدُ ، وَاحِدَةٌ ،
 إِخْوَانِكُمْ ، أَخْوَانِكُمْ ، أَرْوَاهُ ، لَوَاقِعُ ، الْوَالِدُ ، أَبَوَا ، أَمْوَالِكُمْ ،
 الصَّوَاعِقُ ، رَوَاسِي ، بَاكُوبٍ ، بِأَقْوَاهِمُ ، السَّمَوَاتُ ، كه چي الفی
 دواي واو فرري نه‌دراوه له « الْوَاقِعَةُ ، تَوَارَتْ ، الْجَوَارِ ، الْكَوَابِرُ ، لَهَايِ
 الْحَيَوَانَ ، الْكَوَاكِبُ ، الْكَوَابِ ، الْحَوَارِيُونَ ، أَبْوَابُ ، لَوَاحِةٌ ، خَوَارُ ،
 الثَّوَابُ » دا .

الف فرريدراوه له‌م‌ووتانه‌دا « قَالُوا جَزَاؤُهُ ، وَذَلِكَ جَزَاؤُا ، وَجَزَاؤُا
 سَيِّئَةٌ ، له‌كاتيكا كه ئه‌م ألفانه فرري نه‌دراوون له « جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ،
 جَزَاؤُكُمْ جَزَاءَ مَوْفُورًا ، لَهُمْ جَزَاءُ الضَّعْفِ » .

(۱) دائرة معارفی سنه‌دي بيستم ل ۷۲۱ و ۷۲۲ .

الف فرریدراوہ لہم ووتانہدا « لُبِثِينَ ، لُعِينِ ، لُغِيَهٗ ، لُقِيَهٗ » کہچی
 نہ « لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ » دا فررئ نہدراوہ •

تہو ألفانہی کہ ہمزہ یان بہدوادا دئی بہزوری نوسراوون وہک « حَدَائِقِ ،
 الْأَرَائِكِ ، الْخَائِضِينَ ، خَائِفًا ، طَائِفَةً ، وَابْتِغَاؤِكُمْ ، هَذَا بَصَائِرُ »
 کہچی لہ « سَتِجِحَتْ ، كَثِيرَ الْأَنْمِ ، الْخَبِيثِ ، إِسْرَائِيلَ » دا نہنوسراون •
 ہموو واوینکی جمع ألفی لہدواوہ نوسراوہ لہم چوار شوینہدا نہبی :
 « جَاءُ ، فَاءٌ ، بَاءٌ ، وَ ، تَبَوُّؤُا » کہ الفہ کاتبان فرریدراوہ •

۲ - ہیندی بیت تہنوسرین کہہ بہ ٹیملائی تہمررؤ نابی بنوسرین وہک
 تہمانہ :-

ا - الف لہ « لَكِنَّا هُوَ اللهُ رَبَّنِي » و « أَوْلَايَ أَذْبَحَنَّهُ » و « وَجِيئِي »
 يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ » و « وَلَا تَقُولَنَّ لِشَيْءٍ » و « أَلَا إِنَّ نَمُودَا كَفَرُوا
 رَبَّهُمْ » و « قَوَارِيرًا » و « سَلْسِلًا » •

ب - واو لہ « سَأُورِيكُمْ آيَاتِي » و « أَوْلَتِكَ » و « هُوَلَاءِ » و « أَوْلَاءِ »
 و « أَوْلُوا » •

ج - بی لہ « وَالسَّمَاءِ بِنِيهَا بَايِدُ » و « بَايِكُمْ الْمُفْتُونِ » و « بَلْقَامِي رَبِّهِمْ »
 و « أَفَايِنُ مَاتَ » •

۳ - ہیندی بیت بہ ہیندی بیتہوہ تہنوسرین کہہ بہ ٹیملائی تہمررؤ تہبی
 لہ یہک جیا بکرینہوہ وہک تہمانہ :-

ا - « دوی » و « كَانَّ » لہ « وَيَكُنَّ اللهُ » دا •

ب - « لکی » و « لَا » لہ « لِكَيْلَا تَحْزَنُوا » دا •

ج - « أَنْ » و « لَنْ » لہ « النَّنُّ نَجْمَعُ عِظَامَهُ » و « ان » و « لو »
 لہ « وَالْوُ اسْتَقَمُوا » دا •

الم ذلك (الكُف) (٢)
 لا يسمعون فيها لغوا ولا (كذبا) (٤)
 إنالما (طفأ) الماء (٦)
 و (رما) المجرمون النار (٨)
 فهم على (بيئت) منه (١٠)
 والبطن جعلنا لكم من (شعير) (١٢)
 الله (١٢)
 وإن تمعدوا (نعمت) الله
 لا تحصوها (١٤)
 فلن تجد (لسنت) الله
 تبديلا (١٦)
 والنيا سبدها (لدا) الباب (١٨)
 سنفرغ لكم (أيه) الثقلان (٢٠)
 قال (ينؤم) لا تأخذ
 بلحيتي (٢٢)

عد أجل (كلب) (١)
 وكذبوا بآياتنا (كذبا) (٣)
 فما من (طغى) (٥)
 قد (رأى) من آيت ربه (٧)
 إلا من بعد ما جاءتهم
 (البيئة) (٩)
 إن الصفا والرواة من
 (شعير) الله (١١)
 وإن تمعدوا (نعمت) الله
 لا تحصوها (١٣)
 (سنة) من قد أرسلنا
 بلك (١٥)
 إذ القلوب (لدى) الحناجر (١٧)
 وأمازوا اليوم (أيها) المجرمون (١٩)
 قال (ابن أم) إن القوم (٢١)

- (٢) البقرة ٢
 (٤) النبا ٣٥
 (٦) العاقبة ١١
 (٨) الكهف ٥٣
 (١٠) فاطر ٤٠
 (١٢) الحج ٣٦
 (١٤) ابراهيم ٣٤
 (١٦) فاطر ٤٣
 (١٨) يوسف ٢٥
 (٢٠) الرحمن ٣١
 (٢٢) طه ٩٤

- (١) الرعد ٣٨
 (٣) النبا ٢٨
 (٥) النازعات ٣٨
 (٧) النجم ١٨
 (٩) البيئة ٤
 (١١) البقرة ١٥٨
 (١٣) النحل ١٨
 (١٥) الاسراء ٧٧
 (١٧) غافر ١٨
 (١٩) يس ٥٠
 (٢١) الاعراف ١٥٠

أَوْ أَنْ نَفْعَلَ مِنْ أَمْوَالِنَا (مَا
نَشُومًا) (٢٤)

هَذَا (بَصَائِرُ) لِلنَّاسِ (٢٦)

وَتِلْكَ (الْأَمْثَلُ) نَضْرِبُهَا
لِلنَّاسِ (٢٨)

(تَبَارَكَ) الَّذِي بِيَدِهِ الْمَلِكُ (٣٠)

إِذْ يَقُولُ (لَصْحَبِهِ) لَا تَحْزَنُ (٣٢)
كَيْدِبِ أَصْحَابِ (لَيْكَةِ)
الْمُرْسَلِينَ (٣٤)

(لَكَيْلًا) تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ (٣٦)

(أَمْذًا) كَمَا تَرَابًا (٣٨)

أَيُّحِبُّ الْإِنْسَانَ (أَلَّنَّ) نَجْمِعُ
عِظَامَهُ (٤٠)

لَوْ شِئْتَ (لَتَّخَذْتَ) عَلَيْهِ
أَجْرًا (٤٢)

وَنَقِرْ فِي الْأَرْحَامِ (مَا نَشَاءُ) (٢٣)

الْقُرُونِ الْأُولَى (بَصَائِرِ) لِلنَّاسِ (٢٥)

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ
(الْأَمْثَالَ) (٢٧)

(تَبَارَكَ) الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ (٢٩)

قَالَ لَهُ (صَاحِبِهِ) يَوْمَهُ يُحَاوِرُهُ (٣١)
وَأَصْحَابِ (الْأَيْكَةِ) وَقَوْمِ
تَبَعِ (٣٣)

(كَيْ لَا) يَكُونَ دَوْلَةً بَيْنَ
الْأَغْنِيَاءِ (٣٥)

(أَمْذًا) مَتَا وَكَمَا تَرَابًا (٣٧)

وَأَنَا ظَنَنَّا (أَنْ لَنْ) تَقُولَ
الْإِنْسَانَ (٣٩)

وَإِذَا (لَاتَّخَذُوكَ) خَلِيلًا (٤١)

• (٢٤) هود ٨٧

• (٢٦) الجاثية ٢٠

• (٢٨) العنكبوت ٤٣

• (٣٠) الملك ١

• (٣٢) التوبة ٤٠

• (٣٤) الشعراء ١٧٦

• (٣٦) الحديد ٢٣

• (٣٨) الرعد ٥

• (٤٠) القيامة ٣

• (٤٢) الكهف ٧٧

• (٢٣) الحج ٥

• (٢٥) القصص ٤٣

• (٢٧) الاسراء ٤٨

• (٢٩) الفرقان ١٠

• (٣١) الكهف ٣٧

• (٣٣) ق ١٤

• (٣٥) الحشر ٧

• (٣٧) الواقعة ٤٧

• (٣٩) الجن ٥

• (٤١) الاسراء ٧٣

وما (دُعَا) الكافرين إلا في
ضلال (٤٤)

(وَلَا تَأْتِسُوا) من رَوْحِ اللَّهِ (٤٦)

وكنتم أمواتا (فَأَحْيَاكُمْ) (٤٨)

(فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ) (٥٠)

(وَيَمَحُّوا) اللَّهُ مَا يَشَاءُ (٥١)

(أَوْ لَقَى) الذِّكْرُ عَلَيْهِ (٥٣)

(قُلْ) رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ (٥٦)

(وَعَتُوا) عن أمر ربهم (٥٧)

والذين (سَعَوْا) في آياتنا (٥٩)

(أَرَأَيْتَ) الذي يَكْذِبُ (٦٢)

وإذ أتى (إبراهيم) رَبَّهُ (٦٤)

فَلَا تَخْشَوْهُمْ (وَآخِشَوْنِي) (٦٥)

فيقول (الضُّعْفَاءُ) للذين (٦٨)

وما (دُعَاءُ) الكافرين إلا في
ضلال (٤٣)

حتى إذا (اسْتَبَسَّ) الرُّسُلُ (٤٥)

وهو الذي (أَحْيَاكُمْ) (٤٧)

(لَا يَسْتَأْخِرُونَ) (٤٩)

(يَمَحُّوا) اللَّهُ مَا يَشَاءُ (٥١)

(أَوْ لَقَى) الذِّكْرُ عَلَيْهِ (٥٣)

وإذ (قال) ربك للملائكة (٥٥)

(وَعَتُوا) عن أمر ربهم (٥٧)

والذين (سَعَوْا) في آياتنا (٥٩)

(وَأَرَأَيْتَ) الناسَ يَدْخُلُونَ (٦١)

وإذ قال (إبراهيم) (٦٣)

فَلَا تَخْشَوْهُمْ (وَآخِشَوْنِي) (٦٥)

فقل (الضُّعْفَاءُ) (٦٧)

(٤٤) غافر ٥٠

(٤٦) يوسف ٨٧

(٤٨) البقرة ٢٨

(٥٠) يونس ٤٩

(٥٢) شورى ٢٤

(٥٤) آل عمران ١٥

(٥٦) أنبياء ١١٢

(٥٨) فرقان ٢١

(٦٠) سبأ ٥

(٦٢) ماعون ١

(٦٤) بقرة ١٢٤

(٦٦) مائدة ٣

(٦٨) غافر ٤٧

(٤٣) الرعد ١٤

(٤٥) يوسف ١١٠

(٤٧) الحج ٦٦

(٤٩) اعراف ٣٤

(٥١) رعد ٣٩

(٥٣) قمر ٢٥

(٥٥) بقرة ٣٠

(٥٧) اعراف ٧٧

(٥٩) حج ٥١

(٦١) نصر ٢

(٦٣) أنعام ٧٤

(٦٥) بقرة ١٥٠

(٦٧) إبراهيم ٤١

لەمەو دەرتەكەوئى كە ئىملاى ئەورۆزە كە قورئانى بىن نوسراوئەو دەو بەتەواو بىيە كى نەگرتووە ، وەك ئىملاى ئەمرۆى ئىمە كە ھەركەسك بەجۆرىك ئەنووسئ ، وە تاقەبەك كەس ، لە بەك لاپەرەدا ، ووتەبەك لە دوو لاو بە دوو ئىملا ئەنووسئ ، كەواتە ئەم بەك نەگرتئ ئىملا بە ۱۴۰۰ سأل لەمەبئس بە نەگ نازمىرئى ، وەك لە زمانى انگلىزى دا كە زۆر بىت ئەنوسرئ و ناخوئىزئەو ، يا نانوسرئ و ئەخوئىزئەو ، جگە لەو كە ئەمەش ئەگەبەئى كە مسلمانان لە ھەموو رووى زەمىنا ، لەرۆزىكەو كە قورئان ھاتۆتە خوارووە تا ئەمرۆ دەستكارىيان نەكردووە ، وە بەھىچرەنگىك بىريان لە گۆررىنى نەكردووە ، تەنانت لە گۆررىنى ئىملا كەئى .

من خۆم دەستورى زمانى كوردى و نووسىم داناو ، كەچى ھىشتا نووسىنى خۆم بەتەواو بىيە كى نەگرتووە ، وە ئەگونجئ لەم تەفسىرەدا ووتەبەك لە دوو لاو بە دوو ئىملا نووسى بىن ، چونكە ھەر خوا ھەلە ناكات .

(بىروباوەررى زانايانى ئىسلام لە ئىملاى عثمانا)

لە نووسىنى قورئانا دوو بىروباوەرر ھەبە :

بەكەم : بىروباوەررى امامى احمد كە ئەفەرموئ قورئان ئەبئ ھەر بە ئىملاى كۆنى خۆى بنوسرئ ، وە نابئ لەو ئىملا بە لاپدرئ ، بۆچى ؟ چونكە ئەو ھەلە قورئان ھەر بە دەست نوسراوئەو ، وە زۆر مەترسى كراو كە ھەربەك ك بە جۆرە ئىملا بەك بى نووسئەو .

دوو ھەم : بىروباوەررى عزالدىنى كوررى عبدالسلام و قاضى أبوبكر و « ابن خلدون » كە ئەفەرموون دروستە قورئان بە ئىملاى ئەمرۆ بنوسرئ ، بەلكو عزالدىن ئەفەرموئ : ئەمرۆ دروست نى بە بەو ئىملا كۆنە بنوسرئ ، چونكە ھەموو كەسك ناتوانى بىخوئىتەو .

بەراستى ئىملاى قورئان بوو بە بەلەبەكى زۆر سەخت لە ناوئەندى خوئىندەوارانى ئەمرۆو قورئانا ، بەلكو لەرى ھەموو كەسكا كە بەتابەئى قورئانى لە مامۆستا وەرنەگرتئ ، لەبەرئەو نووسىنى قورئان بە ئىملاى ئەمرۆ

– و دك زانای گه ورو به بانگی ئیسلام عزالدین عبدالسلام نه فرموی – پیوستیکی
دینی یه ، وه دروست نی یه به ئیملای کونه که بنوسری ، چونکه سر له مهردوم
تک ته دات .

له لایه کی تریشمه وه جینی شانازی یه که ئمه ۱۴۰۰ ساله قورئان به و
ئیملایه نوسراوده وه که له کاتی پیغه سهرا بیی نوسراوه ، وه به مه قورئان
پاریزراوه له وهی که هه رکه سیک ههستی و به ئیملایه ک بیی نویسته وه ، به لام
ئه مررؤ – که ئیملاهی عه ره بی جینی خوی گرتوه ، وه ئیتر گوررینی به سهرا
نایهت – زور پیوسته که قورئان به ئیملاهی ئه مررؤ بنوسری و له چاپ بدری
ئه ئیر چاودیری لیژنه یه کی عالمی دا له زانایان و دلسوزانی ئیسلام ، به لام
گه وری و پیروزی قورئان کاریکی وای کردوه نه کهس نه ویری ئه و
ههنگاوه بیی ، وه نه کهس نه توانی ئه و پررکشی یه بکات ، هه رچه ند ئه وهش
خزمه تی قورئانه .

جا له بهر ئه وهی که ئمه ش له ده میکه وه گری یه کی زور گه وره بوو له
دلما ، وه ئاواتم . ئه وه بوو که رۆژیک بیی قورئان به ئیملایه کی تازه بنوسری و
له چاپ بدری ، وه ئه م . کۆسه له ریی مسلمانانا هه ل بگیری ، له سه فه ره که ی
ناهرما ئه م باسه شم له گه ل شیخی جامع الازهر کرده وه ، وه پیمووت : هه موو
عالمی ئیسلام چاودروانی ئه ورۆژدیه که مشیخته تی ازهر له مرووه وه فتوایه ک
ده رکات ، وه هه رخوی قورئان له چاپ بدات و بلاوی بکاته وه به هه موو جیهانا ،
وه ئه م پله سه خته هه لگری له ناوه ندی قورئان و مسلمانانا ، شیخی فه رمووی :
من وه ختیک که مفتی قه له مرره وی مصر بووم له مرووه وه پرسایزم لیکراوه ، وه
فتوام داوه که دروسته قورئان به ئیملاهی ئه مررؤ بنوسری بو ئه و منالانه ی که
له فتوایه خانه دا قورئان ئه خوین ، منیش و وتم امامی مالکیش ئه م فتوایه ی داوه ،
به لام ئه مه پله یه کی زور سه خته به نووسینی چه ند دیریک له سه ر کاغه ز ئه مه
هه لئاگیری ، وه کهس ئه م پررکشی یه ناکات ، به لکو ئه بی مشیخته تی ازهر خوی
ئه م رچه یه بشکشی ، وه ئه م کۆسه هه لگری .

سەد ھەزار رەحمەت لە جمال الدینی قاسمی و سید قطب و شیخ احمد مصطفیٰ مەراغیی کە ھەرسێکیان لە تەفسیرە کەمی خۆیان قورئانەکیان بە ئیملائی ئەمرۆ نووسیوە ، بەلام ئەمانیش « بسم الله الرحمن الرحيم » و « لا إله إلا الله » و « هذا ، ذلك ، هاتم ، هؤلاء ، ههنا ، أولئك ، أولاء ، أولو ، لكن ، إذا ، طه ، الذين » یان ھەر بە ئیملا کۆنە کە نووسیوە ، ھەرۆک ھەموو نووسەریکی تریش ئەمانە ھەروا ئەنووسن لە نووسینی رۆژانەیی خۆیان ، لە کاتی کە ئەبێ وای بنوسرین « باسم اللّاه الرحمان الرحيم ، لا إله الا اللّاه ، هاذا ، ذلك ، ها أتم ، هاألاء ، ها هنا ، الأئک ، ألو ، الأء ، لاکن ، إذن ، طاها ، اللذين » .

باشە ئەوا قورئان لەبەر پیرۆزیی کەس ناوێرێ دەست بداتە ئیملاکەمی ، ئەمی خویندەوارانی ئەمرۆ ئیملائی ئەم ووتانە بۆ راست ناکەنەووە لە نووسینی خۆیان ، وە بۆچی بە ئیملائی راست نایان نووسن ؟ جا وا تێمەش لەم تەفسیرەمانا قورئانە کە وەک جمال الدین و سید قطب و شیخ احمدی مەراغیی ئەنووسین .

(خەریبیک بوونم بە نووسیینهووە)

لە سالی ۱۹۳۵هە دەستم کردووە بە نووسین ، وە تەفسیریکی کورتەم لە جزمی « عم » ، نووسی و لە چاپدا ، وە خویندەوارانی ئەمرۆزە بە نۆبەرە بە کێ تاسوق و پیرۆز وەریان گرت ، وە ئەوە بوو بە یەکەم ھاندەرم لەسەر نووسین .
 لە سالی ۱۹۵۶دا چاویکم بە تەفسیری جزمی « عم » ما خشاند بینیم زۆر پێویستە بە دەست لێدان ، وە لە سالی ۱۹۵۷دا تەفسیریکی تری ریک و پیکم لیکرد ، لە پاشا و یستم تەفسیری جزمی « تبارک » یش بنووسم ، وە لە سالی ۱۹۶۵دا ئەویشم نووسی .

ھەر لەو سألەدا بریارم دا کە ھەر لە سەرەتای قورئانەووە دەست بکەم بە تەفسیر لیکردنی تا ھەرچەندیکم بۆ نوسرا ، وە تەفسیری جزمی یەکەم و دووھەم نووسی ، وە ناوێرا « تەفسیری خال » .

محمدی خال

سلیمانی : ۲۱ی شعبانی ۱۳۸۶ هـ

م ۱۹۶۶/۱۲/۵

سورة الفاتحة
بسم الله الرحمن الرحيم

سوورەى (فاتحه) يە

مكى يە ، ۷ ئايەتە

بە ناوى خواى بەخشندەى مېھربان

سوورەى (فاتحه) يە

مكى يە ، ۷ ئايەتە ، ۲۵ ووتە يە ، ۲۲۰ پيىتە

بسم الله الرحمن الرحيم

بە ناوى خواى بەخشندەى مېھربان

ئەم سوورەتە لە (مکه) ، وە لەپىش ھەموو سوورەتە كانى ترەو وە ھاتوتە خوارەو وە ، وە ناوئراو (فاتحه) ، واتە سەرەتا ، چونكە سەرەتاي قورئانى گەرەبە ، وە ئاوتنە يە كى بالانمايە بۆ ھەموو قورئان ، بە پىي فەرمودەى پىغەمبەر « دروودى خواى لىيى » ئەم سوورەتە لە ھەموو سوورەتە كانى تر گەرەترو پىرۆزترە ، بۆيە خراوتە ناوئۆزەو .

(بسم الله) بە ناوى خوا ، واتە ئەم سوورەتە ئەتيرمە خوارەو بە ناوى

خواو ، نەك بە ناوى ئەو كەسەى كە ئەيخوئىتتەو كە پىغەمبەرە .

ھەر بەم رەنگە ھەركەسىك « بسم الله » بكات لە كارىكا ، واتە ئەم كارە

ئەكەم بە ناوى خواو كە يارمەتيم بدات بۆ تەواو كردنى ، واتە نە بە ناوى

خۆمەو ئەيكەم ، وە نە بە ناوى يەككى ترەو ، چونكە ھىچ كەسىك ھىچى

بە دەست نى يە تەنيا خوا نە پىي ، وە ئەگەر يارمەتى ئەو نە پىي ھىچ كارىك ناچىتە

سەر ، كەوا بوو مەردوم ھەميشە پىويستە بە داوا كردنى يارمەتى لە خوا يەى

كە (الرحمن الرحيم) بەخشندەى مېھربانە ، واتە بەھرە « نعمة » ي گەرەو

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۲)

ستایش بو خوای په روږدگاری جیهانیاں (۲)

پچووک ته به خشی له هردو جیهانا •

خوای گموره له سهره تاي قورثانی پیرۆزه وه « بسم الله » ی کرد بوئوه وی
 نیشمانمان بدات تا ئیمش که دهستان دایه هر کارنکی باش « بسم الله » ی بو
 بکه یز و ناوی خوای لی بئین •

« بسم الله » له سهره تاي هموو سووره تیگه وه نوسراوه ، تاله سووره ته که ی
 پیشووی جیا بکاته وه •

(الحمد لله) هموو جورده سوپاس و ستایشیک بوخوایه ، واته سوپاسی
 هرکه سینک بکری له سهر هرچا که یه که نه وه سوپاسه بوخوا ، چونکه هر
 خوایه کانگای هموو چا که یه که ، وه سهرچاوه ی هموو به ره و نازو
 خوئی یه که ، هر چا که یه که به مهردوم بگات و شایسته ی سوپاس بی ، له
 هرکه سینکه وه بی ، نه وه هر له خواوه یه ، وه سوپاسه که ی بو هرکه سینک بی
 نه وه هر بوخوایه •

(رب العالمین) نه وخوایه ی که په روږدگای هموو جیهانیا نه به ناده می و
 گیان له بهرو شینایی به وه ، وه ناگاداری یان نه کات له یه کم پله ی بوونیا نه وه
 تائه یانگه یه نی به پله ی هره بهرزی خوایان •

مهردوم نه گهر به چاو نکی وورد بوونه وه تماشای شم تائه ته بکات
 تی نه گات که دووشت نه گه یه نی ، یه کم تا کو ته نیایی و په روږدگاریی خوا بو
 هموولایه که ، دووهم یه کیتی ناده می ، که هموولایه کیان یه که خیزانی گوره و
 هلیان داوه له سهر زه وی ، هر وه که نشان نه دات که شم سووره ته سهره تاي

أَرْحَمَانَ الرَّحِيمِ (۳) مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ (۴) إِيَّاكَ نَعْبُدُ

بەخشىندەى مېھرەبان (۳) خاۋەنى رۆژى سزا (۴) (خوایە) ھەر تۆ ئەپەستىن

نەمەيەكى عالمىيە بۇئەۋەبى كە ھەموو ھۆزۈ تىرەۋ گەلىك كۆپكەتەۋە لەژىر بەيداخى يەك ئاينا ، ۋە جياۋازىي ھەلگىرى لەناۋانا ، ۋە ھەموۋيان بىكات بە براى يەك ، ۋە ئاشتى بخانە ناۋانەۋە ، ۋە ھەموو برورا بىتىن بە يەك خواۋ بە يەك پىغەمبەر ، ۋە روۋبەكەنە يەك روۋگە « قىلە » ، ۋە بە يەك زىبان بىتىن « الحمد لله رب العالمين » .

(الرحمان الرحيم) بەخشىندەى مېھرەبانە .

(مالك يوم الدين) خاۋەنى رۆژى تۆلەۋ سزايە - كە رۆژى دوايىيە -

ۋانە لەۋرۆژەدا كەس ھىچى بەدەست نىيە تەنيا ئەۋ نەبى .

(إياك نعبد) خوایە ھەر تۆ ئەپەستىن ، ۋە بەندەيى ھەر بۇ تۆ ئەكەين ،

-چونكە ھەر تۆ دروست كىردوۋىن ۋە ھىناۋىنە جىھانەۋە ، ۋە ھەر تۆ زىانت داۋىنىۋ-چىساۋ گۆۋىۋ-ھۆشۋ گۆشۋ زىرىۋىۋ بىرو ھەستۋ تىگە يىشتت پىۋ داۋىن ، ۋە ئاگداۋىنى مان ئەكەيت ۋە ئەمان پارىزىت لە ھەموو تەنگانەۋە چەلمەيەكا ، ۋە رۆژى « رزق » مان ئەدەيتىۋ بەخىۋمان ئەكەيت ، ۋە لە نەخۆشى-چاكامان ئەكەيتەۋەۋ تەندروستى مان پىۋ ئەدەيت ، ۋە بۇ خۆشىۋ خۆشەختى ئىمە ، ئەم جىھانەت دروست كىردوۋ ، بە شەۋو رۆژۋ سألۋ مانگى بەۋە ، ۋە بە پايزۋ زىستانۋ ھاۋىنۋ بەھارى بەۋە ، ۋە رۆژۋ مانگۋ ئەستىرەۋ زەۋىت بۇ خىستۋىنەتە گەرر ، بەدەۋورمانا ھەل ئەسۋوررېنۋ ئىسمان بۇ ئەكەن تا ئىمە بەخۆشىۋ شادمانىي بىرىن .

خوایە ! نازۋ-نەمتى . تۆ لە زمارە نايەت ، كەۋابوۋ چۆن ئەبى برروات

پىۋ نەھىنىنۋ نەتەپەستىن ، ۋە سەرى بەندەگىت بۇ دانەنەۋىنىنۋ ناۋچەۋانت

بۇ نەخەينە سەر چاك ، دارو بەردو ئاسمانۋ زەۋىي سجدەت بۇ ئەبەن ، ئىمە

وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ (۵)

ۋە ھەر لە تۆ داۋاي يارمەتیی ئەكەين (۵)

چۆن سجدەت بۆ نەبەين ؟ بوونەۋەر « كون ، سوپاس و ستايشت ئەكات ، ئىمە چۆن سوپاست نەكەين ؟!

خوایە ! سەگ بە سەگىي خۆیەۋە كلكە لەقى و پاسەوانىي بۆ ئەۋكەسە ئەكات كە پارچە نانىكى رەقى بداتى ، ۋە خۆی ئەكات بە بالاگەردانى ، خوایە ! ئىمە چۆن سوپاست ناكەين ؟! ۋە سەرى بەندەگىت بۆ دانانەۋىنىين ؟! بۆچ بەخشش و مېھرەبانىي بەكەانى تۆ لە نانەرەقەى خاۋەن سەگە كە كە مترە ؟!

واياك نستعين) ۋە ھەر لە تۆ داۋاي يارمەتیی و دەست گىرۆيى ئەكەين • دەست دانە ھەموو كارىك و جى بەجى كەردنى بەستراۋە بە بوونى چەند ھۆبەك و نەبوونى چەند بەرھەلستىكەۋە ، كە بەپى دەستوورو باۋى خوا لە جىھانا بوونى ئەو ھۆيانەو نەبوونى ئەو بەرھەلستانە ماىەى سەر كەوتن و بەرگرتى ئەو كارەيە ، ئىنجا ئەو ھۆو بەرھەلستانە ھىندىكىان لە تەۋاناي ئادەمىي دان و ھىندىكىان لە تەۋانايانا نىين ، بەلكو ھەر لە تەۋاناي خوادان ، لەبەرئەۋە پىۋىستە لەسەرمان - كە لەگەل دەستمان داىە كارىك - بە ھەموو ھىزو تەۋانايى خۆمانەۋە دەستى بەدەنىي ، ۋە چىمان لەدەست بىي درىغ و كۆتاھىي تيا نەكەين ، ۋە داۋاي يارمەتیی تيا بكەين لەمۋلەو ، ۋە چىمان لە دەست نەھات بىي دەينە دەست خوا ، ۋە ھەر داۋاي لەخوا بكەين •

خاۋەن كشت و كآل ئەبى زەۋى يەكەى بكىلى و ۋەردى بداتەۋە و تۆۋى پىۋەبكات و ئاگادارىي بكات ، ئىنجا بۆ باران و پاراستى لە ھەموو جۆرە دەردو بەلایەكى ئاسمانىي و زەمىنى ئەبى بى دانە دەست خوا ، چونكە ئەمانە لە دەست كەسانىين خوا ئەبى ، ئەگەر ھاتو داۋايان لە يە كىكى تر كەرد ئەۋە گومررايى بە •

يَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ (۶)

رئى نموونىمان بکه بۆ رئى راست (۶)

خوای گهوره لهم جيهانهدا بۆ همموشتىك جوّره دهستوورو باوئىكى داناوه كه ههركيز ناگۆررئى ، وهك قورئان ئهفهرموى « ولن تجد لسنة الله تبديلا » واته باوى خوا ناگۆررئى • نهخۆشئى ، ساغئى ، دهولهمهئى ، ههزارئى ، بازرگانئى ، كشتيارئى ، پشه سازئى ، جهنگ ، ناشئى ، ههريه كه جوّره دهستوورو باوئىكى تايه تئى خۆى ههيه ، نابئى لئى لادبرئى ، كهوابوو ئومئىدى چاك بوونهوى نهخۆشئى به بئى ده زمان و په زيشك ، يا دهوله مهنده بوون به بئى ههول و تهقه لادان له رئى خۆيهوه ، كشتيارئى به بئى بهراوورد كردنى دهستوورى خۆى ، بادوژمن شكاندن به بئى جهك و پيلانى جهنگ ئىچه وانهى دهستوورو باوى خوايه ، ههركيز نه بووه و نابئى ، يه كيك دواى ئهم جوّره شتانه ئه كهوئى كه ئاگائى له باوى خوا دهستوورى ئىسلام نه بئى •

(اهدنا الصراط المستقيم) خوايه رئى نموونىمان بکه بۆ رئى راست ، بهرهنگئى و ئا كه ههله نه بين ، وه له دهستوورو باوى خۆشئى و خۆشبهختئى لانه دهين •

خوا پىنج جوّره رئى نموونئى « هداية ، ههيه ، چواريانئى بهخسئىوه به هممو ئاده مئى يهك ، بهلام پىنجمه كهئى ههرداوه به ئىغه مبه ران و پياوچاكان • يه كه م – رئى نموونئى سروشتئى « فطرى » ، خواتهم رئى نموونئى يهئى داوه به ئاده مئى له روژئى كهوه كه دئته جيهانهوه ، نابئئى منال كه له گه ل له داىكئى كهوته خوارهوه ، ههركه نه برسى بوو ، دهست ئه كات به گريان ، كه له گه ل مه مكيان دايه خئرا دهست ئه كات به مژئى بهرهنگئى و ئا كه پياوى گه وره نازانئى به و جوّره بئى مژئى ، ئهمهش به بئى ئه وهئى كه يه كيك پئى بئى ، يا قئرى بكات •

دووهم : رئى نموونئى ههست « حس » ، وه ئهم رئى نموونئى يه له گه ل رئى نموونئى يه كه م له ئاده مئى و له گياندارئى ترئشا ههيه ، بهلكو له گياندارئى ترا

زۆرتىرە ، چۈنكى لەما بە چەند رۇزىك دوای لەدايك بوونى ئەگاتە پەرىرى ئەوپەرىرى ، بەلام لە ئادەمىيە دا بەرەبەرە ، وە لە ماوە يەككى ئىجگار زۆردا ئەگاتە پلەي بەرزى خۆي ، تەماشائە كەيت لە دوای لەدايك بوون تا ماوە يەك ئەگۆنئى ئەبەت و نە چاۋى ئەبىنئى ، لەپاش خەفە يەك ئىجا دوورىي و نزيكى لە يەك جيانا كاتەو ، وە زۆر جار دەست درىژ ئەكات بۆ گرتنى مانگ ، لەگەل ئەمەشا ئادەمىيە تا مردنى ناوبەناو ھەستى ھەر لە ھەلەو ساتمەدايە ، وە شتى زۆر گەورەي دوور بە پچووك و دارى راست لەئاوا بە خوار ئەبىنئى .

سىھەم : رىئىئىئىئى ئىيرىي و بىر « عقل و فكر » كە گەلئى لە رىئىئىئىئى ھەست و سروشت بەرزترە . خوا ئادەمىيە دروست كەردوۋە . بۆئەوئى كە بە كۆمەلئى بژىن ، وە رىئىئىئىئى ھەست و سروشتى بەس نىيە . بۆ ئەم زىانە بەكۆسەلئى يەي ، بەلكو پىئوستە بە ئىيرىيەك كە سلاتمە ھەلەسەي بۆ راست بىكاتەو .

چوارەم : رىئىئىئىئى ئاين ، كە ئەمە زۆر پىئوستە . بۆ ئادەمىيە ، ئەو ئلەمىيەي كە زۆر جار ئىيرىي و بىرئىئىئى ھەستى بەھەلەدا ئەچئى ، ھەرۋەك زۆر جار مەردوم بەگۆنئى ئىيرىي و بىرۋە ھەستى خۆي ئاكات ، وە بەھۆي ھەوس و ئارەزوۋە رىنگاي خوارو خىچ ئەگرىئى ، وە لەرئى راست لائەدات ، بەلكو ئەم ھەموو رىئىئىئىئى ئانەش كە باسما كەرد بە كارىان دىئىئى لەرئى خراپە و پالانان بە قازانچ و سوۋدى مەردوم دەست درىژىي . بۆ سەھرو مال و ناموسيان .

ئىجا لەلەيەك ئىيرىي و بىرۋە ھەست بە ھەلەدا بچن ، يا ھەوا ھەوس لايان بەدات لەرئى راست ، ئىتر چۆن ئەگۆنچئى كە ئادەمىيە بژىي بە خۆشئىي و براپەتئى ، وە بەبئى جەنگ و ئازاۋە دووبەرەكئى ، وە بەبئى فرروفئىل و زۆرو ستم و دەست درىژىي .؟! لەبەر ئەمانە ئادەمىيە زۆر پىئوستە بە رىئىئىئىئى ئاين ، تا ھەمىشە دەست گىرۋىي بىكات بۆ رىئى راست ، وە لەرئىگاي چەوت و چەوتئى بى گىرئىئەو .

قورتان لە زۆر شوئىن ئىشارە . بۆ ئەم رىئىئىئىئى ئانە ئەكات ، وەك لە

غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ ، وَلَا الضَّالِّينَ (٧)

نهك (رئی) نهوانهی كه خهشمه لئگرتوون ، وه نهك (رئی) گومررایان (٧)
 بهخششی خۆت بهسهرا رشتوون له یئغهبهرانو پیاوچاكانی گهلانی رابوردوو ،
 وه كردووتن به سهرمهشقی چاكیی و پاكیی و رهووشتو خووی بهرزو جوان .
 واته میژووی گهلانی رابوردوو بخویننهوه ، وه له سهرگوزهشتو
 بهسهرهاتیان بگهن ، وه پهبدو ئامۆزگاری یان لئی وه رگرن ، وه وورد بنهوه له
 مایه ی زاینو نه زاین یان و هیزو زه بوونی یان و گهورهیی و بچوکی یان و
 دهوله مهندی و ههزاری یان و پیشكهوتن و پاشكهوتن یان و ئاوه دانی و ویرانی یان و
 زیان و مردنیان ، وه بزانیان بهچی تووشی ری باشه كان بوون تیوهش ئه و رینگایه
 بگرن ، وه بهچی تووشی ری خرابه كان بوون تیوه خۆتانی لئی پارێزن .
 (غیر المغضوب علیهم) نهك رینگای نهوانهی كه خهشمی تو یان لئگیراوه ،
 بهم رهنگه ئاینی تو یان پئی گه یشتوو كه چی هه به ئاره زوو لئی لانهدهن .

(ولا الضالین) وه نهك رینگای گومرراهان و سه رلئشیاوان .

ئهم دهستانه ی كه خوا باسی كردن سیانن ، چونكه مهردوم یا ئاگاداره به
 رئی راست ، یا ئاگای لئی نی یه ، نهوی كه ئاگای لئی یه یا كار به زاینه كه ی
 خۆی نهكات ، نهوه دهسته ی به كه مه كه ئیشهاره تی بو كرد به « صراط الذین
 انعمت علیهم » ، یا کاری پئی ناكات ، نهوه دهسته ی دووهمه كه ئیشهاره تی بو
 كرد به « غیر المغضوب علیهم » نهوی كه ئاگانی لئی نی یه ، نهوه دهسته ی سههه
 كه ئیشهاره تی بو كرد به « ولا الضالین » .

(آمین) واته خوايه ئهم پاررانهوه و نزایه مان گیرا بکه .

ئهم ووتیه له سوورده ی « فاتحه » نی یه ، بهلام هه رچه ند یئغه بهر فاتحه ی
 بخویندایه ئامینی نه کرد ، وه له نوێزی ئاشکراشا نوێز که ره کانی دوا به وه هه موو
 به جارێک به دهنگی بهرز له گه ل ئهوا ئامین یان نه کرد .

سوورەیی (بقره) یە

مدنی یە ، ۲۸۶ ئایەتە ، ۴۱۲۱ ووتە یە ، ۲۵۵۰۰ پیتە

بسم الله الرحمن الرحيم به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

خوای گەورە لە سەرەتای ۲۹ سوورەتەو لە قورئانی پیرۆز پیتیک یا چەند پیتیک ناوئەبات ، کە ئەم پیتانە یا یەك پیتن وەك « ص . ق . ن » یا دوانن وەك « طه . يس . طس . حم . » یا سیانن وەك « الم . الر . طسم » یا چوارن وەك « المص . المر » یا پینجن وەك « كهيعص . حم عسق » .
زانایانی ئیسلام زۆر قسەیان لەم پیتانە کردوووە هەریە کە بەرەنگیک ، هیندیکیان ئەلین : ئەم پیتانە شرفە یە کەن لە ناوەندی خواو پیغەمبەر ، وە کلیلێ ئەم شفرانە هەرلای پیغەمبەر بوو ، وە کەس نەیزانیووە نایزانێ مەگەر یەکیک کە لە پیغەمبەری وەرگرتی .

امامی غەزالی و شیخ محی الدینی عەرەبی و زۆر لە زانایانی تر ئەلین : ئەم پیتانە لە گەل ئەو مەبەسانە ی کە تیا یانایە ، بۆ بیدار کردنەوی مەردومیشن ، چونکە هەرچەند پیغەمبەر سروس « وحی » ی بۆ بهاتایەو بیخویندایەتەو ، بێ برروا کانی مکه واقیان و ورتە ما چ لە بابەت بەرزیی و رەوانیی قورئان و ج لە بابەت ئاھەنگ و شیو و ج لە بابەت مەبەس و ئامانجی یەو ، ئنجا بۆ ئەو ی کە کاریان تێ نە کات گەورە کانی قورەیش پێ یان ئەووتن : گوئی بۆ مەگرن ، وە لە و کاتەدا هەراھەرا و دەنگە دەنگ بەکەن تا کەس گوئی لێ نە بێ ، وەك قورئان خۆی ئەمە ئەگیریتەو ئەفەرموی « وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا : لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيه لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ » (۱) . ئنجا لە بەر ئەو ی کە زۆر تر لەدوای ئەم پیتانەو بەسیکی زۆر گرنک دئی ، وە بۆ ئەو ی کە گوئی و دئی بێ برروا کان راکیشی بەلای خویا ، هات ئەم پیتانە ی بەکارهینا لە سەرەتای ئەم سوورەتەو ، کە ۲۷ یان « مکین » و دوانیان « مدین » کە یەکیک لە و دوانە ئەم سوورەتە یە کە ئەفەرموی :

(۱) واتە بێ برروا کان ووتیان : گوئی لەم قورئانە مەگرن ، وە دەنگە دەنگی تیا بەکەن بە لکو ئیو زال بین (بەسەریا) .

سورة البقرة

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اِنَّ ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَیْبَ فِیْهِ ،

سوورە (بقره) به

مدنی به ، ۲۸۶ ئایه‌ته

به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی مه‌ره‌بان

الف لام میم ، ئەم قورئانە هیچ گومانیکێ تیانێ به ،

(الم)

ئەم پێنانه به‌که‌یه‌که‌ ئه‌خوێنرێنەو ، ئەک به‌ئیکدرایی ، به‌م‌ره‌نگه‌ نه‌ئیت :
الف لام میم ، وە ئەمه‌ به‌که‌م‌جاره‌ له‌جیهانا که‌ نامه‌یه‌کی وەک قورئان ئەم‌شێوه‌ به‌
به‌کار دێنێ .

به‌راستی ئەمه‌ مه‌به‌ستیکی زۆر جوان و دلچسپه‌ . بۆ ئەم‌پێنانه ، چونکه‌
ئەمرۆ-ده‌ستور و باوئیکی تکراری به‌ له‌ هه‌موو جیهانا هه‌ر که‌سێک بێ به‌وی
قسه‌یه‌کی زۆر گرنگ بکات له‌ ناو کۆمه‌ڵێکا ، وە جاوو دلپان راکیشێ به‌لای
خۆیا ، له‌پێشه‌وه‌ قسه‌یه‌ک ، یا شتیکی وا نه‌کات که‌ هه‌موو گۆئێ گران ئاگادار
بکاته‌وه‌ و رووی دلپان بکاته‌ خۆی ، به‌م‌ره‌نگه‌ نه‌ئێ : براکان ، یا گه‌وره‌کان ،
یا گۆئێ گره‌کان ، یا گۆئێ بگرن ، یا ئاگادار بنه‌وه‌ ، یا دووسێ چه‌پله‌ لێ نه‌دات ،
خولاسه‌ تا ئەو قسه‌یه‌ی له‌پێشه‌وه‌ نه‌کرئ ، نه‌بێستراوتر بێ ، گۆئێ گران باشتەر
گۆئێ بۆ نه‌گرن ، خۆ نه‌گه‌ر . هه‌ر مه‌به‌ستیکی تابه‌تیی نه‌بێ وەک ووتنه‌ی
هه‌لاوه‌ی سه‌ر ته‌له‌فۆن نه‌وه‌ باشتەر .

ئەم سوورە‌ته‌ دزیوترین سوورە‌ته‌ له‌ قورئانا ، وە له‌ هه‌موو سوورە‌تێک زیاتر
باسی گرنگ و به‌رخێ تیا به‌ ، جاری پێشه‌کی بایی قورئان نه‌کات که‌ به‌رزترین
نامه‌ی ئاسمانی به‌ ، وە هه‌رچی گومان بێ تیانێ به‌ ، ئەفه‌رموئ (ذلک الکتاب)
ئەم‌نامه‌یه‌ که‌ قورئانه‌ (لاریب فه‌) هیچ جۆره‌ گومانیکێ تیانێ به‌ ، که‌ نامه‌یه‌کی

خواییه ، ریی نمویی ئادهمی ئەکات بۆ ریی راست و خوشبەختیی له هەردوو جیهانا ، واتە هەرکەمێک لێی ووردبیتەو بە دلێکی پاک و خوێندەواری بەکی چاکەو ، تێ ئەگات کە ئەم نامە یە سرووش « وحی » یکی خواییه ، هاتۆتە خواردوو بۆسەر دل و زبانی پێغمبەر کە نه خوێندەوار بووه ، کە بە پێی دەستوو رو باوی خوا له جیهانا ، هەرگیز نه بووه و نابێ کە نه خوێندەوار کێشکی و دابنێ .

دەستوو رو باوی خواییه له جیهانا هەر بیرو باوەریکی تازه کە هاته پێشەو ، دەستە یە کە دوا ی ئە کە و زو ، دەستە یە کە بەرانبەری ئەوێستن ، دەستە یە کیش به سام ناوەندی ئەمێشەو ، ئە ئەوێرن دوا ی کە وون ئە ئەشتوان بەرانبەری بوێستن ، وە . بێم رەنگە تا حاو یە کە دلێ هەردولا راتە گرن ، ئنجا کاتێک کە پێغمبەر بە ناچارایی کوچی کرد بە خوێ و هاو ریکانی یەو . بۆ « مدینه » ، زۆر له مدینه یی بە کان مسلمان بوون ، وە له گەل مسلمانە کانی . مکه دا هیزیک ی وای پێک هات کە شەرمی لێ بکری ، وە بە بۆنە یەو سێ دەستە کۆبوونەو له مدینه ، یە کەم موسلمانە کان ، دوهم بێ برروا کان ، سیهام ناپاک « منافق » ، کان ، کە ئەمە یان ناوچە ی . مدینه دروستی کردن ، چونکە زۆر له یاوە گەورە کانی مدینه کە سوکارو دەست و پێوەندیان مسلمان بووون ، ناچار خوشیان بۆ ئەو ی کە گەورە یی و ناو و نشانیان لە دەست ئەچێ هاتن بە دیمەن مسلمان بوون ، کە یە کێک لەوان عبداللە ی کورری « ابی » بوو کە لە پێش چوونی پێغمبەر بۆ مدینه ، بە چەند روژێک گە لە کە ی نیازیان بوو بیکەن بە سەرۆکی خوێان ، ئنجا بۆ ئەو ی کە پێغمبەر و مسلمانان ئەم سێ دەستە یە بناسن ، قورئان باسیکی هەرسێ دەستە کە ئەکات ، وە بە مسلمانە کانیان ئەناسی ، وە وەسفکی دوورو درێژی دەستە ی سیهام ئەکات ، وە چەند وێنە یە کیان ئەگری و نیشانی ئەدات ، وە پەردە یان لە سەر لائەبات ، کە ئەمە بۆ هەموو روژێک بە کە لکە ، چونکە تا جیهان جیهان بێ . ئەم سێ دەستە یە هەر هەن ، ئنجا هەر روژە ی بە جووتێک ، وە هەر چەرخە ی بە رەنگێک ، وە ئەم چەند ئایە تە دەستوو یکی تێجگاری

هُدَىٰ لِّلْمُتَّقِينَ (۲) الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ

رى نیشاندهرى پارىز گارانە (۲) ئەوانەى كە برروا ئەهینن بە شتى ناديار ،

دائەمە زرىنى ، كە لە ھەموو چەرخىكا تازە ئەپتەو ، وە لە ھەموو رۆژىكا ،
رىنگاى دوورو درىزى مسلمانان رووناك ئەكاتەو ، كە ئەمە گۆشە يە كى زۆر
بچكۆلانە يە لە معجزەى قورئان •

ئىجا لە باسى دەستەى يە كە ما ئەفەرموى : ئەم قورئانە (ھدى للمتقين)
رى نیشاندهرە بۆ ئەوانەى كە لە خوا ئەترسن •

ووتەى « تقوى » لە قورئانا بە مەعنا خۆپاراستنە لە سزای خوا لە ھەردو
جىھانا ، ئىجا خۆپاراستن لە سزای جىھان بەو ئەبى كە دەستوورو باوى جىھان
بزائىت و پىچەوانەى نە كە يت ، خۆپاراستن لە سزای رۆژى دوایش بەو ئەبى
كە بى فەرمانى ئاپىن نە كە يت •

خۆلا سە خوا بۆ ھەموو شتىك دەستوورو باوىكى داناو كە نابى لى لى لادىرى ،
ئىجا قورئان ھەروەك كۆمە لە دەستوورىكى ئاپىنى يە ، وە ئاگادارى كەردنى
مايەى سەرفرازى رۆژى دوایى يە ، كۆمە لە دەستوورىكى جىھانىش نىشان
ئەدات ، كە لى لادانىان مايەى زىانە ، كە وابوو قورئان رى نیشاندهرى ئەو كە سانە يە
كە لە ترسى خوا نە پىچەوانەى فەرموودەو فەرمانى ، وە نە پىچەوانەى دەستوورو
باوى ئەكەن •

ئىجا باسى ھىندىك سەفەتى ئەو پارىز گارانە ئەكات ئەفەرموى (الذين يؤمنون
بالغيب) ئەوانەى كە برروا ئەهینن بە شتى ناديار ، واتە ئەوشتانەى كە بەر
ھەست ناكەوون ، وەك خواو فرىشتەو رۆژى دوایى ، ھەركە سىك ئەم سەفەتەى
تيا ئەبى بەھرە لە قورئان وەرناگرى ، وە دواى رى نمونى ئەو ناكەوى ، بۆ يە
بە تايبەتى ئەم سەفەتەى پىش خست •

وَيَقِيمُونَ الصَّلَاةَ

ود نوێز ته کهن

بر روا به خواو رۆزی دواپی ، یه کهم پله یه بو جیا بوونه وهی ئاده میی له گیاندارانی تر ، بویه له پیش هه موو سیفه تیکا پی یان ته لئ : « الذین یؤمنون بنبیغ ، ، وه له دوا ی ته وه ئنجا پی یان ته لئ (ویقیمون الصلاة) وه نوێزی به راستی ته کهن له کاتی خۆیا به هۆش و گۆشه وه ، وه ته زانن چی ته کهن ، وه چی ته لئ ، وه چۆنی ته کهن ، وه بوچی ته یکهن ، وه بو کچی ته کهن .

ته وه تی ئاده میی هاتۆته سه ر زه دوی هیشتا خوا به راستی یه ک دانه ترا وه وه ک نوێز ، که گه وره یی خواو زه بوونی به نده نیشان بدات ، به راستی هه رچی کی تیا به له گوفارو له کردار ، یه که له یه ک جواترو به مه عاتره ، له هه مووی جواتر دابه سته که یه تی به و ته ی « الله اکبر » ، وه دواپی هینانی تی به و ته ی « السلام علیکم » دابه سته که ی ته گه یه نی که خوا له هه موو که سینک گه وره تره ، وه به نده ته بی هه ر به نده ی ته و بی ، وه هه ر له و ترسی ، وه له ترسی ته و له جوار چی وه ی ئاده میی ده ر نه چی ، و ته ی چوونه ده ره وه که شی ، ته گه یه نی که نوێزی به راستی ته بی بی به مایه ی برایه تی و ناشیتی له ناو مسلمانا نا ، وه هه ر که لکی کی بی هه ر بو خۆیا نه ، وه خوا هه یج جو ره قازانجیک ناکات له خوا به راستی ته وان .

نوێز دانرا وه بو ته وه ی که خوا بییری مه ردوم بخاته وه ، وه چه ند ده مێک له یادی گه وره یی و ده سه لاتی خوا دا نو قومی بکات ، وه ترسی خوا له دل و ده رو ویا بر روینی ، تا به گیان به هره ی لی وه رگری ، وه تا نوێزی ئاینده ، بی به جری ته وه له گوفارو کرداری خراب ، وه کو قورئان ته فه رموی « إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ ، عَنکوت / ٤٥ .

واته نوێزی به راستی ، مه ردوم ته گیررته وه له کاری خراب و ناپه سه ند ، که واته هه ر نوێزیک وانه بی ته وه نوێزی پی نالئ ، به لکو کرده وه یه کی تابه تی به

وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ (۳)

رله‌وه‌ی که کردوومانه به‌رؤزی‌یان به‌خت نه‌کهن (له‌رگی خوادا) (۳)

که له منالی به‌وه خوی پیوه کیراوه ، به‌راستی نوئزی زؤرک‌هس له نوئزکه‌ران له کاتی زیری و بیریا جیاوازی نی‌یه له‌گه‌ل نه‌ نوئزه‌ی که به منالی لاسایی باوک و دایکی پی‌کردوته‌وه ، واته نوئزه‌کانیان گوفارو کردارنکی بی‌گیانه ، که هه‌رگیز کار ناکاته سه‌ر هه‌ست و ده‌ووست و خوویان ، باشترین چاره بو‌نهم نه‌خووشی‌یه ، نه‌وه‌یه که نوئزکه‌ر هه‌رچی نه‌لی له نوئزه‌که‌یا ناگای له‌مه‌عناکه‌ی بی ، وه به‌بی‌مه‌عانه‌روا به‌سه‌ریا .

(و مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ) وه له‌وه‌ی که پیمان به‌خشی‌وون له دارایی ، یا ده‌سه‌لات ، یا زانین و زانیاری هیندیک‌ی لی به‌خت نه‌کهن له‌رگی چاکه وه ده‌ست گیرویی‌دا ، واته به‌هه‌مووره‌نگ نه‌بی یارمه‌تی هه‌زاران و لی‌قه‌وماوان و نه‌خوینده‌واران بدن ، به‌م‌رنگه‌ نه‌وانه‌ی که دارایی‌یان هه‌یه ، به‌دارایی ، نه‌وانه‌ی به‌رئزو قسه‌ره‌وان ، به‌قسه ، نه‌وانه‌ی زاناو خوینده‌واری به‌رزن به‌نووسین و دووان نه‌بی خزمه‌ت بکهن ، نه‌خوازه‌لا خزمه‌ت له‌پیناوی قازانجی تکراری‌دا .

به‌راستی پاره به‌خت‌کردن له‌رگی خوادا گه‌وره‌ترین به‌لگه‌و نیشانه‌یه له‌سه‌ر برروا به‌خاوه‌رؤزی‌دوایی ، و‌لی‌ خواپه‌رستی‌یه‌ک که پاره‌ی تی‌نه‌جی وانی‌یه .

مه‌ردوم نه‌گه‌ر به‌جاوینکی ووردبوونه‌وه ته‌ملشای میژووی ئاده‌می بکلت تی‌ته‌گات که سه‌رچاوه‌ی هه‌موو ناکۆکی‌یه‌ک ، دووقسه‌یه ، یه‌کهم : « که خۆم تیربووم تیر باکم نی‌یه نه‌گه‌ر یه‌کینکی تر بمری له‌برسا ، دووههم : « تو کار بکه تا من بیخۆم ، وه تو ماندزو به‌تا من بحه‌سیمه‌وه » . قسه‌ی یه‌کهم وه‌ک بوومه‌له‌رزه‌یه‌کی به‌تین و ته‌ووژم ئاده‌می هه‌نایه‌له‌رزه ، وه له‌یه‌کی هه‌لو‌مشاند . قسه‌ی دووههم وه‌ک نه‌خووشی سه‌ره‌تان خوینی له‌جه‌سته‌ی ئاده‌می‌دا نه‌هینست ،

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ ،
 وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ (٤) أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ
 وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (٥)

و ئەوانەى كە برروا ئەهتین بەونامەىەى كە بۆ تۆ نیرراوە ، و بەونامانەى
 كە پێش تۆ نیرراونەتە خوارەو ، و برروایان هەیه بە رۆژى دواىي (٤)
 ئەوانە لەسەر رێى راستن لەلایەن پەرورەدگاربانەو و هەر ئەوانن رزگار (٥)

بەلام ئاینى ئىسلام ریشەى هەردوو قسەكەى دەرهتتا لەبن ، یەكەمیان بە
 دانانى « زكاة » و دووهەمیان بە قەدەغە كردنى سوود .

بەراستى ، هەزار لەناو مسلمانانى بەراستى دا وەك بژىي لەناو دۆ
 دەروون و گێتەى چاوا ، وە لەناو نامسلمانانا وەك بژىي لەژێر نینۆك و چنگ و
 كەبەدا وایە .

(والذین یؤمنون بما أنزل الیک) ئەوانەى كە برروا ئەكەن بەو قورئانەى
 كە بۆ تۆ نیرراوە (وما أنزل من قبلك) وە بەو نامە ئاسمانىیانەى كە لەپێش
 تۆدا نیرراوون بۆ یغەمبەرانى تر ، وەك تەوراتى موسا و ئنجیلی عیسا بى
 (وبالآخرة هم یوقنون) وە ئەوان برروایان بە رۆژى دواىي هەیه ، وە لە
 بوونى ئەورۆژەدا بى گومانن .

كەسێك بەراستى برروای بە خواو رۆژى دواىي بى ، هەرگیز گوناھى
 گەرە ناكات ، وەك سەتم كردن و پیاوكوشتن و داوین بىسى و گەواھى دانى
 بەدرۆ . . . هەر كەسێك بى بەروا ، یەكێك لەم گوناھانە بكات بررواكەى
 بایەخى بى نى یە .

(اولئك علی هدی من ربهم) ئەودەستەىەى كە خاوەنى ئەم زەووشتانەن
 نەسەررێى راست و نیشانى دروستن لەلایەن پەرورەدگاربانەو (واولئك هم
 المفلحون) وە ئەوانن رزگار لە رۆژى دواىي دا .

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ (۶)

بەرستى ئەوانەى كە بىررەوا بوون بۆ ئەوان چوڭىەكە ئايا بيان ترستىت يا ئەيان ترستىت ئەوان بررەوا ناھىتن (۶)

لەدوای باسى بررەواداران ، بە خۆيان و سىفەتە بەرزە كانیانەوہ ، ئىجا باسى دەستەى دووھەم ئەكات لەو بىررەوايانەى كە لەبەر خراپى خۆيان دەرگای دلو دەروونيان داخراوہ ، وە بەردەى رەشى بەسەرا ھاتووە ، بەرەنگىكى وا كە لە ھىچ لايەكەوہ رووناكىى وەرناگرى ، ئەفەرموى (ان الذين كفروا) ئەوانەى كە بىررەوا بوون ، وە سەرچاوەى دلو دەروونيان كویر بۆتەوہ (سواء عليهم) بۆئەوان چوڭىەكە (أأنذرتهم أم لم تنذرهم) ئايا تۆ بيان ترستىت يا ئەيان ترستىت ، واتە ھەزارجار سەرزەنشتيان بگەيت ، ئەوان (لا يؤمنون) بررەواناھىتن .

مەبەس لەم بىررەوايانە ئەوانەن كە خوا زانیوتى كە بەردەى رەش بەسەر دلو دەروونيانا ھاتووە ، وە دەرگای زىرىي و پىريان داخراوہ ، بەرەنگىكى وا كە رىي چوونەزوروەى بررەوا نەماوہتەوہ .

ئەم بىررەوايانە چەند جۆرىكن :-

۱ - ئەوانەن كە ئايىنى راستيان پىگەشتووە ، وە ئەزانن كە راستە بەلام ھەر بە ئاسارىي بەدزوى ئەخەنەوہ ، وەك أبوجهل و أبوہب و أمىەى كورى خلف و ولىدى كورى مغیرەو گەلىك لە خویندەوارانى جوولە كە لەكاتى پىغەمبەرا ، كە ئەمانە ھەموو مردن لەسەر بىررەوايى ، كەواتە بەم ئايەتە قورئان پىشەكىي خەبەرى دا لە شتىكى وونى ناديار ، كە ئەمە جۆرىكە لە معجزەى قورئان .

۲ - ئەوانەن كە نازانن ئايىنى بەراستى كامەيە ، وە ناشیانەوى بىزانن ، وە ھەر قەسەيەكيان لەم رووہوہ بۆ بكسرى گوڭى بۆ ناگرن و دلى نادەنى تا تىبگەن .

خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ ، وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةً ،
وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ (۷)

خوای مۆری ناوه بەسەر دڵ و گوئی یانا ، وە پەردە بەسەر چاویانەوێه ، وە سزای
گەورەیان بۆ هەیه (۷)

ئەم دوو دەستەیه هەردوکیان وەك یەك سەرچاوەی چاوو دڵ و گوئی یان
کوێر بۆتەو ، وە هەرچی خۆیان هۆگری نەبووبن ، نە گوئی بۆ ئەگرن و نە
دلی ئەدەنی ، وە کو ئەفەرموی (ختم الله على قلوبهم وعلى سمعهم) خوای مۆری
ناوه بەسەر دڵ و گوئی یانا (وعلى أبصارهم غشاوة) وە پەردە بەسەر چاویانەوێه ،
واتە ئەوێهە بێ بروان بە هیچ شتێك داناجلە کین ، هەر وەك دەرگای دڵ و گوئی یان
داخرا بۆ مۆرکرا بۆ ، وە پەردە بەسەر چاویانا هات بۆ وایه .

واتە ئەمێ یەنەمبەر ئەگەر مەردومی وا بێی برروای بە قورئان نەبێ ، ئەو
لە کەم و کووری قورئانەوێه نی یه ، بە لکو لە و کەسە خۆیەوێه یەتی ، وەك یە کێك
کە چاوی بوقچیتی لە رووناکیی تا نە یینی ، لەم کاتەدا رووناکیی چ کە لکێك
ئەدات بە و کەسە ، یا ئەو رووناکیی یە چ نەنگیکی بێی ئەگەر ئەو کەسە چاوی
نە کاتەوێه شت بینی ؟

(ولهم عذاب عظیم) وە بۆ ئەوانە هەیه سزای زۆر گەورە ، چونکە
زیری و بییری خۆیان بە کارناھتین ، وە خۆیان ماندوو ناکەن بە گەرران بە شوێن
رئی راستا ، وە پەڕرەو بێ فرستادە ی خوا و رابەرانی ئایین ناکەن ، بە لکو لەسەر
ئەو رینگا چەوت و چەوتی ئەمێ کە لەسەری بوون هەر ئەمێنەوێه .

* * *

لەدوای باسی دەستە یە کەم و دوو هەم کە برروادارو بێ بروان ئنجای
باسی دەستە ی سبەم ئە کات کە ناپاکانن ، واتە بەدیمەن مسلمان و لەدلا
بێ بروان ، وە گەلی خراپترن لەوانە ی کە بە دڵ و بە دیمەن بێ بروان ،

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ : آمَنَّا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ (۸) يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا ، وَمَا يُخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ

ھى وا ھەيە لە مەردوم کە ئەلێ : برروامان ھىئاوہ بە خواو بەرۆزى دوايى ، کەچى ئەوان برروادار نيين (بەلای خۆيانەوہ) فریوى خواو ئەوکەسانە ئەدەن کە برروايان ھىئاوہ ، وەلێ کەس فریو نادەن خۆيان نەبێ

چونکە ئەمان دۆزەمن لە پەردەى دۆستا ، وە تیکەلێ ناوجەرگەى مسلمانان ، ئەمانە لە « مدينه » زۆر ئازارى پىغەمبەر و مسلمانان دا ، بۆيە قورئان زۆر بێ پەردە باسيان ئەکات ، وە بە پىغەمبەر و مسلمانان ئەناسێ .

لەبەرئەوھى لە ھەمووکاتىکا جىھان پررە لەم ناپاکانە بۆيە خوا بەجۆرىکى تىکررايى ھات بەتانيانا ، فەرمووى (ومن الناس من يقول) ھى وا ھەيە لە مەردوم ئەلێ : (آمنا بالله وباليوم الآخر) برروامان ھىئاوہ بە خواو بە رۆزى دوايى ، کەچى درۆتە کەن ، وە کو ئەفەرموئى (وما هم بمؤمنين) ئەوان برروادار نيين ، ئەگىنا ئەوئەندە ناپاک و دوورروو نەئەبوون ، وە جارێک لە خراپە ئەگەرئەوہ ، بەلام ئەوان ھەر خراپەيە کيان لەدەست بێ بەدزى يەوہ ئەيکەن ، ئەگەر جارێکيش بەئاشکرا نوێزو خواپەرستى يەک ، يا چاکەو دەست گيرۆبى يەک بکەن ، ئەوہ ھەر بۆ چاوہ « رياء » ى مەردومە ، وە بۆ فریودانى خواو پىغەمبەر و مسلمانانە ، وە کو ئەفەرموئى (يخادعون الله والذين آمنوا) ئەو ناپاکانە فێل ئەکەن لەگەل خواو مسلمانان بە گوفارو کردارى باش ، واتە وائەزانن کە خواو پىغەمبەر ئاگايان لە دلێ پيس و کردارى ناپەسەنديان نى يە ، وە نازانن کە خوا يەک بە يەک پىغەمبەر ئاگادار ئەکات بە ھەموو نھىتى يە کيان ، کەوا بوو ھەر فرروفيلک بکەن - چونکە بێ ئەزانى - وەک لەگەل خۆيانى بکەن واپە ، بۆيە ئەفەرموئى (وما يخدعون الا أنفسهم) ئەوان ھەر فرروفيلک بکەن ھەر لەگەل خۆيانايە ، چونکە ھەر زيانىکى بێ ھەر بۆخۆيانە .

مەردوم ئەگەر باش ووردبیتەوہ لەخۆى تى ئەگات ھەرچەند بىتەسبەر

وَمَا يَشْعُرُونَ (۹) فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ ،

و ههستی پئی ناکهن (۹) له دلایانا نه خویشی (حهسه دو ناپاکی) ههیه ،

کردنی کارنکی خراب دووشت له دلایا راست نه بیتهوه ، یه کیکیان هانه هانه ی ته دات له سهر کردنی کاره که ، نه ویتریان جله و گیریی لی ته کات ، خوئی به دل ته زانئ ، چاکه که کامه یه و خرابه که کامه یه ، به لام که ناره زووی خرابه که ی بوو خوئی خوئی فریج ته دات ، وه ری یو خوئی پاک ته کاته وه ، هه موو که سینک بو هه موو خرابه یه که ، محاکمه یه کی وا له دلایا روو ته دات ، له پیشه وه ده مقالیی ، تنجا خو ته فرده ان ، تنجا برریاردان ، تم محاکمه یه زورجار له یه که هه ناسه دا ته واو نه بی ، به لکو زورجار مهردوم خوئی ناگای له خوئی نی یه که له ده روونیا تم ده مقالیی یه بووه و برریاری تیا ذراوه ، بویه فهرمووی (وما ی شعرون) نه و ناپاکانه ههستی پئی ناکهن که چ فیلنیک له گهل خویان ته کهن ، وه چ زیاننیک به خویان ته گه یه نن به هوئی نه و بی برروایی یه ی که له دلایانا نه یشارنه وه ، وه نه و ناپاکی یه ی که ناشکرای ته کهن *

ته گهر نه و ناپاکانه ی که وهختی خوئی تم ثابته تانه یان ده رباره هانوته خواره وه - مردبن ، قورئان زیندووه و نامری ، وه فرمانی پایه داره به سهر مهردوما تاروژی دوایی ، که وا بوو بهم پئی یه ههز برروادارتیک به خواو روژی دوایی ، دوای ناره زووی بی شه رعیی بکه وی ، وه له فهرموو ده و فرمانی خوا ده ربجئ ، برواگهی بایه خنی پئی نی یه ، وه نه و که سه ، قیل ته کات له خوئی ، وه ته یه وی فیلنیک بکات له گهل خوا دا *

تنجا ته گهر یه کیک لیره دا بلئ : نه وه بوچی نه و ناپاکانه تم فرروفیله ته کهن ؟ وه رام ته داته وه ، نه فهرموئی (فی قلوبهم مرض) چونکه له دلایانا نه خویشی حهسه دو ناپاکی ههیه ، وه نه و نه خویشی یه لایان ته دات له ری راست ، وه نه یان گیرئی به ره نگی که شایسته بن بوته وه ی خوا نه خویشی یه که یان

فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا ، وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ " بَمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ (۱۰)
 وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ : لَا تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ ، قَالُوا : إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ (۱۱) أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ ، وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ (۱۲)

خوآش نه خوشی به که ی زورتر کردن (به نارذنی قورئان) ، وه سزای سهختیان بو ههیه بههوی تهو دروآنه ی که نه یانکرد (و نه یان ووت برروامان ههیه) (۱۰) کاتیک پی یان بو و ترایه : ئاشووب مه ننه وه له وولآنا ، نه یان ووت : ئیمه ههر ، ریکخهر « مصلح ، بین (۱۱) بزآنن که ههر نه وانن ئاشووبگیرر ، به لآم ههستی پی ناکن (۱۲)

زیاتر ، وه دهرده که یان قورستر بکات ، وه کو نه فهرموی (فزادهم الله مرضا) خوآش نه خوشی به که ی زورتر کردن ، چونکه روژبه روژ پیغه بههرو مسلمانه کان بههیزتر نه بوونو بهررتز نه بوونه وه ، وه ناپاکه کان دهردیان گراتر نه بوو ، وه کو ترایان زیاتر دانهات (ولهم عذاب الیم) وه سزای سهختیان بو ههیه (بَمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ) بههوی تهو دروآنه ی که نه یان کردو نه یان ووت : برروامان ههیه به خواو روژی دوایی ، که چی له دلش بپی برروابوون *

تهم ناپاکانه وهك جاسوس و ابوون بهسهر مسلمانه کانه وه ، ههر دهنگ و باسکی نه پی یان ببوايه خیرا بلاویان نه کرده وه ، وه هه میسه چاووراوی خراپان لی نه کردنو دلی مهردومیان لی سارد نه کردنه وه ، وه به هه موو جو ریک خهریکی گیره شیونی و ئاشووب گیران بوون له ناویانا ، ئنجا خوا له باسی کرده وه ی ناشرین یانا نه فهرموی (واذا قیل لهم) کاتیک پی یان بو و ترایه (لا تفسدوا في الارض) ئازاوه مه گیرنو خراپه مه کن له ناو وولآنا (قالوا) نه یان ووت : (إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ) ئیمه ههر ، ریکخهر « مصلح ، بین ، چونکه لهسهر بیروباوه رری باوو باپییری خو مانین ، وه په بره ویی زاناو پیشه وای خو مان نه که بین ، وه دوی قسه ی تیوه ناکه و بین ، ئنجا خوا به دروآیان نه خاته وه ، نه فهرموی (الا انهم هم المفسدون) بزآنن که ههر نه وانن خراپو ئازاوه گیرر ، نهك مسلمانه کان (ولكن لا يشعرون) به لآم ههستی پی ناکن ، چونکه به لایانه وه

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ: آمَنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ، قَالُوا: أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ؟ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ،

کاتیک پی‌یان بووترایه : برروا بئین وهك ټهو مهردومانه‌ی که برروایان هیتاوه ،
ته‌یان ووت : ټیمه چوڼ برروا بئین وهك ټهو نه‌فامانه‌ی که برروایان هیتاوه ؟ ،
بزنانن که هر خویان نه‌فامن ،

وايه ټهو ری‌یه‌ی که گرتویانه ری‌یه‌کی راستو باشه ، وه نازانن که لایان‌داوه
له‌ری‌ی راستی پڼغه‌مبه‌رانو پښینانی خویان ، وه نازانن ټه‌وانه‌ی که ټیستا
به زاناو پښه‌وایان دانه‌تین ، هه‌موو ده‌ست‌بررو ناپاکن له‌گه‌لیانا ، وه ټه‌وان
له‌مان‌گومراترن •

له‌دوای باسی کرده‌وی خرابی ناپاکان ، ټنجبا باسی بیروباوه‌ری
ناشیرین‌یان ټه‌کات ، ټه‌فهرموئی (واذا قیل لهم) کاتیک پی‌یان بووترایه (آمنا
کما آمن الناس) برروا بئین وهك ټهو مهردومانه‌ی که برروایان هیتاوه ، وهك
عبداللهی کورری سه‌لام که یه‌کککه له‌زاناو پښه‌وای خویان (قالوا) له‌ناوخویانا
ته‌یان ووت : (انؤمن کما آمن السفهاء) چوڼ ټیمه برروا بئین وهك ټهو نه‌فامانه‌ی
که برروایان هیتاوه ؟ ته‌مانشا ناکه‌یت هیندیکیان له‌مکه‌وه دوای محمد که‌وتوونو
هاتوون بو مدینه ، وه ده‌ستیان هه‌لگرتووه له‌کس‌وکارو دارایی و وولایان ،
وه هیندیکیشیان له‌مدینه مسلمان بوون ، وه مکه‌یی‌یه‌کانیان کردووه به‌هاوبه‌شی
خویان له‌زینده‌مال و مرده‌مال ، ټه‌لئیت برای باوکو دایکی‌یانن • واته ټیمه
بروا ناهئین ، ټنجبا خوا ټه‌فهرموئی (الا انهم هم السفهاء) بزنانن که هر ټه‌وان
نه‌فامن نه‌ک مسلمانه‌کان ، چونکه ټه‌وان تائستا زور پڼغه‌مبه‌ریان بو‌هاتووه ، وه
له‌ری‌ی هه‌موویان لایانداوه ، وه هیچ ده‌ست‌مایه‌یه‌کیان به‌ده‌سته‌وه نه‌ماوه بو
رزگاربوونی روژی دواپی‌یان ته‌نیا هیوای هیچ‌وپووج نه‌بی ، به‌لام مسلمانه‌کان
- که جاران بت‌به‌رست بوون ، وه سهر به‌هیچ پڼغه‌مبه‌ریک نه‌بوون - ټیستا وا
برروایان هیتاوه به‌پڼغه‌مبه‌ری ټیسلام و هه‌موو پڼغه‌مبه‌رانی‌تر وه به‌قورټانو
هه‌موو نامه‌ی ټاسمانیی ، دپاره یه‌ککک که برروای به‌هه‌موو پڼغه‌مبه‌رانو نامه‌ی

وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ (۱۳) وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا : آمَنَّا ، وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا : إِنَّا مَعَكُمْ ، إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ (۱۴) اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ ،

به‌لام نازانن (۱۳) کاتیک بگه‌یشتایه به‌وانه‌ی که برروایان هیناوه نه‌یان‌وووت :
 ئیمه‌ش برروایان هیناوه ، که به‌ته‌نیاش بوونایه له‌گه‌ل گه‌وره فیلبازه‌کانیان
 نه‌یان‌وووت : ئیمه له‌گه‌ل ئیوه‌ین ، ئیمه هه‌ر گالته‌که‌رین (به‌وان) (۱۴) خوا
 گالته به‌وان نه‌کات ،

ئاسمانیی بیی باشتره له‌وانه‌ی که برروایان نه‌بی ، یا هه‌ر به‌ قسه برروای بیی
 به‌ تاقه یه‌ک پیغه‌مبه‌ر که به‌ فهرمووده و فهرمانیشی نه‌کات .

(ولكن لا يعلمون) به‌لام نه‌وان نازانن که برروا چی‌یه تا بزانی خویان
 نه‌فامن ، یا مسلمانه‌کان !

هه‌روا به‌وره‌نگه باسی سیفه‌تیک‌تری نایاکان نه‌کات نه‌فهرمووی (واذ لقوا
 الذین آمنوا) کاتیک که بگه‌یشتایه به‌وانه‌ی که برروایان هینابوو (قالوا : آما)
 به‌درۆ نه‌یان‌وووت ، ئیمه‌ش وه‌ک تیوه بروایان هیناوه و مسلمانین (واذ خلوا الی
 شیاطینهم) که به‌ته‌نیاش کۆبوونایه‌ته‌وه له‌گه‌ل پیشه‌واو گه‌وره‌کانی خویانا ،
 که وه‌ک شه‌یتان ده‌رسیان دانه‌دان و ده‌ستکاری بیروباوه‌رریان نه‌کردن (قالوا :
 انا معکم) پئی‌یان‌ئوووتن ئیمه له‌سه‌ر بیروباوه‌رری ئیوه‌ین (إنما نحن مستهزئون)
 ئیمه هه‌ر گالته به‌ مسلمانه‌کان نه‌که‌ین ، وه نه‌مانه‌وی قسه‌یان لی‌بدزیین و
 خۆمانیان لی‌پارێزین .

ئنج‌ا خوا هه‌رره‌شه‌یان لی‌نه‌کات ، نه‌فهرمووی (الله يستهزیء بهم) خوا
 گالته به‌وان نه‌کات که به‌پیی ده‌ستوو‌رو باوی جیهان چه‌ند روژتیک مه‌یدانیان
 نه‌دات ، وه چه‌ند ئاواتیک‌ی هه‌چ‌وو‌بوو‌چیان بو ئه‌هینته‌دی ، له‌پاشا له‌پرر
 نه‌یان‌رووخینی ، وه به‌دناوی جیهان و سزای پاشه‌روژیان بو ئه‌مینته‌وه ، وه‌کو

وَيَمْدُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ (۱۵) أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ (۱۶)

وه (چەند روژتیک) ماوەیان ئەدات تالە سەرکیشیی خۆیان سەرکوێر ئەبن (۱۵) ئەمانە ئەوانەن کە گومراییان کرری بە رێنموونی! وه بازرگانی بە کەیان قازانجی نەکرد، وه رێی باشیان نەگرت (۱۶)

تەفرمووی (ویمدهم في طغيانهم يعمهون) ماوەیهک ئەیان هێتتەوه تالە سەرکیشیی و یاخیبوونی خۆیان سەرکوێر ئەبن •

(أولئك الذين اشتروا الضلالة بالهدى) ئەواناپاكانە کەسانیکن کە گومرایی و سەرئیشیوانیان کرری بە رێنموونی، وه رووناکییان گۆرری بەوه بە تاریکی، واتە پشتیان کردە رێنموونی خوا، وه لەسەر گومرایی خۆیان مانەوه (فما ربحت تجارتهم) بازرگانی بە کەیان قازانجی نەکرد (وما كانوا مهتدين) وه رێی باشیان نەگرت، چونکە سەرمایە کەیان - کە سروسشی پاک و زییری و بیر بوو - لەدەست دا •

★ ★ ★

تایستایستی دەستەئەبەسەلمانان و بێبروایان و ناپاكانی کرد، دەستەئەبەسەلم و دووهم بە کورتیی و دەستەئەبەسەلم بەدریزی، چونکە بە کەم و دووهم هەرچی پێچ و بەنا بێ تێیان نییە، ئەویان رەپ و راست مسلمان و ئەمیان رەپ و راست بێبروایە، بەلام دەستەئەبەسەلم - کە ناپاكانە - وه کە گوریسی ناوهمانە وانە، دیمەن جۆرتیک و دیوی ناوهمانە جۆرتیک، گوفتار جۆرتیک و کردار جۆرتیک، نەخوازەلا کە ئەم دەستەئەبەسەلم ئازاری پێغه مەسەر و مسلمانە کانیان دا، وه دەوریککی زۆر پسیان دیی لە مدینەدا، وه هەر ئەمەشە کاری ناپاكان لە هەموو کاتیک، وه لە هەموو شوێنیک، وه لە گەل هەموو کەسێک تا جیهان جیهان بێ، ئنجا بوو رووناک کردنەوهی حالی ئەم ناپاكانە، وه بوو نیشاندانی ئەحوالی نەبیراویان لە کالای بێراوا، دوو وێنەیان ئەگرێ، وه تشییە چۆنتی دەستەئەبەسەلم ئەکات لە هەردوو وێنە کەدا بە شتیکی بێراو تا باش بیانناسین •

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْفَدَ نَارًا ، فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ
ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ (۱۷)

وینه‌یان وه‌ک یه‌کینک وایه که (له شه‌وینکی تاریکا) ئاگرینک هه‌لگیرسینتی ، که له‌گه‌ل ده‌وروبه‌ری رووناک کرده‌وه (خیرا) خوا رووناکی یه‌که‌یان لی بکووژینتیه‌وه ، وه بی‌یانه‌یلتیه‌وه له‌ناو چه‌ند تاریکی یه‌کی وادا که هیچ نه‌بینن (۱۷)

له وینه‌ی یه‌که‌ما تشبیهی چۆنتی « حال » یان ئەکات به‌ده‌سته‌یه‌ک که له تاریکی یه‌کی ئەمۆسته‌چاوا دامابن ، وه بو رووناک کردنه‌وه‌ی ده‌وروبه‌ری خۆیان ئاگرینک هه‌لگیرسینن ، له‌پرر ئاگره‌که‌یان لی بکووژیتیه‌وه ، وه به‌سه‌رگه‌ردانی بی‌ینتیه‌وه ، ئەفه‌رموی (مثلهم) وینه‌ی ئەم ناپاکانه (کمثل الذي استوفد نارا) وه‌ک یه‌کینک وانه که له شه‌وینکی تاریکی هه‌ورو بارانا ، وه له‌ده‌شتیکی چۆل و بیابانی سامدارا ئاگرینک هه‌لگیرسینتی بو خۆی و هاورینکانی ، تا ده‌وروشتی خۆیان بینن ، وه له‌درزنده‌و جانه‌وه‌ر دُنیا بین (فلما اضاءت ما حوله) کاتیک که ئاگره‌که ده‌وروشتی رووناک کردنه‌وه (ذهب الله بنورهم) خوا رووناکی یه‌که‌یان لی بکووژینتیه‌وه (وترکهم فی ظلمات لا یبصرون) وه بی‌یان هیلتیه‌وه له‌ناو چه‌ند تاریکی یه‌کا که هیچی تیا نه‌بینن ، وه‌ک تاریکی شه‌وو تاریکی هه‌ورو تاریکی باران ، دیاره مه‌ردوم تا که‌تر بینتی زۆرتر ترس و بیمی لی ئەنیشی .

ئەم ناپاکانه هه‌رچه‌ند له‌پیشه‌وه روویان وه‌زنه‌گیرا له‌ری‌نمۆنی خوا ، وه‌ک ده‌سته‌ی دووه‌م ، وه گوئی خۆیان که‌رر نه‌کرد له‌بیستی فه‌رمووده‌ی ، وه چاویان نه‌قووچاند له‌بینی به‌لگه‌و نیشانه‌کانی ، وه ده‌رگای دلیان دانه‌خست له‌تینگه‌یشتن و ووردبوونه‌وه ، به‌لکو له‌پیشه‌وه – وه‌ک له‌مثاله‌که‌دا فه‌رموی – به‌شوین رووناکی و ئاگرینکا گه‌رران تا هه‌لیان گیرساند ، وه ده‌وروشتی رووناک کردنه‌وه ، به‌لام دوا‌ی ئەوه‌ی که رووناکی یان دی‌و ریی راستیان به‌دی کرد ، لایانداو بایاندا یه‌وه سه‌ر بیروباوه‌رری کۆنیان ، وه ده‌رگای ری‌نمۆنی خویان

صَمُّ بَكْمٍ عُمِّيٌّ فَهَمٌّ لَا يَرَجِعُونَ (۱۸) أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ
فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ

که درو لال و کویرن ، (بۆیه له گومرایی خۆیان) ناگەرینهوه (۱۸) یا وه که
(کهسانیکن له چۆل که) بارانیککی لێزمه و بهخورر (یان لێداکات) له ئاسمانهوه
له گەل تاریکی زۆرو تریشقه و بروسکهدا ،

له خۆیان داخست ، ئیتر نه باوه رریان به ژیری و بیرو نه به دل و دهروونی
خۆیان ما ، بۆیه ئهفهرموئی (صم بکم عمی) ئهوان که درو لال و کویرن ، واته
نه به گوئی قسهی راست ئهیهن ، نه به زبان دان به قسه راسته کهدا ئهینن ، نه
به چاو به لگه و نیشانهی راست ئهینن ، به جۆرێک که (فهم لا یرجعون) ئهوان
له گومرایی خۆیان ناگەرینهوه .

واته ئهه ناپاکانهش چرای سروشتیان پێشهکی گراو تروسکهیهکی
دایهوه ، وه برروایان هینا ، کهچی کوتوپرر دهستوورو باوی ناشیرینی
کۆمه لایهتی و رهووشتی کۆنی باو و باپیریان بیر کهوتهوه ، وه پهردهی رهشی
هینا به سهر چاو و دل و گوئی یانا ، وه چرای دهروونیان کووژایهوه و
دهستهوسان مانهوه .

له وینهی دووهه ما تشیهی حالی ناپاکان ئهکات به دهستهیهک که له شهوئیکی
تاریک و دهشتیکی چۆل و بیابانا بارانیککی لێزمه و بهخورریان لێداکات ، له گەل
گرمه و نالهی ههورو بریق و باقی بروسکه و شریخ و هورری ههوره تریشقه ،
به جۆرێک که له ترسانا کاس و سه رسام ببن ، ئهفهرموئی (او کصیب من السماء) یا
وه که سانیک وان له چۆل و بیابانا که بارانیککی لێزمه و بهخورریان لێداکات له
ئاسمانهوه ، بارانیککی وا (فه ظلمات) که چهند تاریکی یهکی تێدای ، یهک
له سه ریهک ، وه تاریکیکی شهو و تاریکیکی ههورو تاریکیکی باران (ورعد و برق)

يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ ،
 وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ (١٩) يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ ،
 كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ ، وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا ، وَلَوْ
 شَاءَ اللَّهُ

(بهجۆرئیک که) په نجه کانیان بکهن به گوئی یانا ، له بهر گرمه ی هه وره تریشقه ،
 بۆ خۆپاراستن له مردن ، وه خوا دهوری بی برروایانی داوه (١٩) نزیک بی ئه و
 بروسکه یه (بنایی) چاویان بفررئیی ، هه رچه ند رووناکیی بۆ بدانیاه ته وه
 تیا بررویشتنایه ، که تاریکی شی بکر دایه لی یان بویشتنایه ، وه ئه گه رخوا بی ویستایه

له گه ل تریشقه و بروسکه بهجۆرئیک واکه پرر به دل بترسن ، وه (يجعلون
 أصابعهم في آذانهم) په نجه یان بکهن به گوئی یانا (من الصواعق) له ترسی هه وره
 تریشقه ی زۆر (حذر الموت) بۆ خۆپاراستن له مردن ، له گه ل ئه میسه که
 گوئی ئاخین له وکاتانه دا مه ردوم ناپارئیزی له تریشقه (والله محیط بالکافرین) وه
 خوا هه میسه به مره نکه ، وه له هه موولایه که وه دهوری بی برروایانی داوه ، وه
 هه رگیز ده رچوونیان نی یه له دهستی •

دیاره تاریکی شه وو لئزمه ی باران و گرمه و شریخه ی هه ور ، که گه شت
 به م ئه ندازه یه ، ئیتر بروسکه دانه وه ش که لکی نامئیی بۆ ری دۆزینه وه له بهر
 سه رسامیی ، وه کو ئه فهرموئی (یکاد البرق یخطف أبصارهم) نزیک بی ئه و
 بروسکه یه بنایی چاویان بفررئیی ، وه هه وو جارئیک په رده ی ره ش به سه رچاویانا
 بئیی ، بهجۆرئیک واکه چاویان ره شکه و یشکه بکات ، له گه ل ئه میسه (كلما
 أضاء لهم مشوا فيه) هه رچه ند رووناکیی بۆ بدانیاه ته وه بررویشتنایه له ناویا ،
 به لآم چۆن رویشتئیک؟! وه ک رویشتئیی مه لی سه ربرراو (واذا أظلم عليهم قاموا)
 که تاریکی شی لی بکر دایه خیرا بویشتنایه •

وه ک یه کئیک لیره دا بلئی : خوایه ، سزا که گه شت به م ئه ندازه یه ، بۆچی
 به م هه موو شریخه و بروسکه یه که روو کوئیریان ناکه ی ت تا بۆخۆیان بمرن و
 رزگار بن ، وه رام ئه داته وه ئه فهرموئی (ولو شاء الله) ئه گه ر خوا بی ویستایه

لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۲۰)
يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (۲۱)

(بهو گرمو بروسكانه) كه روو كوږري ته كردن ، بئ گومان خوا ددهسه لانداره
به سر همووشتيكا (۲۰) تهی مردوم تهو خوايهی خوتان په رستن كه ټيوه و
تهوانه ی پټس ټيوهی دروست كړدوو ، بهلكو (بهو په رسته) خوتان پاريزن
(له بئ فرمانی تهو) (۲۱)

(لذهب بسمعهم وأبصارهم) بيستن و بينش لئ تهسه ندنوه ، بهلام شايستهی تهو
ميره بانئ به نين ، بهلكو شايستهی تهودن كه چاويان بميتئ تا ټولهی خواي
بئ بينن ، وه گوئ يان بميتئ تا سزای خواي بئ بينن (ان الله على كل شيء قدير)
بئ گومان خوا به ددهسه لانه به سر همووشتيكا .

* * *

له دواي باسئ تورټان و گيراني به سر مه شقئ چاكان ، وه له دواي باسئ
دهسته كاني ټاده مي به رانبر به قورټان له برروادارو بئ برروا و ناپاكان ، نجا
بانگي هموو ټاده مي ته كات به هموو تيره كاني به وه بو ټاينئ به راستي ، كه
بنيات و بناغه كهی ټم سئ شته به :

۱ - په روو ردگاري و تاكو ته نيایی خواو په رستنئ .

۲ - برروا به پټغه مبر .

۳ - برروا به روژي دوايي .

له باسئ بنياتئ به كه مدا ته فرموي (يا ايها الناس اعبدوا ربكم) تهی
مردوم په روو ردگارټان په رستن به په رستنكي پرر له شهرم و شكوه ، هروهك
له به رده ميا و بستابن و ته ماشاي بكن ، چونكه ته گه ر ټيوهش چاوتان له ووه
نه بئ تهو چاوي له ټيوه وديه ، واته هر چا كه خوا په رستنئ به كه ته كهن هر
بو خوا بئ ، وه به شئ كه سي تری تيا نه بئ ، چونكه هر تهو خواي خوشتان و
باوو باپيرانستان ، وه كو ته فرموي (الذي خلقكم والذين من قبلكم) تهو
په روو ردگارهی كه خوتان و باوو باپيرانتاني دروست كړدوو ، وه په روو رشي
كړدوون (لعلكم تتقون) بهلكو بهم په رسته خواي خوتان بناسن ، وه له

الذی جعلَ لَکُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا ، وَالسَّمَاءَ بِنَاءً ،

ئەو (خوای)ی که زهویی بو راخستون و ئاسمانی بو کردوون به کۆشک ،
دهستووو باوی بگهن ، وه هه مئیشه خۆتان پارێزن له بێچهوانه‌ی فەرمووده
• فەرمانی •

له‌دوای باسی به‌هره‌ی دروستکردن و هێنانه‌دی ، ئنجا باسی هیندیک
سیفه‌تی په‌روه‌ردگاریی خۆی ئەکات ، ئەفهرمووی (الذی جعل لکم الارض
فراشا) ئەخوایه‌ی که زهویی بو راخستون له‌ژێر پێتانا به‌ره‌نگیک‌ی وا که
له‌سه‌ری بژین ، به‌م‌ه‌نگه‌ هه‌زاران شتی بو یه‌ک‌خستوو تا وای لیک‌دوووه که
گیاندارێ له‌سه‌ر په‌یدا ببی ، که ئەم هه‌زاران شته هه‌رگیز له‌وانه نین که به
رێکه‌وت په‌یدا بوون ، چونکه فەرهنگی زانیاریی ووتهی رێکه‌وت ناگرئ ،
به‌لکو ئەبێ ده‌ستیک‌ی تابه‌تی هه‌مووی یه‌ک‌خستین بو‌ئوه‌ی که ئاده‌می بته‌دی ،
وه‌ک هه‌وای سه‌رزه‌ویی که به‌شیک‌ی ته‌واوی تیا به‌ له‌و عوسرا‌نه‌ی که پێوستن
بو ژیان به‌نێسه‌تیک‌ی وا وورد ، ئەگه‌ر که‌میک زۆتر یا که‌متر ببوونایه ژیان
نه‌ئبوو ، وه‌ک ئوکسجین که ٢١٪ و ئازۆت یا تروجین له ٧٥٪ و نانی ئوکسیدی
گرپۆن له ده‌هه‌زارا ، سێ‌هه‌شه ، ئەم نێسه‌تانه به‌ بێ‌زیادو که‌م پێوستن بو
بوونی زیانو پایه‌داریی گیانداران له‌سه‌ر زهویی •

خوا زهویی رام کردوووه به‌هۆی ئەمانه‌و هه‌زاران شتی‌تره‌وه که زۆر
زۆر پێوستن بو پایه‌داریی ژیان - وه‌ک قه‌باره‌ی زهویی و رۆژو مانگ ، وه
دوو‌ری زهویی له رۆژو مانگه‌وه ، وه ئەندازه‌ی گه‌رمی رۆژو ئەستووری
توئیک‌لی زهویی و سوورانه‌وه‌ی به‌ده‌وری خۆیا له بیست و چوار سه‌عاتاو
سوورانه‌وه‌ی به‌ده‌وری رۆژا له‌سائیک‌او کلایی ته‌وه‌ره « به‌جور » ی نێسه‌تی
ئاوو وشکانی له‌سه‌رزه‌ویی هه‌تهد • ئەمانه‌و هه‌زاران شتی‌تری وا به‌ هه‌موویان
زه‌ویی‌یان گێراوه به‌جۆرێک که گیان له‌به‌رو خوارده‌مه‌نی له‌سه‌ر په‌یدا ببی ،
ئەگه‌ر ئەمانه نه‌بوونایه ئەم ژیا‌نه نه‌ئبوو ، وه‌ک به‌ دوورو درێژی باس‌مان
کردوووه له‌ ته‌فسیری سووره‌ی « ملک » دا •

(و السماء بناء) وه ئاسمانی گێراوه به کۆشک ، واته چۆن کۆشک له

وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ ، فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۲۲)

وہ ئاوی بارانی دارشتووہ له ئاسمانوہ ئنجا دەری هینا بهوئاوہ هه موو جوړه میوه یه ک بو روژیی ئیوه ، کهواته هاوتای بو پهیدا مه کهن ، وه ئیوه خوټان نهزانن (که بی هاوتایه) (۲۲)

گدای پارچه دروست نه کری ، وه پارچه کانی به گهچ یا به شیککی تر به یه کهوه نه نوسترین ، ئاسمانیش له ههزاران ملیون روژو مانگ و نهستیره دروست کراوه ، وه ئه نهستیرانه - با زوړیش له یه کهوه دووربن - هه موو به هیزی کیشنده به یه کهوه به ستراوون .

(وانزل من السماء ماء) وه ئاوی بارانی دارشتووہ له لای ژووړووہ (فخرج به) ئنجا دەری هیناوه له زهوی به هوئی ئه و بارانه وه (من الثمرات رزقا لكم) هه موو جوړه به ریک له میوه و دانه ویله بو روژیتان ، کهواته (فلا تجعلوا لله أندادا) هاوتای بو خوا پهیدا مه کهن و هاوار له کهسی تر مه کهن ، وه نهوستانه ی که هه ر خوا نه توانی بیانکات داوی له یه کیککی تر مه کهن (وأنتم تعلمون) وه ئیوه خوټان نهزانن که خوا هیچ جوړه هاو به شیککی نی یه .

واته ئه ی مهردومی زییری خاوه ن بیر ئه و خوا یه ی که ئه م جیهانه ی بو تو هیناوه ته دی ، وه ئاسمان و زهوی بو رام کردوویت ، وه روژو مانگ و نهستیره و زهوی بو خستوویته گهر ، و دك چهرخه چی نه خولینه وه بو خزمه تگوزاریی تو ، تا به خویشی بزیت - شایسته ی ئه وه یه که بی په رستیت و دان بنییت به خوا یه تی ئه و .

له داوی باسی بنیاتی یه کهم - که په روه ردگاریی خوا و تاكو ته نیایی نه و بوو - ئنجا باسی بنیاتی دووه مو سیه م ئه کات - که پښه مبه رتی پښه مبه رو

وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ ، وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۲۳)

نه‌گهر له‌م قورئانه‌ی که نار دوومانه‌ته خواردود بو به‌نده‌ی خویمان (محمد) - له‌گومانان ، ده سووره‌تیک بینن به‌وینه‌ی نه‌و ، وه بانگی هاوکات «معاصر» ه‌کانتان بکن (له شاعران و ره‌وان‌بیزان) ، بیجگه له‌خوا نه‌گهر راست نه‌کن به‌فهرموده‌ی خوی نازانن (۲۳)

زیندوکرده‌وه‌ی روژی دواپی‌یه^(۱) نه‌فهرموی (وان کتتم فی ریب) نه‌گهر دوودلی‌یه‌کان هه‌یه (مما نزلنا علی عبدنا) له‌م قورئانه‌ی که به‌سروش نار دوومانه‌ته خواردود بو به‌نده‌یه‌کی خویمان که پیغه‌مبه‌ره ، وه به‌فهرموده‌ی خوی نازانن (فأتوا بسورة من مثله) فهرموون تیودش به‌هه‌موولایه‌کسان - نه‌ی ره‌وان‌بیزانی عه‌ردب - تاقه‌یه‌ک سوورده‌ت بینن به‌وینه‌ی قورئان (وادعوا شهداءکم من دون الله) وه بانگی هه‌موو هاوکات «معاصر» ه‌کانتان بکن له‌شاعران و ره‌وان‌بیزان بیجگه له‌خوا تاکو یارمه‌تی‌تان بده‌ن (ان کتتم صادقین) نه‌گهر راست نه‌کن که قورئان به‌فهرموده‌ی خوا نازانن *

نه‌مه‌ئاشکراو نمایانه له‌هه‌موو خوینده‌واریکه‌وه ، که هه‌ر پیغه‌مبه‌ره‌ی جوژه معجزه‌یه‌کی بووه ، وه معجزه‌کانیان به‌پی‌ی نه‌وروزه بووه که تهاهاتوون ، واته له‌وروزه‌دا چی باو بووه معجزه‌کانیان له‌وجوزه‌شانه بووه ، به‌م‌ره‌نگه له‌کاتی مووسادا جادوو « سحر » باو بووه ، له‌به‌رته‌وه معجزه‌که‌ی نه‌میش شتیک بووه وه‌ک جادووی جادوو‌گه‌ران ، به‌لام نه‌م‌راستو نه‌وان درو ، وه هه‌رچه‌ند بی‌ویستایه به‌رانبه‌ر به‌جادوو‌گه‌ره‌کانی فیرعه‌ون - که به‌جادوو نه‌ژده‌هایان دروست نه‌کرد - دارده‌سته‌که‌ی خو‌ی فری‌ئ‌ده‌ا ، وه نه‌بوو به‌نه‌ژده‌هایه‌کی راسته‌قیینه به‌سه‌ر نه‌ژده‌های جادوو‌گه‌ره‌کانا ، به‌جوړتیک که

(۱) جگه له‌وه‌که له‌سه‌ره‌تای نه‌م سووره‌ته‌وه باسی قورئانی کرد به‌نایه‌تی « ذلك الكتاب لا ريب فيه ، وه باسی نه‌وه‌ی کرد که مه‌ردوم به‌رانبه‌ر به‌قورئان سچ ده‌سته‌ن برروادارو بی‌بررواوا ناپاک ، ننجابی‌ان‌نه‌تی : « وان کتتم فی ریب » *

جادوو گەرەکان برروایان پێ ئەهێناو سەریان بۆ دائەنەواند •

لەکاتی عیسادا پەزیشکیی باو بوو ، لەبەرئەووە معجزەگەیی ئەمیش چاک کردنەووی بەلەکو کوژی زگ ماکو گەلێ شتی تری وا بوو لەم بابەتانه •

لەکاتی پێغمبەری ئیسلاما رەوان بێژی « بلاغت » باو بوو ، لەبەرئەووە معجزەیی ئەم قورئانیکێ رەوان بێژ « بلیغ » هە که هەر خویندەوارێک لێ وورد بێتەووە برروا ئەهێتی که ئەمە لەشێوەو ئاهەنگی ووتاری ئادەمی دا نی یە •

ئەمە لەلایەک ، لەلایەکی تریشەووە هەموو پێغمبەریکی خاوەن نامە ، چونکە ئاینەگەیان بۆ ماوەیەکی کەم بوو ، لەپاشا پێغمبەریکی تری بەدوادا هاتوو بە ئاینیکێ تازەووە ، معجزەکانیان بۆ ناوچەیهکی بچکۆلە ، وە بۆ ئەو کەسانە بوو که بەچاو دیوانە ، بەلام ئەوانەیی که بەچاوی خۆیان نەیان دیووە ، یا نەیان بیستوووە لەو کەسانەیی که بەچاوی خۆیان دیوانە ، توانیوانە پێی باوەر نەکن ، وە ئەو معجزانە بە بێ کەلک ماونەتەووە ، بەلام پێغمبەری ئیسلام چونکە دواترینی هەموو پێغمبەرانه ، وە پێغمبەری تری بەدوادا نایەت ، وە ئاینەگەیی تا رۆژی دوايي پایەداره ، وە هەموو کەسیکیش پێویستە بە برروا هێنان پێی ، جگە لەووە رۆژگاریش روو لە پێشکەوتنە ، وە رۆژبەرۆژ زانین و زانیاری لە پێشکەوتنایە ، وە هەموو شتی بە ترازووی زانین ئەگێسری و لە سەنگی محەک ئەدری ، لەبەر ئەمانە خوا معجزەیهکی علمی دا بە پێغمبەر – که قورئانە – که تا رۆژگار لە پێشکەوتنایە بێ گەرەبی ئەو باشر دەربکەوی ، وە تا زانین سەربکەوی زانیاری ئەو جواتر بدرەو شتەووە ، وە تا نهنی بوونەووەر « کون » بدۆزیتەووە معجزەگەیی ئەو چاکتر دەنگ بداتەووە ، ئەو معجزەیهش قورئانە که بە زبانیکی رەوان نوسراوە ، وە هەموو کەسیک ئەتوانی تەماشای بکات و لێ وورد بێتەووە ، یا بیخوینی و بیخوینتەووە •

ئەجا کاتیک که پێغمبەر هات و فەرمووی : من پێغمبەری خوام ، وە ئەم قورئانە فەرمووەی خوایە ، بە سرووش بۆم دئی ، بێ برروا کان باوەرریان

پی‌نه‌ئه‌کرد ، وه‌ ئه‌یان‌ووت : « لَوْ نَشَاءُ لَقَلْنَا مِثْلَ هَذَا ، أَنْفَالٍ / ۳۱ » .

واته‌ ئه‌گه‌ر بمان‌ویستایه‌ ئیمه‌ش شتی‌وامان‌ ئه‌ووت . ئنجایه‌ بۆ
به‌در‌وخسته‌وه‌یان‌ یه‌که‌م‌جار‌ ئایه‌تی‌ سووره‌ی « اسراء » هاته‌ خوارچی‌ فه‌رمووی :
« قُلْ : لَئِنْ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَيَّ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا
الْقُرْآنِ ، لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا » .

واته‌ بلی : ئه‌گه‌ر هه‌رچی‌ ئاده‌می‌و‌ په‌ری‌ هه‌یه‌ کۆبنه‌وه‌ بۆئه‌وه‌ی‌ به‌
وینه‌ی‌ ئه‌م‌ قورئانه‌ بین ، هه‌رگیز‌ نای‌ هینن‌ با‌ هیندیکیشیان‌ پشتیوانی‌ هیندیکیان‌
بن . که‌ ئه‌مه‌یان‌ نه‌توانی‌ ئنجایه‌تی‌ سووره‌ی « هود » هات‌ فه‌رمووی « أَمْ
يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ، قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ ،
وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ، فَإِنْ
لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ مَا أَنْزَلِ بَعِلِمِ اللَّهِ » .

واته‌ یا‌ئه‌لین (محمد‌ خۆی) هه‌لی‌ ئه‌به‌ستی ، (پی‌یان) بلی : ده‌ (ئیوه‌ش)
ده‌ سووره‌تی‌ وه‌ك (سووره‌ته‌کانی) قورئان‌ بینن‌ به‌ هه‌له‌ستراوی‌ ، وه‌ کچی‌
ئه‌توانن‌ بانگی‌ بکه‌ن‌ بیجگه‌ له‌ خوا ، ئه‌گه‌ر‌ راست‌ ئه‌که‌ن ، ئنجایه‌گه‌ر‌ نه‌یان‌توانی‌
بیلین‌ ئه‌وا‌ بزانی‌ ئه‌وه‌ی‌ که‌ نیراوه‌ته‌ خواره‌وه‌ به‌ئاگاداری‌ خوایه‌ . که‌ ئه‌مه‌شیان‌
نه‌توانی‌ ئنجایه‌تی‌ سووره‌ی « یونس » هات‌ فه‌رمووی « أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ،
قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ » .

واته‌ ئایا‌ ئه‌لین : (محمد‌ خۆی) هه‌لی‌ ئه‌به‌ستی ، بلی : ده‌ (ئیوه‌ش) یه‌ك
سووره‌تی‌ وه‌ك‌ ئه‌و‌بینن .

ئهم‌ سێ‌ ئایه‌ته‌ هه‌رسێکیان‌ له‌ مکه ، وه‌ له‌ناو‌ که‌له‌که‌له‌ی‌ هۆزی‌ « قریش » دا
هاتوونه‌ته‌ خواره‌وه‌ ، که‌ خوداوه‌ندی‌ ره‌وان‌بێژان‌ « بلغاء » وه‌ سه‌رچاوه‌ی
ره‌وان‌بێژی « بلاغت » بوون‌ له‌ زبانی‌ عه‌ره‌بی‌دا ، له‌پاشا‌ له‌ مدینه‌ش‌ به‌ ئایه‌تی
ئهم‌ سووره‌ته‌ هانه‌هانه‌ی‌ دان‌ بۆ‌ ووتنی‌ سووره‌تیکی‌ وه‌ك‌ قورئان .
ئهمه‌ ۱۴۰۰ سا‌له‌ ئهم‌ معجزه‌یه‌ پایه‌داره‌ تا‌ ئه‌مرۆ ، وه‌ که‌س‌ نه‌ی‌توانیوه‌

فَأَنْ لَمْ تَفْعَلُوا - وَكُنْ تَفْعَلُوا - فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ
وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ (۲۴)

ئىنجا ئەگەر ئەمەتان نەکرد - كە ھەرگىز ناشى كەن - (ئىتىر بىي برروايى سەكەن)
وہ خۆتان پارىزن لەو ئاگرەى كە سووتەمەنى يەكەى مەردوم (ى بەدكار)
بەردە كە ئامادە كراوہ بۆ بىي برروايان (۲۴)

بىشكىنى ، وە تا رۆژى دوايش ھەر وا پايەدار ئەبى ، وە كو ئەفەرموئى
(فان لم تفعلوا) (۱) ئىنجا ئەگەر نەتان توانى تاقە سوورەتېكى وەك قورئان بلىن
(ولن تفعلوا) كە لەمەولاش تا رۆژى دوايى ھەر ناتوان ، ئىنجا كە ئەمەتان
بۆ دەركەوت ئىتر خۆتان پارىزن لە سەرىچى و بىي برروايى كە ماىەى چوونە
ناو ئاگرى دۆزەخە ، وەكو ئەفەرموئى (فاتقوا النار التي وقودها الناس والحجارة)
ئىنجا خۆتان پارىزن لەو ئاگرەى كە سووتەمەنى يەكەى ئادەمى بەدكارو بەردە
(أعدت للكافرين) ئامادە كراوہ بۆ بىي برروايان ، واتە كە نەتان توانى بەوئىنەى
قورئان سوورەتېك بلىن ئىتر برروا بىن بە پىغەمبەر و بە قورئان •

ئىمە كە مسلمانين برروامان ھەيە بەم ئاگرى دۆزەخە كە خوا داناوہ بۆ
بىي برروايان ، وە لە ئاگرى جىھان گەلى گەرمتر و بەتېن ترە ، بەلام چوئىتى يەكەى
ھەر خوا خۆى ئەزانئى •

جىھان وەك بېشەلان واىە ، ھەزاران شىرى شىرخۆرو بلىنگى خوينخۆرى
تيايە ، ھەر كەسك تا ھەرچەندە زىركو بلىمەت ، يا زاناو دانا ، يا شاعىرو
رەوان بىر بى ، ئەگونجى بەكىكى لى راپەررى گەلى گەلى لى زىرەكتر و
بلىمەت تر ، يا زاناترو دانتر ، يا شاعىرترو رەوان بىتر بى ، وەك شاعىر ئەلى :

ھەر بېشە مەزانە چۆل وھۆلە مەبادا نوستى تيايا بلىنگىك

ئەگەر لەزىانى خوشيا لى رانەپەررن ، ئەگونجى دواى خۆى ھەر

(۱) لەم ئايەتەوہ تا ئايەتى ۲۶ بنىاتى سىھەم ئەگەيەنى كە

زىندو كەردنەوہ يە •

ئىي رابەررەن ، كەوابوو ئەگەر ئەم قورئانە فەرموودەى خوا نەبوایە ، ئەم يىغەمبەرە چۆنى ئەتوانى بلىتى : « فان لم تفعلوا ولن تفعلوا » وە چۆن ئەتەرسا كە بە سەرئىنى خۆى ، يا دواى خۆى بەدرۆى بخەنەووە ، وە ھەر بناغەيەكى ناوہ بەجارتىك بۆى برروختىن ، يەكلىك شىت نەبى قسەى وا گەورە ناكات ، كەوابوو ئەمە قسەى يىغەمبەر نى يە ، بەلكو فەرموودەى ئەوخوايە يە كە ئاگای لە پاشەرۆژە ، وە ئەزانى كە تا رۆژى دوايى كەس ناتوانى ئەم تەلىسمە بشكىتى ، وە ئەم قەلایە برروختىنى ، ھەر وەك تىمە وا بەچاوى خۆمان دىیمان لەدواى ۱۴۰۰ سال .

ئىعجازى قورئان

مەبەس لە ئىعجاز : دەستەو سانو داماو كەردنى يەكئىكە لە كارتىكا ، وەك بە يەكلىك بلىتت : شاخى گۆيزەم بەكۆل بۆ ھەلگەرە ، ديارە كەس ناتوانى ھەلگىزى ، وە ھەموو كەسنىك لە ھەلگرتىا دەستەوسانە ، يا بە نەخوتىندە وارلىك بلىتت : كىتىكم بۆ بنووسە لە باسى پەستەى بەرزىي « ضغطى جوى » يا چىنە كانى زەوىي « طبقاتى أرض » دا ، ديارە ناتوانى ، وە دەستەوسانە لە نووسىن يان ، ئىنجا بەم پى يە ئەووترى قورئان معجزە يە ، واتە كەس ناتوانى بەوتىنەى ئەو بلىتى ، ئىنجا با بزانیين بۆچى وا يە ؟ بۆ روون كەردنەووەى ئەم مەبەسە بەتەواويى ، پىويستە چەند جلدلىك بنووسىين كە تىرە جىي ئەووە نى يە ، كەوابوو با بە كورتىي نىشان بەدەين كە قورئان بۆچى معجزە ، وە سرووشىكى خوايى يە .

قورئان ۱۱۴ سوورەتە ، ئەم سوورەتانە لە سىي ئايەتى يەوہ ھەيانە تا ۲۸۶ ئايەتىي ، ئايەتە كانىشى كورتىان ھەيەو درىژيان ھەيە ، واتە لە يەك ووتەوہ ھەيانە تا دوانو سىانو زىاتر ، وە لە دىررىكەوود تا دوانو سىانو زىاتر ، ئەم سوورەتانە ھەيانە ھەمووى لەسەر يەك قافىە ئەررۆن ، ھەيانە قافىە كانى ئەگۆررىن ، بەلام ھەموو مەبەسە كانىان بەرزە ، بەم رەنگە يا باسى خواو نىشانە « صفة ، كائىتى ، يا باسى زىنىدوو بوونەووەو رۆژى دوايى و پىسىنەوہ يە ، يا باسى بەھەشتو

دۆزهخه ، يا باسی سەرگوزەشتی پىڭەمبەرانه لە گەل گەلە کانیان ، بەجۆرنیکی کورت تا بێی بە سەرەشتی پەندو ئامۆزگاریی ، يا باسی خواپەرستی و رووشت و خووی بەرزە ، يا باسی دروست و نادروسته لە کردەوی مەردوم لە گەل بە کتیری دا .

ئىعجازى قورئان لە گەلێ روو.و.ه.یه :

یە کەم : لە وێژە کە یایە تی ، واتە وێژە کە ی شتیکی تیا بە وەك وەزنی شعر کە هەر مەردومی خویندەواری رهوان بێژ هەستی پێ ئەگات ، بەلام ناتوانی باسی لێ بکات ، يا وەك جوانیی وایە کە هەر خاوەن دل تێ ئەگات ، بەلام ناتوانی بە کیکێ تر تێ بگە یەنێ .

ئاهەنگ و شیوهی قورئان لە هەموو ئاهەنگ و شیوه بەك جیاوازه ، یە کیک تۆزی شارەزای وێژە عەرەبی بێ ، ئەزانێ هۆنراوە یەکی زۆر جوان و رهوان لە گەل بەخشانیکا ، چەند لە یەك جیان ، ئاهەنگی قورئانیش لە گەل هەموو ئاهەنگیکی عەرەبی دا بە هۆنراوە و بەخشانی یەو ، ئەوە نده لە یەك جیان .

طە حسین ئەلێ : قورئان نە بەخشانه و نە هۆنراوە یە ، بەلکو هەر قورئانه ، وە ناگونجی هێچى تری پێ بلیت .

هۆنراوە نی یە چونکە وەك شیعەر ئایەتە کانی بەقەد یەك نیین ، وە وەزنی هۆنراوە ی نی یە .

بەخشانیش نی یە چونکە هیندیک شتی تیا دەرمیان کراوە کە لە بەخشانا نە کراوە ، وەك قافیە کانی بێ .

لەمەو دەرئە کەوێ کە قورئان ووتە ی ئادەمی نی یە ، ئەگینا لە ووتاری ئەوان ئەچوو ، هەموو زانایەك یا رهوان بێژیک ئەمە ئەزانێ ، هەر وەك رهوان بێژە کانی کاتی پىڭەمبەر لەمە ، گە یشتوون ، بۆ یە نە یان توانیو سوره تیکی بچکۆلانی سێ ئایەتی بلین .

دووهم : لیره دا شتیکی زۆر گرنگ ههیه که پئویسته بهرچاو بخری ،
 نهویش نهوهیه که وئیره قورئان له وئیره فرموده «حدیث» کانی پئغه بهریش
 ناچی ، نه له ئاههنگ و نه له سهرباسا ، ههروهک ههست نه کرى لهوديو
 ووتاره کانی پئغه بهر وه بهخویه تی « شخصیت » یه کی ئاده می ، وه به که سیک
 که هیندی جار زه بوونی رووی تی بکات ، بهلام له قورئانا ده رنه که وئ لهوديو
 ووتاره کانی بهوه خویه تی به کی بههیزی ، دهست داری ... بهده سه لانی ...
 بی باکی ... ئاگاداری ... دادپرسی ... دانا ! وه ئهم خویه تی به زه بوونی تیا
 ههست ناکری له هیچ روویه که وه ، ته نانهت له وشوینانه شا که جی دئ نهرمی به •
 له مهوه ده رنه که وئ که قورئان ئه گهر فرموده ی پئغه بهر بووایه ،
 له گه ئ فرموده کانی خویا جیاوازی نه ئه بوو ، چونکه ئاشکرایه که هه موو
 نووسه ریک یه ک شتیه و ئاههنگی ههیه له نووسینا ، وه کهس ناتوانی به دووشیه
 بنووسی به جوریک که له یه ک نه چن ، که ئهمه گه وره ترین به لگه یه له سه ر نه وه ی
 که قورئان سرووشی خوایه نه ک فرموده ی ئاده می •

سیهم : شتیکی تری زۆر گرنگ له قورئانا ههیه که زۆر جار یه ک مه بهست
 له سئ چوار لاره به سئ چوار رهنگ بۆت باس ئه کات ، که یه ک له یه ک
 جواترو رهواترو بههیزترن ، وه ههچیان له ههچیان ناچن ، که ئهمه هه ر له
 قورئانا ههیه ، وه هه ر له ده سه لانی ئه وایه •

چوارهم : شتیکی تر له مانه له هه مووی سه یرتر نه وه یه که هه موو ووته یه کی
 قورئان جوره ده نگیکی مؤسیقی ههیه له گوچکه دا به ره نگیک ئه گهر نه و
 ووته یه لابهیت ، وه ووته یه کی تر به و وه زن و مه عایه له جی دابنیت ، وه زنه که
 ئه گورری و ره وانیه که تیک ئه چی •

پنجهم : ئه و تین و ته ووزمه ی که له قورئانا ههیه له ههچ شتیکی ترا نی یه ،
 هه ر که سیک گونی بۆ بگری و دلی بۆ بکاته وه ته زووی یا دئی ، با مسلمانیش

نەبئ ، لەبەرئەووە خوا قورئان ناو ئەبات بە دوو شت ، یەكەم بە گیان ، دووهم بە رووناکیی لە ئایەتی ە و كَذَلِكَ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ رُوحًا مِنْ اَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْاِيْمَانُ ، وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا ، وَاِنَّكَ لَتَهْدِي اِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ، شوری/ ۵۲ •

واتە ئاوا سرووشمان بو ئاردییت بە گیانیک لەلای خوێمانەووە (که قورئانە ، لە کاتێکا که) نەت ئەزانای نامەو برروا چین ، بەلام گیررامان (ئەو قورئانە) بە رووناکی یەك که رئی نمونیی پئی ئەکەین بو که سێک که بمانەوئ لە بەندەگانی خوێمان ، وە تو رئی نمونیی ئەکەیت بو رئی راست •

خوا قورئان ناو ئەبات بە گیان چونکە وەك گیان دلای بر دوو زیندوو ئەکاتەووە ، وە بە رووناکیی چونکە وەك روژ ، جیهان رووناك ئەکاتەووە ، ئایا هەر ئەم قورئانە نەبوو که دواکەوتوو ترین و نادانترین گەلی گە یاند بە چلە پۆ پەیی زیان و بەرزترین پلەیی زانیاری ، لە کاتێکا که جیهان لە دەریای نادانی دا نوقوم بووبوو •

شەشەم : پاکیی قورئانە لە هەموو هەلەو دزایەتی ە تاقض ، یەك ، بە پێچەوانەیی نووسینی ئادەمی ، ئیمە که تەماشای ئەکەین هەرچی زانا گەورە کان هەیه لە جیهانا که کتیبک دانهتین ، لە پێشەووە بیری لئی ئەکەنەووە ، ئنجای ئەی نووسن ، ئنجای چاوی پیا ئەخشین ، وە جارو دوو جارو دە جار بزاری ئەکەن ، وە هەرچی هەلە یەکی تیا بێ راستی ئەکەنەووە ، ئنجای سەر لە نوئی ئەیخەنەووە سەر کاغەزو قەلەمی تێ ئەبەن ، ئنجای لە چاپی ئەدەن و بلاوی ئەکەنەووە ، که چی که لئی وورد ئەبیتەووە هیشتا گە لێک هەلەو ساتمەو باش ویشی تیا بە ، نەخوازه لا نوسراوێک که ماو یەکی زۆری بە سەرا تێ پەری ، که چی که تەماشای قورئان ئەکەین و ۱۴۰۰ سالی بە سەرا تێ پەری ، که چی روژ بە روژ جوانیی و رەوانیی و راستیی و دروستیی دەر ئەکەوئ ، وە لە گەل هەموو کاتێکا رێک و پێک دەر ئەچێ ،

وهك قورئان خوی ئه فهرموئی « ولو كان من عند غير الله لوجدوا فيه اختلافاً كثيراً » نساء/ ۸۲ •

واته ئه گهر قورئان له خواوه نه بوايه دژایه تی زۆری تیا ده رته کەوت •

حهوتهم : قورئان له زۆر ئایه تا باس ئه کات له ئاسمان و زه ووی و رۆژ و مانگ و ئه ستیره و ههروو باو باران و ده ریا و دارو درهخت و ئاده می و گیان له بهران و گه لێ شتی تر ، وه ئه مه ۱۴۰۰ سالی به سه را تی به رری ، وه زانیین و زانیاری له ماوه یه دا هه زاران پله سه رکهوت بی ئه وه ی قسه یه کی قورئان به هه له ده رچی •

هه روا قورئان پرره له داستانی پیغه به رانی رابوردوو له گه ل گه له کانیان و میژووی کۆنیان ، وه ئه مه ۱۴۰۰ ساله به هۆی کۆلینه وه « حفريات » ی زه وی یه وه ، هه زاران شتی نوسراو دۆزراوه ته وه به لگه ده رکهوتوه ، بی ئه وه ی قسه یه کی قورئان هه لبوه شینیته وه ، یا فه رموده یه کی به درۆ بکه ویته وه ، به لکو تا به لگه زۆرتر ده رکهوتی و نوسراو زیاتر بدۆزریته وه فه رمایشی قورئان راست تر ده رته چی •

هه شتەم : قورئان پرره له خه به ردان له غه یه وه که له دوای هاته خواره وه ی ئه و ئایه تانه به ده سال ، یا سه د سال ، یا هه زار سال ، یا هه زارو چوار سه د سال هاتوو نه ته دی ، ئه بی هی واش بیی که له مه ولا یته دی •

أ - ئه م ئایه ته یه که ئیستا ته فسیری ئه که یین که فه رمووی « فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا » •

واته ئه گهر نه تان توانی به وینه ی قورئان تاقه سووره تیک بلین - که هه ر ناشتوان - که واته بزانی که ئه م قورئانه سرووشی خوایه • ئه مه ۱۴۰۰ سال تی به رری به سه ر ئه م خه به ردا ، بی ئه وه ی یه کی ک بتوانی ئه م قسه یه به درۆ بخته وه ، یا بتوانی له شیوه ی قورئان دیر تیک بلی ، یا له م هه مووشانه ی که به زبانی عه ره بیی نوسراوون تا ئه مررۆ یه کی کيان له سه ر شیوه ی قورئان بی •

ب - ئه م ئایه ته یه ، که به پیغه به ر ئه فهرموئی « وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ

النَّاسِ » مائده/ ۶۷ •

واته خوا ئه تباریزی له دهست دریزی مهردوم •

تا ئهم ئایه ته نه هاتبوه خواره وه ، هه ر شه وه ی یه کیک له مسلمانان کان پاسی پیغه مبهری ئه کـ ، به لام که ئهم ئایه ته هاته خواره وه پیغه مبهر فەرمووی : ئیتر پیوستم به کهس نه ما ، چونکه خوا ئاگادارییم ئه کات ، ئهم ئایه ته گه وره ترین به لگه یه له سه ر ئه وه ی که ئهمه سه رووشی خوا یه ، ئه گینا یه کیک چۆن ئه توانی له خۆ یه وه ئهمه بلتی له کاتی کا که بچی به گز بیرو باوه زری گه لیک یی یا خیی سه رکیشی سه ره فا ، وه پلار بگرته خۆ یان و خویان و ئایین یان ، وه ئه و گه له به جار یک دو زمنی بن ، وه به خونی سه ری تینو بن ، وه له گه ل گاو ورو جووله که و ناپاکانی ئه و وولاته دا هه میشه خه ریک بن بۆ کوشتن و له ناو بردنی ، یه کیک ئه گه ر له گه ل خوا ئا ئهم درۆ یه بکات ، ناتوانی له گه ل خۆ یا درۆ ی واکات •

ج - ئهم ئایه ته یه ، که ئه فەرموی « وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ، وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ ، وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا ، نور/ ۵۵ •

واته خوا به ئینی داوه به وانهی که برروایان هتاوه له توه ، وه کرده وه باشه کانیان کردوه - که ئه یانکات به جی نشین له سه ر زه ویی ، وه ک ئه و گه لانه ی که له پیش توه دا کران به جی نشین (و دک یونان و رومان) ، وه ئایینه که یان بۆ جی گیر ئه کات ، ئه و ئایینه ی که بۆ یه سه ند کردوون ، وه دنیایان ئه کات له دوای ترس (و بیم) •

ئهم ئایه ته له سه ره تایی کۆچکردنی پیغه مبهرو یازانی بۆ مدینه ، وه له کاتی کا هاتۆته خواره وه که مسلمانان له ترسانا به چه کی خۆ یانه وه ئه نوستن ، وه له ته نگانه یه کا بوون نه یان ئه و تیرا به ئاشکرا نوێر بکه ن ، وه ئه یان ووت : ئاخۆ روژیک بیی که به بی ترس بتوانین خوا به رستی بکه ین ، سه د سالی بی نه چوو

که له روژه لانهوه تا روژتاوا ، وه له قازانو سنووری مؤسکۆوه تا ده ریاى هیندیى مسلمان بوون ، وه کهوتنه ژێردهستی مسلمانه کانهوه ، وه بوون به خاوهنى بهشی زۆرى جیهانی ئهورۆزه .

د - ئەم ئایه تهیه ، که ئه فه رموی « مَا كَانَ مُحَمَّدٌ اَبَا اَحَدٍ مِّنْ رِّجَالِكُمْ ، وَلَكِنْ رَّسُولَ اللّٰهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّنَّ » ، اُحزاب/ ۴۰ .

واته محمد باوکی کهس نی یه له یاوانی ئیوه ، به لآم پیغه بهری خوایه ، وه دوا هه مینی پیغه بهرانه (که ئیستر پیغه بهری تری به دوا دا نایهت) .

له پیش هاتی پیغه بهری ئیسلاما ، باو بووه هه ر له ناو چه ند سائیکا پیغه بهریکی تازه هاتوو به ئاینیکی تازه وه ، ئنجا ئه گه ر ئەم خه به ره له خوا وه نی یه پیغه بهر چۆنی زانی که له دوا ی خۆی پیغه بهریکی تر نایهت ، وه ئەم ده ستوو رو باوی یشو وه نامینی . ئەمه ۱۴۰۰ سآل تێ به رری به سه ر ئەم خه به ره دا هینتا پیغه بهریکی راسته قینه به دوا ی پیغه بهرا نه هاتوو ، وه ئەم معجزه یه له کاتی پیغه بهرا ده رنه که وتوو ، به لآم دوا ی ئەو تا روژگار دوور بکه ویته وه ئەم معجزه یه با شتر روون ئه بیته وه .

ه - ئەم ئایه تهیه ، که ئه فه رموی « وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِيَتَرْكِبُوهاَ وَزِينَةَ وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ » ، النحل/ ۸ .

واته ئه سپ و ئیسترو کهرمان بۆ دروست کردن تا سواریان بین ، وه بین به مایه ی جوانیی ، وه شتی واتان بۆ دروست ئه کات که (ئیستا) نایزان .

به راستی له دوا ی هاتنه خواره وه ی ئەم ئایه ته به ۱۳۰۰ سآل خوا ری نموونی ئاده میی کرد بۆ دروست کردنی فرۆکه و بالۆن و ئوتومه بیسل و شه مه نده فه رو پاپۆری گه وره و ژێرده ریا یی « غواصه » و گه لێ شتی تری وا که ئاده میی به کاری بیستی بۆ سوار بوون و جوانیی و ریگابریین و بارو بارخانه گواسته وه .

و - ثم ثابته به ، که نه فهرموئ « قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْضِكُمْ ، أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيئًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ » ، انعام/ ۶۵ •

واته بلئی (نهی محمد) خوا به ددهسه لانه که سزاتان بو بنیری له ژوور سدرتانه وه ، یا له ژیر پتانه وه ، یا بتانکات به ددهسه ددهسه ی ژورو آحزابی ناگوک ، وه بچه ژئی به هیندیکنان سزای نه وانیکه ی ترتان •

دوای ۱۳۵۰ سال معنای ثم ثابته هاته دبی له جهنگی تیکرایی به که م دووهما که به بؤمبا له ناسمانه وه ، وه به ژیر ددریایی و لغم له ژیریوه جیهاتیک ویران کرا ، یا به هوی مادیء جوئی جوئی وه ، چوون به گریه کا ، وه چه کی ناگرینی خویمان خسته کار ، تا به کیری یان فرر کرد •

نمانه وه ده نه وه نده ی تر له قورثانا به لگه و نیشانن له سهر نه وه ی که قورثان سرووشیکی خوییی به ، چونکه خوا نه بی که سی تر نمانه ی نه زانیوه ، وه ناگای له پاشه روژ نه بووه •

نوه م : زور معجزه ی علمی هه به له قورثانا که له کاتی خو یا نه زانراوون ، وه که س تی نه گه یشتوون ، به لکو دوای هاته خواره وه ی قورثان به هزارو دووسه د ، یا سی سه د ، یا چوارسه د سال دوزراونه ته وه له لایه ن زانایانه وه وه که نمانه ی که له مه ولا به کورتیی باسیان نه که یین :

به یدابوونی بوونه وه ر :

زانای ناسمانی « سیر جیمس جینز » نه لی : بوونه وه ر له بنیانا غازیکی بلاو بووه له م بو شایی ناسمانه دا ، وه ثم نه سترانه له و غازه دروست بوون ، قورثانیس ۱۴۰۰ سال له مه پیش نه فهرموئ « ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا : أَتَيْنَا طَائِعِينَ » ، فصلت/ ۱۱ •

واته له پاشا خوا ویستی ناسمان دروست بکات که دووکه لیک بووه ، نجا

بە ئاسمان و زەویى ووت : وەرەر و و ، بتانەوئى یا نەتانەوئى ، ئەوانیش ووتیان :
 وا هاتین بەخۆشیی خۆمان •

ئىنجا توخرا نەخوئىندە وارئىكى وەك پتەمبەر ۱۴۰۰ سأل لەمەپش ئەمەى چۆن
 زانى؟! لەكاتىكا كە بە ۱۲۰۰ سألش دواى ئەو كەس ئەمەى بەپىرا نەهاتووە •
 يەكئىتى بوونەوەر :

زانایانى بوونەوەر بەلایانەوە وایە كە هەزاران ملیون سأل لەمەپش
 بوئایى بوونەوەر پىرزووە لە غاز ، وە ئەو غازە لەیەك پىچراوە ، وە ئەم
 ئەستىرەو كاكەشانانەى لى پەپدابووە ، كە ئىستا ئەماشای قورئان ئەكەین ۱۴۰۰
 سأل لەمەپش ئەفەرموئى « أَوْلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا ، أَنْبَاءُ/ ۳۰ •

واتە ئایا نەیاندى ئەوانەى بى برروا بوون ، كە ئاسمانەكان و زەویى
 پتەكوەبوون و لەیەكمان پىچراندوون •

بۆ بەهیز كردنەوەى ئەم قسەىە زانایان ئەلین زەوى لە ۹۲ عنصر
 دروست بووە كە تائىستا ۶۷ى لەرۆزا دۆزراوئەوە وەك « هایدروچین ، و
 « ئوكسىجین ، و « نىترۆجین ، و « هیلۆم ، و « كاربۆن ، و « نازوت ، و « ئاسن ، و
 « فسفور ، ... هەتەد •

لە لایەكى ترەوە ئەو ئەستىرانەى كە ئەكشێن و پارچەیان لى ئەكەوئە
 سەرزەووى ، عنصرەكانى هەر ئەو عنصرانەن كە لەزەووى دا هەن ، لەوانەوە
 دەرئەكەوئى كە جیاوازی نى یە لە ناوئەندى عناصرى زەویى و ئەستىرە كانا ، واتە
 بوونەوەر هەموو وەك یەكەن ، وە لە یەك شت دروست كراوون • ئىنجا توخرا
 محمدئىكى نەخوئىندە وار ۱۴۰۰ سأل لەمەپش ئەمەى لەكوئى زانى ئەگەر
 خوا پتەنەووتبى •

درێژبوونى شەووورۆژ لە چوار سەعاتەوە بۆ ۲۴ سەعات :

زەویى لەدواى ئەوەى كە لەرۆژ پىچراو توئىكئىكى پەپدا كرد لە هەموو

چوار سعاتیکا جارنیک بهدوری خویا نه سوور رایسه وه ، وه شه ورؤژ چوار سعات بوو ، دوی نه وهی که مانگ له زهویی جیا بووه ، وه زهویی که وته ناو بندی هیزی کیشندهی رؤژو مانگه وه ، بهر بهر سوورانه وه که ی که م بووه تا له چوار سعاته وه هاته سهر ۲۴ سعات ، وه زانای ناسمانی « سیر جورج دارون » و « سیر جینز » نه لین ، که چی ، که له قورئان وورد نه بینه وه نه بینین نه میش نیشاره ت بوو نه م مه سه له یه نه کات ، به مره نگه له پیش پچررانی مانگ له زهویی دا نه فهرموئی « یَغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَيْثَا »^(۱) .

واته بهروونایی رؤژ شهو دانه پوشتی (شهو) دوی رؤژ نه که وئی به په له وه دست و برد . وه له دوی پچررانی مانگ له زهویی نه فهرموئی « یغشی اللیل النهار^(۲) » به بی « یطلبه حیثا » که له مه وه دهر نه که وئی که له پیش جیا بوونه وهی

(۱) ته وای نایه ته که ، نه فهرموئی « إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ، يُغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَيْثَا ، وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ، اعراف/ ۵۴ .

واته پهروه ردگاری ئیوه خوا به کی وایه که ناسمانان و زهویی دروست کردوه له شهش رؤژا ، له پاشا له سه ره ته ختی حکمرانی دانیشته ، به تاریکی شهو رؤژی دا پوشتی ، (وه شهو) دوی رؤژ کهوت به په له وه دست و برد ، وه رؤژو مانگ وه نه ستیره کانی رام کرد به فرمانی خوی .

(۲) ته وای نایه ته که نه فهرموئی « اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ، يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصَّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بَلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ . وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رِوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ ، يُغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ ، إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ،

مانگ له زهویی شهوژۆژ بهرودوای یه کتیری هاتوون زۆر بهخیراتر له دواى
پچرانی مانگ .

پچرانی مانگ له زهویی :

زانایانی ئاسمانیی وەك «سیر جۆرج دارۆن» و «سیر جینز» ئەلین : ههروهك
زهویی كاتی خۆی له رۆژ پچرراوه ، مانگیس له زهویی پچرراوه ، چونكه
زهویی پێش ئەوهی مانگی لی جیا بێتەوه - سوورراوه تەوه به گەردی خۆیا زۆر
بهخیرایی ، وه به چوار سعات چهرخهیهکی تهواو کردووه ، ئنجا له بهر ئەوه
له بهر هیزی کێشندەى رۆژ ، له سه روى زهویی لهعاستی دهريای هادیی و
هیندی و ئەتله سین زهویی ههتۆقیوهو پچرراوه ، وه ئەو پارچه گهورهیه له
زهویی جیا بۆتەوه ، وه به دههوزی خۆیا سوورراوه تەوه ، ههروهك به دههوزی
زهویشا سوورراوه تەوه ، وهك قورئان ئیشاره تی بۆ ئەكات ئەفهرموی « أَوَلَمْ
يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا » رعد/ ۴۱ .
واته ئایا نه یانیدی (كه فهرمانی) ئیمه دیته سه رزهویی له قهراغو
بیجاری یه وه ئی كه م ئەكهینهوه .

فراوان بوونی بوونهوه :

زانای ئاسمانیی دكتور « هابل » ئەلی : قه باره ی بوونهوه دهه به دهه
گه وره تر ئەبی ، به م رهنگه ئەم هه موو كا كه شانانه ی كه به ئاسمانه وهن هه ناسه به
هه ناسه له یهك دوور ئەكهونهوه ، وه له تاریكستانی نه بوون « عدم » به ره به ره
رووناك ئەكه نهوه ، واته قه باره ی رووناکی ، رۆژ به رۆژ گه وره تر ئەبی .

== واته خوا خواجه کی وایه كه ئاسمانه كانی بهرز کردۆتەوه به بی كۆله كه یهك
كه تۆ بیینیت ، له پاشا له سه ر تهختی حكمرانیی دانیشت ، وه رۆژو مانگی
رامکرد (به م رهنگه) هه ریه كێکیان دینو ئەچن تا ماوه یه کی ناوبراو ، ته دبیری
هه موو كاریك ئەكات ، درێژه به ئایه تانی قورئان ئەدات بهلكو ئیوه بی گومان بن له
گه یشتن به خزمهت خوی خۆتان ، وه هه ر ئەوه كه زهویی راخستوه ، وه
کیوه هاو رووباره های تیا دروست کردووه ، وه له هه موو میوه بهك نێرو مێی
تیا دروست کردووه ، به تاریکی شهو رۆژ دانه پۆشتی ، بی گومان له م ئایه تانه دا
نیشانه ی رۆری تیا به بۆ گه لێك كه بییر بکاتهوه .

« سیر جینز » ئەلح قەبارەى بوونەوەر لە یەكەم رۆژی دروست بوونیا چەندە بوو ئەمررۆ دە ئەوئەندە یە ، کە تەماشای قورئان ئەکەین ۱۴۰۰ سأل لەمەپیش ئیشارە بو ئەم مەسەلە یە ئەکات ئەفەرەموئى « وَالسَّمَاءَ بَنِيَانَهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ » ، ذاریات/ ۲۷ •

واتە ئاسمانمان دروست کردوو بە دەست(ی گەورەیی و دەسەلات) ، وە ئیمە دەم بە دەم فراوانتری ئەکەین ، ئنجا ئەگەر ئەمە سرووشی خوانی یە پیغەمبەریکی نەخوئیندەوار ۱۴۰۰ سأل لەمەپیش - کە کەس ئەمە ی نەزانیو - ئەو چۆنی زانی ؟!

خرری زەویی :

۱۴۰۰ سأل لەمەپیش قورئان ئیشارە ئەکات بو خرری و کوورەویی زەویی بە ئایەتی « يَكُوْرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيَكُوْرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ » ، زمر - ۵ •

واتە (خوا تاریکی) شو بە کوورەویی ئەهینی بەسەر رووناکیی رۆژا ، وە (رووناکیی) رۆژ بە کوورەویی ئەهینی بەسەر شهوا ، واتە تیشکی رۆژ ئەکەوئە سەرزەویی بە کوورەویی هەروەك ئەکەوئە سەر مانگ بە کوورەویی •

سووررانهومی زەوی بە دەوری رۆژا :

ئێستاش خوئیندەوارە کۆنەکان هەروا ئەزانن کە زەویی وێستاو ، وە رۆژ بە دەوریا ئەسوورریتەو ، تالە سەدە ی ۱۶ هەما زانای پۆلۆنی « کۆبرنیک » دۆزی یەو ، کە زەویی بە دەوری رۆژا ئەسوورریتەو ، کەچی کە تەماشای فورئان ئەکەین ۱۲۰۰ سأل لەپیش ئەوا ئەفەرەموئى « وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدًا وَهِيَ تَمْرٌ مَرَّ السَّحَابِ ، صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ » ، نمل/ ۸۸ •

واتە تۆ شاخەکان ئەبینیت وائەزانیت کە ووشک وێستاوون (و ناجوولین)

کهچی لهم چه وایه دا وده هور نروڼ ، شهه ده سکردي نه وخوا به په که
همووشتیکی به ریک وپیک دروست کردووه .

ووردگردنی ذره :

تا سدهی ۱۹م زانایان وایان نه زانی که ذره نابیی به دوو که رته وه ، له
سالی ۱۸۹۷ زانای انگلیزی « سیر تومسون » ذره لهت کرد چونکه
ته ماشای کرد هموو ذره به که له سی شت دروست کراوه (۱) پرتون
(۲) نیوترون (۳) نه لکترون . که ته ماشای قورنان نه که یین ۱۴۰۰ سال له مه
پیش نیشاره نه کات بوئوه دی که له ذره بچو کتر هیه ، وه هموو ذره به که
له ناسمانو زهویی دا لهو سی شته دروست کراوه ، نه فرموی « وَمَا يَعْزُبُ
عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ، وَلَا أَصْفَرَ
مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابِ مِيقَاتِ » یونس / ۱۱ .

واته له خوا وون نابیی له ناسمانو زهویی دا ، نه هاوسه نگی هره وورد
پله به که ، وه نه بچو کتر لهو ، وه نه گوره تر لهو مه گهر (نوسراوه) له
نامه به کی روژسنا (که بریتی به له علمی خوا) ، نجا توخوا کئی ۱۴۰۰
سال له مه پیش به پیغمبری ووت که ذره نه کرائی به دوو که رته وه تا بفرموی
« وَلَا أَصْفَرَ مِنْ ذَلِكَ » وه کئی پی ووت که ذراتی روژو مانگ و نه ستیره کان و
زهویی هموو وده که دروست کراوون له یه کشت ، تا له قورنانا بفرموی
« مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ » یونس / ۶۱ .

نیرو می له همووشتیکا :

جانان هره نه وه نده نه زانرا که نیرو می له ناو ناده می و گیان له بهرانا
هیه ، وه شهه نه زانرا وه که هرچی دارو درخت و گول و گیا هیه هموو
نیرومی یان هیه ، وه با ، متوربهی می له تووی تیر نه کات ، کهچی که ته ماشای
قورنان نه که یین ۱۴۰۰ سال له مه پیش نه فرموی « وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلْنَا
فِيهَا زَوْجِينَ لِنُؤْتِيَهُنَّ مِنْهَا رِزْقًا مُنْتَهِيًا » رعد / ۳ .

واته خوا له نلو هه موو جوړه به درداریکدا نیرو مبی تیا دروست کردووه ، له پاشا زانایان بویان دهر کهوت که کاره با نیرو مبی هه به ، وه به یه که گرتنی هم دوانه ته ووژم و ته کانی کاره با په پيدا نه بی ، که چی که ته ماشای قورئان نه که بن نه بین له پیش هم زانایان دما به ۱۳۰۰ سال نه فرموی « وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ » ذاریات / ۴۹ .

واته نیرو مبی مان له هه موو شتیکا دروست کردووه .

به لکو ذره - که بچوو کترین شته - دهر که وتوووه که دوو دلی زور بچوکی هه به ، یه کیکان پی نه لین « پروتون » وه کاره بلی که رمی تیا به ، نه ویریان پی نه لین « نیوترون » وه کاره بای ساردی تیا به ، وه به دهوریا چند شتیکی زور وورد نه سوور رینه وه که پی نه لین « نه لکترون » وه له چاولیکانیکا سه دها میل نه بری ، که هم نه لکترونانه کاره بای ساردیان تیا به ، به راستی هر خوا به که هم کاره جوان جوانانه نه کات وه کو نه فرموی « سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ وَاجَعَلَهَا مِمَّا تَنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ » ، یس / ۳۷ .

واته پاکبی له هه مو که مو کوورری به که بو نه و که سه به که نیرو مبی دروست کردووه له هر چی که زه وی بی رویتی ، وه له خودی مهردومانا ، وه له وشته شهدا که نایزان .

متور به کردنی ههور :

زانای به نلوبانگ « فیره نگلین » له سالی ۱۷۵۲ دا دوزی به وه که ههور کاره بای تیا به ، یا سارد یا گهرم ، ههوریک که هر کاره بای سارد یا هر کاره بای که رمی تیا بی جگه له وه که نابارینی نه شره وینه وه ، به لام که خوا ویستی بارینی ، به هوی بلوه نه و پارچه ههورانه ی که کاره بای ساردو گهرمان تیا به نزیکان نه خاته وه له یه که تا تیکه لیان نه کات ، وه کاره با کانیان متور به نه بن ، نه وجه له نجا دست نه کات به بارین وه که قورئان نه فرموی « وَآرْسَلْنَا

الرَّيَّاحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ ،
حجر / ۲۲ •

واته بامان له هه‌موولایه‌که‌وود نارد به ستوربه‌که‌ر ئنجا ئاومان له ئاسمانه‌وه نارد خواره‌وه و پیمان نۆشین •

تا به‌ره‌وژوورتر بیته‌وه ئۆکسجین که‌متر نه‌بیته‌وه :

جاران که‌س نه‌ی‌ئه‌زانێ که‌ تا له‌زه‌ویی به‌رزتر بیته‌وه رووه‌و ئاسمان ئۆکسجینی هه‌وا که‌متر نه‌بیته‌وه ، وه هه‌ناسه‌ت به‌گران بۆ نه‌درئ ، به‌لام له‌پاش به‌یدا‌بوونی فرۆکه‌و بالۆن ئه‌مه‌ زانرا ، که‌چی قورئان ۱۴۰۰ سأل له‌مه‌پیش ئیشاره‌ بۆ ئه‌مه‌ ئه‌کات ئه‌فه‌رموئ « فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ ، وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْمَلْ صَدْرَهُ ضِيقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ ، انعام / ۱۲۵ •

واته هه‌ر که‌سێک خوا بی‌یه‌وئ زئ‌نموئیی بکات سگ (و دلی) گۆشاد ئه‌کات بۆ ئیسلامی‌یه‌ت ، وه هه‌ر که‌سێکینی بوئ گومر‌رای بکات سگی قورس ئه‌کات وه‌ک به‌ته‌کان سه‌رکه‌وئ به‌ئاسمانا ، ئنجا ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ سه‌رووشی خوانی‌به‌ محمدنیکی نه‌خوینده‌وار ۱۴۰۰ سأل له‌مه‌پیش ئه‌مه‌ی له‌کوئ زانی ؟!

ده‌رچوون له‌ هیزی کیشنده‌ی زه‌ویی و ئه‌ستیره‌کان :

له‌مانه‌ له‌ هه‌مووی سه‌یرتر ئه‌م ئایه‌ته‌یه‌ که‌ ئیشاره‌ت ئه‌کات بۆ ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌گونجی له‌مه‌ولا ئاده‌میی له‌ هیزی کیشنده‌ی زه‌ویی یا ئه‌ستیره‌کان ده‌رچن ، ئه‌فه‌رموئ « يَا مَعْشَرَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ، الرحمن / ۳۲ •

واته ئه‌ی کۆمه‌لی په‌ریی و ئاده‌میی ئه‌گه‌ر ئه‌توانن ده‌رچن له‌ که‌ناری

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

وہ مزدہ بدہ (ئەى محمد) بەوانەى کە برروایان ھتاوہو کردوہ باشە کانیان کردوہو

ئاسمانان و زەویى فەرموو دەرجن ، (واتە ئیستا ناتوانن ، وە لەمەولاش)

دەرنانچن مەگەر بەھیز (ی زانیاریی) و دەسەلات (ی دارایی) •

بەئێ مەعناى ئەم ئایەتە لە سالی ۱۹۶۱ دا ھاتەدی ، وە دەولەتی رووس یە کەمجار ، گاگاریین ، ی دەرکرد لە ھیزی کیشندەى زەویى بۆ شوئینگ کە قورسایى شتی تیا نامینی ، وە دووری خستەوہ لێی بەجۆریک کە بە گردی زەویى دا بسووڕیتەوہ ، دوای ئەو ئنجنا ئەمریکا ناردی •

توخوا ئەمە لەوانەى ۱۴۰۰ سالی لەمەپیش بەبیری کەسا بێ چجای

محمدئیکى نەخویندەوار ، ئەمە ئەگەر سرووشی خوا نەبێ چی ترە •

ئەمانە ھندیکن لە معجزاتی قورئان کە سەد ئەوئەندەى تری موہ ، وە

ھەریە کەى لە شوئینی خۆى باسی ئەکەین خوا یار بێ ، کەوابوو ئیمجازی

قورئان ھەر لەرووی وێژە کە یەوہ نە یە ، کە لە کاتی ھاتنە خوارموہ یا

رەوان یێزانی عەرەب ھەستیان پێ کردوہ ، بەلکو لە گەلێ لای ترەوہ یە کە

تا جیھان پێش بکەوئ و زانیین سەربکەوئ ، بەرە بەرە ئەوانیش دەرئە کەوون ،

کە ئەمە ھەر لە تەوانای خودایە بۆیە قورئان ئەفەرموئ **قُلْ لِّسِنِ اجْتَمَعَتِ**

الْاِنْسِ وَالْجِنِّ عَلَيَّ اَنْ يَّاْتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لَا يَّاْتُوْنَ

بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِعِضٍ ظَهِيْرًا ، اسراء / ۹۰ •

واتە بەئێ (ئەى محمد) ئەگەر ھەرچی ئادەمبێ و بەرى ھەبە کۆبەنەوہ

بۆئەوہى کە بەوئەبى ئەم قورئانە بێن ، وئەبى ناھتین با ھندیکیشیان پشٹیوانی

ھندیکیان بن •

* * *

لەدوای باسی سزای بێ برروایان و ئەو ئاگری دۆزەخەى کە بۆیان ئامادە

کراوہ ، ئنجنا باسی بررواداران و ئەو نازو بەھرانە ئەکات کە بۆیان دانراوہ ،

ئەفەرموئ (و بشر الذين آمنوا وعملوا الصالحات) مزگینی بدە ئەى محمد

أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ، كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا : هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ ، وَأَتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا ، وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ ، وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (۲۵)

که بی‌گومان بو‌ئەوان هه‌یه به‌هه‌شتانیک که جوگه‌ ناوی زۆر به‌زیربانا‌ئەرووات، هه‌رچه‌د له‌وێ خوارده‌مه‌نی‌یه‌کیان بدرتی له‌ میوه‌هات‌ ئەلێن‌ ئەمه‌ ئەوه‌یه که‌تۆزێ له‌مه‌پیش‌ دایانینی، وه‌ ئەو‌ خوارده‌مه‌نی‌بانه‌یان بو‌ ئەهتیری له‌ وینه‌ی یه‌کتری‌دا، وه‌ بو‌ئەوان هه‌یه‌ له‌و به‌هه‌شتانه‌دا‌ زانانی‌ پاکیزه‌، وه‌ ئەوان‌ تی‌بانا‌ هه‌تا‌هه‌تاین (۲۵)

به‌وانه‌ی که‌ برروایان‌ هه‌تاوه‌و‌ کرده‌وه‌ باشه‌کانیان‌ کرده‌وه‌ (أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ) که‌ بو‌ئەوان هه‌یه به‌هه‌شتانیک که‌ به‌زیربانا‌ئەرووات جوگه‌ ناوی زۆر (كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا) هه‌رچه‌د له‌وێ خوارده‌مه‌نی‌یه‌کیان بدرتی له‌ میوه‌هات (قَالُوا : هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ) ئەلێن : ئەمه‌ ئەوه‌یه که‌ تۆزیک له‌مه‌پیش‌ دایانینی‌و‌ خواردمان (وَأَتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا) وه‌ ئەو میوه‌هاتو‌ خوارده‌مه‌نی‌بانه‌یان بو‌ ئەهتیری له‌ وینه‌ی یه‌کتری‌دا، واته‌ هه‌موو میوه‌یه‌کی به‌هه‌شت‌ ئەوه‌نده‌ جو‌ری زۆره‌ به‌وینه‌ ئەگۆررین له‌ به‌هه‌شتی به‌لام به‌ تام‌ جیانه‌بنه‌وه‌ (وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ) وه‌ بو‌ئەوان هه‌یه له‌و به‌هه‌شتانه‌دا‌ زانانی‌ پاکو‌ تهمیز (وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ) وه‌ ئەوان له‌و به‌هه‌شتانه‌دا‌ هه‌تا‌هه‌تاین .

له‌ زۆرشوین له‌ قورئان‌ ناوی به‌هه‌شتو‌ دۆزه‌خ‌ دی که‌ یه‌که‌میان‌ جیی چاکانو‌ دووه‌میان‌ جیی خرابانو‌ بی‌برروایانه‌، ئیمه‌ که‌ مسلمانین برروامان بی‌بانه‌، به‌وره‌نگه‌ی که‌ قورئان‌ باسیان‌ ئەکات، به‌لام‌ ئیمه‌ که‌ به‌راستی‌ چین‌و‌ چۆن، وه‌ خو‌شی‌و‌ ناخو‌شی‌یان‌ چۆنه‌؟ ئەوه‌ هه‌ر خوا‌خو‌ی‌ ئەیزانی‌ .

ئەمەبوو لە سەرەتای سوورەتە کەووە دەربارەى قورئان فەرمووی « ذلك الكتاب لا ريب فيه ، وانه ثم قورئانه هيج گومانىكى تىانى يە ، كە فەرموودەى خوايە ، لە پاشا بە ئايەتى » وان كتم فى ريب مما نزلنا ، بئى برروايانى دەستەوسان كرد لە دانانى سوورەتىكى وەك قورئان ، ئىتر ناپاك و بئى برروا و جوولە كە كان هيجيان بۆ تەمايەووە رەخنە گيرى نەبئى لە قورئان .

ئەو ناپاكانەى كە خوا لە سەرەتای سوورەتە كەووە دەربارەيان فەرمووی « مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا ، وَهُوَ فەرمووی « أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ » - ئەيان وت : ئەمانە چين كە خوا ئەيان كات بە نمونە «مثال» ، وە جوولە كەو بئى برروا كانيش ئەيان وت : خوا چۆن شەرم ناكات نمونە ئەهيتتەووە بە مېش و جالجالۆكە ، وە ئەمانە چين كە خوا بەم هەموو گەورەيى يەووە نمونەيان بئى يئتتەووە لە ئايەتى «إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ ، وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ، ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ»^(۱) ، حج / ۷۳ .

وە لە ئايەتى « مَثَلِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا ، وَإِنْ أَوْهَنَّ الْبُيُوتِ لَبَيْتِ الْعَنكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ »^(۲) عنكبوت / ۴۱ .

وە بەم رەنگە چا ورواويان ئە كەرد دەربارەى قورئان ، وە هەرايە كيان نابۆووە ،

۱ ، واتە ئەوانەى كە ئەيان بە رستن لە غەرى خوا هەرگيز ناتوانن مېشيك دروست بكەن ، با هەموو لايە كيشيان بۆى كۆبينەووە ، وە ئەگەر مېشيك شتيكيان لى بفرينئى ناتوانن لى بستيئەووە ، هاواركەرو هاوار لىكراو (هەردوولا) زەبوونن .

(۲) واتە داستانى ئەوانەى كە دۆستو پشتويانيان گرتووە بە بئى خوا وەك جالجالۆكە وان كە خانوويە كى دروست كردبئى ، كە بە راستى نەبووت ترينى خانووان خانووى جالجالۆكە يە ئەگەر تى بگەن .

إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا ، بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا ،
فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ ، وَأَمَّا
الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ : مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ،

بی‌گومان خوا شهرم ناکات له‌وی که (بۆ تیگه‌یاندنی مه‌ردوم) نمونه هینانه‌وه به‌یته‌وه به‌ می‌شووله‌و پچوکر له‌و ، ئنجا ئه‌وانه‌ی که برروادارن ئه‌زانن که ئه‌و نمونه هینانه‌وه به‌ راست و دروسته له‌ به‌روه‌ردگاریانه‌وه ، وه ئه‌وانه‌ی که بی‌بررواشن ئه‌لین : خوا چی‌ویستوه به‌م نمونه هینانه‌وه به‌ ،

وه خواش ویستی تی‌یان بگه‌یه‌نی که مه‌به‌س له‌ نمونه هینانه‌وه روون کردنه‌وی ئه‌و باسانه‌یه که نمونه‌که‌یان بۆ ئه‌هینرته‌وه ، وه نیشانده‌انی شتی نه‌بینراوه له‌ کالای بئراوا ، ئیتر نمونه‌که به‌ می‌ش و می‌شووله‌ بی ، یا به‌ شتیکی پچوکر بی ، فه‌رموی (ان الله لا يستحي) خوا شهرم ناکات له‌وی که بۆ تیگه‌یاندنی مه‌ردوم (ان يضرب مثلا ما ، بعوضة فما فوقها) نمونه به‌یته‌وه به‌ می‌شووله‌و پچوکر له‌و ، واته‌ هیچ نه‌نگیک نابینی له‌مه‌دا ، چونکه‌ خۆی دروست‌کهری هه‌مووشتیکه له‌ گه‌وره‌و پچووک ، وه ئه‌و معجزه‌یه‌ی که له‌ دروست‌کردنی فیل و حوشترا هه‌یه له‌ دروست‌کردنی می‌ش و می‌شووله‌شا هه‌یه ، له‌گه‌ل ئه‌میشه که مه‌به‌س له‌ ئه‌مثال گه‌وره‌یی و پچووک‌ی نی‌یه ، به‌لکو نزیک‌خسته‌وه‌ی مه‌عایه له‌ زییری و بی‌ره‌وه .

(فاما الذين آمنوا) ئنجا ئه‌وانه‌ی که برروادارن (يعلمون أنه الحق من ربهم) ئه‌زانن که ئه‌و نمونه هینانه‌وه به‌ شتیکی راست و دروسته له‌ به‌روه‌ردگاریانه‌وه ، وه بۆ روون‌کردنه‌وی باس و نیشانده‌انی شتی نادیاره له‌ به‌رده‌ی بئراوا .

(واما الذين كفروا) وه ئه‌وانه‌ی که بی‌بررواشن (فيقولون ماذا أراد الله بهذا مثلا) ئه‌وا ئه‌لین : خوا چی‌مه‌به‌سه به‌م نمونه هینانه‌وه به‌ که شایسته نی‌یه

يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا ، وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا
الْفَاسِقِينَ (۲۶)

زۆرکەسی بئى گومررا ئەکات وە رىئى نموونىيى زۆرکەسىنى بئى ئەکات ، وە
گومررا ناکات بەو نموونە هێنانەو ەبە مەگەر بەدکاران (۲۶)

بۆ ئەو باسکردنى .

ئىنجا خوا وەرامى ئەم پىرساڤەيان ئەداتەو ە لە بەردەى ھەررەشەدا
ئەفەرموئى (يضل به كثيرا) زۆرکەس گومررا ئەکات بەو نموونە هێنانەو ەبە
(ويهدي به كثيرا)^(۱) وە رىئى نموونىيى زۆرکەسىنى بئى ئەکات .

خوا زۆرچار بەندەى خۆى تاقى ئەکاتەو ە ، وە ھەموو بەندەيەك ئەچئ
بەپىر ئەو تاقى کردنەو ەبەو ە ، بەپىي ئامادەيى « استعداد » خۆى ، وە بەپىي ئەو
رىنگايەى كە لەزيانیا گرتوو ەبەتى ، مەسەلا ، تەنگانەو چەلەمە ئەدا بەسەر
زۆرکەسا ، ئىنجا ئەو ەى خاوەن برروابئى ئەچئ بەپىر ئەو تەنگانەبەو ە بەسنگىكى
فراوانەو ە ، وە زۆرتىر نىزىكى ئەخانەو ە لە خوا ، بەلام ئەو ەى ناپاكو بەدكار بئى بەو
تەنگانەبەى پىروباو ەرى ئەكەوتە لەقەلەق . يا دەولەمەندىيى ئەررئىزئى بەسەر
زۆرکەسا ، ئىنجا ئەو ەى بروادار بئى زۆرتىر لە خوا نىزىك ئەكەوتەو ە ، وە
زۆرتىر سوپاس و ستايشى ئەکات ، بەلام بەدكار پىي ياخى ئەبئى و لە رىئى لائەدات ،
ھەر بەورەنگە ئەو مثالانەى كە خوا ئەيان ھىتتەو ە لە قورئانا ئەبئى بە مايسەى
سەرگەردانىيى ئەوانەى كە ناپاكو بەدكارن ، وە پەيوەندىيى يان لەگەل خوادا
نىيە ، وە ئەبئى بە رىئى نموونىش بۆ ئەوانەى كە لە كارى خوا وورد ئەبنەو ە ،
وە فەلسەفەى فەرموودەكانى ئەدۆزنەو ە .

لەبەرئەو ەى كە تەعبىرى « يضل » وا ئەگەيەنئى كە مثالەكانى خوا مايسەى
ئەو گومررايى بەبە ، ھات بۆ لا بردنى ئەو پىرە فەرمووى (وما يضل به الا
الفاسين) گومررا ناکات بەو نموونە هێنانەو ەبە مەگەر ئەو بەدکارانەى كە

(۱) لە تەفسىرى « يضل الله من يشاء ويهدي من يشاء »دا شتىكى
جوانم نووسىيو ە لە سوورەى « مدثر »دا بچۆ تەماشايكە .

الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ ، وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ
اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ

ئه‌وانه‌ی که په‌یمانی خوا ئه‌شکینن دوا‌ی به‌ستی ، وه ئه‌وه‌ی که خوا فه‌رمانی
داوه به په‌یوه‌ستی کردنی ئه‌پچررئین ،

خۆیان له‌وه‌پیش لایان‌دایئ له‌رتی راست ، واته مایه‌ی گوهررای‌یه‌که‌یان لادانی
خۆیانه له ده‌ستوو‌رو باوی خوا ، به‌م‌رنه‌گه له‌جیاتی ئه‌وه‌ی له فه‌لسه‌فه‌ی مثاله‌که
وورد بنه‌وه که‌چی به‌پچوو‌کیی میش و جالجالو‌که‌وه خه‌ریسک ئه‌بن ، وه
خورده‌گیریی ئه‌که‌ن له قورئان ، وه لئکی ناده‌نه‌وه که گه‌وره‌ی خوا هه‌روه‌ک
له دروست کردنی شتی گه‌ورمدا ده‌رئه‌که‌وئ ، له دروست کردنی شتی پچو‌کیشا
هه‌روا ده‌رئه‌که‌وئ ، به‌لکو لای مه‌ردومی زانا جیاوازی نی‌یه له ناره‌ندی
کو‌مه‌له‌ی رۆژی « مجموعه‌ی شمسی » و پچوو‌ترین پارچه له خلك .

ئنجادئ به‌باسی سیه‌ته‌ی ناشرینی ئه‌و گوهررایانه‌دا ئه‌فه‌رموئ (الذين
ينقضون عهد الله) ئه‌وانه‌ی که په‌یمانی خوا ئه‌شکینن (من بعد ميثاقه) دوا‌ی
به‌ستی ئه‌وه‌ی په‌یمانه .

په‌یمانی خوا له‌گه‌ل به‌نده‌گانیا ئیجگار زۆره ، وه ئه‌وانه په‌یمانی سروشتین
که له دل‌و ده‌روونی هه‌موو مه‌ردوو‌میکا هه‌ن . . وه‌ک ئه‌وه‌ی که ئه‌بئ خوا‌ی
خۆی بناسئ ، وه بی‌به‌رستئ ، وه برروای به‌په‌مه‌به‌ری خوا بیئ ، وه له ئابین‌و
شه‌رعی نه‌چته ده‌روه ، هه‌رکه‌ستک یه‌کیکی له‌مانه شکاند ئه‌وا په‌یمانی خوا‌ی
شکاند ، وه هه‌رکه‌سکیش په‌یمانی خوا بشکینئ ئیتر هه‌موو په‌یمانیکی‌تر
ئه‌شکینئ .

(ويقطعون ما أمر الله به أن يوصل) وه ئه‌وه‌ی که خوا فه‌رمانی داوه به
په‌یوه‌ندیی کردنی ئه‌وان ئه‌پچررئین .

خوا فه‌رمانی داوه به گه‌لی په‌یوه‌ندیی وه‌ک په‌یوه‌ندیی له‌گه‌ل خزمان‌و

وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أَوْلَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ (۲۷) كَيْفَ
تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ

وہ خرابہ نہ کہن لہ وولانا ہر ٹھوانن زہرہ رمنہند (۲۷) چوں بی برروا ٹہبن
بہ خوا؟ لہ کاتیکا کہ بی گیان بوون و گیانی کردن بہہرا ،

خویشان و دوست و برادران و برای ٹائینی و هموو ہاوتہ حریک ، کہ یہ کیک
لہ مانہ پچر رنرا ، ناکو کی بہیدا ٹہبی ، وہ کو ٹہ فہرموی (و یفسدون فی الارض)
وہ خرابہ نہ کہن لہ وولانا بہ بلا و کردنہ وہی بی برروایی و دست در تیزی و
بشت گوئی خستی ری نمونی ژیری و بیروٹائین و دوور کہوتنہ وہ لہ شرعی
خوا ، ہر کہ سیک وایی ٹہ وہ خرابہ بو خوشی و بو کومہ ٹہشی (اولک ہم
الخاسرون) ہر ٹھوانن زہرہ رمنہند لہ ہر دو جہانا ، کہ و ابو مایہی گومرایی
ٹہ مانہ خرابی خویانہ ، وہ گومرا کردیان تولہی کردہ وہی خویانہ •

* * *

لہدوای ٹہ وہی کہ یہ کہ بہیک گوناہی ٹہو بی برروایانہی باس کرد کہ
مایہی خشم و قینی خواہ ، ٹجایی بان ٹہ لئی (کیف تکفرون باللہ) چوں
بی برروا ٹہبن بہ خوا؟ (و کنتم امواتا) لہ کاتیکا کہ لہیش ٹہ وہی بٹنہ جہانہ وہ
ٹہ مردوو بوون ، واتہ عصرہ کاتان لہ ناو زہو بی دا پورش و بلاو بوو ، بہم رننگہ
ہندیکی لہ ناو خاکو ہندیکی لہ ناو ٹاوو ہندیکی لہ ہوادا بوو ، لہ پاشا کہ
دروستی کردن (فأحیاکم) گیانی کردن بہہرا •

زہویی کہ لہ روژ پچراوہ ، بشکو ٹاگرنکی گورہی ہلگیرساو بووہ ،
لہ پاش ہزاران ہزار سال کووزاوہ تہودو خولی لئی نیشٹوہ ، وہ گیان ، لہ بہر
ہیچ شتیکا نہ بووہ ، لہ برر گیان بہیدا بوو لہ سہرزہ وہی ، ٹہم گیانہ چی بہ
لہ کوٹوہ ہات؟ وہ کئی ہٹای؟ وہ چوں بہیدا بوو؟ لہردا زور قسہ کراوہ ،
بہ لام ہیجان ناچنہ سر ، تہنیا ٹہوہ نہ بی کہ بلٹین لہ خواوہ یہ ، وہ خوا
ناردووہ تہی ، وہ لہم وہ رامہ باشٹرو راست تر نی بہ •

نَمَّ يُمَيْتِكُمْ ، نَمَّ يَحْيِيكُمْ ، نَمَّ إِلَيْهِ تَرْجَعُونَ ؟ (۲۸) هُوَ الَّذِي
خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ، نَمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ
فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ ،

له پاشا ئه تان مرئیی ، دواي ئه وه زیندووتان ئه کاته وه ، ئنجا ئه چنه وه بۆلای خۆی
(۲۸) له پاشا ویستی ئاسمان دروست بکات ئنجا رینکی خستن به جهوت ئاسمان ،

(نَمَّ يُمَيْتِكُمْ) له پاشا ئه تان مرئیی ، وه جهسته تان له یهك هه ل ئه وه شینیی ، وه
ههرشتهی تیکه ل ئه کاته وه به کانگای خۆی ، به مره ننگه ئه وی له خاکه ، ئه بیته وه
به خاکه ئه وی له ئاوه ، ئه بیته وه به ئاوو ئه وی له هه وایه ، ئه بیته وه به هه وایه
(نَمَّ يَحْيِيكُمْ) له پاشا زیندووتان ئه کاته وه له رۆزی دوايي دا .

زۆر کهس لهم زیندوو بوونه وه یه سه رسامه ، وه ژیری و بیری نای برری ،
که چی له هاته جیهانی یه کهم جار ، سه رسام نی یه ، ئه وه نده لیکي ناداته وه بلئی
ئه و خوایهی که یه کهم جار گیانی هینا وه ته سه رزه ویی ، وه له خاک ئه م ئاده می و
گیان له به رانهی دروست کردوه ، هه ر ئه و خوایه جاری دو وه م زیندووی
ئه کاته وه ، وه کو ئه فهرموئی (نَمَّ إِلَيْهِ تَرْجَعُونَ) له پاشا بۆلای خوا ئه گه رینه وه
بۆ پر سینه وه و پاداش و تۆله .

(هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا) خوا ئه و خوایه یه که هه رچی له
زه ویی دایه دروستی کردوه بۆ ئیوه ئه ی ئاده می ! تا لئی به هه ره مه ند بن ،
که و ابو مه بس له دروست کردنی زه ویی به خۆی و مانگ و رۆزو ئه ستیره -
کانی یه وه ، وه به شه و رۆزو چوار فه سله یه وه ، وه به ده ریا و چه م رو و بارو و
کانی و خواره مه نی و ده ستو رو باو یوه - هاته دبی ئاده می یه ، تا بئی به
جئ نشین له سه ر زه ویی ، وه بئی به خا وه نی زه ویی به خۆی و هه موو ئه وشانه ی
که تیا یه نی .

نهم ئایه ته و گه لئ ئایه تی تره و ده ر ئه که وئئ که ئاده می چه ند به نرخه
له به رچاوی قورئان و ئایینی ئیسلام ، وه چه ند قورس و گرانه له ترازووی خوادا .
(نَمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ) له پاشا ویستی ئاسمان دروست بکات (فسواهن
سبع سماوات) ئنجا رینکی خستن به جهوت ئاسمان . مه بس لهم جهوت ئاسمانه ،

حهوت ئەستیرەن لەو ئەستیرە گەررۆکانەى که بەدەورى رۆژا ئەسوورریتەو ،
 وە ئاسمان بن بۆ زەویى ، که بەهەموویان لەگەڵ رۆژو مانگ و زەویى و زەرە و
 عطاردا کۆمەلەى رۆژى « مجموعەى شمسى » وە جیهانى سەرزەویى پێک دێنن ،
 لەبەرئەو هەر ئەم ئەستیرانە ناوئەبات ، ئەگینا هەزاران هەزار کۆمەلەى
 رۆژى تر هەن ، بەلام لە جیهانى تێمە نین .

لەکاتى کەلدىنەى کەنەو وە زانراو وە ئەستیرەى گەررۆک هەوتن ،
 ئەویش : « رۆژ . مانگ . عطارد . زەرە . مریخ . مشتري . زحل ، ن ،
 که بەچاو بێراوون ، وە هەریەکەى لەسەر چەمەرەیک ئەسوورریتەو ،
 هەرۆک لە نەخشە « خریطە » ى زانای بەناوبانگ « بطليموس » دا کیشراو ،
 ئەم زانیارى بە هەر وە مایەو وە لەناوگەلانا چىین لەدواى چىین تا سائى ۱۷۸۱ ، که
 زانای ئاسمانى « وليم هرشل » ئەستیرەى « ئەورانوس » ى دۆزى یەو ، وە لە
 سائى ۱۸۴۶ دا زانای ئاسمانى « فریه » ئەستیرەى « نیتون » ى دۆزى یەو ، وە
 ئەستیرەى گەررۆک بوون بە نۆ ، که چى که لە قورئان وورد ئەبێنەو وە لەگەلێ
 لاو ئەگەیهنێ که مانگ و رۆژ لە هەوتەوانەى گەررۆک نین ، وە ئەم هەوتەى
 که لە زۆرشوین لە قورئان ناوئەبرین بە بى مانگ و رۆژن ، که ئەمەش وایە ،
 چونکە رۆژ دایکى هەموویانە ، وە ئەمان لەو جیاپونەتەو ، وە بەدەورى ئەوا
 ئەسوورریتەو ، وە مانگیش کچى زەوى یە ، وە بەدەورى ئەما ئەخولیتەو ،
 یەکیک لەو ئایەتانەى که ئەمە ئەگەیهنێ ، ئایەتى سوورەى « عنكبوت » ، که
 ئەفەرموی « وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ ،
 وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ » (۱) بەنیشانەى ئەوێ که

(۱) واتە ئەگەر لێیان پېرسییت که کى ئاسمانەکان و زەویى دروست
 کردوو وە رۆژو مانگی رام کردوو ؟ ، بى گومان ئەلێن خوا .

بەجىلا ناوى رۆژو مانگ ئەبات ، وە لە جەوتەوانە جايان ئەكاتەو ، كەواتە جەوتەوانەى گەررۆك ئەبى « عطارد • زهره • مریخ • مشتری • زحل • ئەورانوس • نیتۆن ، بن •

لە سالى ۱۹۳۰دا زانای ئاسمانىي « كلاید تۆمبۆ ، ئەستىرەى « پلۆتۆ »ى دۆزى يەو ، وە لە سالى ۱۹۵۳دا ئەستىرەى كى گەررۆكى تر دۆزرا يەو ، وە ئەستىرەى گەررۆك ، بەبى زەوىي ، بوونەو بە نو ، كەچى كە لە قورئان وورد ئەينەو ئە هەموولایەكەو ، يا ئەفەرموى « سَبَّحَ سَمَواتِ طَباقاً » وە « ئەفەرموى « وَبَنِينَا فَوْقَكُم سَبَّأاً شَدَاداً » واتە دروستمان كردووە لە زوور سەرتانەو جەوت ئاسمانى قايىمى توندو تۆل ، كەواتە قورئان باس لە جەوت ئەستىرەى گەررۆك ئەكات كە ئاسمان بن بۆ زەوىي ، واتە بە زوورسەرى زەوى يەو بن ، وە لە زەوىي دووزتر بن بە رۆژ ، كەوابوو « عطارد » و « زهره » بەرناگەوون چونكە ئەوان لە زەوىي نزىكترن بە رۆژ ، وە لەژىر زەوى يەو^(۱) ، بۆيە هەميشە يا ئىواران دەرنەكەون يا بەيانان . هەرۆك زەوىي خۆى بەر جەوتەوانە ناكەوئى ، كەواتە جەوتەوانە يەك كە ئاسمان بن بۆ زەوىي ، بەبى فەرموودەى قورئان « مریخ • مشتری • زحل • ئەورانوس • نیتۆن • پلۆتۆ • ئەستىرە تازە كە » بە •

زەنگە يەكلك بلى ئەگونجى لەمەولا گەرروكى تر بدۆزرتەو ، بەلام مامۆستای ئاسمانىي « محمدى فراتى » ئەلى بەبى نظرى يەى « مدیه » - كە ئەمرۆ لە هەموو نظریەكانى تر لەبىشترە - ناگونجى لەم گەررۆكانە زیاتر بن . چونكە « مشتری » - كە لە هەموویان گەورەترە - لەناو راستیانایە ، وە

(۱) لە سالى ۱۹۶۶دا پرسىارم كرد لە بەشى عەرەبى لە ئىستىگى لەندن ، وە بۆم نووسىين : هەرچەند ئاشكرایە كە لە حەوادا سەرۆژىر نەئىنى ، بەلام ئايا بە مجاز وە بە إعتبارى نزىكو دوورى لەرۆژەو ئەتوانىن بلىين « عطارد » و « زهره » ، لەژىر زەوى يەو^{!!!} لە وەراما نووسى يانەو : كە بە مجاز وە بەو إعتبارە ئەتوانن وا بلىين •

ئەستىرە كائىن تر ئەلای راست و چەپى يەودن وەك يەك ، واتە ئەم لای يىنج و ئەولای يىنج ، لای راستى لە « عطارد » دەو دەست يى ئەكات و بەرە بەرە گەورە تر ئەين تا ئەگەنە « مشتى » ، ئىجا بەرە بەرە دەست ئەكەن بە بچووك بوونەو تا ئەگاتە ئەستىرە تازە كە بەم رەنگەى كەواوئىنە كائىن نىشانى ئەدات .

عطارد : ۳۶ ملیۆن میل لە رۆژدەو دەوورە ، مانگی نى یە . سالى ئەو ۸۸ رۆژى ئىمىە ، واتە بە ۸۸ رۆژى ئىمە دەوورە بەكى رۆژ ئەكات كە ئەو سالىكى ئەو .

زەرە : ۶۷ ملیۆن میل دەوورە ، مانگی نى یە . سالى ۷ مانگ و نوى ئىمىە .

زەوىى : ۹۳ ملیۆن میل دەوورە ، يەك مانگی هەيە . سالى دوانزە مانگە . مریخ : ۱۴۲ ملیۆن میل دەوورە ، وە بەكەم ئاسمانە بو زەوىى ، وە دوو مانگی هەيە ، وە سالىكى ئەو سالىك و دە مانگ و نوى ئىمىە .

كۆمەلە ئەستىرە بچووكە كان : ۱۹۳ - ۳۹۵ ملیۆن میل دەوورە ، وە ۴۳۰ ئەستىردەن يىكەو ، ئەمانە بەر ئەم حەوتەوانەى گەررۆكە ناكەون چونكە يەك ئەستىردەى قايمى بەهزى توندو تۆل نىن وەك لە سوورەى « نأءدا ئەفەرموى » « وَبَنِيْنَا فَوْقَكُم سَبْعًا سِدَادًا » واتە دزوستمان كرددووە لە زوور سەرتانەو حەوت ئەستىردەى قايمى بەهزى .

مشتى : ۴۸۳ ملیۆن میل دەوورە ، دوانزە مانگی هەيە . سالى ۱۱ سالى ۸ مانگی ئىمىە .

زحل : ۸۸۶ ملیۆن میل دەوورە ، نۆ مانگی هەيە . سالى ۲۹ سالى چوار مانگی ئىمىە .

وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (۲۹)

وہ ئەو ئاگادارە بە ھەمووشتیک (۲۹)

ئەورانووس : ۱۷۸۲ ملیۆن میل دوورە ، یینج مانگی ھەبە • سالی ۸۴
سالی تیمەبە •

نیٹۆن : ۲۷۹۳ ملیۆن میل دوورە ، دوو مانگی ھەبە • سالی ۱۶۴ سالو
۸ مانگی تیمەبە •

پلۆتۆ : ۳۶۷۰ ملیۆن میل دوورە ، وە مانگی بۆ نەدۆزراووتەوہ • سالی
۲۲۴ سالی تیمەبە •

ئەستیرە تازەکەى کہ لە سالی ۱۹۵۳دا دۆزراووتەوہ ھێشتا نەزانراوہ
ناوی چىبە ، وە چەندە دوورە لە رۆژەوہ ، وە سالی چەندەبە ، وە مانگی
ھەبە یانىبە !؟

لە سالی ۱۹۶۶ ئەم پرسیارانەم کرد لە بەشى عەرەبى لە ئیستگەى لەندن
بەلام لە وەرەمەکەدا گوزیز ئەکات ، وە وەرەمى ئەم پرسیارانە ناداوتەوہ •

بەرەستى ئەمە معجزەبەکى زۆر گەورەبە بۆ قورئان کہ ۱۴۰۰ سال
لەمەپش ئەم خەبەرە علمىبەى داوہ ، وە ئەم معجزەبە گەورەتر ئەوہبە کہ
بەجۆرنیکى وای فەرمووہ کہ ھەل نەتەقى نە بە زانیاریبى کۆن و نە بە زانیاریبى
تازەدا ، کہ لەمەوہ دەرئەکەوئى زانایى خوا بە ھەمووشتیک ، وە کو ئەفەرموئى
(وھو بکل شیء علیم) خوا ئاگادارە بە ھەمووشتیک ، ئنجا کەسێک ئەوہندە
زاناو ئاگادار بئى ، چۆن بەرودوا ییخەمبەران ناخیرى بۆسەر ئادەمىبى ، تا زبى
خواناسى یان نشان بەدن ، وە شارزبى ھەردو جیھانیان بۆ رووناک بکەنەوہ •

له‌دوای ئەوەی که له ئایەتی پێشوویدا فەرمووی هەرچی له زەوییدا
خوا دروستی کردوو، بۆ ئادەمی، وە رامی ژێردەستی کردوو، ئنجا باسی
دروست کردنی ئادەمی و جێنشینی ئومان بۆ ئەکات لەسەر زەوی.

باسی دروست کردنی ئادەمی و هاتنەرووی باسکی ئیجگار قوولە، خوا
نەبێ کەسێ تر بەتەواویی نایزانێ، ئنجا لەبەر ئەوەی که قورئان بۆ ئادەمی
هاتۆتە خواروو بەتکرایی، وە قسە لە گەڵ هەموو لایەکیان ئەکات که بەشی
زۆریان تا ئەمرۆ نەخویندەوارە، وە بەشی کەمیشیان - که خویندەوارە -
هەمیشە تابعی بەشی زۆرە لە کاتی ئامۆزگارییدا، چونکه خویندەوار له زمانی
نەخویندەوار ئەگات، بەلام نەخویندەوار نه له زمانی خویندەوار ئەگات، وە
نه یارای ئەوەشی هەیه که راستی « حقیقت » بێت بەبێ بەردە، چونکه
تێناگات، وە ناتوانێ بچیتە ژیری، هەر وەک دلێشی پێناکریتەوه، تا له
کالایەکی وادا نەبێ که تان و پۆکەمی بە پێی زیری و بیری خۆی بێ، ئنجا لەبەر
ئەمانە باسی پەیدا بوونی ئادەمی و ئەو گۆرران « تطور » ی که به هەزاران سالی
بەسەریا هاتوو بۆمان ئەکات له بەردە پرسیار وەراما، وە حکایەتی مەبەستی
نەبێراومان بۆ ئەکات له بەردە شتی بێراوا، هەر وەک دەستووری قورئان وایه له
هەموو لایەکهوه، تەماشاکه له باسی فراوانی دۆزەخا ئەفەرموی « یَوْمَ نَقُولُ
لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأْتِ ، وَ نَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ ، ق/ ۳۰ »

واته لەڕۆژێکا که به دۆزەخ ئەلێن : ئایا پرر بوویتەوه ؟ وە ئەویش
ئەلێ : ئایا هی تر ماوه ؟

مەبەست لەم پرسیار وەرامە نیشانەدانی گەورەیی دۆزەخ و فراوانی بەتی
بەمشێوەیه، ئەگینا نه خوا ئەم پرسیاره ئەکات له دۆزەخ و نه ئەویش ئەم
وەرامە ئەداتەوه.

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ،

کاتیک که په‌رووردگاری تو به فریشته‌کانی ووت : من جئ نشینیک دروست
نه‌کم له‌سهر زه‌ویی ،

هه‌روا له‌ باسی دروست گردنی ئاسمان و زه‌ویی دا نه‌فرموئی « ثُمَّ اسْتَوَى
إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دَاخَانَ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ إِنِّي بَطُونًا أَوْ
كُرْمًا قَالَتَا : أَنَيْنَا طَائِعِينَ ، فصلت / ۱۱ .

واته له‌پاشا خوا ویستی ئاسمان دروست بکات که دوو که ئیک بوو ، ئنجا
به‌ئاسمان و زه‌ویی ووت : ودرنه روو بتانه‌وئی یا نه‌تانه‌وئی ، ووتیان : وا هاتین
به‌فرمانه‌ریی .

مه‌به‌ست له‌م پرسیار و درامه نه‌وویه که فه‌رمانی خوا ره‌وايه ، وه هه‌رچی
ویست نه‌بی بته‌دی ، نه‌گینا نه‌خوا وه‌ختی خوی ئهم فه‌رمانه‌ی داوه به‌ ووتن ،
وه نه‌ ئاسمان و زه‌ویش ئهم ودرامه‌یان داوه‌ته‌ووه به‌ ووتن ، ئنجا له‌سهر ئهم
شینویه نه‌فرموئی . (واذ قال ربك للملائكة) کاتیک که په‌رووردگاری تو به
فریشته‌کانی ووت « انی جاعل فی الارض خلیفه » من جئ نشینیک دروست نه‌کم
له‌سهر زه‌ویی ، تا ئاوای بکه‌نه‌ووه ، وه ده‌ستووورو باوی جیهان بدوژنه‌ووه ، وه
هه‌رچی له‌گوا بایه‌تی له‌ کاز و که‌ره‌سه‌ی خاو ده‌ری‌بینن ، وه به‌کاری بینن له‌و
کاره‌ گرنگانه‌ی که خوا پنی سپاردوون .

له‌مه‌وه ده‌ر نه‌که‌وئی که ئاده‌می زییری و بیرو هیژو ته‌وانایی به‌کی‌وای
دراوه‌تی . که بتوانی ئهم جئ نشینیک به‌ بکات ، وه بچته‌ زیر ئهم باره‌ گرانه‌وه ،
وه ئه‌وی خوا ویستووویه‌تی بی هیئته‌دی .

ثم عرضهم على الملائكة ، فقال : انيئوني باسماء هؤلاء
 ان كنتم صادقين (۳۱) قالوا : سبحانك لا علم لنا

له پاشا ئهوشانهی نیشانی فریشته کان دا ، وه پیی ووتن : ناوی ئه مانهم پیی بلین
 ئه کهر راست ئه کهن (که ئیوه باشرن له ئادهمی) (۳۱) (هه موو) ووتیان :
 خوایه تو پاکیت له ههله ، ئیمه هیچ نازاین

ئه گه یه نئی ، ناوان له هه مووشیک و ناو بردنیا له کاتی خویا گه لیک گرن گتره
 بو ئادهمی ، چونکه ئه کهر ئه مه نه بوایه ، بزانه ئدهمی له ژیا نیا تووشی چ کرئی
 کو ئیره که ئه بوو له کاتی یه کتری تی گه یاندنا ؟ واته هه ر که سیک بی و یستایه
 یه کیک تی بگه یه نئی له سیک ئه بوو ئه و شته ی بینایه ته بهرچاو ، وه دهستی
 بنایه ته سهر ، تا بهر انبه ره که تی بگه یستایه ، به مره نگه ئه گه ر بی و یستایه بلئی
 فییل یا حوشر یا شیر یا پلنگ ئه و حه له ئه بوو فییلک یا حوشریک یا شیریک
 یا پلنگیکان به ئیایه و دهستان به خستایه ته سهر ، یا ئه گه ر بی و یستایه بلئی کیو ،
 ئه بوو بچوونایه ته به رده می کیو لک و په نجه یان بو راکشایه ، دیاره ئه مه هه ر
 نابی ، وه زیان به مره نگه ناچینه سهر ، له بهر ئه وه خوی گه وره زبان و قسه کردنی
 دا بهم جئ نشینی خویه ، وه دسه لات و ته وانایی دایه که بو هه مووشیک ناویک
 دابئی ، وه هه ر و دخت ناوی شیککی برد ، وه ک ئه و شته خوی له بهرچاو بی
 وایی ، به لام فریشته چونکه بو ئاوا کردنه وهی زه ویی دروست نه کراوون ، وه
 پیوست به زاینی ئه م شتانه نین ، ئه م به هر ره یان نه دراوه تی ، وه ناتوانن
 ناوی شیک بهن به ناوی خوی ، وه کو ئه فهرمووی (ثم عرضهم على الملائكة)
 له پاشا ئهوشانهی هه موو نیشانی فریشته کان دا (فقال انيئوني باسماء هؤلاء)
 ئنجا پیی ووتن : ناوی ئه مانهم پیی بلین (ان كنتم صادقين) ئه گه ر راست ئه کهن
 که ئیوه باشرن له ئادهمی ، لیره دا فریشته کان هه موو تیگه یستن که شایسته ی
 ئه م جئ نشینی به نین ، وه دانیان نا به زه بوونی و نادانی خویانا به رانه ر به
 ئادهمی ، وه کو ئه فهرمووی (قالوا : سبحانك) فریشته کان ووتیان : خوایه تو
 پاکیت له هه موو هه له یه که ، وه هه ر گیز کاری بی که لک ناکه یه (لا علم لنا

إِلَّا مَا عَلَّمْنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ (۳۲) قَالَ : يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ ، قَالَ : أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ : إِنْ سَأَلْتُمْ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، وَأَعْلَمَ مَا تَبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ؟ (۳۳)

ئەووە نەبێ کە خۆت فیرت کردبین ، بەراستی هەر تۆیت زاناو دانا (۳۲) (خوا) فەرمووی : ئەی ئادەم ناوی ئەوشانەیان پێبەڵێ ، کاتێک کە ناوەکانی پێووتن ، (خوا) فەرمووی : مەگەر پێم نەووتن : کە من ئاگادارم بەنەینی ئاسمان و زەوی ، وە ئاگادارم بەوەی کە ئاشکرای ئەکەن ، وە ئەوەی کە ئەشارنەووە ؟ (۳۳)

الا ما علمتا) تێمە هیچ نازانین ئەووە نەبێ کە تۆ فیرت کردبین (انك أنت العليم الحكيم) بەراستی هەر تۆیت زانا بە بەندەکانی خۆت ، وە دانا لە کردەوی خۆتا •

کاتێک کە نادانی فریشتەکان بەئامادەیی « استعداد » ئادەمی دەرکەوت ، ئیجا جێی ئەووەیە کە ئامادەیی و بلیمەتی ئادەمی نیشان بدات ، وە کۆ ئەفەرمووی (قال : يا آدم انبئهم بأسمائهم) خوا فەرمووی : ئەی ئادەم ناوی ئەمشتانەیان پێبەڵێ کە نیشان دران (فلما أنبأهم بأسمائهم) کاتێک کە ناوەکانی پێووتن ، وە ئامادەیی و بلیمەتی ئادەمی دەرکەوت ، ئیتر جێی ئەووەیە کە وەرنامە کورتەکەیی پیشوو بێنێتەووە پیشچاو ، وە کۆ ئەفەرمووی (قال) خوا بە فریشتەکانی فەرموو (أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ) مەگەر پێم نەووتن (اني أعلم غيب السماوات والارض) کە من ئاگادارم بەنەینی ئاسمانان و زەوی (وأعلم ما تبدون وما كنتم تكتمون) وە ئاگادارم بەوەی کە ئاشکرای ئەکەن ، وە بەوەی کە ئەشارنەووە ، ئیتر فریشتەکان بەتەواویی تێگەشتن ، کە ئادەمی بە سروشت زۆر ئامادەن بۆ زانیینی هەمووشیک ، و هەبۆ دۆزینەووەی نەینی یانی جیهان و جێنشیینی سەرزەویی •

شیخ محمد عبده ئەفەرمووی باسی ئادەم لە قورئانا لە « متشابهات » ، کە ناگونجی دیمەنەکەیی مەبەس پێ ، چونکە بەپێی دەستوورو باوی قسەو

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ :

کاتیک ووتمان به فریشته کان :

گوفت وگوو ، خه بهردانی خوا به فریشته کان له بابته دروست کردنی ئادهمی بهوه ، یا پرس پیکردنه . . . که ئه مه بو خوا نابی ، یا خه بهردانه له خواوه و خراپه گرتنه له فریشته کانهوه له سه ر کاری خوا ، که ئه مه ش شایسته ی خوا و فریشته نی به ، وه ریک ناکه وی له گه ل ئه و تعریفه ی که خوا هی فریشته ی کردوو ، که ئه فه رمووئی « لَا یَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَیَفْعَلُونَ مَا یُؤْمَرُونَ » (۱) تحریم / ۶ •

که واته مه بهس له م داستانه تمیله ، واته به مثال مه عامان له کالای ووتار ، وه شتی نادیارمان له په رده ی شتی بینراوا بو باس ئه کات ، که واته بهم پی به ئه م پرسیارو وه رامه له ناوه ندی خوا و فریشته دا تمیله بو نزیک خسته وه ی چویتی په یدا بوونی ئادهمی ، له تیگه یشتی مه ردوم ، بهم ره نگه :

مه بهس له خه بهردانی خوا به فریشته بو چی نشینی ئادهمی ، ناماده بوونی جیهانی سه رزه وی به بو دروست بوونی ئه م گیان له به ره ، که گه وره ترین و ناماده ترین گیان له بهرانه بو ئه م چی نشینی به •

مه بهس له خراپه گرتی فریشته نیشاندهانی سروشتی ئادهمی به ، که ئه م دوو سیفته خراپه ی تیا به •

مه بهس له وه رامه که ی خوا ، ئه وه به که ئادهمی له گه ل ئه وه شا ، هیشتا له هه موو گیان له بهر ریک ناماده ترو شایسته تره بو ئه م چی نشینی به ، وه بو دۆزینه وه ی نهی یانی بوونه ودر •

له دوای ئه وه ی که خوا فریشته ی تی گه یاند له نرخ و پایه ی ئادهمی ، ئنجا فه رمانیان پی ئه دات به کورزنوش بردن بو ی ، ئه فه رمووئی « وَاذ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ

(۱) واته بی فه رمانیی خوا ناکهن له و کاره ی که فه رمانیان پی ئه دات ، وه هه رچیکیان پی بووتری ئه یکن •

اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ ، وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ (۳۴)

کوررنووش بەرنە بەر ئادەم ، (ھەموو) کوررنووشیان بۆ برد ، شەیتان نەبێ ،
 کە گوئی نەدایەو دەعیە کرد ، وە لە بێ برروایان بوو (۳۴)

اسجدوا لآدم (کاتیک کە بە فریشتەکانمان ووت کوررنووش بەرنە بەر ئادەم و
 مل کەچی بۆ بکەن (فسجدوا الا ابليس) ھەموو کوررنووشیان بۆ برد شەیتان
 نەبێ (أبى واستکبر) گوئی نەدایێ و دەعیە کرد (وکان من الکافرین) وە
 چووہ ریزی بێ برروایانەوہ •

فریشتە :

جۆرئیکە لە دروست کراوانی خوا کە بە چا و نابیزن ، وە ھەرچیش
 تێمە نەبێن مەعناى وانى یە کە نى یە ، چونکە ئەو گیانەى کە لە بەرمانایە ،
 وە لە ھەمووشت تزییکرە لیمان ، نایبین کەچی ھەشە ، کە واپوو با فریشتەش
 شتیک بێ وا ، زاناىانی ئەمرۆ ھەرگیز نالین کە ئادەمى ھەموو نەتێی یە کى
 دۆزیوہ تەوہ ، وە ھەموو شتیکى زانیوہ ، نابینت زانیان ھەر رۆژەى چەند
 زیندە وەرئیکمان بۆ ئەدۆزیتەوہ ، کە لەو پێش نەزانراوون •

فریشتە : وەك ئادەمى نین کە سەر بەخۆی « اختیار » یان بێی ، بە لکو
 ھەر جۆرەى بۆ کارئیک دروست کراوون و فرمانیکیان پێ سێراوہ ، وە ھەرگیز
 ناتوانن لەو فەرمانە لابەدن ، وەك قورئان ئەفەرمووئ « لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا
 أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ » ، کە واپوو فریشتەکان ھەر باشن ،
 خراپان نى یە •

شەیتان و ئیبلیس :

جۆرئیکن لە پەریی ، وەك لە سوورەى « کہف » دا ئەفەرمووئ « وَإِذْ

قَلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ
الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ .

واته کاتیک ووتمان به فریشته‌کان که کوررنووش به‌رنه به‌ر ئادم هممو
کوررنووشیان بو برد ، شه‌یتان نه‌بی که له به‌ریی بوو ، وه له فه‌رمانی خوی
خوی ده‌رچوو ، که ئهم جووره‌یان هر خراپن ، وه به‌دکرداری یان لی‌ئوه‌شیتوه
وهك قورئان ئه‌فه‌رموئی « الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ
بِالْفَحْشَاءِ » .

واته شه‌یتان ئه‌تان ترستیی به‌هه‌زاریی و فه‌رماتان پی‌ئهدات به‌ به‌دی .

به‌ریی :

جووریکه له دروست‌کراوانی خوا که هه‌رگیز به‌ چاو نابترین ، وه ئه‌مانه
باشیان هه‌یه و خراپان هه‌یه ، وهك له سووره‌ی « جن » دا ئه‌فه‌رموئی « وَأَنَّا
مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ » .

واته ئیمه هیندیگمان باشین و هیندیگمان له خوار ئه‌وانه‌وه‌ین . له‌مه‌وه
ده‌رئه‌که‌وی که خراپه‌کانیان پی‌یان ئه‌لین شه‌یتان^(۱) .

شیخ «محمد عبده ئه‌فه‌رموئی : هیندیك خاوه‌ن ته‌فسیر ئه‌لی : مه‌به‌س له‌و
فه‌رموودانه‌ی که ئه‌فه‌رموون فریشته‌ ته‌رخان کراوون هر ده‌سته‌ی بو کاریک ،
له‌ روواندنیه‌ گیاو دروست‌کردنی گیان‌له‌به‌رو چاودیری ئاده‌می و . مه‌به‌س
ئه‌وه‌یه که رووانو بالا‌کردنی گزوگیا به‌هوی گیانکی تایه‌تی‌یه‌وه‌یه که خوا
کردوویه‌تی به‌به‌ر ده‌نکی تووه‌که‌دا ، وه ئه‌و زیانه‌ی به‌هوی ئه‌و گیانه‌وه‌یه ،
هر به‌وره‌نگه‌ له‌ گیان‌له‌به‌رو ئاده‌میشا ، که‌وابوو هه‌رچی شتیک که ده‌ستووریک
تایه‌تی بیی ، وه به‌هوی ئه‌و ده‌ستووره‌وه‌ به‌یدا بیی و پایه‌دار بیی ، ئه‌وه‌ گیانیکه

(۱) له سه‌ره‌تای سووره‌ی « جن » وه‌ه باستیکی جوانی به‌که‌لکمان

نوووسیوه‌ ده‌رباره‌ی به‌ریی بچۆ بیخوینه‌وه‌ه .

له لایهن خواوه که به زبانی شهرع پیی ئەئین فریشته ، ئەو که سهی که دان به فریشته شائنی پیی ئەئین هیزی سروشتیی « قوهی طبیعی » .

خولاسه هه مووشتیک هیزیکی وای تیا به که نهوشته به هوی ئەوهیزه وه بوستی و پایه دار بی ، وه کهس ناتوانی ئینکاری ئەمه بکات ، که ئەمه برروادار پیی ئەئین فریشته ، وه بی بررواش پیی ئەئین هیزی سروشتیی ، یا ده ستوری سروشتی « ناموسی طبیعی » ، که واپوو دووبه ره کیی نی به له ناوهندی برروادارو بی برروادا مه گهر له ناوبردنا نه بی .

هه موو لایه کمان ئەزانی هه که سینک بی به وی ئیشیک چاک یا خراب بکات ئەهینی دووبه ره کی به ک بهیدا ئە بی له دلیا له سهر کردنی ئەو کاره ، وه که به کیک پیی بلتی ئەو ئیشه بکهو به کیک بلتی مه یکه وایه ، تا لایه کیان به سهر لایه کیانا زال ئە بی ، ئنجا ئەوشتهی که له ده روونمانا دانراوه بو ئەم جووره بانگ کردانه ، وه پیی ئەئین هیزی یا بیر - دوور نی به که خوا ناوی باشه که یان بات به فریشته و ناوی خراپه که یان بات به شه یان .

شیخ محمد عبده ئەفه رموی به پیی ئەم تەفسیره ئەتوانین بلین : ئەم ئایه ته نیشاره به بوئوهی خوا که زه ویی دروست کردو ریکی خست و ئامادهی کرد به هیزی گیانیی « قوای روحانی » ، وه هه رجۆرئیک له وهیزانهی تهرخان کرد بو جۆرئیک له دروست کراوانی خوا ، ئنجا ئاده میی دروست کرد ، وه هیزیکی وای دای بی که بتوانی به وهیزه ئیش بکات له هه موو هیزه کانی جیهانا ، وه هه موو یان رام بکات بو ئاوا کردنه وی زه ویی ، وه ئەم رام کردنه ی تهر دایه وه به کوررنووش بردن ، وه به هوی ئەم هیزه بی یایانه وه خوا کردی به جی نشین له سهر زه ویی ، وه له ناو ئەم هه موو هیزانه دا تاقه به کیکیانی لی ده کرد که ئەویش هیزی هه وه سو ئاره زوووه که جله وگیری مه ردوم ئەکات له کرده وهی چاک و دروست ، وه رای ئەکیشیی بو کاری خراب و نادرست ، له پاشا شیخ محمد عبده ئەفه رموی ئە گهر به کیک ئاره زوووی ئەم تاویل بکات ، وه پیی دلیا بیی قهیناکات ، وه ئاین هه یج جله وگیری به کی لی ناکات ، چونکه مه بهس دلیایی مه ردومه به فه رموده کهی خوا .

وَقُلْنَا: يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ

وه ووتمان : ئەی ئادەم خۆت و ژنه کهت دانیشن لەم بههشتهدا

(وَقُلْنَا : يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ) ووتمان : ئەی ئادەم خۆت و

حهووی ژنت دانیشن لەم بههشتهدا •

أبو منصورى ماترىدیی ئەفەرموئى : مەبەس لەم بههشته باخىكى پرر له دارو درهخت و میوههاته له سهرزەویى که ئادەم و حەوا لەوئى ، یا لە تزیکی یهوه هاتوونەته جیهان ، ئەک ئەو بههشتهیه که جیى پاداشی چاکانه له روژی دوايى دا چونکه :

۱ - خوا یه کهم جار ئادەمىی له سهرزەویى دروست کرد تا خۆی و نهوى بن به جی نشین تى دا ، که وابوو جی نشینی ئەوان له سهرزەویى مەبەستیکی تایه تى یه ، نابى بلین له تۆلهی گوناها دەر کرانته سهرزەویى •

۲ - له دواى دروست کردنى ئادەم و حەوا له سهرزەویى ، خوا ناهەرموئى بهر زمان کرد نهوه بۆ ئاسمان ، ئەگەر ئەمە وابوایه ئەبوو ئەمەى بفرموايه ، چونکه شتىکی زۆر گرنگه •

۳ - ئەگەر له زهویى یهوه بېرانايه بۆ بههشت خوا پى ئە ئەفەرموون « اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ » واته خۆت و ژنه کهت دانیشن له بههشتا ، بەلکو پى ئەفەرموون « أَدْخُلْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ » واته خۆت و ژنه کهت بچنه ناو بههشت •

۴ - بههشتى راسته قینه چاکان نه بى کهسى تر ناچته ناویوه ، که وابوو شهیتان چۆنى توانى بچته ناویوه ، بۆ له خسته بردنى ئادەم •

۵ - بههشتى راسته قینه جیى خۆشى و رابواردنه ، جیى تکلیف نى یه ، که وابوو چۆن خوا تکلیفیان لى ئەکات به نه خواردن له درهختىکی تایه تى ؟

۶ - بههشتى راسته قینه جلهوى کهسى تیا ناگیرئى له ههچ جوړه خۆشى یهک ، که واته ئادەم و حەووی چۆن تیا جلهوگیرى کران له خواردن له درهخته ؟ •

وَكُلًّا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا ، وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا
مِنَ الظَّالِمِينَ (۳۵) فَأَزَلَهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا ، فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا
فِيهِ ، وَقُلْنَا : اهْبِطُوا

وہ لہ ھەموو خوار دە مەنئ یە کئ بھۆن بە تیرۆ تەسەلی لہ ھەرشوینتک کہ ھەز
ئە کەن ، وە نزیکی ئەم درەختە مە کەوون تا لہ سەم کاران بزمیررین (۳۵) ئنجا
شەیتان ھەلئ کەندن لہ بە ھەشت ، وە دەری ھێنان لہو خۆشی یە ی کە تئ دابوون ،
وہ ووتمان (بە ئادەم و ھەواو شەیتان) : بچنە خوارە وە (بۆ سەرزەو بی ئیشکردن و
ھەولدان)

۷ - ئەو بە ھەشتە گونای تیا نا کربئ ، کەواتە ئادەم و ھەواو ئەم گونایان
چۆن تیا کرد ؟

۸ - ئەو بە ھەشتە جئیی پاداشە ، واتە ئەو کەسە ی کە لە جیھانا باش بی
لە پاداشا ئەخریتە ناوی ، کە وابوو چۆن یە کەم جار ئادەم و ھەواو خراپە ناوی .
۹ - ئەو بە ھەشتە پئیی ئەلین : مائی دوایی ، ئنجا ئەگەر مەبەس ئەو بی
ئە بی بە ھەشت وە ک جیھان مائی دوایی نە بی بە لکو مائی یە کەم بی ، ئەو ھە
ئە بی ناوی جیھان بە مائی یە کەم و ناوی بە ھەشت بە مائی دوایی ، ھەلە بی .

(و کلا منها رغدا حیث شئتما) وە لہ ھەموو خوار دە مەنئ یە کئ ئەو بە ھەشتە
بھۆن بە تیرۆ تەسەلی لہ ھەموو شوینتک کہ خۆتان ھەز ئە کەن (ولا تقربا هذه
الشجرة) وە نزیکی ئەم درەختە مە کەوون کہ خوا بۆی دەست نیشان کردوون
(فتكونا من الظالمين) تا لہ سەم کاران بزمیررین (فأزلهما الشيطان عنها) ئنجا
شەیتان ھەلئ کەندن لہ بە ھەشت بە ھۆی ئەو درەختە وە کە لئ یان خوار دە ، وە
فەرمانە کە ی خویان شکاند (فأخرجهما مما كانا فيه) وە دەری ھێنان لہو
خۆش گوزە رانی یە ی کە تئ دابوون ، ئنجا خوا باسی چۆنتئ دەر کردنە کە یان
ئە کات ، ئە فەر موی (وقلنا : اهبطوا) ووتمان بە ئادەم و ھەواو شەیتان : بچنە
خوارە وە بۆ سەرزەو بی ئیشکردن و ھەولدان ، وە بۆ دوزنایە تئ یە لہ گەل

بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ، وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ
إِلَىٰ حِينٍ (۳۶) فَتَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ
هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (۳۷)

هیندیکنان دوزمن نه‌بن له‌گه‌ل هیندیکنانا ، وه بو‌تیوه هه‌یه له‌سه‌رزه‌وی ئارامگاوه
به‌هره‌مه‌ندی تا‌ماوه‌یه‌ک (۳۶) ئنجا ئاده‌م چهن‌د ووته‌یه‌کی (پارانه‌وه‌ی) له
خوای خو‌یه‌وه وه‌رگرت و لئی گیرا کرد ، به‌راستی هه‌ر نه‌وه گیرا‌که‌ری
میه‌ره‌بان (۳۷)

سه‌یتان و نه‌وه‌یا ، وه‌کو نه‌فه‌رموی (بعضکم لبعض عدو) هیندیکنان دوزمن
نه‌بن له‌گه‌ل هیندیکنان (ولکم فی الأرض مستقر و متاع الی حین) وه‌تیوه
له‌سه‌رزه‌وی نه‌مینه‌وه‌وه به‌هره‌مه‌ند نه‌بن تا‌ماوه‌یه‌ک که‌ماوه‌ی زیانی هه‌موو
ئاده‌می‌یه‌که .

لیره‌وه جه‌نگ ده‌ست پی‌نه‌کات له‌ناوه‌ندی شه‌یتان و ئاده‌می‌دا تا‌روژی
دوایی ، وه‌ئاده‌م تی‌گه‌یشت که‌گونا‌ه‌ی‌کی زور زلی کردووه ، وه‌ویستی
به‌شیمان بیته‌وه‌وه له‌خوا یاررته‌وه ، وه‌کو نه‌فه‌رموی (فتلقى آدم من ربه
کلمات) ئنجا خوا چهن‌د ووته‌یه‌کی پارانه‌وه‌ی خسته‌دلی ئاده‌مه‌وه ، وه‌به
دل رووی کرده‌باره‌گای خوا ووتی « رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ
تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ » (۱) اعراف/ ۲۳ .
ئاده‌م به‌موو‌و‌گا‌ره به‌شیمانی خو‌ی ده‌ربرری (فتاب علیه) خواش لئی گیرا کرد
(انه هو التواب الرحيم) چونکه بی‌گومان هه‌ر نه‌وه گیرا‌که‌ری پارانه‌وه ، وه
هه‌ر نه‌وه که‌به‌زه‌یی بی‌به‌بنده‌گانا .

وه‌ک له‌سه‌ره‌تای نه‌م‌باسه‌وه ووتمان : زورجار قورئان مه‌عنامان له‌شیه‌وه‌ی
پرسیار و ده‌رام ، یا له‌ناهه‌نگی چی‌رۆک و داستانا پی‌نه‌لی ، چونکه مه‌ردوم باشر

(۱) واته‌نهی په‌روه‌ردگارمان ئیمه‌سته‌یمان کرد له‌خۆمان ، نه‌گه‌ر
لیمان خو‌ش نه‌بیست و نه‌مان به‌خشییت به‌راستی ئه‌بین به‌یه‌کیک له‌زه‌ره‌مه‌ندان .

تیی ئەگات ، وە ئەوی لەودیو ووتارەووە بئی جوانتر دەرئەكەوئ ، وە مەبەس لەو پرسیارو وەرمانە ، یا چیرۆك و داستانە تەمبیلە ، شیخ محمد عبده ئەفەرموئ تەمبیلی ئەم داستانە بەمرەنگەییە :

مەبەست لە خەبەردانی خوا بە فریشتە کە ئادەمی گیراوە بە جئەشین لەسەر زەوی ، ئامادەیی زەوی و هیزانی جیهانە بۆ پەیدا بوونی گیانداریکی وەك ئادەمی ، کە بتوانی بە هەموو جۆرێك دەست کاریی زەوی و ئەوشتانەیی کە لە ناویانەتی بیکات .

مەبەست لە خراپە گرتنی فریشتە لە دانانی جئەشینیک لەسەر زەوی کە بەدی و خوئین ریزی تیا بیکات - باسی ئەم دوو سروشتی ئادەمی بەیە .

مەبەست لە وەرانی خراپە گرتە کە فریشتە ، ئەو بەیە کە بەدی و خوئین ریزی ئادەمی هیچ دزایەتی بەکی نی بە لەگەڵ ئەم جئەشینیی بەیا .

مەبەست لە فێرکردنی ناوی هەمووشتیک بە ئادەم - ئامادەیی ئادەمی بە بۆ فێر بوونی هەمووشتیک و هەلسووررانیی لە ئاواکرنەوی زەوی دا .

مەبەست لە پرسیاری ئەو ناوانە لە فریشتە وەرمان نەدانەو بەیان - ئەم بەیە نیشان بەدات کە هەستی هەموو گیانیک لەو گیانانەیی کە تەدبیری ئیش و کاری جیهان ئەکەن ئەندازەیی کە تاییەتی بە بەرەنگی و کە لەویشە بەی بۆی دانراوە تئەبەرری .

مەبەست لە کورزنووشن سەبەردنی فریشتە بۆ ئادەم - رام کردنی ئەم هەموو هیزو گیانانەییە بۆ ئادەمی تا هەلیان سووررینی و بەهەریان لئەوەرگری بە دۆزینەووی دەستوورو باوی خوایی لەجیهانا .

مەبەست لە کورزنووشن نەبەردنی شەیتان - ئەم بەیە کە ئادەمی هەرگیز ناتوانی بەتەواویی گیانی خراپە رامی ژێردەستی خۆی بیکات ، وە بییری خراپ و ئارەزووی بەدی هەلگری ، کە هەر بییری خراپەیی مایەیی هەموو جەنگ و ئازاوە دووبەرەکی بەك .

مه‌به‌ست له به‌هه‌شت - خو‌شیی و حه‌سانه‌وه و نازو به‌هره‌یه ، چونکه
هموو که سینگ له‌ناو باخیکی پرر له دارو دره‌خت و سیه‌رو میوه و ئاو و گول و
لاله‌زارا که یف‌خو‌ش و تیرو ته‌سه‌ل و حه‌ساوه‌یه •

• مه‌به‌ست له ئاده‌م جو‌ر د نوع «ی ئاده‌می‌یه •

• مه‌به‌ست له ژنی ئاده‌م جو‌ری ژنه به‌تیک‌راییی •

مه‌به‌ست له فه‌رماندان به ئاده‌م و حه‌وو به‌خواردن له هموو شینگ و
هموو سونینگ ئه‌مه‌یه که هموو شینگیی پاکیان بو حه‌لاله •

مه‌به‌ست له ودره‌خته‌یی که قه‌ده‌غه‌کرا له ئاده‌م شه‌ررو خراپه‌یه به‌نیشانه‌یی
ئهو‌یی که قورئان ته‌شیه‌یی فه‌سی خراپ ئه‌کات به دره‌ختی خراپ له ئایه‌تی
« وَ مَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ ^(۱) » دا • ابراهیم / ۳۲ •

• مه‌به‌ست له قه‌ده‌غه‌کردنی دره‌خته‌که ناسینی شه‌ررو خراپه‌یه به سروشت •

مه‌به‌ست له وه‌سوده‌یی شه‌یتان پیسه‌یی پیسی ئه‌و گیانه پیسه‌یه که له‌گه‌ل
هموو ئاده‌می‌یه کا هه‌یه •

مه‌به‌ست له چوونه‌ددره‌وه له به‌هه‌شت ئه‌و خه‌م و خه‌فه‌ته‌یه که دوو چاری
ئاده‌می‌یه ئه‌بئی به لادانی له ربی راست •

مه‌به‌ست له ووته‌خه‌ستی خوا بو ناو دلی ئاده‌م و به‌شیمان بوونه‌وه‌یی ،
ده‌رس و مه‌گرته‌یی ئاده‌می‌یه له وه‌لانه‌یی که ئه‌یانکات ، وه په‌نا بردنیانه به‌خوا
له‌کاتی ته‌نگانه‌و چه‌له‌مه‌دا •

مه‌به‌ست له گیرا‌کردنی به‌شیمان بوونه‌وه‌یی ئاده‌م له‌لایه‌ن خواوه ،
زی‌نموونی‌یه‌تی بو ریگا دۆزینه‌وه‌و ده‌رچوون له ته‌نگانه •

لیره‌دا قورئان به ئایه‌تی « فَتَلَقَىٰ آدَمَ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ
عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ » نیشان ئه‌دات زور به‌ساده‌یی که له

(۱) واته ووته‌یی پیسی وه‌ک دره‌ختی پیسی وایه •

قلنا : اهبطوا منها جميعا ، فاما ياتينكم مني هدى

ووتمان : هه موو بچنه خواره وه نه بههشت ، ئنجا ئه كهر له منه وه
رئ نموونیی به كتان بۆ هات :

ئیسلامی به تا گوناوه په شیمان بوونه وه خوویی « شخصی » به ، وه هیچ كه سینك به
گوناھی كه سینکی تر كیروده نابئ ، وده خوینده زازانی كنیسه نه لین : كه
گوناھی ئادهم چۆته ملی هه موو ئادهمی به كه وه تا رۆزی دواپی ، واته هه موو
ئادهمی به كه له پیش له دایك بوونیا گوناها به وه گوناھی كه باوه گهوردی
كردوویه تی ، تا عیسا پیغه مبه ر - كه به لایانه وه كورری خوایه - دئ و خوئی
ئه كات به قوربانیی بۆ ئادهمی ، وه به هه لواسینی خوئی ئه وه گوناهه ئه سر ریته وه
له سه ر نامه ی كردده و دی هه موو ئادهمی به كه ، وه هه موویان به جار ئك
رزگار ئه كات .

نم بیرو باوهره ئیجگار دووره له زیریی و بیره وه ، وه هه رچی داد
« عدالت » بئ تانی به ، ئه وی كه زیریی و بیر بیگری ته نیا ئه وه به كه گوناوه
په شیمان بوونه وه ، خوویی به ، وده قورئان ئه فهرموئی « وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
وِزْرَ أُخْرَى » (۱) انعام / ۱۶۴ . هه ركه سینك گوناھنکی كرد هه ر خوئی به ر
پرسیار « مسؤل » هه له و گوناهه ، وه كهس به گوناھی كهس گیرۆده نابئ ، وه
دهرگای په شیمان بوونه وه بۆ هه موو كه سینك له سه رپشته ، تا رۆزی دواپی ،
هه ركه سینك له هه ركاتیكا به راستی تۆبه بكات گیرایه ، وده فهرمووی « إِنَّهُ
هُوَ التَّوَابُ الرَّحِيمُ » .

جاری پشوو به ئادهم و جهو وای ووت : بچنه خواره وه بۆ سه رزه وپی
ئیشكردن و هه وئلدان ، ئه م جاره پی یان ئه لئ : بچنه خواره وه بۆ ئه وه ی هه ر وه خت
پیغه مبه ریکتان بۆ هات به ئاینکی خوایی به وه دوا ی كه وون ، ئه فهرموئی (قلنا :
اهبطوا منها جميعا) پیمان ووتن : هه موو داگه ر رینه خواره وه له بههشت (فاما
یاتینکم منی هدی) ئنجا ئه گه ر رئ نموونیی به كتان بۆ هات له منه وه به هۆی

(۱) واته هیچ هه لگرتك گوناھی به كتیکی تر هه لئاگری .

فَمَنْ تَبِعَ هَدَايَ فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (۳۸)
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ (۳۹)

ئهو که سهی دواى رئی نموونیی من کهوت به ترسیان له سه ره و نه خهم ئه خوون (۳۸)
وه ئه وانهی که بی برروا بوون و ئایه تانی ئیمه یان به درۆ خسته وه ، ئه وانه هاوده می
ئاگرن ، تیا ئه مینه وه به ئیجگاریی (۳۹)

پنغه مبه رینکی خاوه ن نامه وه (فمّن تبع هداي) ئیتر هه رکه سیک دواى رئی نموونیی
من کهوت و رئی منی کورت (فلا خوف عليهم ولا هم يحزنون) نه ترسیان
له سه ره و نه خهم و خهفت ، واته ئه وانهی که رئی شوع و ئایینی خوا ئه گرن ،
نه له پاشه روژ ئه ترسن و نه خهفت بو زابوردوو ئه خوون ، چونکه سه رچاوه ی
دلیان به میهره بایی خوا روونا که •

(والذین کفروا وکذبوا بآياتنا) ئه وانهی که بی برروا بوون و ئایه تانی
قورئانی ئیمه یان به درۆ خسته وه (اولئك أصحاب النار) ئه وانه هاوریی ئاگرن
(هم فيها خالدون) تیا ئه مینه وه به ئیجگاریی •

* * *

کاتیک که پینغه مبه ر به ناچاریی کوچی کرد له مکه وه بو مدینه به خووی
هاوریکانی یه وه ، وه په یمانی برایه تی پی به ستن له گه ل مسلمانان کانی مدینه دا ،
سئی دهسته کو بوونه وه له مدینه ، « مسلمان » و « بی برروا » و « ناپاک » که
قورئان یه که به یه ک باسی کردن له سه رده تانی ئهم سووره ته وه ، به لام له گه ل ئهم
سئی دهسته یه دا ، دهسته یه کی چواره میشی تیا بوو که جووله که بوون ، که له
بی برروا ناپاکه کان گه لیک خرابتر بوون ، وه هه میشه وه ک ئاگری بن کا
له ژیره وه خه ریکی هه لگه رساندنی ئاگری ناکوکیی و دوو به ره کیی بوون ،
بوئه وه ی که خو یان له و ناو دا بژیین • کاتیک که پینغه مبه ر هات بو مدینه ، وه
دوو تیره ی زور گه وره ی وه « اوس » و « خزرج » ی ئاشت کرده وه ، وه له گه ل
مسلمانان کانی ترا په یمانی برایه تی پی به ستن ، وه دهسته یه ک مسلمانان یه که بییری

یەك ئامانجی ینك هیتسا ، نەخوازەلا كە نامە یەكی ئاسمانیی وەك قورئانیشی بۆ هیتان ، ئیتر جوونە كە كەن ئاكریان تی بەربوو ، نەخوازەلا كە خوشیان بە كە ئیكی هەلبژاردەدی خوا « شعب الله المختار » ئەزانی ، وە خواوەنی ینگە مەبرو نامە ی ئاسمانیی بوون ، وە بەم بۆنە یە وە پایە یە كی بەرزو شوئینکی گرنگیان بوو لە مدینە ، كە ینگە مەبر هاتو بانگی كردن بۆ برزو اهیتان دەعیە و دەمار كرتنی ، ئە پاشا حەسەدە تیان برد بە ینگە مەبر ، كە وا خوا هەلی بزار دوو بە ینگە مەبر یە تی و قورئانی بۆ ناردوو ، نەخوازەلا كە لە ماو یە كی كە ما لە مدینە سەر كەوت و ینسكەوت ، وە بناغە ی ئاینیک و دەولە تیک دایە زرانە ، ئیتر بە دل ئە ترسان نەودی : ئە گەر مسلمان ببن بوئینە وە لە ناو مسلمانە كانا ، وە ئە گەر مسلمانیش نەبن كلیلی ئەو بازرگانیی و قازانجی سوودە یان لە دەست دەرچی ، لە بەر ئەمانە ، لە یە كەم رۆژدوو بەرانبەر بە ینگە مەبرو ئیسلامی یەت و ئیستان ، بەو و ئستانە ی كە وا قورئان لێرە وە بۆمان باس ئە كات تا ئایە تی ۱۴۲ •

سەیر لە وە دایە ئەو سیفە تانە ی كە قورئان بۆیان دانهنی سیفە تیک ی ئە وە ند چەسپ و نووسا وون یی یانە وە ، وەك قیرو زفت گرتوونی ای یان نایتنە وە ، وە هەمیشە لە گە لیانا جوونە لە كاتی حەزردە تی موسا وە تا ئە مررۆ ، بەرە نگیك كە قورئان لە كاتی فسە كردن لە گە ل جولە كە كانی زەمانی موسادا ئاوورر ئە داتە وە بە لای جوولە كە كانی زەمانی ینگە مەبر ، یا جوولە كە ی ئە و ماو یە ی كە لە نازە ندی موسا و ینگە مەبر بوون ، وە هەر بەوشی وە ئاھەنگە قسە یان لە گە ل ئە كات ، هەر وەك زۆر جار لە كاتی قسە كردن لە گە ل جوولە كە ی زەمانی ینگە مەبر ، قسە لە گە ل جوولە كە كانی زەمانی موسادا ئە كات ، بۆچی ؟ چونكە جوولە كە هەر جوولە كە یە ، سیفە تە كانیان هەر ئەو سیفە تانە یە ، رەو وشت و خوویان هەر ئەو رەو وشت و خوودە یە ، بیرو باو دەریان لە گە ل ئە ومانە ی كە جوولە كە نین هەر ئەو بیرو باو دەردە یە •

لە پاشا ووتارە كانی قورئان بە در ئیازی سأل ، بە زیندووی ئە مینتە وە ، بە جوړیكی وا لە هەموو چەرخكە ئە لیت بۆ ئەو چەرخە ووتراو •

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ ،
وَأَوْفُوا بِعَهْدِي

ئەمی ئەوێ ئیسرائیل بیری ئەو چاگانە بکەنەوێ که رشتوومن بەسەرتانا ، وە
پەیمانی من بەنەسەر

ئەنجا لێرەوێ دەست ئەکات بە باسی جوولە که ، ناوبەناو بانگیان ئەکات بۆ
مسلمان بوون و برروا هێنان بەو قورئانەیی که پشتیوانیی تەوراتەکەیی ئەوان
ئەکات ، دەمی بە نەزمیی و دەمی بە توندیی ، لەگەڵ باسی خوارو خێچی و پێچ و
پەناو فرروفیلیان لەگەڵ پێغەمبەرە کەیی خۆیان و پێغەمبەرە کانی دواي ئەو ، وە
پەردەیان لەسەر لائەبات و نەهینی دلو دەر وون و سروشتیان یەک بە یەک بەرچاو
ئەخات ، دواي ئەوێ که بە هەموو جووریک لەگەڵ یانا خەریک ئەبێ بۆ
مسلمان بوون و برروا هێنایان ، تا بە مسلمانان یان بناسی ، وە چاوو دلایان بکاتەوێ
بە هەموو فرروفیلیکیان .

ئەم باسە دائەمەزینی بە بانگ کردنی ئەوێ ئیسرائیل ، بە بانگ کردنیکی
ناسمانیی پرر لە ریز ، وە ئەو چاکەو میهرەبانی یەیی که کردوویەتی لەگەڵ یانا
یەک بە یەک باسیان ئەکات و بیریان ئەخاتەوێ ، ئەفەرموی (یا بنی اسرائیل) ئەمی
ئەوێ یعقوب پێغەمبەر (اذکروا نعمتی الی انعمت علیکم) بیری ئەو چاگانە
بکەنەوێ که رشتوومن بەسەرتانا .

ئیسرائیل نشان ناو « لقب » ی یعقوبی کورری اسحاقی کورری ابراهیمە
که بەمەعنا هەلزار دەیی خوا یە ، مەبەس لە کوررانی یعقوب ئەو ئەوێ
وەچانەن که لە دوانزە کوررە کەیی ئەو کەوتوونەتەوێ ، که یەکیکیان یوسف
پێغەمبەرە ، واتە ئەمی ئەوێ پێغەمبەران ، لە فەرمانی خواو پێغەمبەر مەچنە
دەرەوێ (وأوفوا بعهدی) وە ئەو پەیمانەیی که لەگەڵ منا بەستووانە لەکاتی
باوێ گەورەتان ، ئادەمەوێ - که برروا بێن بە پێغەمبەران ی من و ریی نەویی من ^(۱) -

(۱) وَهَذَا لَهُ ثَابِتٌ يَبِينُ أَنَّهُمْ ثَابِتُهُ دَا فَا مَّا يَأْتِيَنَّكُمْ
مِنْ يَدِي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ،

أَوْ بِعَهْدِكُمْ ، وَإِيَّايَ فَارْهَبُونَ (٤٠) وَآمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ ، وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ ، وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا ،

تا منیش به یمانی تیوه بهمهسر ، وه ههه له من بترسن (٤٠) وه برروا بینن بهو قورئانهی که ناردوومهته خوارهوه بو پشتیوانیی ئهوتهوراتهی که له لاتانه ، وه مه بن به یه که مین بی برروایی ، وه ئایه تانی من مه گورنهوه به شتیکی که م نرخ .

بی بهمهسر (اوف بههدکم) تا منیش به یمانی تیوه بهمهسر ، وه له خاکی فهلهستین جی گیرتان بکهم ، وه پایه تان بهرز بکهمهوه ، وه گوزهراتان خوش بکهم ، وه زالتان بکهم بهسهه دوزمنه بی برروا کاتانا (وایای فارهبون) وه ههه له من بترسن .

(وَآمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ) وه برروا بینن بهو قورئانهی که ناردوومهته خوارهوه بو پشتیوانیی ئهوتهوراتهی که وا بهدهستانهوه ، واتسه ئه گهر ته ماشای قورئان بکهن ئه بینن ئه میش وهك ئهوه فه رمان ئه دات به چاکهوه تالدو ته نیایی خوا ، وه جلهو گیری بی ئه کاله بهدی بی و خرابی بی ، وه ههردو کیان وهك یهک وان له بنیانا ، له گهل ئه میشه که قورئان سهه ررای ئه مانه دهستی ئاده میش ئه گری بو ربگای یه کیتی و برابه تی و یارمه تی ، وه جیاوازی ههله ئه گری له ناویانا ، وه ئه یان کات به بره بی یهک .

(وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ) وه په له مه کهن بوئه وهی بی برروا بن بینن ،

له کاتیکا که ئه بوو یه که مین برروادار بن بینن (وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا) وه به ئایه تانی من شتی که سی بی نرخ مه گرن ، واته بو قازانجیکی هیچ و بووچ ، ئه و نیشانانهی که خوا کردوونی به به لکه له سهه یغه مه برتی یغه مه بر - کهه کهوره تر بین بان قورئانه - چاویان لی مه قووچینن ، ههروا ئه و ئایه تانهی که له

وَإِيَّاي فَاتَّقُونَ (۴۱) وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ
وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۴۲) وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ،

وه هه ره له (بئى فەرمانیى) من خۆتان پارێزن (۴۱) وه راست دامه پۆشن به درۆ
تا راسته كه بشارنه وه له كاتىكا كه خۆتان تهمه نهزانن (۴۲) وه نوێز بكن و
زه كات بدن ،

تهوراتا هاتوون له باسى پێغه مبهرى ئىسلاما ، مه يان شارنه وه (واياي فاتقون) وه
هه ره له بئى فەرمانیى من خۆتان پارێزن .

تهورات دوو ئامۆزگارىيى جووله كه نه كات :-

۱ - نه ئى : خۆتان پارێزن له وه پێغه مبهره درۆزنانه يى كه له ناوتانا
به يدا نه بن .

۲ - نه فەرموئى خوا پێغه مبهريك نه ئىرى له نه وهى اسماعيل و هاجر ،
وه ناو نيشانى نه وه پێغه مبهره يى باس كردوو به ره نىك كه له كهس نه گوررى ،
كاتىك كه پێغه مبه ره هات - كه له نه وهى اسماعيل و هاجر - زانا يانى جووله كه
ووتيان : تهمه نه وه پێغه مبه ره درۆز نه يه كه خوا له تهوراتا پى و توو بن برروا ي
پى مه هئىن ، وه نه وه ناو نيشانانه يى كه تهورات هه ئى نه دا له باسى پێغه مبه ره يى ئىسلاما
نه يان شارده وه ، ئنجا به م بۆنه يه وه قوربان پى يان ، نه فەرموئى (ولا تلبسوا الحق
بالباطل) راست دامه پۆشن به درۆ (وتكتموا الحق وأتم تلمون) تا راسته كه
بشارنه وه له كاتىكا كه خۆتان نهزانن كه تهم پێغه مبه ره نه وه يه كه تهورات
ناو نيشانى هه لدا وه .

ئنجا بانگيان نه كات كه بين تىكه لى مسلمانان بن ، وه پشه ريزى نه وان وه ،
وه پيوستى ئاينى به جى ئىن ، نه فەرموئى (وأقيموا الصلاة وآتوا الزكاة)
نوێزى به راستى بكن و زه كات بدن .

نوێز بنىانى دووه مى ئاينه ، وه مايه يى په يوه ندى يه له ناوه ندى خوا و
به نده گانا ، له بهر نه وه قوربان له ۸۶ شوپن ناوى نوێز نه بات ، وه له هه ره
شوئنه يى به جورىك فەرمانى پى نه دات ، لى ره دا فەرمان نه دات به كردنى ، له مه ولا
ده مى فەرمان نه دات به نه فه وتاندى به ئايه تى « الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ

وار كعوا مع الرَّاكِعِينَ (۴۳)

وه له گەل نوێز که رانا نوێز بکەن (۴۳)

دَائِمُونَ ،^(۱) معارج / ۲۳ دەمی بە کردنی لە کاتی خۆیا بە ئایەتی « إِنْ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ،^(۲) نساء / ۱۰۳ دەمی بە کردنی بە هۆش و گۆش و ترس و بیمهوه بە ئایەتی « الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ،^(۳) مؤمنون / ۲ . دەمی بە کردنی بە کۆمەل بە ئایەتی (وار کعوا مع الرَّاكِعِينَ) واتە له گەل نوێز که رانا نوێز بکەن بە کۆمەلی .

زە کات بنیاتی سێهەمی ئایینە ، وه مایه‌ی په‌یوه‌ندی به‌ له‌ لایه‌ که‌وه له‌ ناوه‌ندی خواو به‌نده‌و ، له‌ لایه‌کی تریشه‌وه له‌ ناوه‌ندی خۆی و به‌نده‌ گانا ، بو‌ئسه‌وه‌ی تێ بگات که‌ خۆی نه‌ندامیکه‌ له‌ کۆمه‌له‌ ، وه له‌ گەل ئه‌وانا وه‌ك يه‌ك جه‌سته‌ وایه‌ ، له‌ گەل لایه‌کی هاته‌ ژان خێرا ئه‌میش دێته‌ ژان .

زە کات خه‌رج و ضربه‌ ، ئیکه‌ خوا دایناوه‌ له‌ سه‌ر ده‌وله‌مه‌ند که‌ به‌دات به‌ هه‌زار ، له‌ سوپاسی ئه‌و میه‌زه‌بانی به‌ی که‌ خوا له‌ گه‌لیا کردوه‌ ، جگه‌ له‌وه‌ که‌ ده‌وله‌مه‌ند به‌هۆی کۆمه‌له‌و گه‌له‌وه‌ ده‌وله‌مه‌ند ئه‌بێ ، وه ئه‌و دارایی به‌ی که‌ کۆی کردۆته‌وه‌ ، قازانجیکه‌ که‌ له‌م وله‌وه‌وه‌ ده‌ستی که‌وتوه‌ ، که‌واپه‌و پێویسته‌ له‌ سه‌ری ، ئه‌گه‌ر یه‌کیک له‌وان هه‌زارو ده‌سته‌پاچه‌ که‌وت ، یارمه‌تی به‌دات و ده‌ستی بگرێ ، وه‌ چاودێریی ئه‌و کۆمه‌له‌ بکات که‌ قازانجی ئه‌مانه‌ی هه‌موو به‌یه‌ که‌وه به‌ستۆته‌وه‌ ، جگه‌ له‌وه‌ ئه‌وه‌نده‌ی هه‌زار پێویسته‌ به‌ یارمه‌تی ده‌وله‌مه‌ند ، ده‌وله‌مه‌ندی ئه‌وه‌نده‌ پێویسته‌ به‌ یارمه‌تی هه‌زار .

ژاناو خوێنده‌واره‌ کاتی جووله‌ که‌ ، له‌وانه‌ی که‌ ده‌وری ته‌وراتیان

(۱) واته‌ ئه‌وانه‌ی که‌ به‌رده‌وامن له‌ سه‌ر نوێزه‌کانیان .

(۲) واته‌ بێ گومان نوێز نه‌سه‌ر به‌رزواداران پێویست که‌واوه‌ له‌ کاتی

ئایه‌تی خۆیدا .

(۳) واته‌ ئه‌وانه‌ی که‌ به‌ خۆی ترسین .

أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ
الْكِتَابَ؟! أَفَلَا تَعْقِلُونَ؟ (۴۴)

ئایا فەرمان ئەدەن بە مەردوم بە چاکەو خۆتان فەرامۆش ئەکەن ، (لەگەڵ
ئەمیشە) کە ئیوە دەوری ئەورات ئەکەنەو ؟ نایە ئی بگەن ؟! (۴۴)

ئەکر دەو ، وە ئاگایان لە ناو نیشانەکانی یخەمبەر بوو ، بەدزی یەو ئەیان ووت
بە کەس و کاری خۆیان و ئەوانەى کە لێیان دُنیا بوون - کە برروا بێن بە
محمد چونکە یخەمبەری بەراستی یە ، وە ئەورات مژدەى پێداو ، بەلام خۆیان
لە ترسی نەخویندەوارو پۆرە پیاو کانیان ئەیان ئەوێرا مسلمان بێن ، ئنجبا
بەم بۆنە یەو خوا سەرکۆنەى ئەو سەرۆک و زانا یانە یان ئەکات ، ئەفەرموی
(أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ) ئایا فەرمان ئەدەن بە مەردوم بە چاکەو
خۆتان فەرامۆش ئەکەن (وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ) لەگەڵ ئەمیشە کە ئیوە دەوری
ئەورات ئەکەنەو ، وە ئاگانان لە ناو نیشانەکانی یخەمبەرە ، واتە ئەگەر ئیوە
بررواتان بە ئەوراتە کەى خۆتان هەبە ، وە فەرموودەکانی بە راست ئەزانن ،
وە ئامۆزگاریی مەردومی پێ ئەکەن بۆچی خۆتان کاری پێ ناکەن ؟ (أَفَلَا
تَعْقِلُونَ) ئایا هێشتا ئی ناگەن ؟ .

ئەم زاناو خویندەوارانە وەك یەكێك وان کە رینگایە کى راست و دروست و
رووناکی لە پێشەو بێ ، کەجى رینگایە کى خوارو خێچ و تاریک بگرئ ، وە
لەورینگایە دا تووشى هەر کەسێک بێ کە شارەزای ئەو رینگایە بێ پێ پێ بلی : تۆ بەم
رینگایە دا مەررۆ ، وە بچۆرەو سەر رینگا راستە کە .

ئەم ئامۆزگاریی یە هەرچەند یە کەم جار بۆ جوولە کە یە ، بەلام بە تکراریی
بۆ هەموو کەسێکە لە هەموو گەلێکا ، وە لە هەموو چەرخیکا ، نەخوازە لا
پیاوانی ئایینی و زانا یانە دینی ، بەلای هەرە گەورە ئەو یە کە زانا یانە ئایین
وایان لێ بێ ، وە ئایین بێی بە پێشەى نان پەیدا کردنیان ، ئەو حەلە ، گوفتاریان
جوان و کرداریان ناشریین ئەبێ ، وە هەر ئامۆزگاریی یە کە بکەن بە گوفتار ،
خۆیان هەلئ ئەو هێشتەو بە کردار ، وە ئەبێ بە سەر مەشقی خرابیی ، وە کە

وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ، وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ
(۴۵) الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ

داوای یارمه‌تی بکن (له خوا) به خوراگرتن و نویژ کردن ، وه بی گومان نویژی (به راستی باریکی) گوره و گرانه مه‌گر لای نه‌وانه نه‌بی که له خوا نه‌ترسن (۴۵) نه‌وانه‌ی که بی‌یان‌وايه به‌خزمت خوای خوایان نه‌گن ،

نه‌وکه‌سانه‌ی که به‌خه‌لقی نه‌لین خیر بکن و زه‌کات بدن ، که‌چی خوایان به‌دریژی سال نه‌خیر نه‌گن و نه‌زه‌کات نه‌دن با هزاران دیناریشان بیی ، نه‌و حله ، مردوم سه‌سام نه‌ین له‌کرده‌وه‌کانیان ، له‌پاشا به‌ره‌به‌ره رووناکیی بیروباوهر له‌دلیانا نه‌کووزینه‌وه ، وه‌تین و ته‌ووزمی ده‌روویان سارد نه‌پته‌وه ، وه‌برروایان نامتی نه‌به‌زانایانی‌تاین و نه‌به‌تاین .

داوای نه‌وه‌ی که‌باسی خرابی جووله‌که‌می کرد ، تاجا ناموژگاری‌یان نه‌کات ، وه‌ریگایه‌کی کورت و به‌که‌لکیان نشان نه‌دات ، نه‌فهرمیوتی (واستعیوا بالصبر والصلاة) داوای یارمه‌تی بکن له‌خوا له‌همووکاریکی گرنگا ، به‌خوراگرتن و نویژکردن .

خوراگرتن تونسه‌ی هموو ته‌نگانه‌یه‌که‌له‌ژیانا ، له‌به‌رته‌وه‌قورئان له‌۱۰۲ شوین فهرمانی بی‌نه‌داو ناموژگاری بی‌نه‌کات .
خوراگرتن و دان به‌خوداگرتن له‌سه‌ر کردنی چاکه‌و نه‌کردنی خرابه به‌دووشت ده‌ست نه‌که‌وی :

- ۱ - به‌بیرکردنه‌وه‌ته‌پاداشی خوا له‌سه‌ر کردنی چاکه‌و نه‌کردنی خرابه .
- ۲ - به‌نویژکردن ، چونکه به‌راستی هر نویژی به‌هوش و گوشه‌که‌گوره‌بی خوا نه‌رووتی له‌دلو ده‌روونی مه‌ردوما به‌ره‌نگیک که‌هرگیز خوای له‌بیر نه‌چینه‌وه ، به‌لام به‌راستی نویژی وایتجگار گرانه ، ده‌ست ناکه‌وی مه‌گر به‌ده‌گمن ، بویه نه‌فهرمیوتی (وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ) نویژی به‌هوش و گوش ، باریکی زور گورمه‌قورئان و گرانه ، مه‌گر لای نه‌وانه نه‌بی که‌له‌خوا نه‌ترسن (الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ) نه‌وانه‌ی که‌بی‌یان‌وايه له‌

وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ (٤٦) يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ كُرُوا نِعْمَتِي
الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ ، وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ (٤٧)
وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا ،

وه بۆلای ئه‌و نه‌گه‌ررینه‌وه (٤٦) ئه‌ی نه‌وه‌ی ئیسرائیل یادی ئه‌و چا‌کانه بکه‌نه‌وه
که له‌گه‌لما کردوون ، وه من (وه‌ختی خۆی) باوی ئیوهم دا به‌سه‌ر هه‌موانا (٤٧)
وه خۆتان بباریزن له‌روژێک که که‌س له‌جیاتی که‌س پاداش نادرته‌وه ،

روژی دوا‌یی‌دا به‌ خزمه‌ت خوای خۆیان نه‌گه‌ن بۆ لێ‌پرسینه‌وه (وانهم اليه
راجعون) وه ئه‌وان بۆلای ئه‌و نه‌گه‌ررینه‌وه ، واته نوێژ لای ئه‌م جوهره که‌سانه
گران نی‌یه ، به‌لکو زۆر ئاسانه ، وه له‌شیان پێی سووک ئه‌بێ و گیانیان پێی
به‌رواز نه‌کات .

دوو‌باره بانگی نه‌وه‌ی ئیسرائیل نه‌کاته‌وه ، وه چا‌که‌و مېهره‌بانی خۆیان
بیر نه‌خاته‌وه ، ئه‌فه‌رموێ (یا بنی اسرائیل) ئه‌ی نه‌وه‌ی یعقوب پێغه‌مبه‌ر (اذکروا
نعمتي التي أنعمت عليكم) بیری ئه‌و چا‌کانه بکه‌نه‌وه که وه‌ختی خۆی رشتوو‌مه
به‌سه‌رتانا (وانی فضلکم علی العالمین) وه باوی باوو با‌پیره‌کانی ئیوهم‌دا له‌کاتی
مووسا دوا‌ی ئه‌و ، تا ماوه‌یه‌کی زۆر ، به‌سه‌ر هه‌موانا ، به‌هۆی ره‌وانه‌کردنی
پێغه‌مبه‌رانی زۆر له‌ناوتاناو ناردنی نامه‌ی ئاسمانی بۆتان و هه‌له‌خستنی پاشا ،
تێ‌تانا ، به‌لام دوا‌ی ئه‌وه‌ش که له‌ فه‌رمانی خواو پێغه‌مبه‌ره‌کانیان ده‌رچوون ،
وه سوپاسی چا‌که‌ی خوایان نه‌کرد ، وه په‌یمانان شکانه له‌گه‌لما ، خواش خه‌شم و
قینی خۆی رشت به‌سه‌ریانا ، وه به‌رش و بلاوی کردنه‌وه ، وه کردنی به‌
ئاردی‌ناو‌دررکان .

به‌مه‌رنگه له‌پێش ئامۆزگاری به‌که‌دا هه‌ست به‌ گه‌وره‌یی و ریز دهورمه‌ته‌ی
دانج تا شه‌رم بیانگرێ و بینه‌وه سه‌ر رێی راست ، به‌لام له‌گه‌ل هه‌رره‌شه کردن
به‌سزای روژی دوا‌یی‌دا ، ئه‌ورۆژه‌ی که که‌س ناتوانی که‌لکی که‌سی تیا بگرێ ،
ئه‌فه‌رموێ (واتقوا یوما لا تجزی نفس عن نفس شیئا) خۆتان بباریزن له‌ سزای

وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ ، وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ ، وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ (٤٨)

وہ هیچ تکایہ کی بۆ گئیرا ناکرئ ، وہ بارمتہی لی وەرناگئیرئ ، وہ ئەمانە یارمەتی نادرئین (٤٨)۔

روژی دوابی ، که کەس لەجباتی کەس تۆلە یا پاداش نادرئتەووە (ولا يقبل منها شفاعة) وہ تکای هیچ تکاکەرئیکئ بۆ گئیرا ناکرئ (ولا يؤخذ منها عدل) وہ بارمتە لی وەرناگئیرئ (ولا هم ينصرون) وہ یارمەتی نادرئین ، بەمەرەنگە که سزایان لی دوور بخرئتەووە ، واتە لەوڕۆژەدا هەر برروای چاک و کردەووی پاک کەلک ئەگئێ .

ئێرەدا باسئک هەیه لە تەفسیرەکانا زۆر درئژە ی پئی دراوہ ، که ئەوئیش باسی شەفاعەتی پئغەمبەرە بۆ گوناھکاران لە روژی دوابی دا ، هئندئیک لە زانایان ئەئین هەیه ، هئندئیکئش ئەئین : نئ یە ، ئئمە لەم باسە قسە ناکەین ، نە بە بوون نە بە نەبوون ، بەلام ئەوئەندە ئەئیم ، پئوئستە لەسەر هەموو مسلمانئیک ، بە هەموو هئز و تەوانایی خۆیەووە ، هەوول بەدات بۆ بەجئ هئنانئ فەرمانانئ ئابئین و خۆپاراستن لەوشتانەئ که قەدەغەئ ئەکات ، مەگەر گوناھئیک نەبئ که بە هەلە لەدەست دەرچئ ، وە پەشیمان بوونەووە یەکی وای بەدوادا بئ که هەرگئز ئەو کەسە نەگەرئتەووە سەری ، ئەوانەئ که لە گوناھ سئل ناکەن ، وە خۆیان لە هیچ ناگئیرنەووە بەهئوای شەفاعەتی پئغەمبەر ، وەک کەسئیک وان کە بەئاشکرا پیاو بکوژئ بەهئوای ئەوئ که ئەگەر بررئاری کوشتنەووش درا ، سا بەلکو لەپاشا بەبۆنە یە کەمو بەخسئئ ، یا شئکی وا رووبدات ئەوئ تیا بەربئئ ، ديارە زئیر شئئ واکات ، وە هەموو کەسئیک مەردوئمی وای بەلاوہ شئتە .

* * *

ئنجا خوا یەک بەیعت دەئ جگە مەهرەتی یەکتئ خۆئ ئەبات ، که لەگەل جوولە کەدا کردوونئ ، وە ئەوئش جۆرە سۆبەتی یەو جۆون بەپئیر ئەو چاکانەووە ، که یەگەبئ ...

وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ :
يَذَبْحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ ، وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ
رَبِّكُمْ عَظِيمٌ (٤٩)

(بیربکه نهوه) کاتیک که رزگارم کردن له دهست و یتوهندی فیرعون که سزای سهختیان پی نهچهشتن (بهم رهنگه) کورره کاتیان سه ره بربرین و کچه کاتیان نه هیشته نهوه ، وه له مه تانا ، تاقی کردنه وه یه کی گه وره بوو له پهروه ردگار تانه وه (٤٩)

له نازارو سزایان ، وه کو نه فیرموی (واذ نجیناکم من آل فرعون) بیر بکه نهوه کاتیک که رزگارم کردن له دهست و یتوهندی فیرعون ، که (یسومونکم سوء العذاب) پی یان نهچهشتن سزای سهخت ، بهم رهنگه (یذبحون أبناءکم) کورریان سه ره بربرین (ویستحیون نساءکم) و کچیان نه هیشته وه تا دواتان بربرنه وه (وفی ذلکم بلاء من ربکم عظیم) وه له سزا سهختی که به سهرتانا درا ، وه له رزگار کردنتان لئی ، تاقی کردنه وه یه کی زور گه وره و گرانی تیا به بو یتوه له لایه ن پهروه ردگار تانه وه ، که له لایه که وه فیرعون و دهست و یتوهنده که ی به سهرا زال کردن ، له پاشا موسای بو ناردن تا رزگاری کردن .

هه موو سهختی و تهنگانه یه که به سهر مهردوم ، یا به سهر گه لا بی ، تاقی کردنه وه یه که ، له لایه ن خواوه ، بو نهو بهنده یه ، یا بو نهو گه له ، تنجا هه رکه سیک ، یا هه ر گه لیک برروای به مه بی ، به هه مه مند نه بی لهو سهختی و تهنگی یه ، وه دهرسی لئی وه ره نه گرئی و تویشه ی پاشه روژی لئی نه خات ، وه له بوته ی نهو سهختی یه دا قال نه بی ، وه روژ به روژ له خوا نزیک نه که و یتوه وه لئی نه پار یتوه ، وه هه میسه چاوه روانی دهرووی لئی نه کات .

میژووشناسه کان نه لئین : یه که م کهس له نهوه ی ئیسرا ئیل که چووه مصر یوسف پیغه بهر بوو ، له پاشا یانزه برا که شی چوون بۆلای ، وه له ماوه ی

۴۳۰ سالاً بوون به ۶۰۰ ههزار کەس ، فیرعهون که تەماشای کرد ، جووله که رۆژبه رۆژ زۆر شه بن ، وه پشته یه کتیری ته گرن ، وه پال شه تین به میسری یه کانه وه ، له بهر شه وه فەرمانی دا به ینگار پی کردیان ، وه له هه ر لایه که کارینکی قورسو گران بوایه ، به جووله که یان ته کرد ، به لام له گه ل شه وه شا رۆژبه رۆژ په ر یان شه سەند ، وه چاود تیری ده ستورو باوی کومه لایه تیی خۆیان یان ته کرد ، وه تیکه لی میسری یه کان نه شه بوون ، چونکه برروایان وابوو که خۆیان گه لیککی هه ل بزارده ی خوان ، وه نه وه ی پیغه مبه رانن ، وه هاوتای هه یج گه لیک نین ، له مه ، میسری یه کان زۆر ترسان که له پاشه رۆژا زۆر بن ، وه وولاته که یان دا گیر بکن ، هاتن برریاریان دا که تیرینه یان بکوژنو مینه یان به یلنه وه ، وه فیرعهون فەرمانی دا به مامانه کان که هه ر کورره جووله که یه که له دایک بوو بیکوژن .

کاتیک که موسا به فەرمانی خوا هاته سه ر فیرعهون بو برروا هتسان به خواو ده ست هه لگرتن له سزادانی جووله که ، وه بو ریدانیان به چونه دهره وه ، له خاکی میسر - فیرعهون رقی هه ستا فەرمانی دا به سزادانی جووله که ، گه لی له جارن زیاتر ، وه خوا چهند معجزه یه کی دا به موسا ، وه فیرعهون ویستی به جادووی جادوو گه ران به ره له ستی بوستی ، به لام که جادوو گه ره کان هه موو برروایان به پیغه مبه ریتی موسا هتا ، تیر فیرعهون به ناچاریی رتی جووله که کانی دا که له گه ل موسادا بررۆن له میسر ، له پاشا فیرعهون په شیمان بووه وه ، وه به خۆی و له شیکرینکی زۆره وه جوو بوو گیرانه وه یان ، کاتیک که پی یان گه یشت ، بینی وائه وان خه ریکن له ده ریای سوور شه په ررنه وه ، خیرا شه تیش دوا به دوا ی شه وان له ده ریا که یان دا ، کاتیک که جووله که کان له ده ربکه درجیون ، وه شه مان هه موو له ناو ده ریا که دا

وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ، وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ،
وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ (۵۰) وَإِذْ وَاَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً، ثُمَّ
اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ (۵۱)

کاتیک که ده‌ریام بۆ له‌ت کردن و رزگارم کردن ، وه ده‌ست و پیوه‌ندی فیرعه‌ونم
خنکاند ، وه تیوه ته‌ماشاتان نه‌کرد (۵۰) کاتیک که به‌لینی چل شه‌ومان دا به
مووسا، له‌پاشا گویره‌که‌یه‌کان بۆ په‌رستن هه‌ل‌بزارده‌، وه تیوه سته‌مکار بوون (۵۱)

بوون ، ئاو کشایه‌وه به‌سه‌ریانا ، وه هه‌موویانی خنکاند ، وه‌ک ئه‌فه‌رموی (واذ
فرقا بکم البحر) بپیر بکه‌نه‌وه کاتیک که ده‌ریام بۆ له‌ت کردن ، له‌وه‌ختیکا که
له‌ده‌ست فیرعه‌ون هه‌ل‌ته‌هاتن ، وه ده‌ریا له‌پیشتانه‌وه وه له‌شکری دوزمن له‌دواتانه‌وه
بوو (فأنجیناکم) ئنجیا تیوه‌م رزگار کرد (وأغرقنا آل فرعون) وه ده‌ست و
پیوه‌ندی فیرعه‌ونم له‌ده‌ریادا خنکاند (وأنتم تنظرون) وه تیوه ته‌ماشاتان نه‌کردن .

باسی ئه‌م رزگار بوونه‌یان له سوورده‌ته مکی‌یه‌کانی قورئانا ، به دوورو
دریزی کراره ، به‌لام لیره‌دا بۆ بپیر خسته‌وه‌ی جووله‌که‌کانه ، ئنجبا با بزانیین
جووله‌که‌کان به‌رانبه‌ر به‌م‌میهره‌بانی خوایه‌چی‌یان کرد ؟ بخوینه‌روه‌وه تا
تی‌ته‌گه‌یت .

★ ★ ★

له‌دوای باسی رزگارم‌کردنی جووله‌که‌له‌ده‌ست فیرعه‌ون ، ئنجبا باسی
میهره‌بانی‌یه‌کی‌تر ته‌کات له‌گه‌لیانا ، ئه‌فه‌رموی (واذ واعدنا موسیٰ اربعین لیلته)
بپیر بکه‌نه‌وه کاتیک که به‌لینمان‌دا به‌مووسا ، که له‌دوای چل‌شه‌و خواپه‌رستی
له‌کبوی توور - ته‌وراتی به‌سرووش بۆ بپیرین ، که‌چی دوای چوونی مووسا
بۆ کبوه‌که ، گویره‌که‌یه‌کیان له‌زیر دروست کردو ده‌ستیان کرد به‌په‌رستی ،
وه‌کو ئه‌فه‌رموی (ثم اتخذتم العجل من بعده) له‌پاش چوونی مووسا بۆ کبوی
توور ، گویره‌که‌یه‌کیان کرد به‌خوای خؤتان و ده‌ستان کرد به‌په‌رستی (وأنتم
ظالمون) وه تیوه سته‌متان کرد له‌خؤتان .

نَمْ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (۵۲) وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ ، لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ (۵۳) وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ : يَا قَوْمِ إِنِّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ ،

له پاشا لیتان خوش بووین به لکو سوپاس بکن (۵۲) کاتیک که تهوراتمان دا به مووسا که جیا که ره ووهیه (له ناوهندی دروست و نادروستا) به لکو ریئ نموونیی بکن (۵۳) کاتیک که مووسا به گه له کهی ووت : ئەهی گه لی خۆم به راستی تیه سته مان کرد له خۆتان که گویره که یه کتان هه لبارد (بو په رستن) ،

باسی ئەم گویره که یه به درێژی له سوورهی « أعراف » و « طه » دایه ، لێردا مه بهس هه ر بیهر خسته ووهیه ، وه بوئه ووهیه که نیشان بدات جووله که هه ر له بهرره توه گه لیککی لاسار بوون له گه ل پینه به ره کهی خۆیان ، وه هه میشه سه ریچی یان کردووه له گه لیا ، چ جای له گه ل پینه به ری ئیسلاما . له گه ل ئەم کاره خراپه شیانا خوا هه ر لێ یان خوش ئەبی ، وه تهورات ئەنیری بو مووسا ، به لکو ریئ راست بگرن ، وه کو ئەفهرموئی (ثم عفونا عنكم من بعد ذلك) له پاشا لیتان خوش بووین دوا ی به شیمان بوونه ووه تان (لعلکم تشکرون) به لکو سوپاسی خوا بکن ، وه جارێکی تر له فەرمانی دهر نه چن .

ئنج باسی ناردنه خواره ووهی تهورات ئەکات که به لئنی بی دابوو به مووسا ، ئەفهرموئی (واذ آتینا موسی الکتاب والفرقان) بیهر بکه نه وه کاتیک که تهوراتی جیا که ره وه له ناوهندی دروست و نادروستا دامان به مووسا (لعلکم تهتدون) تا تیه ریئ نموونیی بی بکن ، وه ریئ راستی بی بدۆزنه وه .

له ئایه تی یشوودا باسی خوشبوونی خوی کرد له په رستنی گویره که که ، ئنج باسی جویتی ئه و یخوشبوونه ئەکات ، ئەفهرموئی (واذ قال موسی لقومه : یا قوم) بیهر بکه وه کاتیک که مووسا به گه له کهی خوی ووت : ئەهی گه لی خۆم (انکم ظلمت انفسکم) تیه سته مان کرد له خۆتان که

فَتَوَبُوا إِلَىٰ بَارِئِكُمْ ، فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ، ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ ،
عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ ، إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (۵۴)

نیستاش بگه‌درینه‌وه به‌په‌شیمایی بۆلای نه‌وکه‌سه‌ی که دروستی کردوون (به‌م‌ره‌نگه) خۆتان بکوژن ، نه‌مه‌باشتره بۆ تبه‌ لای نه‌وکه‌سه‌ی که دروستی کردوون ، (تبه‌وش فه‌رمانه‌که‌تان به‌جی‌هینا) ئنجا خواش په‌شیمایی لئی گیرا کردن ، به‌راستی هه‌ر خواجه گیراکه‌ری په‌شیمایی (و) میه‌ره‌بان .

گوپره‌که‌که‌تان کرد به‌خوای خۆتان (فتوبوا الی بارئکم) ئیستاش بگه‌درینه‌وه به‌په‌شیمایی بۆلای نه‌و خواجه‌ی که دروستی کردوون ، وه‌خۆتان پاک بکه‌نه‌وه له‌م گوپره‌که‌ په‌رستانه - به‌م‌ره‌نگه (فاقتلوا انفسکم) خۆتان بکوژن ، واته‌نه‌وانه‌ی که گوپره‌که‌یان نه‌په‌رستووه ، با نه‌وانه بکوژن که گوپره‌که‌یان په‌رستووه ، دپاره مه‌ردوم که برای خۆی گوشت ، وه‌ک خۆی بکوژی وایه ، بۆیه فه‌رمووی : خۆتان بکوژن (ذلکم خیر لکم عند بارئکم) نه‌مه بۆخۆتان باشه لای نه‌وکه‌سه‌ی که دروستی کردوون ، چونکه پاکان نه‌کاته‌وه له‌ پیسی گوپره‌که‌ په‌رستی ، که خۆتانان بی پیس کرد ، وه‌ تبه‌وش فه‌رمانه‌که‌ی مووساتان به‌جی‌هینا (فتاب علیکم) ئنجا خواش تبه‌ی لئی گیرا کردن (انه هو التواب الرحیم) بی‌گومان هه‌ر خواجه گیراکه‌ری په‌شیمایی و میه‌ره‌بان .

ته‌ورات له‌م‌په‌سه‌دا نه‌فه‌رمووی : دواي چل رۆژه‌که‌ مووسا که له‌کنوی توور گه‌ررایه‌وه ، دبی که‌وا گه‌له‌که‌ی گوپره‌که‌یه‌ک نه‌په‌رستن ، له‌سه زۆر رفی هه‌ستا ، وه‌ گوپره‌که‌که‌ی سووتاند ، وه‌ پنی‌ووتن : نه‌وی په‌شیمانه با بته‌وه لای من ، هه‌رچی نه‌وه‌ی «لایبی» بوو - که کورری سیه‌می یعقوبه - هاتنه‌وه لای مووسا ، وه‌ پنی‌ووتن : خوا نه‌فه‌رمووی هه‌موولایه‌کشان سه‌رو شیر هه‌لگرن ، وه‌ هه‌رکه‌سه‌ خزم و خویشی خۆی بکوژی له‌وانه‌ی که گوپره‌که‌ نه‌په‌رستن ، نه‌وانیش نه‌وانه‌یان هه‌موو گوشت .

ئنجا با بزانیان نه‌وانه‌ی که مانه‌وه له‌ جووله‌که‌کان و خوا تبه‌ی لئی گیرا کردن ، چ به‌ه‌ریه‌کیان وه‌رگرت له‌ ته‌ورات ؟ بخوینه‌روه ، تا تبه‌ی نه‌گه‌یت .

وَإِذْ قُلْتُمْ : يَا مُوسَى لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً ،
فَأَخَذَتْكُمْ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ (۵۵) ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ
بَعْدِ مَوْتِكُمْ ، لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (۵۶)

كاتيك كه به مووساتان ووت : برروات پي ناهئين تا خوا نه بينين به ئاشكرا ، له پرر
هه وره تر يشقه يه ك لبي دان وه ئيوه ته ماشاتان نه كرد (۵۵) له پاشا زيندوومان
كردنه وه دوای مردتان ، به لكو سوپاس بكن (۵۶)

دوای نه وهی كه مووسا كه نه كه بی خوئی پاك كرده وه له گوێره كه
په رست ، ئنجا هه فا كه سی لی هه لئاردن ، كه له گه ل خو یا بی یانبا بو کتوی
توور ، كه له وئی په شیمان بوونه وهی خوین به ته واوی ددر برن دهر باره ی
نه وه په رستی گوێره كه یه ، كه گه یشته نه وئی به مووسایان ووت : ئیمه ئیت
باوه رر ناكه بن كه تو گویت له دهنگی خوا بووه ، وه ئهم ته وراته نه و بوئی
ناردوویت ، تا خوومان به ئاشكرا خوا نه بینین ، وه كو نه فه رموئی (واذ قلم
یا موسی) بپر بكه نه وه كاتيك كه به مووساتان ووت : ئهی مووسا (لن نؤمن
لك) ئیمه برروات پي ناهئين (حتی نری الله جهرة) تا خوا نه بینین به ئاشكرا ،
وه فه رمانمان پي نه دات كه برروات پي بینین (فأخذتكم الصاعقة وأنتم تنظرون)
له پرر هه وره تر يشقه يه ك لبي دان ، واته دای له وانهی كه ئهم قسه زله یان كرد ،
وه نه وانیکه ی تر ته ماشایان نه كرد ، واته هه میشه ئهمه پشهی جوونه كه كان
بووه له گه ل مووسادا ، كه واته هه یج جتی سه رسوورره ان نی به نه گه ر له گه ل
په مه به ری ئیسلامیسا نه مه نده لاسارو سه هنده بن .

(ئم بعثناكم من بعد موتكم) له پاشا بیدارمان كردنه وه دوای مردتان ، واته
دوای نه و پي هوشی به ی كه له ترسانا به سه رتانا هات (لعلكم تشكرون) به لكو
سوپاسی خوا بكن .

مه به س له م مردنه پي هوش كه وتیانه له ترسانا وه ك له سووره ی «اعراف» دا
نه فه رموئی « واختار موسى قومه سبعين رجلاً لميقاتنا ، فلما أخذتهم الرجفة
قال : رب لو شئت أهلكتهم من قبل وأبى ، » .

وَزَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ ، وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوى ،
كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ ،

به‌هه‌ور سینه‌رمان لی‌کردن ، وه‌گه‌زۆو شیلاقه‌مان به‌سه‌را رشتن ، (وه‌ پیمان
ووتن :) بخۆن له‌و خواردنه‌ پاکانه‌ی که‌ کردمان به‌رۆزیتان ،

واته‌ موسا حه‌فتا پیاوی هه‌بژارد له‌گه‌له‌که‌ی بۆ ئه‌و ماوه‌یه‌ی که‌ بۆمان
دانا‌بوون (له‌ چل رۆژه‌که‌) ئنجا کاتیک که‌ له‌ترسانا له‌رزه‌-گرتنی موسا
ووتی : خواجه‌ ئه‌گه‌رت و یستایه‌ له‌مه‌پیش منیش و ئه‌مانیشت له‌ناوئه‌برد . به‌م
نایه‌نی سووره‌ی « اعراف » ، رافه‌ « تفسیر » ی نایه‌ته‌که‌ی تیره‌ ئه‌کات ، که‌
مه‌ب‌س له‌ مردن بۆ هۆش که‌وته .

ئه‌وانه‌ی که‌ بروسکه‌یان به‌رکه‌وت و له‌شیان سووتا زۆر پێویست بوون به‌
سینه‌رو شوئینکی ئینک ، وه‌ به‌ خواردنیکی خۆش و به‌هێز ، دیاره‌ له‌و چۆل و
بیابانی سینیه‌دا ئه‌مانه‌ ده‌ست ناکه‌وون سا مه‌گه‌ر خوا به‌میه‌ره‌بانی خۆی
یان تیری ، وه‌کو ئه‌فه‌رموی :

۱ - (وظللنا علیکم الغمام) به‌هه‌ور سینه‌رمان لی‌کردن له‌گه‌رمای ده‌شتی
سینادا ، تا هه‌تاو نه‌تان سووتینی .

۲ - (وأنزلنا علیکم المن والسلوی) وه‌گه‌زۆو شیلاقه‌مان به‌سه‌را رشتن ،
واته‌ گه‌زۆیان بۆ ئه‌باریی به‌سه‌ر دارو دره‌خه‌و کۆیان ئه‌کرده‌وه ، وه‌
شیلاقه‌ش - که‌ جۆره‌ بالنده‌یه‌که‌ له‌ که‌و گه‌وره‌تره‌ - هه‌موو رۆژیک به‌زۆری
خوا بۆی ئه‌ناردن ، وه‌ ئه‌وانیش راویان ئه‌کرد ، هه‌روه‌ک خۆشیان ئازاییان بوو ،
وه‌ ماست و که‌ره‌و دۆکه‌یان ئه‌خوارد ، به‌لام سه‌بزه‌و دانه‌ویله‌یان نه‌بوو ، هه‌روه‌ک
له‌مه‌ولا ده‌رئه‌که‌وی ، ئنجا پیمان ووتن (کلوا من طیبات ما رزقناکم) بخۆن له‌و
خواردنه‌ پاکانه‌ی که‌ کردمان به‌رۆزیتان .

وَمَا ظَلَمُونَا، وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ (۵۷) وَإِذْ قُلْنَا:
ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ، فَاكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا،
وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا،

(ئەوان كە ناسو پاسی یان كرد) سەمیان لە ئیمە نە كرد ، بەلكو سەمیان لە
خۆیان كرد (۵۷) كاتێك كە ووتمان : بچنە ئەم دێیە (كە قدسە) ، ئنجا لەوێ
(ھەرچی ئارەزوو ئەكەن) بخۆن بە تێرو تەسەلیی لە ھەرلایەك كە حەز ئەكەن ،
وہ لە دەرگاوە بچنە زوورەوہ بە مل كەچی ،

ئنجبا با بزایی سواسی ئەم میھرەبانی بەیان كرد یا نا ، لە ئایەتی دوایی بەوہ
وادەرئەكەوێ كە ناشكۆر بوون ، بۆیە ئەفەرموێ (وما ظلمونا) ئەوان سەمیان
لە ئیمە نە كرد ، چونكە ناتوانن زیان بە ئیمە بگەینن (ولكن كانوا أنفسهم
يظلمون) بەلكو سەمیان لە خۆیان كرد ، چونكە زیانی گوناھە كە یان بەخەگی
خۆیان بوو .

لەم فەرموودە بەوہ دەرئەكەوێ كە ھەرچی ئایین فەرمانی پێ بەدات بۆ
قازانجی مەردومە ، وە ھەرچی جلەو گێریی لێ بكات بۆ دوورخستەوہی زیانە
لێ ، ئەگینا خوا خۆی نە لە چاكی و خواپەرستیمان قازانج ئەكات ، وە نە لە
خرایمان زەرەرمەند ئەبێ .

* * *

ھەروا باسی چاكەو میھرەبانی خۆی و خراییی و سەرینجی جوولە كەگان
ئەكات ، ئەفەرموێ (واذ قلنا ادخلوا هذه القرية) بێر بگەنەوہ كاتێك كە
بێمان ووتن : بچنە ناو ئەم دێیەوہ كە بیت المقدسە ، وە خۆتان رزگار بگەن لە
دەشتی چۆل و بیابانی سین ، وە لەوێ ھەموو جوۆرە خواردەمەنی بەكەن دەست
ئەكەوێ ، وەكو ئەفەرموێ (فاكلوا منها حيث شئتم رغدا) ئنجا لە مێوہی ئەوێ
بخۆن بە تێرو تەسەلیی ، ھەرچی كە حەزی لێ ئەكەن ، وە لە ھەرلایەك
كە ئارەزوو ئەكەن (وادخلوا - - سجدا) بچنە ناو شارە كەوہ لەو دەرگاوەی

وَقُولُوا حِطَّةً نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ ، وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ (۵۸)
 فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ ، فَأَنْزَلْنَا
 عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رَجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ (۵۹)

وه بلین : (خوایه !) له گوناهاه کاتمان خووش به ، نهوسا له گوناهاه کاتان خووش
 نه بین ، وه پاداشی چاکه که ره کان زووتر نه که ین (۵۸) که چی نهوانه ی ستمکار
 بوون نهوی پی یان ووتر ابوو گوری یان به قسه یه که که پی یان نه وتر ابوو ، تیمهش
 رشتمان به سهر نهوانه ی که ستمیان کرد سزا له ناسمانه وه

که بوتان دیاری بی کراوه به کوررنووش و مل که چی بوخوا (و قولوا حطه) وه
 بلین : خوایه داوات لی نه که ین که گوناهاه کانمان لی دامالیت (نغفر لکم خطایاکم)
 نه وچه له تیمهش له گوناهاه کاتان خووش نه بین (وسنزید المحسنین) وه پاداشی
 چاکه که ره کان زووتر نه که ین .

(فبدل الذين ظلموا قولاً غير الذي قيل لهم) که چی ستم کاره کان نهوی
 که پی یان ووتر ابوو گوری یان به گوفتاریکی وا که پی یان نه ووتر ابوو ، واته
 نهوی که خوا فرمانی پی دان - له چوونه ناو شاری « قدس » - نه یان کرد
 (فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا) تیمهش رشتمان به سهر نهوانه ی که ستمیان کرد
 (رَجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ) سزا له ناسمانه وه (بما كانوا يفسقون) به هوی نهو
 نافرمانی یه ی که کردیان .

وهك ليرهدا يه كيك بلني : وا خوارده مهني يان بو جي به جي بوو ، نهی ناو
 که مایه ی زیانیانه ؟ وه رام نه داته وه نه فرموی « واذ استسقى موسى » .

★ ★ ★

ههروه ها چاکه یه کی تریان بیمر نه خاته وه که وهختی خلوی گوردوویته ی
 له گهل باوو پایریانا ، نهویش نه وه بوو کاتیک که جووله که کان له گهل مووسادا
 هاتن بو دهشتی سینا ، بی ناوی یان به خوئیانه وه دیی ، وه دهستیان کرد به بو له بو له

وَ إِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ ، قُلْنَا : اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ ،
فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَا عَشْرَةَ عَيْنًا ، وَ عَلَّمَ كَلِمًا مِّنْ
مَّشْرِ بِهِمْ ، كُلُوا وَ اشْرَبُوا مِنْ رِّزْقِ اللَّهِ وَ لَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ (۶۰)

كاتىك كە مووسا داواى ئاوى كرد بۆ كەلەكەى ، ئېمەش پىمان ووت :
گۆچانە كەت بىمالە بەو تاشە بەردەدا ، (كە پيامالىي) دوانزە كانىي لىي ھەلقولا ،
بىي كومان ھەموو بەرەيەك ئاوەخۆرەى خۆى ناسى ، (وە پىمان ووتن) : بخۆن و
بخۆنەو ھە رۆژىي خوا ، وە بلاو مەبنەو ھە زەو بىي دا بە خراپە كردن (۶۰)

بەسەر مووسادا : كە تۆ ئېمەت ھە مېسەر ھىنايەدەرىي ، وە نا ئومىدەت كەردىن
لەو ھەموو خۆش گوزەرانىيەى كە لەوئى بوومان ، ئېمە چىي بىكەين لەم دەشتە
بىي ئاوە ، مووساش پارراپەو ھە خوا ، وە داواى ئاوى بۆ كردن ، وە كو ئەفەرموئى
(واذ استسقى موسى لقومه) بېر بىكەنەو ھە كاتىك كە مووسا داواى ئاوى كرد بۆ
كەلەكەى (قُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ) ئېمەش پىمان ووت : داردەستەكەت
بىمالە بەو تاشە بەردەدا ، كە لەگەل پيامالىي ، بەردەكە شكاو ئاوى لىي دەرچوو ،
و ھە كو ئەفەرموئى (فَاَنْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَا عَشْرَةَ عَيْنًا) دواى ئەو ھەى كە دارەكەى
پيامالىي دوانزە كانىي لىي ھەلقولا بەفەد بەرەى دوانزە كوررە كانىي يعقوب پىغەمبەر
(قَدْ عَلَّمَ كُلَّ آدَامٍ مِّنْهُمْ) ھەموو بەرەيەك ئاوەخۆرەى خۆى ناسى ، ئىنجا
پىمان ووتن (كُلُوا وَ اشْرَبُوا مِنْ رِّزْقِ اللَّهِ) بخۆن و بخۆنەو ھە رۆژىي خوا ، واتە لەو
گىزۆ و شىلاقەيەى كە بەسەر تانا ئەرئىزىي ، وە لەو ئاوەى كە بۆتان
ھەل ئەقولىي .

واديارە ھەو ھەو ھەو بۆ بەش بەش كەردوون ، لەو ھەرزو پاوندىشى بۆ
داپەش كەردوون ، تا كەس بەسەر كەسا نەچىي ، بۆيە ئەفەرموئى (وَ لَا تَعْتُوا فِي
الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ) وە بلاو مەبنەو ھە زەو بىي دا بە خراپە كردن ، واتە
دەست دەرئىزىي مەكەن نە بۆ پەندەى يەكترىي ، وە نە بۆ ئازالى يەكترىي .
گەلى ئېسرا ئىيل ۴۰ - بەردەكە مېسەر بەسووكىي و رىسوايى تا مووسا

وإذ قلتم : يا موسى لن نصبر على طعام واحد ، فادع لنا ربك يخرج لنا مما تنبت الأرض من بقلها وقنابها وفومها وعدسها وبصلها . قال : استبدلون الذي هو أدنى يأندي هو خير ؟ إهبطوا مصرًا فإن لكم ما سألتم ،

كاتىك كە ووتان : ئەي مووسا ھەر كىز ناتوانىن خۇمان رابكرين لەسەر يەك جۆرە خواردەمەنى ، كەواتە بۆمان داوا بىكە لە پەروەردىگارت كە بۆمان دەرىنئى لەو ەي كە زەوىي ئەي رزوينئى : لە سەوزەواتى و تروژىي و سىيرىي و نىسكى و پىازى . (مووسا) ووتى : ئايا داواي ئەو شتە خراپانە ئەكەن لەجىياتى باشتەر لەوان ؟ داكە رزىنە خوارەو ە بۆ شارىك (لەم شارانى فەلەستىنە) ئەوحەلە چىتان داوا كىر دوو دەستان ئەكەوتى (بەلام خوا ئەكات ئەو ەندە ئازا بن ، لە بەر ئەو ە)

رزگارى كىردن لە چىكى فىزەون ، و ە هىنانى بۆ دەشتى سىنا ، تا فەلەستىن بان پىي بكرى ، ەەر چەند لە كەلىانا خەرىك بوو كەلكى نەبوو ، و ە ھەر لەو چۆل و پىابانەدا مانەو ە ، بە پىياران تا خوا كەزۆ و شىلاقەي بۆ ناردن ، و ە بە معجزەي مووسا كانى بۆ ھەلقولاندن ، بەلام ھەر چاويان لە خىزمەتكارى يەكەي مىسرەو ە بوو ، و ە ھەر رۆزەي پىانوويە كىان بە مووسا ئەگرت ، بۆ ئەو ەي و ە رزىي بىكەن ، تا پىانگىزىتەو ە بۆ مىسر ، و ە كو ئەفەرموى (واذ قلتم : يا موسى) پىير بىكەنەو ە كاتىك كە بە مووساتان ووت : ئەي مووسا (لن نصبر على طعام واحد) ھەر كىز ناتوانىن بەد رزىي سالى خۇمان رابكرين لەسەر يەك جۆرە خواردەمەنىي كە كەزۆ و شىلاقەيە (فادع لنا ربك) كەواتە بۆمان داوا بىكە لە پەروەردىگارت (يخرج لنا مما تنبت الأرض) كە بۆمان دەرىنئى لەو ەي كە زەوىي ئەي رزوينئى (من بقلها) لە سەوزەواتى (وقنابها) و تروژىي (وفومها) و سىيرىي (وعدسها) و نىسكى (وبصلها) و پىازى . لەمە ، مووسا زۆر تووررە بوو ، و ە (قال) ووتى (استبدلون الذي هو أدنى بالذي هو خير) ئايا داواي ئەو شتە خراپانە ئەكەن لەجىياتى باشتەر لەوان ؟ واتە كەزۆ و گوشتى شىلاقەكەي خۇتان ، كەلى لەمانە باشترو خۇشتىر كە داواي ئەكەن ، ئەگەر ھەر حەزتان لەمانەشە ، ئازا بن لەم چۆلى سىنايە خۇتان رزگارى بىكەن ، و ە (اهبطوا مصرًا فإن لكم ما سألتم)

وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ ، وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ ، ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ، وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ، ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ (٦١)

درا به سزایانا ریسوایی و بی نه وایی ، وه خه شمی خویان بو خویان هتایه وه ، نمه له به رنه وه بوو که بی برروا بوون به نیشانه و فرمانه روونه کانی خوا ، وه پیغه مبه رایان نه گوشت به ناروا ، ثم پر رکیشی به شیان به هوی نه وه بوو که سه ریچی و دست دریزی یان نه کرد (٦١)

دا که رینه خواره وه بو شاریک له شارانی فهله ستینه که هر چیتان داوا کرد وه تیایه تی و دهستان نه که وی ، به لام خوا نه کات نه وه نده نازا بن شتی واکن ، له به رنه وه نه بی هروا بی نه وه تا روژی خوی ، وه کو نه فرموی (وضربت عليهم الذلة والمسكنة) درا به سزایانا ریسوایی و بی نه وایی (و باعوا بغضب من الله) وه خه شمی خویان بو خویان هتایه وه (ذلك) ثم ریسوایی و بی نه وایی و خه شمی خویایه که به بالایان بررا (بأنهم كانوا يكفرون بآيات الله) به هوی نه وه بوو که بی برروا بوون به معجزه کانی خوا (ويقتلون النبيين بغير الحق) وه پیغه مبه رایان نه گوشت به داخله وه به ناروا به هوی سه ریچی و نافرمانی یانه وه (١) (ذلك بما عصوا وكانوا يعتدون) ثم پر رکیشی به شیان له سه ر ثم گونا هانه له به رنه وه بوو که سه ریچی و دست دریزی یان نه کرد ، وه نه هانه له گهل سروشتیان تیکهل بوو بوو ، وه هرچی سامی گونا ه بی به سزایانه وه نه ما بوو .

* * *

به راستی جواره که له هموو گهلک دل ره قتر و سه رسه سخت تر بوون ، له گهل پیغه مبه رد کایان ، زوریان لی گوشتن ، یا سه ریان بررین یا به شار دایان هتایان ، نه گهل نه میسه دان به هیچ پیغه مبه ریکی ترا ناین ، وه برروا به هیچ ناینتک ناکن ، به لایته وه وایه که خویان گهل هه لبرارده ی خوان ، وه

(١) مه به بس نم گوشتنه نمه به نه که گوشتنی به راستی به ، چونکه

همیشتا مومسا زیندوه ره پیغه مبه ریکیان نه گوشتوه .

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ، وَالَّذِينَ هَادُوا ، وَالنَّصَارَى ، وَالصَّابِئِينَ ۰۰
 مِنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ
 عِنْدَ رَبِّهِمْ ، وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ ، وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (۶۲)

بدرستی ئهوانه‌ی مسلمانان ، وه ئهوانه‌ی جووله‌گه‌ن ، وه گاورو ئهوانه‌ی له‌سه‌ر
 ئاینی ابراهیم ، هه‌ر کایک له‌مانه برروای هینا به‌ خواو رۆزی دوایی ، وه
 کرده‌وه‌ی باشی کرد ، پاداشیان بۆ هه‌یه له‌لای په‌روه‌دگار یانه‌وه ، نه‌ ترسیان
 له‌به‌ره‌وه نه‌ خه‌فت ئه‌خۆن (۶۲)

هه‌رخۆیان خاوه‌نی ئاینی به‌راستیان ، وه به‌هه‌شت هه‌ر بۆ ئه‌وانه ، وه مپه‌ره‌بانی
 خوا هه‌ر له‌گه‌ل ئه‌وانه ، ئنجا قورئان لیره‌دا به‌درۆیان نه‌خاته‌وه ، وه نیشان
 نه‌دات که هه‌موو ئاینیک هه‌ی خوا به ، وه مه‌به‌س له‌ هه‌موویان برروا هینانه
 به‌خواو سه‌ردانه‌وانده‌ن بۆ فه‌رمانانی ئه‌و ، به‌جۆرێک که بێ به‌ سه‌رچاوه‌ی
 کرده‌وه‌ی باش له‌گه‌ل به‌نده‌گانی خوادا ، وه چاکه‌و به‌خشش و مپه‌ره‌بانی خوا
 وه‌نه‌بێ ته‌رخان بێ هه‌ر بۆ گه‌لێک ، به‌لکو بۆ هه‌موو بررواداران به‌تیکرایی
 له‌ هه‌موو کاتیک ، وه له‌ هه‌موو شوێنیک ، ئنجا مسلمان بن یا گاور بن یا جووله‌که
 بن یا صابی بن ، هه‌ریه‌که به‌پێ کاتی خۆی ، وه به‌پێ بیروباوه‌ررو کرده‌وه‌ی
 خۆی ، وه‌کو ئه‌فه‌رموی (ان الذین آمنوا) ئه‌وانه‌ی برروایان هینا به‌ پێغه‌مه‌ری
 ئیسلام ، وه برروای پێ ئه‌هین تا رۆزی دوایی (والذین هادوا) وه ئه‌وانه‌ن
 جووله‌گه‌ن (والنصارى) وه گاوران (والصابئین) وه ئه‌و عه‌ره‌بانه‌ی که له‌پێش
 هانتی پێغه‌مه‌را بت په‌رست بوون و له‌پاشا به‌ژیری و بییری خۆیان تالو ته‌نایی
 خویان دۆزیه‌وه ، وه چوونه‌ سه‌ر ئاینی ابراهیم پێغه‌مه‌ر (من آمن بالله والیوم
 الآخر) هه‌ر کایک له‌مانه برروای هینا به‌ خواو به‌ رۆزی دوایی (وعمل صالحا)
 وه کرده‌وه‌ی باشی کرد (فلهم اجرهم عند ربهم) پاداشیان بۆ هه‌یه له‌لای
 په‌روه‌دگار یانه‌وه (ولا خوف علیهم) نه‌ ترسیان له‌ سه‌ره (ولا هم یحزنون) وه
 نه‌ خه‌فت ئه‌خۆن ، واته‌ ئه‌مانه هه‌ر کایکیان له‌ دینی خۆیانان - پێش ئه‌وه‌ی
 شو‌راپه‌ته‌وه « نسخ » - برروایان به‌ خواو رۆزی دوایی بووی ، وه به‌پێ

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ ، وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ :

كاتىك پەيمانمان لىۋە رىگرتن ، وە (كىۋى) توورمان بەرز كرده ۋە بەژوور سەرتانە ۋە ،

ئايىنە كەي خۆيان چا كە يان كەردىبى ۋە دەستيان لە خراپە ھەلگرتىڭ ، نە ترسيان ھەيدو نە خەفەت ، واتە بايەخ بە بىرو باۋەر رو كرده ۋە يە ، نەك بەدە ماری رەگەزىبى ۋە تىرەبى يە ، بەلام ئايىنك كە شۆرايە ۋە بە ئايىنكى تر ئىتر ئە ۋە ئايىنە كۆنە بايەخى پى نامىنڭ ، ۋە ئەبى ئە ۋە خاۋەن ئايىنە برروا بىتى بە ئايىنە تازە كە ، ۋە بە پىغەمبەرە كەي .

★ ★ ★

ھەر ۋا باسى خراپى ۋە سەرىنچى جوۋلە كە ئەكات لە كاتى مووسادا ، كە خوا چەند پەيمانكى لە گەل بەستىن ۋەك باسى ئەكات لە ئايەتى ۱۸۳د ، ۋە ئەوان بە ئىياندا بە بەجى ھىنانى ، ۋە چەند شىكى نشان دان لە ۋانەي كە ماىەى برروا ۋە دلىايى يان بى ، ئەۋىش ئەۋە بوو - ۋەك سىد رشىد رضا لە تەفسىرى بناارا ئەفەرموئى : ئەم جوۋلە كەنە ھەموو لە داۋىتى كىۋى توور بوون ، ۋە كىۋە كە ۋەك بە ژوور سەريانە ۋە بوۋى ۋابوۋە ، ۋا دەرنە كە ۋى لە ئايەتى سوورەى « أَعْرَافٌ ، ۋە ۋە كە ئەفەرموئى « وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظِلَّةٌ ، وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ ، خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ ، وَادْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ » (۱) كە بوومەلەرزە بەكى بە ھىز بوۋە ئەۋ كىۋە ھىناۋە تە جوئىش ۋە تەكان ، بەرەنگىكى ۋا كە جوۋلە كە كان ترساۋون لەۋەى كە كىۋە كە يان بەسەرا بررووخى ، ۋە مووسا بەم پۇنە يە ۋە ئامۇزگارىي كەردوون كە فەرموودە كاتى خوا بەجى بىتن ، نەۋەك جارىكى تر ئەم كىۋە تان بەسەرا بررووخى ، ۋە كە ئەفەرموئى (وَاذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ) بىر بەكە نەۋە كاتىك كە پەيمانمان لىۋە رىگرتن (وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ) ۋە كىۋى توورمان

(۱) واتە كاتىك كە كىۋە كە مان ھىنايە شەق ۋە شوق لە ژوور سەريانە ۋە كۆيا كە پرىكە ، ۋە ۋايلان گومان برد كە نەرووخى بەسەريانا ، (ۋە پىمان ۋوتن) ئەۋرى پىمان داۋون ئە تەۋرت ۋە مى بگرن بە (ھەموو) ھىز (ى خوتان) ، ۋە بىر بەكە نەۋە لەۋەئەي كە نەبەئى : كارى بىكەن) تا خوتان پبارىزن (لە بى فەرمانىي خوا) .

خَذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ ، وَأَذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (۶۳)
 ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ ، فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
 وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ (۶۴)

(وه پیمان ووتن :) ته‌وی پیمان داوون (له ته‌ورات) باش کاری پی‌بکن ،
 وه بیر بکه‌نه‌وه له‌وانه‌ی که تیا به‌تی ، به‌لکو خۆتان پاریزن (۶۳) دیسان پستان
 هه‌لکرد دوا‌ی په‌یمان وه‌رگرتنه‌که ، ئنجا نه‌گه‌ر به‌خشش و میهره‌بانی خوا
 نه‌بوا به‌سه‌رتانه‌وه له زه‌ره‌رمه‌ندان نه‌بوون (۶۴)

به‌رز کرده‌وه له ژوورسه‌رتانه‌وه ، واته له‌په‌نای ئه‌و کیوه‌دا تیه‌مان هه‌وانده‌وه ،
 به‌م‌رنگه‌ خانووتان لی‌هه‌لکه‌ند ، وه له‌ ئه‌شکه‌وته‌کانیا ئارا‌هستان گرت ، وه
 پیمان ووتن : (خذوا ما آتیناکم بقوه) ته‌ورات بگرن به‌راستی و کاری پی‌بکن
 (واذکروا ما فیہ) وه بیربکه‌نه‌وه له‌و فه‌رموده‌وه فه‌رمانه‌ی که تیا به‌تی ، وه
 باسه‌کانی به‌ده‌رس بئینه‌وه ، تاقورس به‌ستی له‌دل‌تانا (لعلکم تقون) به‌لکو
 پاریز‌گاری خۆتان بکن له ناهه‌رمانی خوا ، به‌لام خوا نه‌کات جووله‌که له‌سه‌ر
 ئه‌م ریگارا‌سته بمیته‌وه ، وه‌کو ئه‌فه‌رموی (ثم تولیتم من بعد ذلك) دیسان
 پستان هه‌لکرد دوا‌ی ئه‌و په‌یمان‌ه‌ی که به‌ستان ، به‌لام ئه‌م‌جاره‌ش وه‌ک
 هه‌موو‌جاریک میهره‌بانی خوا به‌فریاتان گه‌یشت ، وه‌کو ئه‌فه‌رموی (فلولا فضل
 الله علیکم ورحمته) نه‌گه‌ر به‌خشش و میهره‌بانی خوا نه‌بوا به‌سه‌رتانه‌وه
 (لکنتم من الخاسرین) له زه‌ره‌رمه‌ندان نه‌بوون •

خاوه‌نی ته‌فسیره‌کان له ته‌فسیری ئه‌م تیا به‌ته‌دا ئه‌لین : خوا کیوی تووری
 هه‌ل‌گه‌ند له بن ، وه له‌ژوورسه‌ری جووله‌که‌گانه‌وه رایگرت تا بترسن و کار
 به ته‌ورات بکن ، به‌لام - وه‌ک شیخ محمد عبده و سید رشید رضا و شیخ
 عبدالوهاب نجار ئه‌فه‌رموون ئه‌مه‌عنا به دووره •

وَلَقَدْ عَلَّمْتُمُ الَّذِينَ آٰتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ :
 كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ (٦٥)

بەراستی (دەنگ و باسی) ئەوانە ئەزانن کە دەست درێژی یان کرد لە شەممەدا ،
 ئنجا پیمان ووتن : بێن بە مەیمووانی بێ نرخ (٦٥)

دیسان باسی نالەباریی و سەریچی جوولە کە ئەکات کە وەختی خۆی خوا
 لە خەفته یە کاشەش رۆزی بۆ دانابوون کە کسبو کاری تیا بکەن ، وە تاقە
 رۆژیکی لێ قەدەغە کردبوون کە رۆزی شەموان بوو ، وە پینووستی کردبوو
 لەسەریان کە لەو رۆژەدا هەر خواپەرستی بکەن ، وە نزیک کسبوکار
 نەکە و نەو ، بەلام فرمانەکی خویان شکاند ، بەمەنگە شاریک بوو لەسەر
 دەریای سوور ، دانیشۆکانی نیش و کاریان هەر راوەماسیی بوو ، لەبەرئەووی
 کە بەدریزی سأل هەموورۆژیک راوەماسیی یان ئەکرد شەموان نەبێ ، ماسی یەکان
 بە سروشت لەمە گەشتبوون ، لەبەرئەو شەموان دەرنەکەوتن بەسەر ئاوە کەو ،
 بەلام لە رۆژەکانی ترا خۆیان ئەشاردەو ، لەبەرئەو راوچی کان ئێنکی
 جوولەکانە یان دۆزی یەو ، بەمەنگە قوولکە ی زۆریان دروست کرد ، بەرەنگیک
 کە ماسی لە شەموانا هات تێی کەوتی ، وە نەتوانی بگەرێتەو ، تا لە رۆزی
 یەکشەموانا بیانگرن ، بەمچۆرە فرمانەکی خواو موبسایان شکاند ، وە کو
 ئەفرموی (ولقد علمتم الذين اعتدوا منكم في السبت) بەراستی خۆتان ئەزانن
 ئەی جوولە کە ، دەنگ و باسی ئەو جوولەکانە ی کە سەمیان کرد لە شەممەدا ،
 وە لەو سنوورە ی کە خوا و تەورات بۆی دانابوون ، دەرچوون ، وە شەممە یان
 شکاند (قلنا لهم كونوا قردة خاسئين) تێمەش پیمان ووتن : بێن بە مەیموونە
 بێ نرخەکان ، واتە لە پایە ئادەمیی وەرنە خوارەو بۆ پایە جانەوەران ، ئەو
 جانەوەرانە ی کە هەر خواردن و خواردنەو و ملووموش ئەزانن ، وە جلەوی
 خۆیانسان بەدەست نییە ، وە بەستی بیروباوەرریان سێبەریکی قورسی
 خستۆتەسەر دەو چوو رۆخسارین ، کە ئەمە دەستووریکێ خویایی یە لەگەڵ

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً
لِّلْمُتَّقِينَ (۶۶)

ئهم سزایه‌مان کرد به پەند بۆ مەردومانێ ئه‌وده‌مه‌و ئه‌وانه‌ی دوا‌ی ئه‌وان ،
وه به ئامۆزگاری‌ی بۆ پارێزگاران (۶۶)

ئاده‌می‌دا هاتۆته پێشه‌وه تا روژی دوا‌یی ، بۆیه فه‌رمووی (فجعلناها نکالا لئاما بین
یدیها وما خلفها) ئهم سزایه‌سان گیرا به پەندیکی زۆر قورسو گران بۆ
مەردوومانی ئه‌و ده‌مه‌و ئه‌وانه‌ی که له‌دوا‌ی ئه‌وان دین تا روژی دوا‌یی (وموعظة
للمتقين) وه به ئامۆزگاری‌ی بۆ پارێزگاران .

★ ★ ★

دیسان گۆشه‌یه‌ك له لاساری‌ی و مل‌نه‌دانی جووله‌که ئه‌گیرێته‌وه بۆ
پێغه‌مبه‌ر ، به باسی داستانی سه‌ربرینی ئه‌و مانگایه‌ی که ئهم سوورده‌ته‌ی به‌ناوه‌وه
ناو‌راوه ، تا تێبگات که چه‌نده سه‌رسه‌خت بوون له‌گەڵ پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی خۆیا‌نا .
ئه‌گیرنه‌وه که له‌کاتی مووسادا یه‌کیك له‌ناو بیستانتیکا ئه‌کوژری له‌ناوه‌ندی
چه‌ند دێ‌یه‌کا ، که‌س نازانی که کێ کوشتوویه‌تی ، له‌پاشا داوا ئه‌که‌ن له
مووسا که بکوژیان بۆ بدۆزێته‌وه ، ئه‌ویش ئه‌لی - وه‌ك شیخ محمده‌ عبده‌و سید
رشید رضا له‌ ته‌وراته‌وه ئه‌گیرنه‌وه - : گوێره‌که‌یه‌کی به‌یچکه‌ که جووتی
پێ‌نه‌کرا‌یی ، له‌ ملی بدن له‌سه‌ر چه‌م و ئاوێکی پاک ، وه له‌شوینیک که نه‌کیلرا‌یی و
دانه‌چێرا‌یی ، ئنجا پیاوانه‌ی دینی له‌ نه‌وه‌ی « لاوی » پێش‌بکه‌وون ، وه ناوی
خوا بێن ، وه هه‌رچی دانیشتووانی ئه‌و دهباتانه‌ هه‌یه بێن ده‌ست‌بشۆن به‌ خوینی
ئهو گوێره‌که‌یه له‌ عاستی گوێره‌که‌که ، وه هاوار بکه‌نه‌ خوا بێن : خوایه
به‌ده‌ستی ئیمه ئهم خوینه‌ نه‌ری‌زراوه ، وه چاومان پێ‌نه‌که‌وتوو ، خوایه‌ خو‌ش
به‌ له‌ گەلی خۆت که ئیسرایله ، ئنجا هه‌رچی ئه‌مه‌ی کرد له‌و کوشته‌ به‌دوور
ئه‌بی ، وه هه‌رچیش نه‌ی کرد ، ده‌رئه‌که‌وی که بکوژ ئه‌وه .

ئهم کرده‌وه‌یه که باس‌کرا له‌ شریعه‌تی مووسادا وه‌ك سویند خواردن وایه
له‌ ئاینی ئیسلاما ، چۆن یه‌کیك له‌ داد‌گه « محکمه » دا که سویند بدری ئه‌گەر

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً ،
قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُؤًا قَالَتْ : أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ (۶۷)

كاتىك كه موسا به گه له كهى خۆى ووت : بئى گومان خوا فرماتان بئى ئەدات كه مانگايهك سه بررن ، ووتيان ئايا گالته مان بئى ئە كهيت ؟ ووتى په نائه گرم به خوا كه من له نادانان بيم (۶۷)

سوینده كهى خوارد شته كهى ناچيته مل ، وه ئە گهر نهى خوارد ئە چيته ملي ، ئەم كرده وه يهش وابوو له شهريعتى موسادا ، وه كو ئە فرموى (واذا قال موسى لقومه) بئير بكه نه وه كاتىك كه موسا به گه له كهى خۆى ووت : (ان الله يأمركم ان تذبحوا بقرة) خوا فرماتان بئى ئەدات كه مانگايهك سه بررن • جووله كه كان ئە بوو خيرا فرمانه كهى خوايان به جئى بئنايه ، كه چى جگه له وه كه به جئى ان نه هئنا برسپارنىكى ناشيرينيشيان لئكرد ، كه گريا موسا به زمانى خواوه گالته يان بئى ئە كات ، وه كو ئە فرموى (قالوا) ووتيان (اتخذنا هزوا) ئايا گالته مان بئى ئە كهيت ؟ چونكه تيمه برسپارت لئى ئە كهين كه كئى ئە وه زه لامهى كووشتوو ، كه چى تۆ داواى سه بررئى مانگايه كمان لئى ئە كهيت ، ئەمه چى به سه رچى به وه يه ؟ به لآم ئە گهر جووله كه كان برروايان به يئغه مبهره كهى خۆيان ببوايه ، ئەم بئيره ناقولآ به يان ده رباره نه ئە كرد ، له بهر ئە وه (قال) موسا ووتى گالته به سه ردوم كردن كارى نادانه (أعود بالله ان أكون من الجاهلين) وه من په نائه گرم به خوا كه له نادانان بيم ، واته ئە وهى داتانه پال من شايستهى يئغه مبهرىكى خواهن ئايين و نلعه نئيه ، كه خوا هه لئى بزارد بئى بۆ سه روشى خۆى ، به لكو شايستهى كه سئىكى نادانه •

لئردا جووله كه كان ئە يان توانى هه ر مانگايهك بئين سه رى بررن ، ئە وه هه له فرمه كهى خواشيان به جئى ئە هئسا ، وه فرموده كهى موساشيان ئە هئنايه دئى به لآم جووله كه چۆن ئە بئى قورت و گرىئ نه خه نه فرمانى خواوه ؟

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يَبِيْنَ لَنَا مَا هِيَ ؟ قَالَ : إِنَّهُ يَقُولُ : إِنَّهَا بَقْرَةٌ لَا فَارِصٌ وَلَا بَكْرٌ ، عَوَانَ بَيْنَ ذَلِكَ ، فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ (٦٨) قَالُوا : ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يَبِيْنَ لَنَا مَا لَوْنُهَا ؟ قَالَ : إِنَّهُ يَقُولُ : إِنَّهَا بَقْرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا

ووتیان : پرسیارمان بۆ بکه له پهروهردگارت یتمان بلتی ئەو مانگایه چۆنه ؟
 ووتی : خوا ئەفهرموئی : مانگایهك بئی نه زۆر پیرو نه زۆر جوان ، مام ناوهندیهی
 بئی له ناوهندی ئەم دوانهوا ، زوو بیکهه نهوی فهرماتان پی دراهه (٦٨) ووتیان :
 پرسیارمان بۆ بکه له پهروهردگارت یتمان بلتی رهنگی مانگاکه چۆن بئی ؟ ووتی :
 خوا ئەفهرموئی : مانگایهكی زهردی تیر بئی

له بهر ئەوه (قالوا : ادع لنا ربك بين لنا ما هي ؟) ووتیان پرسیارمان بۆ بکه له
 پهروهردگارت^(١) تا یتمان بلتی ئەو مانگایه چۆن بئی ؟ (قال : انه يقول : انها
 بقرة لا فارص ولا بكر) ووتی : خوا ئەفهرموئی : مانگایهك بئی نه زۆر پیرو نه
 زۆر جوان (عوان بين ذلك) مام ناوهندیهی بئی له ناوهندی ئەم دوانهوا (فافعلوا
 ما تؤمرون) زوو بهجی بێن ئەوهی فهرماتان پیدراهه ، واته ئەوهنده
 پرسیار مه کهن .

دووباره ئەبوو لهمه زیاتر پرسیار نه کهن ، وه مانگایهكی مام ناوهندیهی
 سه ربیرن ، وه خۆیان رزگار بکهه ، بهلام چۆن ئەبئی جووله که ، زووبه زوو
 فهرمانی خوا بهجی بێن ، وه ئەوهنده پرسیار نه کهن تا زۆر قورسی ئە کهن له سه
 خۆیان ، له بهر ئەوه (قالوا : ادع لنا ربك بين لنا ما لونها) ووتیان پرسیارمان
 بۆ بکه له پهروهردگارت یتمان بلتی رهنگی ئەو مانگایه چۆن بئی ؟ (قال : انه
 يقول : انها بقرة صفراء فاقع لونها) ووتی : خوا ئەفهرموئی : مانگایهكی زهردی

(١) ئەمهش یه کیتکی تره له بئی شهرمی جووله که ، که به پێغه مبه ره که یان
 ئەلین : پرسیارمان بۆ بکه له پهروهردگارت ، وهك خوا پهروهردگاری ئەوان
 نه بئی وایه .

تَسْرُرُ النَّاطِرِينَ (٦٩) قَالُوا : ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يَبْنَ لَنَا مَا هِيَ ؟
 إِنَّ الْبَقْرَةَ شَابَهُ عَلَيْنَا ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ (٧٠)
 قَالَ : إِنَّهُ يَقُولُ : إِنَّهَا بَقْرَةٌ لَا ذَلُولَ تُشِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي
 الْحَرثَ مُسَلِّمَةً لَا شِيَةَ فِيهَا ، قَالُوا : الْآنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ ،
 فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ (٧١)

دلی تەماشاکەرەن خۆش بکات (٦٩) ووتیان : پرسیارمان بۆ بکه له پەرورەردگارت
 پیمان بلی چۆن بێ ئەو مانگایە ؟ بەراستی لیمان تیکچوو ، وە تێمە ئەگەر
 خوا حەز بکات له رێنموونی کەرەن ئەمێن (٧٠) ووتی : خوا ئەفەرموی :
 مانگایە ک بێ نەشکایتەو وە بە کێلانی زەوی و نە بە ئاودانی سەوزایی ، بێ نەنگو
 بێ بەله بێ ، ووتیان : ئایستە نیشانە ی راست هێنا ، ئنجە سەریان بریدی ،
 وە لەوانە بوون کە نەیکەن (٧١)

تیر بێ ، بەجۆریکی وا کە تەماشاکەرەن دلخۆش بکات ، وە کو ئەفەرموی (تسر
 الناظرین) دلی تەماشاکەرەن روون بکاتەو .

دیسان ئەبوو لێرەدا بوستانایە ، وە پرسیاری تریان نە کردایە ، بەلام
 جوولە کە ئەبێ سەرپێچی خۆی هەر نیشان بنات ، وە ئەوەندە پرسیار بکات تا
 وای لێ ئەکات بەدەگمەن دەست کەوتی ، لەبەرئەو (قالوا : ادع لنا ربك بين
 لنا ما هي) ووتیان : پرسیارمان بۆ بکه له پەرورەردگارت پیمان بلی چۆن بێ ئەو
 مانگایە ؟ (ان البقرة تشابه علينا) چونکە بەراستی لیمان تیکچوو ، واته تازانین
 ئیش کەر بێ یا بەرەللای ناوگاگەل بێ ؟ (وانا ان شاء الله لمهتدون) وە تێمە
 ئەگەر خوا حەزبکات لەوانە ئەمێن کە مانگایە ک بێ وە بدۆزینەو (قال : انه يقول :
 انها بقرة لا ذلول) ووتی خوا ئەفەرموی : مانگایە ک بێ نەچەوسا بێتەو (تشير
 الأرض ولا تسقى الحرت) نە بە کێلانی زەوی و نە بە ئاودانی سەوزایی
 (مسلمة لاشية فيه) بێ نەنگو بێ بەله بێ (قالوا : الآن جئت بالحق) ووتیان :
 ئایستە نیشانە ی راست و راست هێنا (فذبحوها وما كادوا يفعلون) ئنجە

مانگا که یان سه‌ربریی ، هه‌رچه‌ند له‌وانه‌بوون که سه‌ریشی نه‌برن ، واته له‌پاش ره‌نجکی زۆر ده‌ستیان که‌وت و سه‌ریان برریی . .

نجا موسا هه‌رچی پیاوانیک که نه‌زیک بوون له شوین کوشتنه‌که‌وه سوئندی‌دان به‌جووردی که له‌پیشه‌وه باسکرا ، وه پاکو پیس له‌یه‌ک جیا بووه .
 وه‌ک شیخ عبدالوهاب نجار ئه‌لێ له کتیی « قصص الأنبياء » که‌یا : نه‌م چیرۆکه لێ‌رده‌دا ته‌واو ئه‌بێ ، وه سه‌به‌س له گێرانه‌وه‌ی ئه‌م نیوه چیرۆکه دووشته‌ی .

یه‌که‌م . نیشاندانی نموونه‌یه‌ک له لاساریی و مل‌نه‌دانی جووله‌که به‌رانبه‌ر به‌فرمانی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان که ئه‌م ره‌ووشت و خووه هه‌روا ماوه‌ته‌وه بو جووله‌که ، له‌کاتی موساوه تا ئه‌مررۆ ، وه تا رۆژی دواپی ، واته ئه‌مه ره‌ووشت و خووی جووله‌که‌یه به‌پیی سروشت ، وه هه‌رگیز به‌ته‌مای مسلمان بوونیان مه‌بن ، وه‌ک ده‌رئه‌که‌وتی له ئایه‌تی (۷۵) له‌م سووره‌ته که ئه‌فه‌رموی « أَقْطَمُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ » .

واته ئایا به‌ته‌مان ئه‌ی مسلمانینه که جووله‌که برروا بین به‌ئایینه‌که‌تان ؟ دووه‌م : ئامۆزگاریی مسلمانانه به‌وه‌رگرتنی هه‌موو فه‌رمانیکی ئایینی به‌بێ‌پرسیارو قوول‌کردنه‌وه ، وه‌ک له سووره‌ی « مائده » دا ئه‌فه‌رموی « يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنَ أَشْيَاءَ إِن تَبَدَّلْكُمْ تَسْؤُكُمْ » .
 واته ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بررواتان هیناوه ، پرسیار مه‌که‌ن له شتانی‌ک ته‌گه‌ر بو‌تان ده‌رخری خه‌فه‌تبارتان بکات .

★ ★ ★

شیخ عبدالوهاب نجار له کتیی ناوبراویا ئه‌لێ : « واذ قلمت نفسا فاداراتم فیها ، چیرۆکیکی دووه‌مه ، وه په‌یوه‌ندیی نی‌یه به‌ چیرۆکی سه‌ربرینی مانگا‌که‌وه ، وه ئه‌فه‌رموی : خوا ئه‌یه‌وتی به‌م چیرۆکه چاکه‌یه‌کی خۆی باس بکات به‌سه‌ر جووله‌که‌وه ، وه باسی گرتی کوپره‌یه‌کیان بکات که بۆی کردوونه‌ته‌وه به‌ره‌نگیک که به‌بیری که‌سا نه‌هاتووه تا ئه‌م چه‌ند سالی دواپی یه ،

وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا ، وَاللَّهُ 'مُخْرِجٌ' مَا كُنْتُمْ
تَكْتُمُونَ (٧٢) فَقَلْنَا : اضْرِبُوهُ بِمَعْضِيهَا

كاتیک که یه کیکتان کوشت ، وه هه موو له خوٲاتان دوور ئه خسته وه ، وه خوا
ئاشکرا که ری ئه وه یه که ئه تان شارده وه (٧٢) ئنجا ووتمان : به ئه ندایکی
(کوژراوه که) له گو مانگه « متهم » که بدن

ئه ویش به هو ی کوشتی یه کیکه وه بوود که کوژراوه له مالی خو ی یا له
گه رره که که ی ، یا له ناو جهنگیکی چند که سی دا ، به رنهنگیک که نه زانراوه
به ته وایی که بکوژ کی یه ، وه هه ریه که له خو ی دوور خستوته وه ، وه
سه پاندوو یه تی به سه ر یه کیک ی ترا ، وه بکوژیش له و چند که سه به ده ر نه بووه
ئنجا خوا بو ئه وه ی که بکوژه که یان بو بدوژینه وه ، یا به لای که به وه چه مه ری
گو مانه که ته نگ بکاته وه ، فه رمووی هه رچی گو ماتان لی یه تی بی یان هین ، وه
کوژراوه که ش بین ، وه ئه ندای کوژراوه که بمالن به کابرا دا ، ئنجا ئه گه ز
ئهم کوشتی ئه و شتیکی وای لی ده ر ئه که وئی ، له ترسان و رنهنگ زه رد بوون ،
یا له رزین و هه لبررکان ، یا تی که چوون و سه ر لیشیوان ، یا لال بوون و قسه
بزرکان ، که بزانی ئهم زه لامه کوشتوو یه تی ، یا په نجه ی له کوشته که یا هه یه ،
وه کو ئه فه رموئی (واذ قتلتم نفسا فادارأتتم فیها) کاتیک یه کیکیان کوشت ، وه
هه موو ووتان ئه کردو له خوٲان دوور ئه خسته وه ، له به ر ئه وه خوا ئه فه رموئی
(واللہ مخرج ما کنتم تکتمون) خوا ئاشکرا که ری ئه وشته یه که ئه تان شارده وه ،
به ره نگی که ئه فه رموئی : (فقلنا اضربوه ببعضها) ئنجا پیمان ووتن : به
ئه ندایکی کوژراوه که له و که سه بدن که گو ماتان لی یه تی ، واته دهستی
کوژراوه که یا لاقی یا بمالن ، مووسا خو ی یا یه کیک ی تریان به فه رمانه که ی
خوا ، یه که به یه ک بی ئه مین ، وه مووسا لی یان وورد ئه بووه ، تا ئه وانیه

كَذٰلِكَ يُحْيِي اللّٰهُ الْمَوْتٰى وَيُرِيكُمْ آيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ (۷۳)

ئاوا خوا مردوو زیندوو نه کاتهوه ، وه نیشانه های (گورهیی) خویتان پشان
تهدات به لکو تی بگن (۷۳)

بی کوناح بوون له دهست کوشتهوه رزکاریان بوو ، وه کو نه فرموی (کذلک
یحیی الله الموتی) ئاوا وه بهم رهنگه خوا مردوو زیندوو نه کاتهوه ، واته چون
تهوانه ی که له ژیر چنگی مردنا بوون رزکاری کردنو زیندووی کردنهوه ،
مردووش ئاوا زیندوو نه کاتهوه له رۆزی دواپی دا .

زیندوو کردنهوه به مه عا پاسی ژبانی یه کیک له قورئانا هاتوووه وه « وَ مَنْ
أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا ، مائدة / ۳۲ .
واته هه رکه سیک زیندووی بکانهوه (بهم رهنگه بی به مایه ی ژبانی
یه کیک) وه هه موو مهردومی زیندوو کردینهوه وایه .

(ویریکم آیاته) وه چند نیشانه یه کتان له دهسه لات و گورهیی خوی
نشان ته دات که ئاده سپی وا دروست کردوووه به سروشت که له کاتی رق هه ستانیا
ته گه ر په رده به سه ر چاوو دلیا بی و زه لامیک بکوژی ، له پاشا که رقه که ی خاو
بووه په شیمان بیتهوه ، وه دهست به دهستا بدات بوئنهوه ی گه له دهستی
دهرچوووه ، نه خوازه لا که کوژراوه کهش بیته بهرچاوی ، وه به بی دهسه لاتی
خوی ترسی لی نه نیستی و رهنگی زهرد بی ، وه دله کوتی بی بکه وی و ده مازی
دهست بکات به لیدان و هه لپه ررین .

(لعلکم تعقلون) به لکو تی بگن له فه لسه فه ی ته حکام و شه رع ی خوا ، وه
بهم رهنگه هه موو جاریک بکوژ بدۆزنهوه ، وه ته م ته شریعه له هه موو جاریک
به کار بیتن نه که هه ر له جار هه دا .

ته مررۆ ئاشکراو نمایانه ته و که سه ی یه کیک بکوژی له شوئیک ، هه رچه نه
چاوی به وشوئنه بکه ویتسه وه تیک ته چی و ترسی لی نه نیستی ، به لکو زۆر جار
دهست ته کات به گریان ، نه خوازه لا که کوژراوه که بیته بهرچاوی ، وه دهستی
کوژراوه که ی پیا بسالن .

ئەمرۆ زانین گەشتوو بە ئەندازە بەك كە زۆر خووی ناخیی « غرائزی نفسی ، دۆزیووتەو ، وە رامی ژێردەستی خووی کردوو ، ئەو ئەمریکا كە ھۆكار « آله » یكی وای دروست کردوو كە ئیدانی دل ئەنووسی ، وە نیشان ئەدات كە لە ھەناسە بەك چەند جار لێ ئەدات ؟ بەرز لێ ئەدات ۰۰ یا نزم ؟! توند لێ ئەدات یا سووك ؟! بەم رەنگە ئەو ھۆكارە ئەبەستری بە دەمارنیکەو ، ئیجا راستی « محقق » ناوی ئەو شوێنانە ئەبات كە ئەگونجی كوشتەكە یابووئی ، وە ناوی ئەوشتانە ئەبات كە ئەگونجی پینی كوژرابی ، وە ناوی ئەوكانانە ئەبات كە ئەگونجی تیا كوژرابی ، وە ناوی ئەو كەسانە ئەبات كە ئەگونجی پەبووندی یان بەو كوشتەو بیی ، بی گومان گومانگە « مەم ، لە گەل ناوبردنی ھەریە كێك لەوانە كە دەخلی بیی لە گەل ئەو كوشتەدا ، دلی خور بە بەك ئەكات ، وە دەماری لێ ئەدات بە ئیدانگی بەزی بە پەلە ، ئەپاشا نزم ئەبێتەو ، وەك جازانی خووی ، ئیجا راستی ئەوشتانە كە بە تەوڕینی دلی ئەكەوێتە پەلە پەل ، كۆیان ئەكاتەو ، وە لەزێ روونایی ئەوشتانەدا تۆمارە « تقریر » بەكی دوورو درێژ ئەنووسی لەو كوشتەدا ، وە نیشان ئەدات كە لە كوئی ، وە لە كەیا ، وە بەچی ، وە لە گەل كی دا كوژراو ، وە كوژراو ھیچ بە لە قازەدی کردوو یا نا ؟

تەفسیری ئەم دوو چیرۆكە ، واتە چیرۆکی « واذا قال موسى لقومه ان الله يأمرکم ان تدبھوا بقرۃ » وە چیرۆکی « واذا قتلتم نفساً فادارائکم فیھا » مان کرد ، بە كە میان لەسەر تەفسیری شیخ محمد عبده ، دوو ھەمیان لەسەر تەفسیری شیخ عبدالوھاب نجار ، بەلام تەفسیرە كانی تر ھەموو لەسەر ئەوەن كە ئەم دوو چیرۆكە بەك ، و « واذا قتلتم نفساً » ھەرچەند لە خویندەو دەدا لەدواو بە بەلام لەمەنادا لە پێشەو بە ، چونكە كوشتنی زەلامە كە ما بەی سەر برینی مانگاگە بە ، واتە كاتێك بە كێكان كوشت ، وە بكوژ وون بوو لەناو ، بە ھوساتان ووت كە بۆتان بدۆزیتەو ، مووساش ووتی خوا ئەفەر موئی مانگاگە بە سەر برن ، وە پارچە بەك لە گوشتی مانگاگە بەمان بە كوژراو كە دا زیندوو ئەبێتەو ، وە پێتان ئەلی كە كێ كوشتوو بەتی .

عبدالوھاب نىجار لەسەر ئەم تەفسىرە سى خراپە ئەگرى :

۱ - ئەگەر تەماشاي ئەم چىرۆكانە بگەين كە تائىستا باس كراوون ئەينىن ھەموويان سەرە تاكانيان دامەزراوہ بە ووتەي « واذ » وەك « واذ نجيناكم من ال فرعون - واذ فرقنا بكم البحر - واذ واعدنا موسى أربعين ليلة - واذ آتينا موسى الكتاب - واذ قال موسى لقومه يا قوم انكم ظلمتم انفسكم - واذ قلت يا موسى لن تؤمنن لك حتى نرى الله جهرة - واذ قلنا ادخلوا هذه القرية - واذ استسقى موسى لقومه - واذ قلت يا موسى لن نصبر على طعام واحد - واذ أخذنا ميثاقكم - واذ قال موسى لقومه إن الله يأمركم أن تذبحوا بقرة - واذ قتلتم نفسا فاداراكم فيها » . ئەم دەستوورە كە داى مەزراندورە لەسەرەوہ تاخوار بەم شىوہە نىشان ئەدات كە « واذ قتلتم نفساً ، چىرۆكىكى سەربەخۆيە ، دەخلى بەسەر پىشەوہ نىيە ، جگە لەوہ كە ئەم پاش و پىشەش جوان نىيە بۆ رەوان بىزىي فورئان .

۲ - فورئان ئەمەي تيا نىيە كە پارچەيەك لە كوشتى مانگاكا دەرا بە كوزراوہ كە داو زىندوو بووہوہ ، وە ناوى بكوژەكەي خۆي ووت ، ھەر وەك لە فەرموودەي پىغەمبەريشا نىيە ، وە ئەمە قسەي پروربووچى جوولە كەكانە كە لە گەل گەلچ قسەي ترا وەر كراوون لەوانەي كە بەدىمەن مەسلمان بوون ، وەك « كعب الاحبار ، » .

۳ - ئەگەر بلىن كوزراوہ كە زىندوو بۆتەوہ چ كەلكىكى ھەيە ، چونكە ئەو كوزراوہ دواي زىندوو بوونەوہي ، وەك سەردومى تر وايە كە گەواھى « شھادە » يەكەي بەمھنيا گيەرا « قبول » نىيە ، بەلكو ئەبى گەواھىك « شھادە » ي تىرى لە گەلا بىي ، تەنەت ئەگەر گەواھىي بەدات بۆ يەك كە لەسەر پەنجە فلس گيەرا ناكرىي ، ئىتر چۆن بە قسەيە كى ئەو ، خويىي ئادەمىيەك ئەرزىئىي ، ئەگەر ئەلئىت ئەم كوزراوہ بە معجزەي پىغەمبەرىك زىندوو بۆتەوہ ، كەوا بوو ئەبى قسەكەشى گيەرا بىي ، وانى يە ، چونكە ھەر زىندوو بوونەوہ كەي معجزەيە ، دواي ئەوہ ئىتر قسەي وەك قسەي مەردومىكى تر وايە .

۴ - بەبى دەستوورى زمانى عەرەبى راناو « ضمير » يك ئەگەر دوولانە « مرجع » ي بوو ئەبى بۆ نزيكە كەيان بچىتەوہ ، وە ئەگەر بۆ دوورە كە چووہوہ ،

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبَكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ ، فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدَّ قَسْوَةً ،

له پاشا دلتان رهق بوو دواى تم (هموو) معجزانه ، وه دلتان وهك بهرد بهلكو گه لیک ره قتره ،

ته بی لانه که بووترته وه ، تا نزیك بکه ویته وه ، که واپوو بردنه وهی راناوی « بعضها » بو « بقره » که دووره ، وه نه بردنه وهی بو « نفس » که نزیکه بیچه وانهی دستووری عه ره بی به .

ئنجبا بازانین بوچی له شریعتی موسادا هر مانگا هه لبریراوه بو تم سهربررینه . ته گیرنه وه که له وحه له دا گویره که په رستی باو بووه ، وه ته مه کاری کردوته سهر بیرو باوه رری جووله که کانیش به جوریک که خوشه ویستی گویره که ، له دل و دهروونیا سوز بوو بوو ، وهك له تابه تی « وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ »^(۱) ده رته که وی ، ئنجا بهم بونه به وه خوا فه رمانی پی دان که مانگایهك سهر بررن بهوره نگهی که ووترا ، بوئمه وهی شو بیرو باوه دره یان به ره به ره کز بی و نه مینی .

له دواى باسی تم هموو چاگانهی که خوا کردیی له گه ل جووله که دا ، وه له گه ل تم هموو معجزانهی که خوا دای به موسا ، وهك په ررینه وه یان له دریاى سوورو هه لقولینی کانیی له تاشه بهردو باراندنی گه زوو شیلاقه ، ئنجا دوا بی به که هی ته هیتی به شتیکی وا که هه رگیز چاوه روان نه ته کرا له جووله که وه ، به لکو بیچه وانهی ته وه چاوه روان ته کرا ، ته فه رموی (تم قست قلوبکم من بعد ذلك) له پاشا دلتان رهق بوو دواى تم هموو چا که و میهره بانى یانهی که له گه لانا کرا ، وه دواى تم معجزانهی که نیشانان درا ، واته له حیاتی ته وهی که دلتان نه رم بی که چی (فهی کالهجارة أو أشد قسوة) دلتان وهك بهرد ، به لکو گه لیک ره قتره .

(۱) واته دلپان ناودر ابوو به خوشه ویستی گویره که .

وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ ، وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ ، وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ ، وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ (۷۴)

به‌راستی به‌ردی‌وا هه‌یه له چه‌ندلاوه جوگه‌ئاوی لئی هه‌ل‌ئه‌قولئی ، وه هی‌وا هه‌یه که له‌ت له‌ت ئه‌بئی و ئاوی لئی دینه‌ده‌ری ، وه هی‌وا هه‌یه له‌ترسی خوا به‌رئه‌بته‌وه ، وه خوا بئی‌ئاگا‌ئی یه‌له‌وه‌ی که ئه‌یکه‌ن (۷۴)

(وان من الحجارة لما يتفجر منه الانهار) وه بئی‌گومان به‌ردی‌وا هه‌یه له چه‌ند لاوه جوگه‌ئاوی لئی هه‌ل‌ئه‌قولئی به‌ته‌ووژم وه‌ک ئه‌م هه‌موو ئاوانه‌ی که له‌م شاخه‌ره‌قو ته‌قانه‌دینه‌ده‌روه .

(وان منها لما يشقق فيخرج منه الماء) وه هی‌وای هه‌یه که ئاوی‌کاری تئی‌ئه‌کات ، وه به‌ره‌به‌رد شه‌قارشه‌قاری ئه‌کات .

(وان منها لما يهبط من خشية الله) وه هی‌وای هه‌یه که له‌ترسی خوا به‌رئه‌بته‌وه نه‌ته‌وقه‌سه‌ری شاخه‌که‌وه به‌هۆی بوومه‌له‌رزه یا هه‌وره‌تریشه‌یا به‌فرو بارانه‌وه ، به‌لام دلی ئه‌م جووله‌کانه له‌به‌رد ره‌قتره ، چونکه به‌هیچ ده‌نگیک داناچله‌کئی ، وه په‌ندو ئامۆژگاریی کاریان تئی‌ئاکات ، وه معجزه‌و تاقی‌کردنه‌وه‌ی خوا بیداریان ناکاته‌وه ، ئه‌جا به‌هه‌وره‌شه‌وه بئی‌یان ئه‌لئی (وما الله بغافل عما تعملون) خوا بئی‌ئاگا‌ئی یه‌له‌وه‌ی که ئه‌یکه‌ن .

به‌م‌ئایه‌ته توندو تیزه‌دوایی ئه‌م میژووچه‌ی جووله‌که‌یه‌ی هینا که برر بوو له‌بئی‌برروایی و سه‌رچه‌وتیبی .

به‌ئایه‌تی پشموو ره‌قو ته‌قیی دل‌و ده‌روونی جووله‌که‌ی نیشان‌دا که هه‌رگیز هی‌وای چاکه‌و برروایان لئی‌ناکریی ، ئه‌جا رووته‌کاته‌مسلمانه‌کان به‌که به‌ته‌مای مسلمان بوونی جووله‌که‌بوون به‌ر‌حیاریگی‌وایان لئی‌ئه‌کات که ناو‌می‌دی

اَقْتَطَمَعُونَ اَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ ؕ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ
يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللّٰهِ ؕ ثُمَّ يَحْرَفُوْنَ مِنْۢ بَعْدِ مَا عَقَلُوْهُ ؕ وَهُمْ
يَعْلَمُوْنَ ؟ (۷۵) وَاِذَا لَقُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَالُوْا : اٰمَنَّا ؕ وَاِذَا خَلَا
بَعْضُهُمْ اِلَىۤ بَعْضٍ قَالُوْا :

ثایا به تهمان (نهی مسلمانینه) که (جووله که) برروایتین به ثاینه که تان ؕ
له کاتیکئا که دستیه که لهوان فرموده دی خویان نه بیست (له تهورات) ؕ
که چی له پاش تیگه یشتی دست کاری یان نه کرد ؕ وه ئهوان نه شیان زانی (که
نهوه شتیکی ناره وایه)؟! (۷۵) کاتیک که تووشی مسلمانه کان بیوونایه نه یان ووت:
برروامان هتاوه (به پیغه مبه ره که تان) ؕ وه کاتیکش که له په نایه که وه هیندیکیان
به هیندیکیان بگه یشتایه نه یان ووت :

بگه یه نی ؕ نه فرموی (اقطمعون ان یؤمنوا لکم) ثایا به تهمان نهی مسلمانینه
که جووله که برروایتین به ثاینه که تان (وقد کان فریق منهم یسمعون کلام الله)
له کاتیکئا که دستیه که له زاناو پیشه واکانیاں فرموده دی خوا - که تهوراته -
نه یان بیست ؕ که چی (ثم یحرفونه من بعد ما عقلوه) له پاش تیگه یشتی ؕ
دستکاری یان نه کرد به پیی ئاره زووی خویان (وهم یعلمون) وه نه شیان زانی
که نهوه شتیکی ناره وایه؟! ئنجا له لایه که نه زان واین نه گهل پیغه مبه ره تهوراته که ی
خویانا ؕ نه بی له گهل پیغه مبه ری ئسلام و قورئانا چون بن ؟ دیاره به هموو
هیزو توانایی خویانه وه ؕ به رانه ری نه ویستن ؕ وه دروو ده له سهی بو
ههل نه بهستن •

ئنجا نه یه وی نشان بدات که جووله که له گهل نهوه هموو خرابی به یانا ؕ
ناپاک و ریاکاریشن ؕ نه فرموی (واذا لقوا الذین آمنوا قالوا : آمنا) کاتیک که
جووله که کان تووشی مسلمانه کان بیوونایه ؕ نه یان ووت : ئیمه برروامان هتاوه
که تیود له سهه ر ناینتیکی راست و دروستن ؕ وه محمد نهوه پیغه مبه ره که تهورات
موزده ی پی داود (واذا خلا بعضهم الی بعض) وه کاتیکش که له په نایه که وه
هیندیکیان به هیندیکیان بگه یشتایه (قالوا) خوینده واره کان به نه خوینده واره کانیاں

اتَّحَدُّنُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ؟ (۷۶) أَوْ لَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ (۷۷)

ئه‌وه به مسلمانه‌کان ئه‌لین ئه‌وشتانه‌ی که خوا ده‌رگای زانینه‌که‌ی له‌ ئیوه کردۆته‌وه؟ تا بۆررتان بدن به‌و ته‌وراته‌ی که له‌لای په‌روه‌ردگارانه‌وه بۆتان هاتوو؟ نابیی‌تییگه‌ن؟ (۷۶) ئایانازانن که خوا ئاگاداره به‌وه‌ی که په‌نهانی ئه‌که‌ن و ئه‌وه‌ی که ئاشکرای ئه‌که‌ن؟ (۷۷)

ئه‌ووت (اتحدونونهم بما فتح الله عليكم) ئه‌وه به مسلمانه‌کان ئه‌لین ئه‌وشتانه‌ی که خوا له ته‌وراتا به‌ئیه‌ی وتوو؟ وه ده‌رگای زانینه‌که‌ی له‌ ئیوه کردۆته‌وه ، واته ئه‌و ناوئیشانانه‌ی که ته‌ورات هه‌لیان ئه‌دات بۆ دواترین پیغه‌مبه‌ر به مسلمانه‌کانی مه‌لین (لیحاجوکم به عند ربکم) تا کیشه‌و ده‌مقالتان له‌گه‌ل بکه‌ن ، وه بۆررتان بدن به‌هۆی ته‌وراته‌که‌ی خۆتانه‌وه که بۆتان هاتوو له‌لای په‌روه‌ردگارانه‌وه (أفلا تعقلون) نابیی‌تییگه‌ن .

ئنجبا خوا سه‌رکونه‌یان ئه‌کات له‌سه‌ر ئه‌م دوورووییه‌ ئه‌فه‌رموئ (أَوْ لَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ) ئایا نازانن که خوا ئاگاداره به‌وه‌ی که په‌نهانی ئه‌که‌ن و ئه‌وه‌ی که ئاشکرای ئه‌که‌ن؟ واته ئاگای له‌ ناپاکیی و دوورووی جووله‌که‌کانه که رووبه‌رووی مسلمانه‌کان چی‌نه‌لین ، وه له‌ناوخۆشیانا چی‌نه‌لین .

دوای ئه‌م روون کردنه‌وه به‌ ئنجبا باسی ئه‌وه ئه‌کات که جووله‌که‌ دوو ده‌سته‌ن ، یه‌کیکیان نه‌خوئینه‌واری بۆره‌پیاو که هه‌چ نازانن له‌ ته‌ورات ، مه‌گه‌ر هه‌یوای هه‌چ وپه‌بوچ ، وه‌ک ئه‌وه‌ی که گۆیا خۆیان گه‌لی هه‌لبژارده‌ی خوان ، وه خوا له‌ هه‌موو گوناھه‌تکیان خۆش ئه‌بێ ، دووه‌هه‌مان خوئینه‌واری زۆرزان ، که به‌هره‌ وده‌رئه‌گرن له‌ نه‌خوئینه‌واری بۆره‌پیاوه‌کان ، به‌م‌زه‌نگه‌ که درۆ ئه‌که‌ن به‌ده‌م ته‌وراته‌وه ، وه فه‌رموده‌کانی هه‌ندیکه‌ی هه‌ل‌ئه‌گیرنه‌وه‌و هه‌ندیکه‌ی وون ئه‌که‌ن ، وه هه‌ندی شت له‌خۆیانوه‌و ئه‌نووسنه‌وه‌و بلاوی ئه‌که‌نه‌وه ، به‌ناوی ته‌وراته‌وه ، ئه‌مانه‌ هه‌مووی بۆ قازانچ و سوودی خۆیاوه ، وه‌کو ئه‌فه‌رموئ

وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يِعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيَّ ، وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ (۷۸) فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُوبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ، ثُمَّ يَقُولُونَ : هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ، فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ ، وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ (۷۹)

هیندیک لهوان نه خوینده وارن تهورات نازان هیوای هیچ و بووچ نه بی ، وه نهوان هه دواي گومان نه که وون (۷۸) نجا وای بو نهوانی که تهوراته (تیکدراوه) که نه نووسنه وه به دهستی خویمان ، له پاشا نه لاین : ثم (نامه یه) له خواوه یه تا شتیکی که می یی بستین ، نجا وای بو نهوان له وهی که دهستی نهوان نووسی ویتی به وه ، وه وای بو نهوان له وهی که په یدای ته کهن (۷۹)

(ومنهم أميون) هیندیک له جووله که کان نه خوینده وارن (لا یلمون الکتاب الا امانی) هیچ نازان له تهورات مه گهر هیندیک هیوای هیچ و بووچ که له خوینده واره کانیاں بیستوه ، وه که ته وهی که نه لاین : جووله که نه بی که سی تر ناچته به ههشت ، وه ناگری دۆزهخ جووله که ناسو ویتنی چند روژیکی که نه بی (وان هم إلا یظنون) وه نهو جووله که نه خوینده وارانه هیچ جوړه زانیستی که به راستی یان نهی به که له سهر بنیاتیکی خوینده واری بی مه گهر گومانیتیکی هیچ و بووچ که وای که ووتون (فویل للذین یکتبون الکتاب بأیدیهم) نجا وای بو نهو زانایانهی که تهوراته تیکدراوه که یان نه نووسنه وه به دهستی خویمان (ثم یقولون هذا من عند الله) له پاشا نه لاین : ثم نامه یه له خواوه یه ، وه فهرموودهی ته وه ، وه به مه دلئی نه خوینده واره کانیاں یی راته کیشن ، وه به ناوی ثابینه وه مالیان نه خوون ، وه کو نه فهرموئی (لیشتروا به ثمنًا قلیلًا) تا بستین به رانه به وه شتیکی که (فویل لهم مما کتبت أیدیهم) وای بو نهوان لهو تهوراته تیکدراوهی که دهستی نهوان نووسی ویتی به وه (وویل لهم مما یکتبون) وه وای بو نهوان له وهی که بهم فرروقیله په یدای ته کهن .

وَقَالُوا : لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً ، قُلْ : أَتَتَّخِذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يَخْلَفَ اللَّهُ عَهْدَهُ ؟ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ؟ (۸۰) بَلَى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ ،

(جووله‌که‌کان) ووتیان ناگری دۆزه‌خمان لی‌ناکه‌وی مه‌گه‌ر چه‌ند روژنیکی ژمیراو ، بلی : ئایا په‌یمانتان له‌خوا ودرگرتووو تا خواش پیچه‌وانه‌ی په‌یمانی خوی نه‌کات ؟ یا شتیکی‌وا هه‌ل‌ئه‌به‌ستن به‌دم خواوه‌که‌نایزانن (۸۰) نه‌خیر ! هه‌رکه‌سیک خراپه‌بکات ، وه‌تاوانه‌که‌ی خوی دایگرتیه‌وه ،

واته‌ئهی مسلمانینه‌چۆن چاوه‌روانیی ئه‌وه‌ئه‌که‌ن که‌ئهم جووله‌که‌نه‌مسلمان بین ؟ له‌کاتیکا که‌ئه‌وان له‌گه‌ل‌ته‌وراته‌که‌ی خویان و پیغه‌به‌ره‌که‌ی خویان و ناپاک بن .

* * *

له‌ئایه‌تی پیشوودا فه‌رمووی زۆر له‌جووله‌که‌کان ده‌ستمایه‌ی رزگار بوونیان له‌روژنی دوایی‌دا هه‌ر هیوای هیچ‌وو‌بوچه ، ئنجا وایه‌ی که‌ئیک له‌و هیوایانه‌نه‌کات که‌هه‌رگیز له‌گه‌ل‌دادی خوادا یه‌که‌ناکه‌وی ، ئه‌فه‌رمووی (وقالوا) جووله‌که‌کان ووتیان : (لن تمسنا النار الا ایاما معدودة) ناگری دۆزه‌خ له‌ئهمان ناکه‌وی چه‌ند روژنیکی که‌م‌نه‌بی ، که‌ئه‌ویش نه‌و چل روژدیه‌که‌گۆیزه‌که‌که‌یان تیا په‌رست ، ئنجا خوا به‌پیغه‌به‌ره‌فه‌رمووی (قل اتخذتم عند الله عهداً) بی‌یان بلی : ئایا په‌یمانتان له‌خوا ودرگرتووو که‌نه‌چه‌دۆزه‌خه‌وه ؟ (فلن یخلف الله عهدہ) تا خواش پیچه‌وانه‌ی په‌یمانی خوی نه‌کات ، (ام تقولون علی الله ما لا تعلمون) یا شتیکی‌وا هه‌ل‌ئه‌به‌ستن به‌دم خواوه‌که‌نایزانن ، وه‌ئاگاتان لێی نه‌یه ، واته‌ئهم بیروباوه‌رره‌بی‌نرخانه‌هیچ‌مایه‌یه‌کیان نه‌یه ، هیوای هیچ‌وو‌بوچی نادانان و درۆو ده‌له‌سه‌ی قیلبازان نه‌بی .

ئنجا خوا وه‌رامی به‌راستی‌یان ئه‌داته‌وه‌له‌وینه‌ی ده‌ستورنیکی تیکرایی‌دا ، ئه‌فه‌رمووی (بلی) نه‌خیر ! وانی‌یه‌وه‌کو ئه‌لین (من کسب سیئة وأحاطت به‌خطیئته) به‌لکو هه‌رکه‌سیک خراپه‌بکات به‌ره‌نگیک که‌له‌هه‌موولایه‌که‌وه

فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (۸۱) وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ، أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (۸۲) وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ : لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ ، وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا

ئەوانە ھاودەمی ئاگرن تیا ئەمىننەو بەئىجگارىي (۸۱) ئەوانەى كە برروايان هینا و کردەوئى باشیان کرد ، ئەوانە ھاودەمی بەهەشتن تیا ئەمىننەو هەتاهەتایە (۸۲) کاتیک کە پەیمانان وەرگرت لە جوولە کە : کەس ناپەرستن خوا نەبێ ، وە چاکە بکەن لە گەڵ باوک و دایک

تاوان دایگریتەو ، وە بێی بە پێوەندی لە زیندانی گوناھانا ، وە لە هەموو لایە کەو دەرگای تەو بەو بەشیمان بوونەوئى لێ داخات ، ئەو حەلە شایستەى ئەم سزایە بە کە ئەفەرموئى (فاولک اصحاب النار) ئەوانە ھاودەمی ئاگرن (ھم فېھا خالدون) تیا ئەمىننەو هەتا هەتایە .

(والذین آمنوا وعملوا الصالحات) ئەوانەى كە برروايان هینا وە کردەو بەشە کانیان کردووە (اولک اصحاب الجنة) ئەوانە ھاودەمی بەهەشتن (ھم فېھا خالدون) تیا ئەمىننەو بەئىجگارىي ، واتە یاداشی خوا بە پێی کردەوئى ، بەم زنگە ئەگەر کردەو بەش بوو ئەوا یاداش باش ، وە ئەگەر خراب بوو ئەوا خراب ئەبێ .

* * *

لە پێشەو لە ئایەتى ۶۳ دا بە کورتى باسی ئەو پەیمانەى کرد کە خوا لە جوولە کەى وەرگرت لە زبیر سېھرى کىوى توورا ، لێرە دا ئەیەوئى تۆزى بەدەرئۆتر باسی ئەو پەیمانە بکات کە چۆن شکاندیان ، ئەفەرموئى (واذا أخذنا ميثاق بني اسرائيل :) کاتیک کە پەیمانان وەرگرت لە جوولە کە (لا تعبدون الا الله) کە کەس ناپەرستن خوا نەبێ ، واتە هەر بەرستى ئەو بکەن ، وە بەرستى کەس تر مە کەن لە فریشتە و ئادەمى و شتى تر .
(وبالوالدين احسانا) وە لە گەڵ باوک و دایکا چاکە بکەن ، ئەو باوک و

وَذِي الْقُرْبَىٰ ،

و خزمان ،

دایکه‌ی که له‌دوای هاتنه جیهانی ئیوه هه‌میشه به‌دل و به‌گیان شتیان فیر کردوون و ئاگاداریان کردوون ، ووته به‌ووته‌یان ناو‌ته سه‌ر ده‌متان تا فیری قسه‌کردنیاں کردوون ، ده‌ستیان گرتوون و هه‌نگاو به‌هه‌نگاو بردوونیاں به‌ریوه تا فیری ری‌رونیان کردوون ، سآله‌های سآل به‌ره‌نجی شان و عه‌ره‌قی ناوچه‌وان گه‌وره‌یان کردوون و پی‌یان خویندوون ، یا پیشه‌یه‌کیان فیر کردوون ، چون سوپاسی باوک و دایک پیوست نی‌یه له‌دوای سوپاسی خوا ؟ ئه‌و باوک و دایکه‌ی که خویشی و خوشبه‌ختی ئه‌ویان باو « ترجیح ، داو به‌سه‌ر خویشی و خوشبه‌ختی خو‌یانا » .

ته‌ماشای پایه‌ی باوک و دایک بکه‌ن لای خوا چه‌ند به‌رزه که له‌دوای فه‌رماندان به‌په‌رستی خوی ، فه‌رمان ئه‌دات به‌چاکه کردن له‌گه‌ل ئه‌وانا .

تایستا ئاموژگاریی رۆله‌و جگه‌رگۆشه‌ی کرد به‌چاکه کردن له‌گه‌ل باوک و دایکا ، ئنجا نۆره‌ی ئه‌وه بوو که ئاموژگاریی باوک و دایک بکات به‌چاکه کردن له‌گه‌ل مناله‌کانیاں ، که‌چی نه‌یکرد ، چونکه خو‌شه‌ویستی باوک و دایک بو منالی خو‌یان له‌گه‌ل سروشتیانابه ، وه هه‌موو باوک و دایک به‌سروشت منالی خوی خو‌ش ئه‌وی ، وه زیاد له‌ئهن‌دازه خزمه‌تی ئه‌کات بو‌یه خواش لیره‌دا لئی بی‌ده‌نگ بوو ، وه چوو سه‌ر باسی چاکه کردن له‌گه‌ل ئه‌و خزمانه‌ی که پایه‌یان له‌خوار پایه‌ی مناله‌وه‌یه ، فه‌رمووی (و ذی القربى) چاکه بکه‌ن له‌گه‌ل خو‌یشان و خزمان .

چاکه کردن له‌گه‌ل خزم ، خو‌شه‌ویستی زیاد ، وه په‌یوه‌ستی به‌هیز ئه‌کات ، به‌ره‌نگیک که هه‌موو خزمان وه‌ک یه‌ک که‌سیان لئی دئی ، وه هه‌موو خیزانه‌کانیاں وه‌ک یه‌ک خیزانیاں لئی دئی ، دیاره تا خیزانیش به‌هیزتر

وَالْيَتَامَىٰ ، وَالْمَسَاكِينِ ،

و هەتیوان و بیچارانا ،

بئى گەل بەهێزتر ئەبێ ، وە تا خێزان لە يەك هەلۆهشاوتر بێ ، گەلیش لە يەك هەلۆمخاوتر ئەبێ ، چونکە گەل لە خێزان دروست ئەبێ ، هەر وەك خێزان لە چەندكەسیك يێك دێ ، هەزار رحمت لە شیخ محمد عبده كە ئەفەرموئى :

« هەر كەسیك خێزانی نەبێ گەلیشی نى یە ، » ئنجا هەر كەسیك چاكەى بۆ كەس و كارو خزم و خوێشى خۆى نەبێ ، چۆن هیواى چاكەى لى ئەكەرى بۆ ئەم و ئەو ، وە كەسیكیش كە چاكەى نەبێ بۆ مەردوم شایستەى ئەو نى یە كە ئەندامێك بێ لە جەستەى كۆمەلەو گەل .

ئنجا باسی مافی هەتیوان و هەزاران ئەكات ، ئەفەرموئى (وایتامى) چاكە بکەن لە گەل هەتیوانا ، وە دەستیان بەسەرا بکێشن و چاودێرى یان بکەن و لە ئاموزگارى یان درىخ مەكەن تا پێى یان ئەگە یەنن ، وە ئەیان كەن بە ئەندامێكى بەهێز بۆ كۆمەلەو گەل ، ئەمەش بە هیچ جۆرێك نابێ مەگەر بە كردنەوێ هەتیوخانەو پەر وەردە كردیان ، بە پەر وەردە كردنێكى بەرز ، ئەوانەى كە بە پێى ئەم فەرموودەى ناكەن ، وە هەتیوانا یان بەرەللاى كۆلانا ، ئەوانە گوناھارن ، وە زوو بەزوو تۆلەى ئەو گوناھە ، یەخە گیران ئەبێ ، بەم رەنگە ئەو هەتیوانە لەناویانا بێ رەوشت و خو ئەبن ، وە ئەبن بە سەرەشقى خراپى و بێ شەرسى لەناو مەلانی ترا ، تا وای لى دێ پیاو ناوێرى بە كۆلانا برروا لە ترسى یارى و بێ شەرمى ئەوان .

(و الماسکین) وە چاكە بکەن لە گەل بیچارانا ، بەم رەنگە یا لە ئیش و كارێكا دایان مەزرىن ، وە یا دەست مایەیان بەدەنێ و بیان خەنە گەرر ، ئەوى ئەمەش لە دەست نایەت چى ئەتوانى لە دەست گیرۆبى بى كات ، بەلام ئەو

وَقُولُوا : لِلنَّاسِ حُسْنًا ، وَآقِيمُوا الصَّلَاةَ ، وَآتُوا الزَّكَاةَ ، ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا وَأَنْتُمْ مُعْرِضُونَ (۸۳)

وه قسهی جوان بکهن له‌گه‌ل مه‌ردوما ، وه نویژ بکهن و زه‌کات بدن ، له‌پاشا پشتان هه‌لکرد که‌می‌تکان نه‌بی ، وه ئیوه پشت هه‌لکهرن (۸۳)

مل‌هورره زرته‌بوژانهی که به‌ته‌مه‌لیی ئه‌سوورینه‌وه ، وه داوای شت له مه‌ردوم نه‌که‌ن ، نه‌وانه نابیی هیجیان بدرتییی .

ئنجا فه‌رمان ئه‌دات به‌ زبان‌شیرینی و ناوچه‌وان روونی و قسهی باش له‌گه‌ل مه‌ردوما ، ئه‌فه‌رموی (و قولوا : للناس حسنا) وه قسهی جوان بکه‌ن له‌گه‌ل مه‌ردوما ، به‌مه‌رنگه‌ قسه‌تان خو‌ش و باش و به‌که‌لک بیی ، وه ئه‌گه‌ر ئاموژگاریت کردن وای‌بکه که لیت‌وه‌رگرن نه‌ک توورره بین .

(وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ) وه نویژ بکه‌ن ، واته ئه‌و خواپه‌رستی‌یهی که له‌سه‌رتان بیویست کراوه بی‌که‌ن .

(وَآتُوا الزَّكَاةَ) وه زه‌کات بدن ، واته ئه‌و جووره ده‌ست‌گیروویی‌یهی که له‌سه‌رتان دانراوه بده‌ن .

له‌ ئایینی جووله‌که‌شا جووره زه‌کاتک هه‌یه که ئه‌بیی ئه‌ندازه‌یه‌کی تایبه‌تی بدن به‌ نه‌وهی هازگرون ، وه ئه‌ندازه‌یه‌ک بدن به‌ هه‌زاران چ له‌پاره و چ له‌به‌ری کشت‌وکال و به‌رزه‌ دره‌خت ، وه هه‌موو زه‌مینک له‌ هه‌موو حه‌وت سائیکا ئه‌بی سائیک به‌ به‌یاریی بمینیته‌وه ، وه له‌وساله‌دا هه‌رچیکیی لئی سه‌وزبوو ئه‌بی بو هه‌زاران بیی ، ئه‌مانه هه‌روه‌ک بنیاتی ئایینی ئیسلامن ، بنیاتی ئایینی جووله‌که‌شن ، له‌مه‌وه ده‌رته‌که‌وتی که ئایینی خوا هه‌موو چونه‌کن ، وه جیاوازی‌یه‌کی چه‌ندانان نی‌یه (ثم تولیتم الا قلیلا منکم) دوا‌ی ئه‌م به‌یمان هه‌لکرد مه‌گه‌ر که‌می‌تکان نه‌بی (و آتم معروضون) وه ئیوه هه‌ر پشت هه‌لکهرن .

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تَخْرُجُونَ
 أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ، ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تُشْهِدُونَ (۸۴)
 ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ ،

کاتیک پەیمانان لی وەرگرتن : که خوینی یە کتیری نەریژن ، وە خوێتان دەربەدەر
 نەکن لە وولآتتان ، لەپاشا بریارتان دا (لەسەر ئەم پەیمانە) وە ئیوە (خوێتان)
 گەواهی لەسەر ئەدەن (۸۴) لەپاشا ئیوە هەر ئەوانەن که یە کتیری ئەکوژن .

لە ئایەتی یێشوو دا خوا هیندی شتی بێرخستەووە لەوانە ی که فەرمانیان
 پێ دراووە نایکەن . لە دوو ئایەتی دوایی یەدا هیندی شتیان بێر ئەخاتمەو لەوانە ی
 که جله و گیری یان لیکراووە که چی ئەیکەن ، ئەفەر مووی (واذ اخذنا میثاقکم)
 بێر بکەنەووە که لە کاتی مووسادا پەیمانان لی وەرگرتن (لا تسفکون دماءکم)
 که خوینی یە کتیری نەریژن (ولا تخرجون انفسکم من دیارکم) وە خوێتان
 دەربەدەر نەکن لە وولآتتان (ثم اقررتم) لەپاشا بریارتان دا لەسەر ئەم پەیمانە
 (وأنتم تشهدون) وە ئیوە – ئە ی جوولە کە ی مدینە – گەواهی ئەدەن لەسەر
 ئەم پەیمانە که وەختی خۆ ی باووباییراتان بەستوویانە لە گەڵ خوادا (ثم انتم
 هؤلاء) دوای ئەم پەیمانە ئیوە هەر ئەوانەن که پەیمانە کە تان شکاند ، وە کو
 ئەفەر مووی (تقتلون انفسکم) یە کتیری ئەکوژن .

لە مدینە لە ئێش ئیسلاما دوو تیرە ی عەرەبی بت پەرست بوون « أوس » و
 « خزرج » که ئەمانە دوژمنی یە ک بوون ، وە هەمیشە لە جەنگا بوون ،
 هەر وە ک سێ تیرە ی جوولە کە شی تیابوو « بنو نضیر » و « بنو قریظە » و
 « بنو قینقاع » یە کەم و دوو هەم لە گەڵ ئەوس و سبەم لە گەڵ خزرج بوو بوون

وَتَخْرَجُونَ فَرِيقًا مِّنْكُمْ مِّن دِيَارِهِمْ ، تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ
بِالْأَثْمِ وَالْعُدْوَانِ ،

وه هیندیک له خۆتان دهر به‌ده‌ر ته‌که‌ن له وولاتیان ، وه پشتیوانی (ینگانه)
ته‌که‌ن به‌سه‌ریانا به‌ به‌دیو ده‌ست‌دریژی ،

به سویندخوار ، ئنجا هه‌رچه‌ند اوس و خزر ج بکه‌وتسایه‌ته‌ جه‌نگه‌وه ، ئه‌م
سێ‌تیره‌یه‌ش له‌گه‌لیانا ته‌که‌وته‌ جه‌نگه‌وه ، وه ته‌بوون به‌ پشتیوانی عه‌ره‌به‌
بت‌په‌سته‌کان بو کوشتنی برا جووله‌که‌کانیان ، ئنجا به‌م‌بۆنه‌یه‌وه‌ یه‌کری‌یان
ته‌کوشت وه‌ مالی یه‌کری‌یان ویران ته‌کرد ، که‌ ته‌مه‌ حه‌رام بوو به‌پنی نه‌و
په‌یمانه‌ی که‌ خوا له‌گه‌لیانا به‌ستبووی ، دیاره‌ که‌ کوشتار بوو ته‌بی‌ دیلیش
بی ، که‌ دیلیش بوو ته‌بی‌ دهر به‌ده‌ریش بی ، وه‌ کو ته‌فه‌رموی (وتخرجون
فریقا منکم من دیارهم) هیندیک له‌ خۆتان دهر به‌ده‌ر ته‌که‌ن له‌ جیگا و ریگای
خۆیان (تظاهرون علیهم) پشتیوانی ینگانه‌کان ته‌که‌ن بو زال‌بوون به‌سه‌ر
جووله‌که‌کانا (بالاثم والعدوان) به‌گونا‌و ده‌ست‌دریژی وه‌ک کوشتن و تالان و
برو‌و دهر به‌ده‌ر کردیان بی .

سه‌یر له‌وه‌دایه‌ که‌ جه‌نگ ته‌برایه‌وه ، جووله‌که‌کان له‌ هه‌ردوولا ،
دیله‌کانی خۆیانان ته‌کری‌یه‌وه ، چونکه‌ ته‌یان‌ووت : ته‌ورات واه‌رمان ته‌دات
که‌ جووله‌که‌ نابێ به‌دیلی بمیته‌وه ، ئنجا ته‌گه‌ر ته‌وان به‌ ته‌ورات ئیش
ته‌که‌ن بۆچی جه‌نگ له‌گه‌ل جووله‌که‌دا ته‌که‌ن و ته‌یان‌کوژن و دهر به‌ده‌ریان
ته‌که‌ن ، خۆ ته‌ورات هه‌ر وه‌ک دیلی جووله‌که‌ی قه‌ده‌غه‌ کردووه ، ته‌مانه‌شی
قه‌ده‌غه‌ کردووه ، که‌وابوو ته‌سه‌ یاری‌کردنه‌ به‌ ته‌ورات ، وه‌ کو ته‌فه‌رموی

وَإِنْ يَأْتِوكُمْ آسَارَى تُفَادُوهُمْ ، وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجَهُمْ ، أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ ؟ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ، وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ ،

وہ ٹہ گہر دیلتان بۆ بینن (لہ خوتان ٹہ یانکر نہوہو) بریتی یان بۆ ٹہ دہن ، لہ گہل ٹہ میشہ کہ دہر بہدہر کردنیشیان قہدہغہ کراوہ لینان (بۆچی رہفتار۔ بہوہ یان ٹہ کہزو بہ مہیان ناکہن ؟) ٹایا برروا ٹہ ہینن بہ ہیندیک لہ تہورات و بی برروایی ٹہ کہن بہ ہیندیک کی تری ؟ تۆلہی ٹہو کہ سانہی کہ وا بکہن لہ تیوہ ہہر ریسوایی و بہدناوی بہ لہ جیہانا ، وہ لہ روژی دوایشا ٹہ یان گہر نہوہ بۆ سزای ہہرہ سہخت ،

(وان یاتوکم آساری تفادوہم) ٹہ گہر دیلتان بۆ بینن لہ خوتان ٹہ یان کردنہوہو بریتی یان بۆ ٹہ دہن ، چونکہ تہورات پیوستی کردوہ لہ سہرتان کہ جوولہ کہ بہدیلی نہ میتیہوہ (وھو محرم علیکم اخراجہم) لہ گہل ٹہ میشہ کہ تہورات بہ کتری دہر بہدہر کردنیشی قہدہغہ کردوہ ، کسہواتہ بۆچی کسار بہوہ یان ٹہ کہزو بہ مہیان ناکہن ؟ (أفؤمنون بعض الكتاب) ٹایا برروا ٹہ ہینن بہ ہیندیک لہ تہورات وک کرینہوہی دیلی جوولہ کہ بی (وتکفرون بعض) وہ بی برروایی ٹہ کہن بہ ہیندیک کی تری ، وک جلہ وگیری بی لہ کوشتی جوولہ کہو دہر بہدہر کردنی •

ٹجا ہہر دہر شہ یان لہ شہ کات لہ سہر ٹہم ہہل وہ شاند نہوہی پہیمانہ لہ ہہر دہو جیہانا ، ٹہ فہرموی (فما جزاء من یفعل ذلک منکم) تۆلہی ٹہو کہ سانہی کہ وا بن لہ تیوہ (إلا خزی فی الحیاة الدنیا) ہہر ریسوایی و بہدناوی بہ لہ جیہانا (و یوم القیامۃ یردون الی اشد العذاب) وہ لہ روژی دوایشا ٹہ یان گہر نہوہ بۆ سزای

وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ (۸۵) أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا
 الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ ، فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ
 يُنصَرُونَ (۷۶) وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ ، وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ
 بِالرُّسُلِ ، وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ

وه خوا بی‌ئاگان بی‌یه له‌وه‌ی که نه‌یکه‌ن (۸۵) ئه‌مانه ئه‌وانه‌ن که ژیا‌نی جیهانیان
 کریمی به دواروژ ، ئیتر نه سزایان بو سووک ئه‌کرئی و نه یارمه‌تی ئه‌درئین
 (۷۶) به‌راستی ئیمه ته‌وراتمان دا به مووسا ، وه دوابه‌دوای ئه‌و یغه‌مبه‌رانمان
 نارد ، وه چهند نیشانه‌یه‌کی روژشمان دا به عیسای کورری مریم

هه‌ره‌سه‌خت (وما الله بغافل عما تعملون) وه خوا بی‌ئاگانی به له‌وه‌ی که نه‌یکه‌ن .
 ئنجا رووئه‌کاته مسلمانان و پی‌یا‌ن ئه‌ئینی (اولئك الذين اشتروا الحياة الدنيا
 بالآخرة) ئهم جووله‌کانه ئه‌وانه‌ن که ژیا‌نی جیهانیان کریمی به دواروژ ، واته
 ده‌ستان له دواروژ هه‌لگرت بو جیهان (فلا يخفف عنهم العذاب) ئیتر نه سزایان
 که‌م ئه‌کرئیه‌وه ، وه‌کو خو‌یا‌ن ئه‌ئین : « لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا
 مَعْدُودَةً » (۱) (ولا هم ينصرون) وه نه یارمه‌تی ئه‌درئین .

★ ★ ★

تا ئیستا باسی سه‌رچه‌وتیی و ناله‌باریی جووله‌که‌ی کرد له‌گه‌ل یه‌که‌مین
 یغه‌مبه‌ره‌که‌یان که مووسا بوو ، ئنجا بسی ئه‌وه ئه‌کات که له‌دوای مووسا گه‌لی
 یغه‌مبه‌ری‌تری بو نازدوون که دوا‌هه‌میینه‌که‌یان عیسا بوو ، به‌لام ئه‌مان له‌گه‌ل
 هه‌موویانا هه‌ر سه‌رچه‌وت و خراب‌بوون ، وه‌کو ئه‌فه‌رموئی (ولقد آتينا موسى
 الكتاب) ئیمه ته‌وراتمان دا به مووسا (وقفينا من بعده بالرسل)
 وه دوابه‌دوای ، ئه‌و یغه‌مبه‌رانی‌ترمان بو ناردن ، تا نۆره‌ی عیسا‌هات (وآتينا عيسى
 ابن مريم البيئات) وه چهند نیشانه‌یه‌کی روژشمان دا به عیسای کورری

(۱) واته ناگری دۆزه‌خ لیمان ناکه‌وئی چهند روژیکه‌ی ژمیراو نه‌بی .

وَأَيَّدَنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ، أَفَكَلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ ، فَفَرِّقُوا كَذَّبْتُمْ وَفَرِّقُوا تَقْتُلُونَ ؟ (۸۷)

وہ یارمہ تیمان دا بہ گیانکی پاک ، ٹایا ہرچہند پیغمبریکتان بوبھاتیہ بہ دستوریکی واوہ کہ رینکی نازہ زووتان نہ بوایہ سہرکیشستان نہ نہ کرد ؟ نجا دستہ یہ کان (لہ پیغمبران) بہ درو ٹہ خستہ وودہ دستہ یہ کان ٹہ گوشت (۸۷)

مہریم (وایدناہ بروح القدس) وہ یرمہ تیمان دا بہ گیانکی پاک کہ فریشتہی سرووشہ ، بہ لام خوا نہ کات ٹیوہ برروایان پی بکھنو دوا ی فرمودہ کانیاں بکھوون .

(أفکلما جاءکم رسول بما لا تهوی أنفسکم استکبرتم ؟) ٹایا ٹیوہ ہر ٹہوہ نہ بوون ، ہرچہند کہ پیغمبریکتان بوبھاتیہ بہ دستوریکی واوہ ، کہ رینکی نازہ زووتان نہ بوایہ ، سہرکیشستان نہ کرد لہ فرمودہ و فرمانہ کانیاں ؟ (ففریقا کذبتم) نجا دستہ یہ کان نہ پیغمبرہ کان بہ درو ٹہ خستہ وودہ ، وک عیساو محمد پی (وفریقا تقتلون) وہ دستہ یہ کیشستان ٹہ گوشت وک اشعیابو زکریا و یحییٰ پی ، کہ واتہ جینی سہر سوورمان نی بہ ٹہ گہر برروا بہ محمد نہ ہین ، چونکہ ٹہم لاساریبی و سہر پیچی یہ ، رہووشت و خووتانہ لہ زور کونہوہ .

خوای گہورہ ٹہم ہموو سہر گوزدہستی جوولہ کانہی گیرایہوہ بو مسلمانان ، تا خوایان پاریزن لہو ہلانی کہ ٹہوان کردویانہ ، تا خواہنداری زہویبیان لی نہ سہندریٹہوہ ، وک لہوان سہندرایہوہ ، وہ ٹہو سپارده «أمانة» یہی کہ درابوویانی لہ دستیان وہرنہ گیریتہوہ ، بہ لام داخہ کہم ٹہ مانیش کہوتنہ ناو ٹہو ہلانی کہ ٹہوان تپی کہوتن ، وہ شہرعی خواو دستوورو باوی خوایان پشت گوئی خست ، وہ بہ ہموو س و نازہ زوو دستیان کرد بہ برریار « حکم » دان بہ سہر چاکانا ، وہ بہ درو خستہ وودی گھلک لہ پیشہ وایان و گوشتی ہندیک لہ زانایان و خواون قہلمانی ٹاپینی ، تا خوا ٹہو

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ ۚ

(جووله‌که‌کان) ووتیان (به‌پیغه‌مبه‌ر): دل‌مان له‌پوږگایه (قسه‌ی تو‌ی ناگاتنی ، نه‌ه ۰۰ وانی‌یه) به‌لکو خوا‌نه‌فرینی لیکردن به‌هو‌ی بی‌برروایی یانه‌وه ،

به‌لایانه‌ی که دای به‌سه‌ر جووله‌که‌دا دای به‌سه‌ر نه‌مانیسا ، له‌جوئی‌یه‌تی‌ی و زه‌بوونی‌ی و خوارده‌ستی‌ی و بی‌ترخی‌ی ، به‌لکو جووله‌که‌ی به‌سه‌را زال‌کردن ، و به‌ده‌ستی جووله‌که‌ی بی‌ترخ و ریسوای‌کردن له‌جیها ، و به‌م‌رده‌نگه‌ه‌ر نه‌میننه‌وه ، سامه‌گ‌ر جاریکی‌تر بی‌چنه‌وه به‌ده‌نگت خواو پیغه‌مبه‌روه‌ه وه‌ک جاران ، و به‌با‌ده‌نه‌وه به‌لای قورژان و شه‌زعه‌وه ، و نه‌و په‌یمان‌ه‌ی که له‌گه‌ل خواو پیغه‌مبه‌را به‌ستویان به‌جی‌تین ، نه‌و حله ، خواش په‌یمان‌ی خو‌ی له‌گه‌ل نه‌مانا به‌جی‌دینی ، به‌لام داخه‌که‌م تائینا هیستا «سلمانان بیدار نه‌بوونه‌ت‌وه به‌م هم‌وو چه‌خماخه‌ی به‌سه‌ره‌اتانه‌و هه‌وره بروسکه‌ی رووداوانه‌ی که وه‌ک ته‌رزه‌ی به‌هار به‌سه‌ریانا دانه‌باری ، نجا بزاین که‌ی بیدار نه‌بنه‌وه ، وه بی‌ریک له‌تستاو جارانی خو‌یان نه‌که‌نه‌وه .

★ ★ ★

نه‌مه‌ حالی جووله‌که‌کان بوو له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ره‌کانی خو‌یان ، له‌مووساوه تا عیسا ، نجا با‌ی حالان نه‌کات له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری ئیسلاما ، که ته‌ماشا نه‌که‌ین نه‌م جووله‌کانه هه‌روه‌ک نه‌و جووله‌کانه‌ی پیشوو وان که لاسارو سه‌هنده بوون ، هه‌رچه‌ند پیغه‌مبه‌ر بانگی‌ت‌کردن بو برواهینان نه‌یان ووت : قسه‌کانت ناچیته دل‌مانه‌وه ، وه‌کو نه‌فه‌رموئی (وقالوا قلوبنا غلف) جووله‌که‌کان به‌پیغه‌مبه‌ریان ووت : دل‌مان له‌ناو پوږگایه ، واته قسه‌کانت ناچیته دل‌مانه‌وه ، نجا خوا به‌درو‌ویان نه‌خاته‌وه ، نه‌فه‌رموئی (بل لعنهم الله بکفرهم) به‌لکو خوا‌نه‌فرینی لیکردن به‌هو‌ی بی‌برروایی یانه‌وه به‌پیغه‌مبه‌ره‌کانی خو‌یان ، وه به‌و نامانه‌ی که بو‌یان هاتوو ، واته درو‌و نه‌که‌ن ، دل‌مان له‌ناو په‌رده‌دانی‌یه ، به‌لکو وا دروست کراوه که قسه‌ی راست و دروست وه‌رگری ، به‌لام به‌هو‌ی بی‌برروایی و

فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ (۸۸) وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ ، وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا ، فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا

بۆیه کهم چار برروا ئه هین (۸۸) کاتیک که نامه یه کیان بو هات (که فورئانه) نه لای خواوه که برروا ئه کات به و ته و راته ی که له لایانه ، وه له وه پیشیش داوای زال بوونیان ئه کرد به سه ر ئه وانه ی که بی برروا بوون ، که چی که ئه و (ینگه مبه ر) هی ئه یان ناسیی بۆیان هات ،

حه سه دو چه وتیی خۆیا نه وه چرای دلو ددر وونی خۆیا نیان کوزاند و نه وه ، وه خۆیان بی بهش کرد و وه نه رحمه تی ینگه مبه ری ئیسلام (فقلیلا ما یؤمنون) بۆیه که میان هه یه که برروا بینن •

به راستی وابوو وه کو قورئان ئه فه رموئ ، له جووله که ، زۆر کهم مسلمان بوون ، له گه ل ئه به یشه که له پیش هاتی ینگه مبه را به دلو به کیان چاوه روانیی هاتی ینگه مبه ری ئیسلامیان ئه کرد ، ئه و ینگه مبه ره ی که ته ورات و ئینجیل به ناو نیشانه مزگینیی پی دابوو ، تا به هۆی ئه وه وه زال بین به سه ر بت په رسته کانا ، وه کو ئه فه رموئ (ولما جاءهم کتاب من عند الله مصدق لما معهم) کاتیک که قورئانیا ن بو هات له لای خواوه به برروا که ره به و ته و راته ی که به ده ستیا نه وه یه ، وه به پشتیوانیی ئه و ، له بابه ت تا ک و ته نیایی خوا و ینگه مبه ری ه تی و روژی دوا یی به وه (وکانوا من قبل یستفتحون علی الذین کفروا) له گه ل ئه میشه له وه پیش داوای زال بوونیا ن ئه کرد له خوا به سه ر بت په رسته کانا به نار دنی ینگه مبه ری ئیسلام ، واته هه ر چه ند جووله که کان وه ررس ببوونایه له بت په رسته کان ، ئه یان وت : خوا یه ! که ی سه رمان ئه خه یت به سه ر ئه وانه ی که بی برروان به نار دنی دواترین ینگه مبه ر ، تا له گه ل ئه و ئه م بت په رسته پاک بکه ی نه وه (فلما جاءهم ما عرفوا) که چی کاتیک که ئه و ینگه مبه ره یان بو هات که له وه پیش ئه یان ناسیی به ناو نیشانه کانی ته ورات ، ئه بوا یه برروایان پی ینایه ، وه کۆمه کی یان بکر دایه ، بو دهره ینانی ریشه ی بت په رسته ی ، که چی له جاتی

كَفَرُوا بِهِ ، فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ (۱۸۹) بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ
 أَنْفُسَهُمْ : أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ ، بَغْيًا أَنْ يَنْزَلَ اللَّهُ
 مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ،

بی‌برروا بوون پیی ، ئنجا نه‌فرینی خوا له بی‌برروایان (۱۸۹) شتیکی زۆر خراب
 بوو نه‌وهی که خۆیانان پیی فرۆشت که (نه‌وش) بی‌بررواییان بوو به‌و
 (قورئان) هی که خوا ناردوو یه‌ته خواره‌وه ، (نه‌مه‌شیان) له رووی سه‌رکیشی
 (حه‌سه‌د) وه بوو به‌وهی که خوا له به‌خششی خۆی برزیژی به‌سه‌ر که‌سینکا
 که خۆی بی‌یه‌وئێ له به‌نده‌گانی (که محمده) ،

نه‌وهی که برروای پی‌بینن (کفروا به) بی‌برروا بوون پیی ، واته برروایان
 پیی نه‌هینا نه‌وه‌ک گه‌وره‌یی و سه‌رۆکایه‌تیان له‌ده‌ست بجۆی (فلعنة الله على
 الکافرین) ئنجا نه‌فرینی خوا له بی‌برروایان پیی .

ئنجا باسی هۆی ئهم بی‌برروایی یه‌ ئه‌کات ئه‌فه‌رموئێ (بئسما اشتروا به
 أنفسهم) شتیکی زۆر به‌دی خراب بوو نه‌وهی که خۆیانان پیی فرۆشت ، که
 نه‌وش : (ان یکفروا بما انزل الله) بی‌بررواییان بوو به‌و قورئانه‌ی که خوا
 ناردوو یه‌ته خواره‌وه ، واته کاریکی زۆر خراپان کرد ، که به‌هره‌ی گیایی
 خۆیانان فرۆشت به‌ بی‌برروایی ، نه‌و بی‌برروایی یه‌ی که تووشیان بوو له‌رووی
 حه‌سه‌د بردنه‌وه به‌ پیغه‌مبه‌ر ، وه‌کو ئه‌فه‌رموئێ : بی‌برروا بوون (بغیا ان ينزل
 الله من فضله على من يشاء من عباده) له‌به‌ر سه‌رکیشی کردنو حه‌سه‌د بردن
 به‌وی که خوا له‌رووی به‌خششی خۆیه‌وه نامه‌ی ئاسمانی بئیری بو که‌سینک که
 خۆی هه‌لی بزیژی له به‌نده‌گانی ، که محمده ، واته جووله‌کان له‌پیش هاتی
 پیغه‌مبه‌را چاوه‌رروانی پیغه‌مبه‌ری ئیسلام بوون ، که به‌یدا بیی له نه‌وه‌ی
 إسحاق ، به‌لام کاتیک که هات له به‌ره‌ی اسماعیل ، له‌داخانا پچهران ، وه
 پشتینی دوژمنایه‌تیان به‌ست له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌رو قورئانا ، وه چهند جار ویستیان
 پیغه‌مبه‌ر بکوژن ، به‌لام خوا پاراستی ، که‌وا بوو جووله‌که پیچه‌وانه‌ی فه‌رمووده‌ی

فَلَمْ تَقْتُلُونَا أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ؟ (۹۱)
 وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ، ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ
 بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ (۹۲)

ئه‌گه‌ر برروادار بوون بۆچی له‌مه‌پێش پێغه‌مبه‌رانی خواتان ئه‌کوشت (۹۱)
 به‌راستی مووساتان بۆ هات به‌چه‌ند نیشانه‌یه‌کی رۆشنه‌وه ، له‌دوایی دا گوێره‌که
 به‌رستیان بۆ خۆتان هه‌لبژارد ، وه‌ ئیوه‌ سته‌م کارن (۹۲)

بررواتان به‌ته‌ورات هه‌یه‌ (فلم تقتلون انبياء الله من قبل ان كنتم مؤمنين) ئه‌ی
 بۆچی له‌مه‌پێش ئه‌م هه‌موو پێغه‌مبه‌رانی خواجه‌تان کوشت ؟ خۆ ته‌ورات به‌رمان
 به‌پێغه‌مبه‌ر کوشتن نادات ، به‌لکو جێه‌وگیریی لێ ته‌کات ، که‌وابوو ئیوه
 درۆ ئه‌که‌ن ، وه‌ گوفتاوو کردارتان له‌یه‌ک جیا به‌ .

نه‌خێر ئیوه‌ هه‌ر بێ برروا بوون به‌ ئایینی سووسا که‌ یه‌که‌مین پێغه‌مبه‌رو
 گه‌وره‌ترین سه‌رۆکتان بووه ، وه‌ کو ئه‌فه‌رموی (ولقد جاءكم موسى بالبينات)
 بێ گومان مووساتان بۆ هات به‌چه‌ند نیشانه‌یه‌کی رۆشنه‌وه ، پێشه‌کیی بررواتان
 بێ هێنا ، به‌لام (ثم اتخذتم العجل من بعده) دواى ئه‌وه‌ی که‌ چوو بۆ کیوی
 توور ته‌وراتان بۆ بێتی ، گوێره‌که‌ته‌ان کرد به‌ خواجه‌ی خۆتان و په‌رستان
 (وأنتم ظالمون) وه‌ ئیوه‌ سته‌م کارن .

ئایا ئه‌م گوێره‌که‌ په‌رستی به‌تان به‌سه‌رئینی مووسا به‌ فه‌رمایی ئه‌و بوو ؟
 وه‌ ئایا ئه‌مه‌ ، رێ ته‌که‌وی له‌گه‌ڵ ئه‌م قسه‌یه‌ی که‌ ته‌لێن : ئیمه‌ برروامان به‌و
 ته‌وراته‌ هه‌یه‌ که‌ بۆخۆمان هاتوووه ، ئه‌گه‌ر بررواتان بێ بوا به‌ گوێره‌که‌ته‌ان
 نه‌ته‌به‌رست .

له‌گه‌ڵ ئه‌میشه‌ ئه‌مه‌ یه‌که‌مین هه‌له‌تان نی به‌ که‌ نیشانه‌ بێ له‌سه‌ر
 بێ برروایی‌تان ، به‌لکو له‌زیر کیوی تووریشا خوا به‌یمانی له‌گه‌ڵ به‌ستن که‌چی

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ : خذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاَسْمَعُوا • قَالُوا : سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا ، وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ •

کاتیک که پهیمانمان لی ودرگرتن وه کیوی توورمان بهرز کرده وه بهسهرتانا (وه ووتمان) : ئەوی پیمانداوون (له نامه‌ی ئاسمانی) باش کاری پی‌بکن و له گوئی بگرن • (به زبان) ووتیان بیستمان و (به کرده وه) پی‌فرمانیمان کرد ، وه بههوی بی‌برروایی یانه وه دلان ئاودرا بوو به خوشه‌ویستی گویره که که •

ئامانجه که‌ی بی‌فرمانی و سه‌ریچی بوو – وه کو ئەفرموی (واخذنا میثاقکم) بی‌بکه‌نه وه کاتیک که پهیمانمان لی ودرگرتن (ورفعنا فوقکم الطور) وه کیوی توورمان بهرز کرده وه له ژوور سه‌رتانه وه ، وه پیمان ووتن : (خذوا ما آتیناکم بقوة) ئەوی پیمانداوون له نامه‌ی ئاسمانی چاک‌کاری پی‌بکن (واسمعوا) وه فرموده کاتی به‌دل بیهن و له گوئی بگرن (قالوا : سمعنا وعصینا) ووتیان : بیستمان و نافرمانیمان ده‌بریری ده‌بارهی ، واته به زبان ووتیان : بیستمان و به کرده‌وش ووتیان : نافرمانیمان کرد (واشربوا فی قلوبهم العجل بکفرهم) وه بههوی بی‌برروایی یانه وه دلان ئاودرا بوو به خوشه‌ویستی گویره که که ، واته خوشه‌ویستی ئەو گویره که‌یه له‌گه‌ل خوتن و ره‌گ و ده‌ماریانا تیکه‌ل بوو •

له‌مه‌پیش باسی ئەم گویره که‌یه و ئەم پهیمانه‌ی کرد له ئایه‌تی (۶۳ و ۵۱) دا • وا لیره‌ش فرمونی یه‌زه به‌شیوه‌یه‌کی تر ، وه له زه‌مینک « سیاق » ترا ، زه‌مینی پیشوو له باسی نعمتانی خوادا بوو به‌سه‌ر جووله‌که‌وه و ناسوایی ئەوان به‌ران‌سه‌ر به و به‌هرانه به‌لام زه‌ینی تیره له‌باسی به‌درۆخته‌وه‌ی جووله‌که‌دایه که ووتیان : « نؤمن بما أنزل علينا ، واته به‌کیک برروای به‌ته‌ورات بی‌چۆن گویره که ئەبه‌رستی و پهیمانی خوا ئەشکینی ؟ جا هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌یه که‌وا دوا‌یی ئایه‌ته‌که‌ی هینا به‌م فرموده‌یه که به پیغه‌به‌ر

قُلْ : بِسْمَا يَا مُرْكُمْ بِهٖ اِيْمَانُكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِيْنَ ! (۹۳)
 قُلْ اِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ عِنْدَ اللّٰهِ خَالِصَةً مِّنْ
 دُوْنِ النَّاسِ

بَلّی : برروا که تان فرمانیکی به‌دتان پی‌ئهدات ، نه‌گەر ئه‌مه‌تان داناوه به برروا
 (۹۳) بلّی نه‌گەر مالی دواپی (که به‌هه‌شته) به‌تایه‌تی بو ئیوه‌یه لای خوا
 - (وه‌کو خۆتان ئه‌لین) - بی‌ئوه‌ی یه‌کیک بیی به‌هاوبه‌شتان ،

ئه‌فه‌رموی (قل) پی‌یان بلّی (بِسْمَا يَا مُرْكُم بِهٖ اِيْمَانُكُمْ) برروا که تان فرمانیکی
 زۆر به‌دتان پی‌ئهدات ، واته نه‌گەر به‌راستی برروادار بوونایه به‌ته‌ورات
 گویره که تان نه‌ئه‌په‌رست و پیغه‌مبه‌راتان نه‌ئه‌کوشت و په‌یمانی خواتان نه‌ئه‌شکاند
 ... که واته ئه‌م برروایه‌تان شتیکی زۆر به‌دو خراپه ، که‌وا فرمانی ئه‌مانه‌تان
 پی‌ئهدات (ان کتم مؤمنین) نه‌گەر ئیوه خۆتان به‌خاوه‌ن برروا داناوه .

* * *

له‌پاشا ئه‌م جووله‌کانه قسه‌ی زلزلیان ئه‌کرد : گویا هه‌ر ئه‌وان گه‌لی
 هه‌لبژاردی خوان ، وه‌ك له سوورده‌ی « مائده » دا ئه‌فه‌رموی له زمان جووله‌که‌وه
 « نَحْنُ اَبْنَاءُ اللّٰهِ وَاَحِبَّاءُوهٗ »^(۱) وه هه‌ر ئه‌وان ئه‌چنه به‌هه‌شت ، وه‌ك
 له‌م سوورده‌ته‌دا ئه‌فه‌رموی له زبان ئه‌وانه‌وه : « لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ اِلَّا مَنْ
 كَانَ هُوَ دَا »^(۲) وه مه‌به‌سیان له‌م قسانه تیکدانی دلی مسلمانه‌کان بوو ، تا
 دوودل بن له فه‌رمووده‌کانی پیغه‌مبه‌رو قورئانا ، ئنجا خوا فه‌رمان ئهدات به
 پیغه‌مبه‌ر که پی‌یان بلّی :- ئه‌گەر به‌هه‌شت هه‌ر بو ئیوه‌یه ، ئه‌ی بوچی داوای
 مردن ناکه‌ن ، وه بو پاسی ناوونیشاتان سه‌ری خۆتان دانائین ، وه‌کو ئه‌فه‌رموی
 (قل) پی‌یان بلّی ئه‌ی سحمد (اِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ عِنْدَ اللّٰهِ) نه‌گەر مالی
 دواپی - که به‌هه‌شته - به‌تایه‌تی هه‌ر بو ئیوه دانراوه له‌لای خواوه - وه‌کو
 خۆتان ئه‌لین - (خَالِصَةً مِّنْ دُوْنِ النَّاسِ) بی‌ئوه‌ی که یه‌کیکی تر بیی به

(۱) واته ئیغه کوررانی خواپزو دۆستانی ئه‌وین .

(۲) واته کهس ناچیتنه به‌هه‌شت جووله‌که نه‌بی .

فَتَمَنَّا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۹۴) وَلَنْ يَتَمَنَّوهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيهِمْ ، وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ (۹۵) وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاةٍ ، وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا

کەواتە داوای مردن بکەن ئەگەر راست گۆن (۹۴) وە هەرگیز داوای ناکەن بەهۆی ئەو (گوناھان)ە ی کە بەدەستی خۆیان پێشان خستوو ، وە خوا ئاگادارە بە ستمکاران (۹۵) بەراستی تۆ جوولە کە ئەبێت کە لە هەمووکەس زیاتر حەزی لە ژیاڵە ، وە لەوانەش کە هاوبەش بۆخوا پەیدا ئەکەن ،

هاوبەشتان (فتمنا الموت) کەواتە داوای مردن و چوونە بەهەشت بکەن (ان کتم صادقین) ئەگەر راست ئەکەن کە ئەئین : بەهەشت هەر بۆ ئیمەیه ، ئنجای ئەم داواکردنی مردنە بە گوفاڕ بێ یای بە کردار بێ وە کجەنگ کردن لەرێی خواداو نەترسان لەکوشتن ؟ چونکە یەکیک بزانی کە مرد ئەچتە بەهەشت ئەبێ وە کە هاوڕێکانی پێتەبەر حەز لە مردن بکات ، تا زووبەو بەهەر یە بگات ، ئنجای کە داوای مردنتان نەکرد ، وە زۆر بەپەرۆش بوون بۆ ژیاڵی جیهان ، ئەو بەزانی کە درۆ ئەکەن ، وە کو ئەفەرموی (ولن يتمنوه أبدا) وە هەرگیز جوولە کە ئارەزووی مردن ناکات (بما قدمت أيديهم) بەهۆی ئەو گوناھانە ی کە بەدەستی خۆیان پێشان خستوو (والله عليم بالظالمين) وە خوا ئاگادارە بە ستمکاران .

ئنجای باسی ئەو ئەکات کە جوولە کە لە هەمووکەسێک زیاتر حەزی لە ژیاڵی جیهانە ، ئەفەرموی (ولتجدنهم أحرص الناس على حياة) تۆ جوولە کە ئەبێت کە لە هەمووکەس زیاتر حەزی لە ژیاڵ و زیندەگانی یە ، واتە هەمیشە ئەیان بێت کوشتە ی ژیاڵی ، وە لە هەمووکەس زیاتر هەوڵی بۆ ئەدەن ، تەنانت لە بێ برروا کایش زیاتر ، وە کو ئەفەرموی (ومن الذين أشركوا) واتە لەوانەش کە هاوبەش بۆ خوا پەیدا ئەکەن زۆرتر ئارەزووی

يُودُ أَحَدَهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ ، وَمَا هُوَ بِمُرْجَزٍ حَزَّهِ
 مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ ، وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ (٩٦) قُلْ :
 مَنْ كَانَ عَدُوًّا

(له‌به‌رئوه) هه‌ریه‌کیکیان حه‌ز ئه‌کات که هه‌زار سال بژایه ، وه ئه‌و ته‌مه‌نه
 رزگاری ناکات له‌ سزا ، وه خوا بینه‌یه به‌وه‌ی که ئه‌یکه‌ن (٩٦) بلی :
 هه‌ر که سیک دوزمنی

ژیانی جیهان و زینده‌گانی یان هه‌یه ، ئنجا مثالیك ته‌هینته‌وه بو ئه‌م خه‌ز کردنه‌یان
 له‌ زیان ، ئه‌فه‌رموی (یود احدهم لو یعمر ألف سنة) هه‌ر یه‌کیکیان به‌ دل
 حه‌ز ئه‌کات که خۆزگه هه‌زار سال بژایه (وما هو بمرجزه من العذاب أن
 یعمر) وه ئه‌گه‌ر ئه‌م ئاره‌زووه‌شی بته‌دی ، ئه‌م ته‌مه‌نه درئزه رزگاری ناکات
 له‌سزای خوا ، چونکه هه‌رچه‌ند ته‌مه‌نی درئز بی ئه‌بی هه‌ر بمری ، وه به
 سزای هه‌ر خۆی بگات (والله بصیر بما یعملون) وه خوا بینه‌یه به‌ هه‌رچی
 که ئه‌یکه‌ن .

* * *

تا ئیستا چه‌ند بیانویه‌کی جووله‌که‌ی هینا به‌وه ، وه بیانویه‌کانی بزریین ،
 وه‌ک ته‌مه‌ی که ئه‌یان ووت : ئیمه هه‌ر برروامان به‌و نامه‌یه هه‌یه که بو خۆمان
 هاتوو ، وه به‌هه‌شت هه‌ر بو ئیمه‌یه ، چونکه ئیمه کورری خواو خوشه‌ویستی
 ئه‌وین ، ئه‌وه‌بوو یه‌که‌به‌یه‌ک ئه‌م قسانه‌ی برده دواوه ، ئنجا باسی بیانویه‌کی تریان
 ئه‌کات که له‌ بیانۆکانی تر هیچ و پووج تره ، ئه‌ویش ته‌مه‌یه که ئه‌لین : ئه‌و
 جبره‌ئیله‌ی که سرووش بو محمد ته‌هینی دوزمنی ئیمه‌یه ، چونکه هه‌رچی
 ته‌یتی ئیمه هه‌یه به‌وی ئه‌لی ، وه ئه‌لین : جبره‌ئیل فریشته‌ی سزاو بوومه‌له‌رزو
 رۆچوونه ، به‌لام میکائیل فریشته‌ی خیر و خوشی و هه‌رزانی به‌ ، له‌به‌رئهمانه
 ئیمه برروا به‌و فورئانه ناهینین که ئه‌و به‌یتی ، به‌لی ئه‌گه‌ر میکائیل به‌ینه‌یه
 برروامان پی‌ئه‌هینا ، ئنجا خوا ئه‌فه‌رموی (قل) بلی ئه‌ی محمد (من کان عدواً

لِجِبْرِيلَ فَانزَلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ ، وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ (۹۷) مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ

جبرهئیل بئی (ئەووە دوژمنی خوایە) چونکە ئەز بە فرمائی خوا قورئانی هیناوەتە خوارەووە بۆسەر دلی تو بە پشتیوانیی نامەکانی پیش خۆی وە بە ریی نمونیی کەرو موزدەدەر بۆ بررواداران (۹۷) ھەرکەسێک دوژمنی خواو فریشتەیی و پێغەمبەرانی و جبرهئیل و

لجبریل (ھەرکەسێک دوژمنی جبرهئیل بئی ئەووە دوژمنی سرووشی خوایە ، چونکە) فانهزله علی قلبك باذن الله (بئی گومان جبرهئیل بە فرمائی خوا قورئانی بە سرووش هیناوە بۆ سەر دلی تو) (مصدقاً لما بین یدیە) بە رێکی نامەکانی پیش خۆی ، وە بۆ پشتیوانیی ئەوان (وهدی و بشری للمؤمنین) وە بە ریی نمونیی کەرو موزدەدەر بۆ بررواداران ، ھەروەک لەپیش قورئانا تەوراتیشی بە سرووش بردووە بۆ شەر دلی موسا ، کەوابوو ئەو کەسەیی دوژمنی جبرهئیل بئی ئەبئی دوژمنی ئەو سرووشەش بئی کە بۆ موسای بردووە قورئان بە تیکرراییی پشتیوانی ھەموو نامە ئاسمانییەکانە ، کەوابوو ئایینەکان ھەموو لەبنیاتا یەکن ، وە پێغەمبەران و نامەکان ھەموو چون یەکن ، نابئی جیا بکریئەووە ، بەلکو ئەبئی ھەموو بە یەکچاو تەماشای بکریئە ، بەلام جوولەکە ھەمیشە جیاوازیان خستۆتە ناو پێغەمبەران و ئایینەکانیانەووە ، بەلکو جیاوازیشیان خستە ناو فریشتەکانیشەووە کە جبرهئیل و میکائیلە ، ئنجای بۆئەووەی مەردوم ئاگادار بکاتەووە بەرەیی کە ھەرکەسێک دوژمنایەتی یەکیک لەمانە بکات وەک دوژمنایەتی خوا بکات وایە ، وە ھەرکەسێکیش دوژمنایەتی خوای کرد ئەووە بئی برروایە ، ئەفرموی (من کان عدواً لله وملائکته ورسله وجبریل

وَمِكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ (۹۸) وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ (۹۹)

میکائیل بی (نهوه بی برروایه) وه خواش دوزمنی بی برروایانه (۹۸) بی گومان
چهند نایه‌تیکی راست و دروستمان بو ناردوویت - (که قورئانه) - وه کهس
بی برروا نابی بی یان مه‌گه‌ر به‌دکاران (۹۹)

و میکال) هه‌ر که سیک دوزمنی خواو فریشته‌ی و پیغه‌مبه‌رانی و جبره‌ئیل و
میکائیل بی ، نهوه بی برروایه ، وه هه‌ر که سیکیش بی برروا بی (فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ
لِلْكَافِرِينَ) بی گومان خوا دوزمنی بی برروایانه •

نهم بیانوو‌ه یان نشان‌ه‌دات که تا چ‌نه‌دازه‌یه‌ک جووله‌که ته‌نگه‌تاو بوون
به ره‌وانه‌کردنی پیغه‌مبه‌ری ئیسلام ، که‌وا هه‌ر دمه‌ی بیانوو‌یه‌کیان نه‌هینایه‌وه
بو برروا نه‌هینان ، وه به‌م بیانوو‌انه دلی مسلمانه‌کانیان کرمی نه‌کرد ، نه‌گه‌ر
هه‌موو جاریک قورئان زووبه‌زوو چاره‌ی نه‌کردایه‌و نایه‌تی تیا نه‌ناردایه‌ته
خواره‌وه •

★ ★ ★

ئنجاروو‌ه‌کاته پیغه‌مبه‌رو دلیبای نه‌کات له‌سه‌ر نه‌و قورئانه‌ی که بو‌ی
نیراوه ، وه له‌سه‌ر نه‌و نایه‌تانه‌ی که بو‌ی هاتوو ، نه‌فه‌رموی (ولقد أنزلنا
إلیک آیات بینهات) بی گومان چهند نایه‌تیکی راست و دروستمان بو ناردییت که
قورئانه (وما یکفر بها إلا الفاسقون) کهس بی برروا نابی بی یان مه‌گه‌ر
به‌دکاران ، واته نایه‌تانی قورئان وه‌ک روژ رووناک و نمایانه ، هه‌مووشتیک رووناک
نه‌کاته‌وه ، به‌لام خوی پیویست به‌هیج نی‌یه که رووناکی بکاته‌وه ، که‌واته
مایه‌ی بی برروایی جووله‌که به‌دکاری خویان و چه‌وتی سروشتیانه ، وه نه‌گه‌ر
برروای پی‌نه‌هینان نه‌وه له‌به‌ر که‌م و کوورزی نایه‌ته‌کانی قورئان نی‌یه ، به‌لکو
له‌به‌ر به‌دسروشتی خویانه •

أَوْ كَلِمًا عَاهَدُوا عَهْدًا نَبَذَهُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ؟ بَلْ أَكْثَرَهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ (۱۰۰)

ئایا (بئى برروا ئەبن بە ئایە تانی ئیمە) وە ھەرچەند پەیمانیک بەستن (لە گەڵ
پێغەمبەرا) دەستەبەك لەوان فرۆی ئەدەن؟ بەلكو زۆرتریان ھەر برروا
ناھین (۱۰۰)

سەیر لەو ھەدایە ئەم جوولە کانە لەسەر ھیچ بارێک نامێنەو ، وە ئاگاداری
ھیچ پەیمانیک ناکەن ، وە کو ئەفەرموی (أَوْ كَلِمًا عَاهَدُوا عَهْدًا) ئایا بئى برروا
ئەبن بە ئایە تانی ئیمە ، وە ھەرچەند پەیمانیک بەستن لە گەڵ پێغەمبەرا (نەزە
فریق منھم) دەستەبەك لەوان پەیمانە کەى فرۆی ئەدەن و پست گۆئی ئەخەن؟
نابینیت ئەو پەیمانەى کە لە گەڵ خوادا بەستیان لە ژێر کیوی توورا ھەلیان-
و ھشان دەو ، وە ئەو پەیمانەى کە لە گەڵ موسا و پێغەمبەرە کانی دواى ئەوا
بەستیان زۆر پێیان خست ، تا دواى ئەو پەیمانەى کە لە گەڵ پێغەمبەرى ئیسلاما
بەستیان - کاتیک کە ھات بو مدینە - شکاندیان ، وە بە ھەموو ھیزو توانایی
خۆیانەو ھەمیشە خەریکی ھەلگیرساندنی ئاگری ئازاوە و ناکۆکی بوون چ
لەناو خودی مسلمانەکانا ، وە چ لەناو مسلمانەکان و بئى برروا کانا (بَلْ أَكْثَرَهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ) بەلكو بەنى زۆجیان برروا ناھین بە پێغەمبەرى ئیسلام .

بەراستی ئەمە وابوو ، بەنى زۆری جوولە کە نە لە کاتى پێغەمبەرا مسلمان
بوون ، وە نە لە دواى پێغەمبەر تا ئەمرۆ ، کە ئەمە یەکیکی ترە لە خەبەردانى
قورئان لە غەیبەو کە شتیوا لەخواوە نەبئى نابئى .

کاتیک کە پێغەمبەر لە لای خواوە نیرا ، وە سیفەتە کانی رێکی ئەو
ناونیشانانە بوو کە تەورات دا بووی کە لە ئەو ھى ئیسماعیل پەیدا ئەبئى ، ھیندیک
لە جوولە کە کان گۆی یان ئەدایە ئەو ناونیشانانە ، وە برروایان پێنە کرد کە

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ ، نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ آتَوْا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ ، كَانَتْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (۱۰۱) وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُو الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَانَ ،

کاتیک که پیغمبریان بۆ هات له‌لای خواوه به‌پشتیوانیی ته‌وراته‌که‌یان ، هیندیک له‌وانه‌ی که خاوه‌ن نامه‌بوون نامه‌که‌ی خویان فرییدا به‌پشتا ، وه‌ک نه‌زانن (که نه‌وه نامه‌ی خوایه) (۱۰۱) (جووله‌که‌کان) دوا‌ی نه‌و شتانه که‌وتن که زانا قیلبازه‌کان نه‌یان گیررایه‌وه ددربارده‌ی پاشایی سوله‌یمان ،

نه‌مه‌ش به‌کیکه له‌ په‌یمان شکاندنن جووله‌که ، وه‌کو نه‌فه‌رموئ (ولما جاءهم رسول من عند الله مصدقا لما معهم) کاتیک که پیغمبره‌ی ئیسلامیان بۆ هات له‌لای خواوه به‌رگمی نه‌و ناویشانانه‌ی که ته‌وراته‌که‌ی خویان بۆی هه‌لدا‌بوون ، که‌چی له‌جیاتن نه‌وه‌ی که برروای پی‌ئینن ، وه‌ به‌گوئی بکه‌ن (نبذ فریق من الذین آتوا الکتاب کتاب الله وراء ظهورهم) هیندیک له‌وانه‌ی که ته‌وراتیان درابووئ له‌ زاناو خوئنده‌واره‌کانیان قورئانه‌که‌ی خویان فرییدا به‌پشتا ، واته‌ پشت‌گوئ‌یان خست و به‌گوئ‌یان نه‌کرد (کأنهم لا يعلمون) گویا نازانن که نه‌وه نامه‌ی خوا ، وه‌ محمد پیغمبره‌ی خوایه .

* * *

ئجنا بابزانیین نه‌م جووله‌کانه‌ نه‌م ته‌ورات و قورئانه‌یان بۆچی پشت‌گوئ‌ خست ؟ ئایا له‌وانیان باشر دۆزیوه‌ته‌وه ؟ نه‌ه له‌به‌ر نه‌وه‌ نی‌به‌ه ، به‌لکو نه‌وانیان فرییدا ، تا دوا‌ی قسه‌ی پرروبووچی‌وا بکه‌وون ، که هه‌رچی بنات‌بی‌نی‌به‌تی ، وه‌کو نه‌فه‌رموئ (واتبعوا ما تلتوا الشیاطین علی ملک سلیمان) هاتن دوا‌ی نه‌و شتانه‌ که‌وتن که زانا قیلبازه‌کانیان نه‌یان گیررایه‌وه ددربارده‌ی پادشایی سوله‌یمان ، که گویا جادوو‌گر بووه ، وه‌ پاشایی به‌که‌ی به‌هوئ ته‌لیسم و جادوو‌وه و ئیستاه ، ئجنا قورئان جادوو‌گره‌ی سوله‌یمان به‌درۆ نه‌خاته‌وه ،

وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ ، وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا ، يُعَلِّمُونَ
النَّاسَ السَّحْرَ ،

سولهیمان بئى برروا نه بوو ، به لام زووزانه كان بئى برروا بوون ، مهردومیان فیری
جادوو نه کرد ،

تەفەرموی (وما کفر سلیمان) سولهیمان بئى برروا نه بوو ، وه جادویی
نه کردوو ، به لکو پاشایه کی دووهمی به هیزی چاکی ئیسرائیل بووه ، (ولکن
الشیاطین کفروا) به لام زانا ناله باره کانی جووله که - که جادوو گهریی پال نه ده نه
پال سولهیمان - نه وان بئى برروا بوون (يعلمون الناس السحر) مهردومیان
فیری جادوو نه کرد .

جووله که ویستیان به تهورات پیغه مبهه به درو بخه نه وه ، که زانی یان ته زرات
قورئان یه کن له زورشتا که یه کیکیان پیغه مبهه ریته پیغه مبهه ، هاتن له لاوه
به دروی بخه نه وه ، به مرنه نگه نه وه سولهیمانیه که قورئان ناوی نه بات به
پیغه مبهه ، نه مان بیکه نه به جادوو گهریکی بئى دین ، وه له مرووه زه داستانی
« هاروت » و « ماروت » یان هه له بست که گویا دوو فریشته بوون و هاتوونه ته
سه رزه ویی له شاری « بابل » - که شاریک بووه له عراق - تا مهردوم فیری
جادوو بکه نه ، وه تاقی یان بیکه نه وه بزانی کئی به هوی فیربوونی جادوو وه
بئى برروا نه بئى ، وه نه فریشتانه له پیشه وه ناموز گهریی نه وه که سانه یان نه کرد
که فیری جادوو نه بوون ، وه بئى یان نه بوون ، تیمه خواناردوونی بو
تاقی کرد نه وه مهردوم ، بئى برروا مه بن به هوی فیربوونی نه جادوو وه ، تا
وه که تیمه تان لئى نه یهت ، نه جاده مهردوم لئى یانه وه فیری جادوو نه بوون به جوریک
که زن و میردیان له یه که نه کرد .

وَمَا أَنْزَلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ يُنَادُونَ بِأَسْمَاءِ هَارُوتَ وَمَارُوتَ ، وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا : إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ، فَيَعْلَمُونَ مِنْهُمَا مَا يَفْتَرِقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ،

وه هیج (جوړه جادوویهك) نه‌نیرراووته خوارموه له بابل بو‌سر هارووت و مارووت ، وه (ئه‌مانه) كه‌سیان فیر نه‌کردووه تا پی‌یان‌بلین : ئیمه هه‌ر تافی له‌ره‌وه‌ی (ئاده‌می) كه‌واته بی‌برروا مه‌به ، ئنجا فیری جادووی وا‌بن لی‌یانه‌وه له زنو می‌ردی پی له‌یهك بكن ، نه‌وان به‌م‌جادووه نتوانن زیان به‌كه‌س بده‌ینن مه‌له‌ر به‌خواستی خوا ،

ئنجا قورئان ئهم داستانه پرروبووچه به‌درؤ ده‌رئه‌كات ، ئه‌فه‌رموئی (وما انزل على الملكین ببابل هاروت وماروت) هیج جوړه جادوویهك نه‌نیرراووته خوارموه بو هارووت و مارووت كه لویا دوو فرشته بوون له بابل ، وهك جووله‌كه ئه‌لین (وما یعلمان من احد) وه ئه‌مانه كه‌سیان فیری جادوو نه‌کردووه (حتی یقولا إنما نحن فتنه) تا ئاموز‌گاری یان بكن و پی‌یان‌بلین : ئیمه هه‌ر بو تافی‌کردنه‌وه‌ی ئاده‌می هاتووین (فلا تكفر) كه‌واته بی‌برروا مه‌به ، واته هه‌ر كه‌سینك فیری جادوو بی‌و کاری پی‌بكات بی‌برروا ئه‌بی ، وه هه‌ر كه‌سینك فیری بی‌و کاری پی‌نه‌كات ، له‌سه‌ر برروای خوئی ئه‌میته‌وه (فیتعلمون منهما) تا لی‌یانه‌وه فیر بن (ما یفترون به بین المرء وزوجه) جادووی وا كه زنو می‌ردی پی له‌یهك بكن ، هواته ئهم‌باسه هه‌ر نه‌بووه ، وه ئه‌فسانه‌یه .

له‌دوای گیرانه‌وه‌ی باسی ئهم جادوووه به‌درؤ خسته‌وه‌ی ، ئنجا ئه‌فه‌رموئی (وما هم بضارین به من احد إلا باذن الله) جووله‌كه‌كان به‌م‌جادوووه ناتوانن زیان به‌كه‌س بگه‌یه‌نن مه‌گه‌ر خواستی خوای له‌سه‌ر بی ، واته ئهم جادوو‌گه‌رانه هیزیککی نادیار « غیبی » یان نی‌یه له‌ودیو ئه‌سبابه‌وه ، ئنجا ئه‌گه‌ر یه‌كلك به‌ریکه‌وت له‌و‌جادوووه‌وه تووشی زیانك بو ، ئه‌وه به‌خواستی خوایه ، واته به‌هوی سه‌به‌پیکه‌وه‌یه كه به‌پی‌ده‌ستورو باوی خوا ئه‌و زیانه‌ی لی

وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ، وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ ، مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ ، وَلَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا

وه قیری شتیک نه بن که زیانیان پی بکه یه نی نه ک قازانج ، بی گومان زانی یان که هر که سیک جادوو بخری (به فرموده تورات) له روزی دواپی دا بی بهش نه بی ، به راستی زور به ده نهوشته ی که (برروای) خویانیان پی فروشت نه که ر

• په یدا نه پی •

إذنی خوا به دوو مهنا هاتووہ :

۱ - به مهنا ریڈان ، وه ک بلتیت : خوا إذنی داوه به راو کردن ، واته

زیی داوه و دروسته •

۲ - به مهنا گیرانی شتیک به هو ی شتیک تر ، وه ک بلتیت : هر که سیک زهر بخوات نه بی بمری ، وه إذنی خوا له سر نهویه ، واته ده ستورو باوی خوا وایه که زهر خواردن مایه ی مردنه ، که واپوو کارکردنی جادوو له هیندی که س به إذنی خوا ، واته هو یه که هیه بو نهو کارکردنه ، که مه بهس له قضا ، ش هدر نهویه ، که واته دروسته بلتین : همووشتیک به إذنی خوا و قضای نهوه ، به لام دروست نی به بلتین : همووشتیک به فرمانی خوا و ره زای نهوه •

(ویتعلمون ما یضرهم ولا ینفعمهم) وه نه مانه قیری شتیک نه بن که زیانیان پی بکه یه نی نه ک قازانج (ولقد علموا لمن اشتراه) بی گومان جووله که کان زانی یان هر که سیک جادوو بخری به فرموده کانی تورات ، واته به جادوو وه خهریک بی و ده ست له تورات هه لگروی (ما له فی الآخرة من من خلاق) له روزی دواپی دا بی بهش نه بی له میهره بانیی خوا ، چونکه تورات جادووی به چهنی بت په رستی قه ده غه کردوو (ولبس ما شروا به أنفسهم) وه زور به ده نهوشته ی که برروای خویانیان پی فروشت (لو کاناوا

يَعْلَمُونَ (۱۰۲) وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ
اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ (۱۰۳)

تی‌مگه‌یشتایه (۱۰۲) ئە‌گەر ئە‌وان برروایان بئایه‌و پارێزگاری‌یان بکردایه
بئ‌گومان پاداشیک له‌لایهن خواوه‌ بۆ ئە‌زان باشر ئە‌بوو ، ئە‌گەر بی‌یان-
زانی‌یایه (۱۰۳)

یعلمون) ئە‌گەر تی‌بگه‌یشتایه ، واته ئە‌گەر ئە‌وان برروادار بوونایه ، ده‌ستیان
له‌ ته‌ورات هه‌ڵ‌نه‌گرت ، وه به‌جاده‌وه‌وه خه‌ریک نه‌مه‌بوون ، به‌لام چونکه
بررواکه‌یان ته‌واو نی‌یه ، گوئی بۆ ته‌وراته‌که‌ی خۆیان ناگرن و کاری پئی‌ناکه‌ن ،
وه‌ك به‌شی زۆری مسلمانه‌کانی ئە‌مررۆ ، که گوئی بۆ قورئان ناگرن و کاری
پئی‌ناکه‌ن ، وه به‌ شتی هه‌یج و پووچه‌وه‌ خه‌ریک نه‌بن .

ئنجا ئە‌فه‌رموی (ولو أنهم آمنوا) ئە‌گەر ئە‌وان له‌جباتی فیربوونی جادوو
برروایان به‌ ته‌وراته‌که‌یان ببوایه (واتقوا) وه له‌ خوا بترسانایه ، وه له‌ ترسی
خوا خۆیان پارێزایه‌ له‌و جادوو‌ه‌ی که قه‌ده‌غه‌ی کردوو (لمتوبه من عند الله
خير) بئ‌گومان پاداشیک له‌لای خواوه‌ بۆ ئە‌وان باشر ئە‌بوو له‌وه‌ی که پێ‌وه‌ی
خه‌ریک بوون (لو كانوا يعلمون) ئە‌گەر تی‌بگه‌یشتایه .

★ ★ ★

تایستنا قسه له‌وشانه‌ بوو که هه‌ر سه‌ر به‌ جووله‌که‌ بئ‌ی ، تئ‌ستا قسه له‌
شتیک ئە‌کات که به‌شداره له‌ناوه‌ندی مسلمانه‌کان و جووله‌که‌کانا ، ئە‌ویش
ئه‌مه‌یه‌ کاتیک که پێ‌غه‌مبه‌ر ده‌رسی قورئانی به‌ مسلمانه‌کان ئە‌ووت ، به‌ پێ‌غه‌مبه‌ریان
ئە‌ووت : « راعنا ، واته په‌له‌مان لئ‌مه‌که‌و موراعاتمان بکه ، له‌مه‌وه‌ جووله‌که‌کان
ووته‌ی « راعینو » یان بپیرکه‌وته‌وه‌ که له‌ « رعونه » ، وه به‌ زبانی « عبری »
جئ‌وه ، ئنجا جووله‌که‌ کانیس وه‌ك مسلمانه‌کان له‌کاتی قسه‌و گو‌فتو‌گۆدا ، به‌

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا : رَاعِنَا ، وَقُولُوا : انظُرْنَا
وَأَسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۱۰۴)

نهی نموانه‌ی که برروانان هتاوه مه‌ئین « راعنا » وه بلّین « انظرنا » (واته :
چاوه‌روانیمان له‌سهر بکه) وه (فهرمووده‌ی یتغمبه‌هر) بیهن ، وه بو بی برروایان
همه‌یه سزای سهخت (۱۰۴)

یتغمبه‌ریان نه‌ووت « راعنا » به‌لام زبانی خویمان خوار نه‌کرده‌وه به‌جوړیک‌ی‌وا
که له ووته « عبری » یه‌که بیچی ، تنجا بوئه‌وه‌ی که جووله‌که‌کان جاریکی‌تر
نهم ووته‌یه له‌رووی یتغمبه‌را نه‌ئین ، نهم نایه‌ته هاته خواره‌وه ، فهرمووی
(یا ایها الذین آمنوا) نه‌ی نه‌وکه‌سانه‌ی که برروانان هتاوه (لا تقولوا راعنا)
به‌یتغمبه‌هر مه‌ئین « راعنا » با له‌په‌نای یتوه‌دا جووله‌که‌کانیش وای پی‌نه‌ئین
به‌مه‌عنایه‌کی ناشیرین (وقولوا انظرنا) وه له‌جیاتی ووته‌ی « راعنا » پی‌بلّین :
« انظرنا » واته په‌له‌مان لی‌مه‌که‌و چاوه‌روانیمان له‌سهر بکه (واسمعوا) وه
باش‌گوئی بگرن بو دهرسو و ناموزگاری‌یه‌کانی (وللکافرین) وه همه‌یه بو نه‌و
بی‌برروایانه‌ی که نه‌و قسه سووکه به‌یتغمبه‌هر نه‌ئین : (عذاب الیم)
سزای سهخت •

هر له‌و ووتانه‌یه که جووله‌که‌کان زبانی خوئیانیان تیا خوار نه‌کرده‌وه
هدرچند سلاویان له‌یتغمبه‌هر بگردایه ، له‌جیاتی « سلام علیک » پی‌یان‌نه‌ووت
« سام علیک » واته مردنت له‌سهر بی ، چونکه « سام » به‌مه‌عنا مردنه ، یتغمبه‌هریش
نه‌یقه‌رموو « وعلیک » واته له‌سهر تویش بی •

تنجا باسی ناپاکیی دلّ و ده‌روونی جووله‌که‌کان نه‌کات له‌گه‌ل مسلمانان‌کانا
که تا چنده‌هسه‌دیان پی‌نه‌بردن له‌سهر نه‌وه‌ی که خوا نهم نایین و قورئانه‌ی
بو ناردوون ، تا ناگاداریان بکاته‌وه ، وه خویمان پاریزن له‌فرروفیل و
چاوورروایان ، وه سویاسی خوا بکن له‌سهر نه‌و نایینه‌ی که پی‌داون ،

مَا يَؤُدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ
يُنزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ ، وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ
مَنْ يَشَاءُ ، وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ (۱۰۵)

ئهوانه‌ی که بی‌برروان له خاوه‌ن نامه‌و هاوبه‌ش په‌یدا‌که‌ره‌کان‌ه‌ز نا‌که‌ن که
هیچ شتیکی باستان له‌خواوه بو بئیررته‌ خواره‌وه ، به‌لام‌ خوا‌ته‌رخان‌ته‌کات
بو به‌خششی‌خوی‌ئه‌وکه‌سه‌ی‌که‌ بی‌سه‌وی ، وه‌ خوا‌خواه‌نی‌چاکه‌ی
گه‌وره‌یه (۱۰۵)

ئه‌فه‌رموئی (ما یود الذین کفروا من اهل الکتاب ولا المشرکین) ئه‌وانه‌ی‌که
بی‌برروان به‌ پیغه‌مبه‌ر ، له‌ گاوورو‌ جووله‌که‌و‌ هاوبه‌ش‌ په‌یدا‌که‌ره‌کان ، ه‌ز
نا‌که‌ن (ان ینزل علیکم من خیر من ربکم) که‌ هیچ‌شتیکی‌ باستان‌ له‌خواوه‌ بو
پته‌ خواره‌وه‌ به‌ سرووش (واللہ یختص برحمته من یشاء) به‌لام‌ خوا‌ته‌رخان
ته‌کات بو به‌خششی‌خوی ، ئه‌وکه‌سه‌ی‌خوی‌بی‌سه‌وی ، ئنجا‌ته‌که‌ر‌خوا
پیغه‌مبه‌رو‌ مسلمانان‌ته‌رخان‌ بکات‌ به‌و‌ به‌خشایشه ، ئه‌وه‌ له‌به‌رئه‌وه‌یه‌که‌ خوا
خوی‌ئه‌زانئ‌ که‌ ئه‌وان‌ شایسته‌ن‌ بو‌ ئه‌وه‌ (واللہ ذو الفضل العظیم) وه‌ خوا
خواه‌نی‌چاکه‌ی‌گه‌وره‌یه .

وه‌ک‌ له‌ چه‌ند‌ شوپتیکی‌ت‌را‌ باس‌مان‌کرد‌ جووله‌که‌کانی‌مدینه‌ له‌کاتی
پیغه‌مبه‌را‌ پی‌یان‌وابوو‌ که‌ ئه‌بی‌ پیغه‌مبه‌ریه‌تی‌ ه‌ر‌ له‌ناو‌ ئه‌وانا‌ بی ، وه‌ له‌وان
به‌ده‌ر‌ نه‌بی ، له‌به‌رئه‌وه‌ به‌ ه‌موو‌ ه‌یزو‌ ته‌وانایی‌خویانه‌وه‌ خه‌ریکی‌ فرروفیل‌و
دروو‌ ده‌له‌سه‌و‌ سارد‌کردنه‌وه‌ی‌ دل‌ی‌ مسلمانه‌کان‌ بوون‌ ه‌ر‌ روزه‌ی‌ به‌جوریک ،
وه‌ ه‌رده‌مه‌ی‌ به‌ره‌نگیک ، له‌به‌رئه‌وه‌ ه‌رچه‌ند‌ قسه‌یه‌کی‌ وایان‌ دا‌بخستایه‌ که
دل‌ی‌ مسلمانه‌کان‌ تیک‌ بدات‌ خیرا‌ ئایه‌ت‌ ئه‌هاته‌ خواره‌وه‌ له‌وه‌راما ، وه‌ک
له‌مه‌پیش‌ له‌ سوورمی‌ « فصص ، دا - که‌ مکی‌یه - ووتیان : « لَوْكَ اُوتِي
مِثْلَ مَا اُوتِيَ مُوسَى ؟ » واته‌ بوچی‌ به‌ پیغه‌مبه‌ر‌ نه‌دراوه‌ مانه‌ندی‌ ئه‌و
معجزانه‌ی‌ که‌ به‌ موسا‌ دراوون‌ ؟ ئنجا‌ خوا‌ وه‌رامیکی‌ دانه‌وه‌ له‌ویدا‌ فه‌رمووی :

مَا نَنْسَخُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا •
 أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۱۰۶) أَلَمْ تَعْلَمْ

معجزه‌ی هەر یتغه‌به‌ریک لابه‌ریین ، یا له‌بیری به‌رینه‌وه ، معجزه‌یه‌کی له‌و
 باشتر ، یا وه‌ك ئەو ئەهینین ، ئایا نازانیت كه خوا به‌سەر هه‌موو شتیكا به‌ده‌سه‌لآته
 (۱۰۶) ئایا نازانیت

أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ؟ ، واته ئایا بێ‌برروا
 نه‌بوون به‌و معجزانه‌ی كه له‌وه‌پێش به‌موسا درا‌بوون؟ • وا لیره‌شا وه‌را‌ینکی‌تر
 ئەداته‌وه ، ئەفهرموئ (ما ن‌سخ من آية) ه‌یج معجزه‌یه‌ك له‌و معجزانه‌ی كه
 بیده‌ین به‌ یتغه‌به‌ریك نایشۆرینه‌وه به‌م‌ردن‌گه‌ نه‌یده‌ین به‌ یتغه‌به‌ریکی‌تر
 (أو نسها) یا له‌ بیری به‌رینه‌وه به‌هۆی دوور‌كه‌وته‌وه‌و كۆن‌بوونی‌یه‌وه ،
 وه‌ك ئەو یتغه‌به‌رانه‌ی كه ناوونیشانیان نه‌ماوه (نأت بخیر منها أو مثلها)
 معجزه‌یه‌کی‌تری باشتر له‌و ، یا وه‌ك ئەوی ئەده‌ینێ ، واته هه‌موو یتغه‌به‌ریك
 به‌پێی كات و ده‌می خۆی معجزه‌ی دراوه‌تی ، وه‌ك له‌مه‌پێش له‌ تەفسیری ئایه‌نی
 « وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا ، دا با‌سمان كرد ، ئنجا به‌ل‌گه‌ی
 له‌سەر ئەهینینه‌وه ، ئەفهرموئ (أَلَمْ تَعْلَمْ) ئایا نازانیت (أَنْ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ) كه خوا به‌سەر هه‌موو شتیكا به‌ده‌سه‌لآته ؟ وه‌ ئەتوانی به‌ هه‌موو
 یتغه‌به‌ریك معجزه‌یه‌کی تابه‌تی‌وای بداتی كه بۆ كات و ده‌می خۆی
 ده‌ست‌بدات ، دواترینی یتغه‌به‌ران چه‌زرتی محمد چی‌بكات له‌ دارده‌ستی‌کی
 وه‌ك دارده‌سته‌كه‌ی موسا ، كه فررینی‌دا بێی به‌ هه‌زدیها له‌به‌رچاوی سه‌د
 كه‌س یا هه‌زار كه‌س ؟ دوا‌ی سه‌د سا‌ل كه ئەو زه‌لامانه‌ نه‌مان ، كچی‌ برروای
 به‌و معجزه‌یه‌یه‌ ؟ مه‌گه‌ر په‌كی‌کی‌ خاوه‌ن برروا ، ئایا ئەو معجزه‌یه‌ به‌نرخ‌تره
 یا قورئان كه نامه‌یه‌کی زانیاری‌یه ، تا ئاده‌می خۆینده‌وارترو داناتر بێ‌ باشتر
 تی‌ئ‌گات و سه‌ری بۆ دانه‌نه‌وتینی ، وه‌ برروای پی‌ئ‌هینتی (أَلَمْ تَعْلَمْ) ئایا

أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؟ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ (۱۰۷) أَمْ تَرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ؟ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ

که پادشاهی آسمانان و زووی بؤخوایه ؟ وه ئیوه هیچ گه‌وره و یاریده‌ده‌ریکتان نی‌یه خوا نه‌بی (۱۰۷) ئایا ئیوش نه‌تانه‌وی داوا (ی شتی ناقولاً) بکن له یتهمبهره‌که‌تان وه که‌له‌میش داواکرا له موسا ، وه هرکه‌سینک بی‌برروایی بسینی به برروا ، بی‌گومان

نازانیت (أن الله له ملك السماوات والارض) که پاشایی آسمانان و زووی بؤخوایه ؟ وه له هرکاتیکا بی‌یه‌وی معجزه‌یه‌کی تازه‌ی نوئی نه‌دات به یتهمبهری خوئی ؟ (وما لکم من دون الله من ولي ولا نصير) وه ئیوه هیچ گه‌وره و یاریده‌ده‌ریکتان نی‌یه خوا نه‌بی ، که‌واته گوئی بؤ‌قسه‌ی ئهم ناپاکه بی‌برروایانه مه‌گرن که نه‌یانه‌وی لاتان‌بدن ، چونکه نه‌مانه هیچیان به‌ده‌ست نی‌یه ، نه نه‌توانن قازانجان بی‌بگه‌یه‌نن و نه زیان ، به‌لکو نه‌وی که قازانچ و زیانی تیوه‌ی به‌ده‌ست بی‌هر خوایه •

ئنجانه‌فهرموئی (أم تريدون أن تسألوا رسولکم) ئایا ئیوش نه‌تانه‌وی داوای معجزه‌ی ناقولاً بکن له یتهمبهره‌که‌تان (کما سئل موسى من قبل) وه که‌له‌میش داوا کرا له موسا ، وه بی‌یان‌ووت : « أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً » ، واته به‌ئاشکرا خوامان نشان‌بده •

به‌مه ئاموژگاریی مسلمانه‌کان نه‌کات که له قسه‌ی یتهمبهره‌که‌یان ده‌رنه‌چن ، وه په‌لپی شتی‌وای لی‌نه‌گرن ، وه هرره‌شه‌یان لی‌نه‌کات ، نه‌فهرموئی (ومن يتبدل الكفر بالایمان) هرکه‌سینک بی‌برروایی بسینی به برروا (فقد

ضَلَّ سِوَاءَ السَّبِيلِ (۱۰۸) وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ، فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا

رَبِّي راستی وون کردوو (۱۰۸) زۆر له خاوهن نامه کان چهزئه که بن که بتان که نه وه به بی پرروا دواي برروا هیناتان ، له بهر چه سه دیک که له سروشتیان وه به ، (ئهمهش) دواي ئه وهی که راستی به که یان بو دهر کهوت ، تنجا لی یان خوش بن و روویان لی وه رگیرن ،

• ضل سواء السبیل (بی گومان ربی راستی وون کردوو (۱))

له دواي ئه وهی که فه رمانی به مسلمانان کان دا که گوئی له چا و ورراوی جووله که نه گرن ، تنجا هوئی ئهمه باس ئه کات ئه فه رموئی (ود کثیر من اهل الكتاب) زۆر له خاوهن نامه کان چ گا وورو چ جووله که چهزئه که بن (لو يردونکم من بعد ایمانکم کفارا) که بتان که وه به بی پرروا دواي مسلمان بووتان (حسدًا من عند أنفسهم) له رووی چه سه دو پیسی دهر و نیانه وه که له گه ل سروشتیان تیکه له ، وه له دلایانه وه هه ل ئه قولی ، وه که هه موو چه سوو دیک که به یکیک بینی له خوشی به که کو پرای دابی و چهز به نه مانی ئه و خوشی به بکات • ئهم ئاواتهش که ئه یان خواست (من بعد ما تبين لهم الحق) دواي ئه وهی که پیغه مبه ریته تی محمدیان بو دهر کهوت چ به قورئان و چ به ناو نیشانه کانی نه ورات و ئینجیل •

مه بهس له م ئایه ته بیدار کردنه وهی مسلمانان به پیسی دل و دهر وونی خاوهن نامه کان تا بیان ناسن ، وه هه میشه خویانان لی پارێزن •

له م چه له دا که دل پیسی خاوهن نامه کان دهر کهوت ، تنجا قورئان مسلمانان کان بانگ ئه کات ، که به رانه ری چه سه دیان به چه سه دو خرابی یان به خرابه نه کهن ، ئه فه رموئی (فاعفوا واصفحوا) ئیوه لی یان خوش بن و روویان

(۱) ئهم مهعنا بهی که لی کمان دایه وه له ئایه تی «مانسخ من آية» تا ئیره مهعنا ی شیخ محمد عبده و شیخ محی الدینی عه ره بی به •

حَتَّىٰ يَأْتِيََ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ، إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۱۰۹)
وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ، وَآتُوا الزَّكَاةَ ،

تا خوا فەرمانی خۆتان بۆ ئەتیری ، بێ گومان خوا ئەوانایە بەسەر هەمووشیتکا
(۱۰۹) نوێز بکەن و زە کات بەدەن ،

لێ وەرگیرن (حتی یاتی الله بامرہ) تا خوا لە کاری خۆی ئەیتەو ، وە زالتان
ئە کات و سەرتان ئە خات •

لێ ئەدا ئە گونجی بە کیک بلی : ئەم لە وێجە مسلمانە رەش و رووتانە لە کوئی
وا بە هیز ئە بن کە شایستە ی خۆش بوون و چاوبۆشی بن لە مەردوم ، ئنجا خوا
وەرەم ئە داتەو ، ئە فەرموی (ان الله على كل شيء قدير) خوا بە دەسەلاتە
بەسەر هەمووشیتکا ، واتە ئە خوا بەی کە ئەم ئاینە ی داوئی و رئی راستی
نیشان داوون ، ئە توانی وا بە هیز یان بکات کە هەموو دەوڵەتیک شەرمیان لێ بکات ،
کە ئەمە بە راستی هاتە دبی ، وە دەوڵەتی ئیسلام وای لێ هات حکم رانی ئە کرد
لە رۆژەلات و رۆژئاوادا •

لەدوای بە لێن دان بە یارمەتی مسلمانان و ئامۆزگاری یان بە پشت بەستن
بە خوا ، ئنجا فەرمانی هیندیک شتی وایان پێ ئەدات کە مایە هاتە دبی ئەم بە لێنانە
بێ ، ئە فەرموی (وأقيموا الصلاة) نوێز بکەن ، وە بە دل رووبکەنە خوا ، وە
بەم رەنگە بیروباوەررتان لە گەل خوادا شەوورۆژی پینج جار تازە بکەنەو •

(و آتوا الزكاة) وە زە کات بەدەن ، وە نە بوونی و نامانگوری هەزاران
هەلگرن لە ناوا ، وە خۆشی بە خەنە دلی خۆیان و مال و منالانەو ، وە خەشم و
قین و ناحەزی یان بگیرن بە خۆشەوێستی و دوستانەتی ، وە بەم جۆرە بە کیتی
کۆمەلمو گەل رابگرن •

دوای ئەوێ کە فەرموی نوێز و زە کات مایە سەرکەوتن و زال بوونە
لە جیهانا ، ئنجا ئە یانکات بە مایە خۆشی و خۆشەختی رۆژی دوايش ،

وَمَا تَقْدَمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ ، إِنْ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (۱۱۰) وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَى تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ ، قُلْ : هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۱۱۱)

وہ ہرچی پیشخن لہ چاکہ بوخوتان ، لای خوا دہستان تہ کہوتہوہ ، بی گومان خوا بینایہ بہوہی کہ تہیکہن (۱۱۰) (جوولہ کہو گاوور) ووتیان : کہس ناچتہ بہہشت جوولہ کہ یا گاوور نہبی ، تہمہ تاواتیانہ ، (بی یان) بلئی : بہ لگہ تان بین تہ گہر راست تہ کہن (۱۱۱)

تہ فہرموی (وما تقدموا لأنفسكم من خير) ہرچی پیشخن لہ چاکہ بوخوتان (تجدوه عند الله) دہستان تہ کہوتہوہ لای خوا (إن الله بما تعملون بصير) بہ راستی خوا بینایہ بہوہی کہ تہیکہن •

* * *

تہنجا قسہی خاوہن نامہ کان تہ باتہ دواوہ لہ گاوور جوولہ کہ کان ، کہ ہدر لایہ پئی وایہ کہ ہدر خوی خاوہنی ری نمونہی بہ ، وہ بہہشت ہہر بوٹہوہ ، وہ کہسی تر ناچتہ ناوی ، تا لہ پاشا خوی باسی ، ری راستہ کہ تہ کات ، تہ فہرموی (وقالوا :) جوولہ کہو گاوورہ کان ووتیان : (لن يدخل الجنة) کہس ناچتہ بہہشت (إلا من كان هوداً أو نصارى) جوولہ کہ یا گاوور نہبی ، واتہ جوولہ کہ تہی ووت : ہدر جوولہ کہو ، گاوور تہی ووت : ہدر گاوور تہچتہ بہہشت ، و دہستہمہ بیروباوہ رری ہدر دوولایہ کیانہ تا تہمر رو •

تہنجا تہ فہرموی کہ تہم قسہیہ ہیچ بہ لگہو پالہشتیکی نی بہ لہ نامہ کانی خوتیانہ ، وہ تہلی (تلك أمانيتهم) تہم تاواتی بر روپوچی خوتیانہ ، لہ بہر تہوہ خوا بہ پیغمبر تہ فہرموی : داوای بہ لگہ یان لی بکہ ، وہ (قل) بی یان بلئی : (ہاتوا برهانكم) بہ لگہ تان چی بہ لہ سہر تہم قسہیہ بہینن (إن کتم صادقین) تہ گہر راست تہ کہن ، واتہ درو تہ کہن وہ ہیچ بہ لگہ یہ کتان بہدہستہوہ نی بہ •

وَقَالَتِ الْيَهُودُ: لَيْسَتِ النَّصَارَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ، وَقَالَتِ النَّصَارَىٰ: لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ - وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ - كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ

جوولہ کہ ٹہلین : گاوور لہسہر ہیج (ٹائینٹک) نین ، وہ گاوور ٹہلین : جوولہ کہ لہسہر ہیج (ٹائینٹک) نین - (لہ گہل ٹہمیشہ) کہ ٹہوان دہوری نامہ کان (یان) ٹہ کہ نہوہ - (کہ تہوراتہ مژدہ بہ عیساو ٹینجیلہ پشتیوانی مووسا ٹہ کات) ، ہر بہم رہنگہ یان ٹہوورت ٹہوانہی کہ نہزانن (لہ بت پەرستان)

مہ کہ ووون ، بہمہ یاخیی مہ بن کہ بہ درو ٹہلین ٹیمہ لہسہر ربی فلان پیغہ مہ پرو فیسار پیغہ مہ برین ، ربی بہہشت ہر ٹہوہیہ کہ بہ دل رووبکہ نہ خوا ، وہ بہ راستی خوتان بدہ نہ دست ٹہو ، وہ ہرچی کردہ وہی چاک ہہیہ بیکن ، وہ لہ ہموو گوفتاریکی خراب خوتان پاریزن •

دوای ٹہوہی کہ قسہی گاوورو جوولہ کہ کانی بردہ داوہ کہ ٹہیان ووٹ : کہس ناچیتہ بہہشت ہر جوولہ کہ ، یا ہر گاوور نہ بی ، تنجا باسی قسہی خوتان ٹہ کات دہربازہی یہ کتربی ، ٹہفہرموی (وقالت اليهود :) جوولہ کہ ٹہلین (لیست النصاری علی شیء) گاوور لہسہر ہیج ٹائینٹک نین (وقالت النصاری :) وہ گاوور ٹہلین : (لیست اليهود علی شیء) جوولہ کہ لہسہر ہیج ٹائینٹک نین ، لہ گہل ٹہمیشہ (وہم يتلون الكتاب) کہ ٹہوان ہرہیہ کہ دہوری نامہی خوی ٹہ کاتہوہ ، واتہ جوولہ کہ دہوری تہورات ٹہ کہ نہوہ کہ مژدہی داوہ بہ پیغہ مہ ربیک لہ خوتان وک عیسا بی ، کہچی برروایان پی نہہنا ، وہ بہ گوئی نامہ کہی خوتان نہ کرد ، ہروا گاورہ کان دہوری ٹینجیل ٹہ کہ نہوہ کہ بہ زبان عیساوہ ٹہفہرموی : من ہاتووم بو پشتیوانی تہورات ، نہک بو ہلہوہ ساندنہ وہی ، کہچی برروایان پی نہہناو بہ گوئی یان نہ کرد ، واتہ ہرچی نامہی ٹاسمانی ہہیہ ہموو وک یہک وان ، وہ پشتیوانی یہ کترن ، کہ سیٹ برروای بہ یہ کیکیان بی ٹہ بی برروای بہوانیکہی تریشی بی •

لہ پاشا ٹہفہرموی (کذلک قال الذين لا يعلمون مثل قولهم) ہر

فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ (۱۱۳)

ئىجا خوا له رۆزى دوايى دا بر ريار ئەدات له ناويانا له وستانەى كه تيا دووبەره كىي
كه وتوون (۱۱۳)

بەم رەنگەيان ئەووت ئەوانەى كه نەزانن ، وە نامە شك نابەن ، وەك بت پەرستە كانى
عەرەبو پىش ئەوان ، كه بە خاوەن ئاينە كانىان ئەووت : ئيوە لەسەر هيج
ئاينىكى بەراستى نيين ، واتە هەموو دەمار فرۆشى و رەگەز پەرستىيان هتايەتە
كايەو ، وە لەرێى راست لايان داو ، كه ئەو پىش بر روايه بەخوا ، لە گەل
كردەو هى چاك و گوفتارى پاكا ، ئەگەر مەردوم ئارەزووبازىيان نەكردايە ، وا
دووبەره كىي نەئەكەوتن لەئايانا ، وە شارزىي راست و دروستيان وون نەئەكرد
(فالله يحكم بينهم يوم القيامة) ئىجا خوا له رۆزى دوايى دا بر ريارى خۆى
ئەدات له ناويانا (فيما كانوا فيه يختلفون) له وستانەى كه تيا دووبەره كىي
كه وتوون .

جىي داخو خەفەتە كه ئىستا مسلمانە كانىش له ناوخۆيانا و ايان لى هاتوو ،
هەر دەستە يەك خۆى بە مسلمان ئەزانى و دەستە كەى تر بە هيج . لە گەل
ئەميشە كه هەموو لا يە كيان دەورى قورئان ئەكەنەو ، وە قورئانىش فەرمان
ئەدات بە يە كىتیبى و برا يە تىي ، وە جله و گىرىي ئەكات له جيا وازىي و دووبەره كىي ،
وە ئەفەرموى « واعتصموا بحبل الله جميعا ولا تفرقوا » آل عمران / ۱۰۳ .
واتە هەموو دەست بگرن بە كەمەندى خوا ، وە له يەك مەپچرێن .

خاوەن نامە كان دەملە فرۆشى ئەكەن لە گەل يە كا ، وە هەر بە ئارەزوو
جووله كه گاوور بە بى بر رواو گاوور جووله كه بە بى بر روا ئەزانى لە گەل
ئەميشە كه تەورات و ئىنجىل بە درۆيان ئەخاتەو ، هەر وا بت پەرستە كانى
عەرەبو پىش ئەوانىش و ابوون ، وە هيج خاوەن نامە يە كيان بە خاوەنى ئاينى
راستە قىنە نەزانىو . ئەو بە پەرستە كانى امكە ، كه پىغەمبەر و مسلمانە كانىان
له مكە دەركرد ، وە نەيان هتشت خوا پەرستىي بكەن له كەبەدا ، لە پاشا له سالى

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ
وَسَعَى فِي خَرَابِهَا؟

کئی له وکەسه ستم کارتره ، که قەدەغەیی مزگەوتانی خوا ئەکات لهوێ که
ناوی خاویان تیا بیری ، وه هەوڵ ئەدا بو وێرانیان ؟

« حدیبة » شا که یغەمبەر له گەڵ هیندیک له مسلمانەکان به بی چهک چوون بو
مکه بو عومره و زیارهتی کعبه ، بی بررواگان نهیان هیشت بچنه ناوشارموه ، وه
له قەراغ شاری مکه گیرانیانهوه .

ئەوه « تیطس » ی روومانیی که بت پەرست بووه ، دواى عیسا به حەفتا
سال چوو بۆسەر « بیت المقدس » و وێرانی کرد ، وه بەردی بهسەر بەردی بهوه
نه هیشت ، وه هەرچی نسخەیی تەورات بوو له بیت المقدس دا هەمووی سووتاند ،
وه کو ئیشاره بوو ئەم دوو بەسەرھاتە ئەکات به کورتیی ، بهم رەنگه :

دەربارەى یه که میان ، ئەفەرموئى (ومن أظلم ممن منع مساجد الله) کئی
له وکەسه ستم کارتره که قەدەغەیی مزگەوتانی خوا ئەکات (أن یذکر فیها
اسمه) لهوێ که ناوی خاویان تیا بیری .

وه دەربارەى دوو هەمیان ، ئەفەرموئى (وسعی فی خرابها) وه هەوڵ
ئەدات بو وێران کردنیان ؟ واته ئەم دوو دەستەیه له هەموو کەسیک خرابتر و
ستم کارترن ، چونکه خواپەرستی هەر قازانجی هەیه ، وه نه کردنی هەر زیانی
هەیه ، وه قەدەغە کردنی مزگەوتان له خواپەرستی مایه ی رووخاندنی تاین و
له بی چوونهوێ خواپەر که خواش له بی چوومهوه ، ئەوحەله مەردوم گەلی
گەلی له جانەوه خرابتر ئەبی ، وه زیان ئەبی به زەنجیره یه که له دەست درێژی
بو سەر و مأل و ناموسی مەردوم ، وه کەس له کەس دلیا نابێ ، وه هەر کەسیک
هەر چنکی بو هەلکەوئى ئەیکات ، به لأم خواپەرستی به راستیی مەردوم له
سنووری خۆی رانه گرتی ، وه نایه لئى کەس دەست درێژی بکات بو کەس ،
هەر له بەر ئەوهیه که تاینی ئیسلام فەرمان ئەدات به ریز « إحترام » ی کلیسه و

أُولَئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ ،
لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ ، وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ (۱۱۴)
وَاللَّهُ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولَّوْا فَسَمَّ وَجْهَ اللَّهِ ،

وا شایسته بوو بۆ ئەوان کە هەر بە ترسەوه بچوونایەتە ناویانەوه ،
هەیه بۆ ئەوان لە جیهانا ، ریسوایی ، وه له رۆژی دوایی دا سزای گەوره (۱۱۴)
رۆژەهلات و رۆژئاوا بۆخوایه ، بۆ هەرلایەك رووبکەن ئەوی روو بەخوایه ،

کەنشتەو هەموو جینگایەکی خواپەرستی لە جیهانا ، (أولئك) ئەوانەیی کە
قەدەغەیی مزگەوتان ئەکەن لە خواپەرستی ، یا هەوول ئەدەن بۆ وێرانیان
(ما كان لهم أن يدخلوها إلا خائفين) وا شایسته بوو بۆ ئەوان کە لە ترسی خوا
هەرچەند بچوونایەتە مزگەوتانەوه - بە ترسو لەرزەوه بچوونایەتە ناوی ، نەك
رێی خواپەرستان بگرن ، وه جیی خواپەرستی برروختن .

ئنجای خوا هەررەشەیان لێ ئەکات لەسەر ئەم زۆرو ستمەیان ئەفەرموی
(لهم في الدنيا خزي) هەیه بۆ ئەو جوۆرە کەسانە لە جیهانا ریسوایی (ولهم في
الآخرة عذاب عظيم) وه له رۆژی دوایی دا سزای گەوره .

ریسوایی جیهانیان بەهۆی ئەو بەرەره لاییی و وێرانیی یەوهیه ، کە زۆرو
ستەمو دەست درێژیی ئەوان بەجی دێلێ لەوولآتا ، نەخوازە لا ئەو زۆرو
ستەمەیی کە سنووری ئاین ئەشکێتی و دەرگای بێشەرعی ئەکاتەوه ، وهك
وێران کردنی مزگەوتان و جلهوگیریی مەردومان لە نوێزو بانگدان و
خواپەرستی .

سزای رۆژی دوایش هەر خوا خۆی ئەزانێ چۆنە .

گەلانی پیش ئیسلام لایان وابوو کە خواپەرستی ئەبێ هەر لە پەرستگە
« معبد » دا بێ ، ئەگینا دروست نییە ، ئنجای بۆ ئەوهی نیشان بدات کە لەئایینی
ئیسلاما وانێیە ، وه دروستە بۆ هەموو کەسێک لە هەموو شوێنێک خواپەرستی
بکات ، وه بۆ هەرلایەك کە بە رووگەیی بزانی رووی تێبکات ، فەرمووی (والله
المشرق والمغرب) رۆژەهلات و رۆژئاوا بۆخوایه ، واتە هەموو زەوی هی خوایه
(فأينما تولوا) ئنجای بۆ هەرلایەك رووبکەن لە نوێزا (فسم وجه الله) ئەوی روو

إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ (۱۱۵) وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ،

بئى گومان خوا له هه‌موو شوپىنك هه‌یه و ئاگاداره (به‌وانه‌ی رووی تى‌ئه‌كهن)
(۱۱۵) ووتیان خوا منالی هه‌یه

به‌خوايه ، به‌لام چونكه خوا له هه‌موو شوپىنكه ، وه روو تىكردننى به‌مه‌عنايه ناگونجى ، له‌به‌رئوه شوپىنكى تايه‌تیی كرد به رووگه ، تا روو كردن بو ئه‌وشوپنه وهك روو كردنه خوا واپى ، جگه له‌وه كه مسلمانانیش له هه‌موو جيهانا كوئه‌كاته‌وه له‌نوێژا بو يه‌ك‌لا ، وه يه‌كيتى ئه‌خاته ناويانه‌وه ، وه رزگاربان ئه‌كات له‌وه‌ی كه هه‌ريه‌كه رووبكاتنه لایه‌ك .

(ان الله واسع) خوا له هه‌موو شوپىنك هه‌یه ، وه بئى سنوره نايه‌وى تهنك به‌بنده‌ی خوى هه‌لجنى (عليم) ئاگاداره به‌وانه‌ی كه به‌دل رووی تى‌ئه‌كهن ، كه‌وانه له هه‌رلایه‌ك بوون ، خوا به‌رستن ، وه له هه‌رشوپىنك بوون رووی تى‌بكه‌ن ، به روو كردنه رووگه .

ئهم ئايه‌ته وهك سه‌ره‌تا وايه بو باسى گۆررىنى رووگه ، كه له ئايه‌تى
۱۴۲ وموه ده‌ستى بئى ئه‌كات .

ئوه‌بوو له‌مه‌پيش نه‌نگى گرت له‌خاوه‌ن‌نامه‌كان به‌ئايه‌تى « وقالوا : لن يدخل الجنة الا من كان هوندا أو نصارى » وه به‌ئايه‌تى « وقالت اليهود ليست النصارى على شيء » ، وا دووباره هاته‌وه سه‌ر ئه‌وباسه ، ئه‌فه‌رموى (وقالوا : اتخذ الله ولدا) گاوورو جووله‌كه‌و هاوبه‌ش په‌يدا‌كه‌ره‌كان ووتیان : خوا منالی هه‌یه ، واته به‌لاى هينديك له‌جووله‌كه‌وه « عَزَبِر » و به‌لاى گاووره‌وه « عيسا » كورزى خزان ، هه‌روه‌ك به‌لاى هينديك له‌هاوبه‌ش په‌يدا‌كه‌ره‌كانى عه‌ره‌بیشه‌وه « فرشته » كچى خزان ، ئنجا ئهم قسه‌ نا‌قولايانه ئه‌بانه‌دواوه ،

سُبْحَانَهُ ! بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَانِتُونَ
(۱۱۶) بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ
لَهُ : كُنْ فَيَكُونُ (۱۱۷)

ئەو پاك و بەدووره لەو • بەلكو هەرچی هەیه لە ئاسمان و زەویدا هە ئەو
هەموو فەرمانبەری ئه‌وون (۱۱۶) دروست کەری ئاسمانان و زەوی بە کاتیک کە
ویستی شتیک بکات هەر ئەو ئەندە پێ ئه‌وئ ، کە پێی بلێ : بە ئیتر ئە پێ (۱۱۷)

(سبجانه) پاکیی و بێ نەنگیی بۆخوایە ، نە لە کەس بوو و نە کەسی لێ بوو
(بل له ما في السماوات والارض) بەلكو هەرچی لە ئاسمانان و زەوی دا، هە ئەو
وہ بۆئەو (کل له قانتون) هەموو بەندە و فەرمانبەری ئه‌وون (بدیع السماوات
والارض) دروست کەری ئاسمانان و زەوی بە بەم جوانیی و رێک و یێکی بە ، ئنجا
کە وابوو ئیتر چۆن دروستە لەناو ئەماندا شتیک بە تاییە تیی پال بەدری بۆلای
خوای کە گۆیا کورریەتی ، وە هاوتەحرو و ینە یەتی (واذا قضی امرأ) هەر کاتیک
ویستی کاریک بکات (فانما يقول له کن) هەر ئەو ئەندە پێ ئه‌وئ کە پێی بلێ :
بە (فیکون) ئیتر ئە پێ بەورەنگەیی کە خۆی ئە یەوئ ، بێ ئەو ی کە هەناسە بە ک
دواکەوئ ، بەلام ئه‌و ویستە چی یە ؟ وە چۆن پە یو ئەندی ئە کات لە گەل
ئەوشتەدا ؟ ئەمە کەس نە یزانێو و نایزانئ •

لێرەدا جێی ئەو یە کە باسیکی « قەزا ، و « قەدەر ، بکەین •

قەدەر : ئامادە کردنی شتیکە بۆ بوون •

قەزا : هێنە دێج ئەوشتە یە •

کەواتە خۆ پاراستن لە قەدەر ئە پێ ، بەلام لە قەزا نابێ ، ئە گێر رنەو کە
جاریک پیغە مەر ، لە بەر ئەشکە و تیکا ئە ویستی کە وورگی داوو ، خیرا لێ
دوو رتە کە و پتەو ، لێ ئە پرسن : تۆ لە دەست قەزا راتە کەیت ؟ ئە فەر موی :
لە دەست قەزا راتە کەم بۆلای قەدەر •

تائینستا قسە لەو هاوبەش پەیدا کە رانە بوو کە ئە بیان ووت : خوا منالی
هە یە ، ئنجا قسە لەو کە سەنە ئە کات کە برروایان بە پیغە مەر یە تیی پیغە مەر نی یە ،

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ : لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ !
كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ سِئِلَ قَوْلِهِمْ ، تَشَابَهَتْ
فُلُوبُهُمْ

نادانه‌کان ووتیان : (ته‌گەر خوا برروای له ئیمه نهوی) بۆچی خۆی قسه‌مان له‌گه‌ل ناکات ، یا نیشانه‌یه‌کمان بۆ نایه‌ت ، هه‌روه‌ک ته‌مانیان ووتوو هه‌وانه‌ی که له‌پیش ته‌مانیشا بوون ، د‌ل‌و ده‌روونیان له‌یه‌ک ته‌چی ،

وه داوای معجزه‌ی نا‌ق‌ول‌ای لی‌ته‌که‌ن ، ته‌فه‌رموی (و قال الذين لا يعلمون) نادانه‌بت‌په‌رسته‌کانی عه‌ده‌ب - که بی‌نامه‌ن - ووتیان : ته‌گەر خوا برروای له‌ ئیمه‌ نهوی (لولا یکلّمنا الله) بۆچی خۆی قسه‌مان له‌گه‌ل ناکات ، وه پیمان‌نا‌لی‌ که ته‌و پیغه‌مبه‌ریت (او تأتینا آیه) یا نیشانه‌یه‌کمان بۆ نایه‌ت له‌و نیشانه‌یه‌ی که داوامان کردوو ، وه‌ک له‌ سوورده‌ی « اسری » دا باسیان ته‌کات ته‌فه‌رموی « وَقَالُوا : لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ^(۱) » ، (کذالك قال الذين من قبلهم مثل قولهم) هه‌روه‌ک ته‌مانیان ووتوو ته‌و نه‌زانه‌ی که له‌پیش ته‌مانیشا بوون ، وه پیغه‌مبه‌ریان بۆ چوو ، وه هه‌ر به‌ئاره‌زوو برروایان نه‌هیناوه‌و داوای معجزه‌ی نا‌ق‌ول‌ایان لی‌کردوو ، به‌مه‌رنگه‌ یاییان ووتوون : « أَرْنَا اللَّهَ جَهْرَةً ^(۲) » نساء/ ۱۵۳ . وه یا بی‌یان ووتوون « هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ ^(۳) » مائده / ۱۱۳ . (تشابهت قلوبهم) د‌ل‌و ده‌روون و بیروباوه‌ری هه‌موولایه‌کیان له‌یه‌ک ته‌چی ، واته‌ بی‌برروا‌کانی زه‌مانی پیغه‌مبه‌رو زه‌مانی موسا و عیسا به‌ د‌ل‌ بی‌برروان ، وه به‌ئاره‌زوو په‌ل‌پ ته‌گرن .

(۱) واته‌ ووتیان برروات بی‌ناهینین تا‌کانی‌یه‌کمان له‌زه‌وی بۆ هه‌ل‌نه‌قولیتیت .

(۲) واته‌ خوامان نیشان‌بده‌ به‌ناشکرا .

(۳) واته‌ ناخۆ په‌روه‌ردگاری ته‌و بتوانی که خوانیتکمان له‌ ئاسمان بۆ

بنی‌ریته‌ خواره‌وه .

قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ (۱۱۸) إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ
بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ

بى گومان نىشانەھامان باس كىردووہ بۇ گەلئىك كە برروا بىنى (۱۱۸) ئىمە تۇمان
نارد بە ئايىتىكى راستو دروستەوہ بە مژدە دەرو ترستىنەر ، وە تۇ بەرپرسيار
« مَسْئُولٌ ، نَيْتٌ لَهٗ يَارَانِي »

بەراستى ئەم قەسە يە زۆر ناقولايە ، چونكە ئەگەر خوا قەسە لە گەل ھەموو
كەسئىك بىكات ، ئەو ھەلە برروا بە ناچارىي پەيدا ئەيى ، وە پىويست بە پىغەمبەران
نامىنى ، وە دەستورى تىك ئەچى ، لە گەل ئەمىشە كە پىويستە مەردوم
خۆى بىر بىكاتەوہ ، وە بە ئارەزوى خۆى برروا بىنى ، بۇ ئەمەش (قەسە
الآيات) ئىمە نىشانەى زۆرمان لە ئەرزو ئاسمانا داناوہ ، وە لەسەر زمانى
پىغەمبەران راقەمان كىردووہ (لقوم يوقنون) بۇ گەلئىك كە بى يەوئى تى بىكاتو
برروا بىنى ، بەلام ئىوہ ناتانەوئى برروا بىنى با نىشانەى زۆرىشتان نىشان بەرئى .
بەراستى دەورى شتانى پىچەوانەى دەستوروو باوى تىكرزايى سروشت
« خوارق » بەسەرچوو ، رۆزى بىر كىردنەوہ يە ، وورد بوونەوہى چەنددەمئىك ،
لە ھەزاران خەوارق بە گەلئىك ترە .

* * *

دواى ئەوہى كە قەسەى گاوورو جوولە كەو بت پەرسە كان برانە دواوہ ،
ئىنجا رووئە كاتە پىغەمبەرە ، وە پىشە « وظيفە » ى چى بى ، بىنى ئەلئى ، وە پەردە
ھەل ئەداتەوہ لەسەر ئەو كىشە يەى كە لەناوئەندى ئەوو گاوورو جوولە كەدا
ھەيە ، ئەفەرموئى (إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ) ئىمە تۇمان رەوانە كىرد بە ئايىتىكى
راستو دروستو دەستورئىكى رىك وپئىكى واوہ ، كە ما يەى خۆش بى ھەردو
جىھانە ، ئىنجا كە ناردوو شمانىت (بشيراً وَنَذِيراً) بىبە مژدە دەرى چاكانو
ترستىنەرى خرايان ، واتە پىشەى تۇ ھەر ئەمەندە يە (وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ

الْجَحِيمِ (۱۱۹) وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ
تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ، قُلْ : إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنَّ آتِبَعْتَ
أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ،

دۆزهخ (۱۱۹) ھەرگیز نە جوولەكەو نە گاوور لیت رازیی نابن تا دواى
ئایینیان نەكەویت ، (پێیان) بلی : ھەر رێنموونی خواپە ، رێنموونی
بەرستی ، وە ئەگەر دواى ئارەزوواتی ئەوان بکەویت (ئەى محمد) دواى
ئەو زانینى کە (لەخواوە) بۆت ھاتوو ،

الجحيم) وە پرسیار لە تۆ ناکریت لەو کەسانەى کە بەھۆی خراپیی خۆیانەو
ئەچنە دۆزهخەو ، چونکە تۆ بۆ ئەو نەئیراویت کە بەزۆر بیرو برروا
بەیتە دلێ مەردومەو ، وە ئەگەر یەکیک برروا نەھیتی تۆ پرسیار لێکراو نیت •
(ولن ترضى عنك اليهود ولا انصارى) جوولەكەو گاوور ھەرگیز لە
تۆ رازیی نابن (حتى تتبع ملتهم) تاكو دواى ئایینیان نەكەویت ، واتە ھەمیشە
لەگەننا ئەجەنگن و چاوورراووت لێ ئەكەن ، مەگەر دەست لە ئاینەكەى خۆت
ھەلگرتیت و دواى ئەوان بکەویت ، وە تۆش وەكو ئەوان ھاوبەش بۆ خوا
پەیدا بکەیت و کورری بۆ دانیت •

ئنجأ خوا فرمان ئەدات بە پێغەمبەر بە فرمائیکى توندو تیز ، ئەفەرموی
(قل : إن هدى الله هو الهدى) پێیان بلی : ھەر رێنموونی خواپە رێنموونی
بەرستی ، کە مەردوم بگەینى بە رێی راست ، وە بێجگە لەو ھیچ
رێنموونی یەکی تر نى یە ، کەوا بوو دەست لێ ھەلگرتنى نى یە ، واتە ئەگەر
بەھۆی رازییان بکەیت ئەوان رازیی نابن تا دواى بیروباوەرریان نەكەویت
(ولئن اتبعت أهواءهم) وە ئەگەر دواى ئارەزوواتی ئەوان بکەویت (بعد الذي
جاءك من العلم) دواى ئەو زانینى کە لەخواوە بۆت ھاتوو ، تۆ ھەرگیز

مَالِكٍ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍِّّ وَلَا نَصِيرٍ (۱۲۰) الَّذِينَ آتَيْنَاهُمْ
الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ ، أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ، وَمَنْ
يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ (۱۲۱)

هیچ سه‌پرهرشتی که‌رو یاریده‌ده‌رینک نایی له‌لایهن خواوه (۱۲۰) ئه‌وانه‌ی که
نامه‌مان داوئی و به‌راستی ده‌وری ئه‌که‌نه‌وه ، ئه‌وانه برروا ئه‌هینن به‌رئ‌نموونیی
خوا (که ئیسلامه) ، وه ئه‌وانه‌ی بی‌برروا بن‌پیی ، هه‌ر ئه‌وانن زه‌ره‌رمه‌ند (۱۲۱)

سه‌رناکه‌ویتی ، وه به‌پایه‌و پله‌ی خۆت نا‌که‌یت ، چونکه (مالک من الله من ولي
ولا نصير) خوا سه‌پرهرشتیت نا‌کات و یارمه‌تیت نادات .

تایستا باسی ئه‌وه‌ی کرد که به‌شی زۆری گاوورو جووله‌که هیوای مسلمان
بوونییان لئ‌ناکرئ ، ئنجا ئه‌فه‌رموئ ئه‌م خاوه‌ن‌نامانه هه‌رچه‌ند به‌شی زۆریان
وان ، به‌لام هی‌واشیان هه‌یه که هیوای مسلمان بوونیان لئ‌ئ‌کرئ ، وه ئه‌وانه
ئو . گاوورو جووله‌کانه‌ن که وورد ئه‌به‌نه‌وه له‌نامه‌کانیان ، وه راست و درۆ
له‌یه‌ک ئیجا ئه‌که‌نه‌وه ، وه‌کو ئه‌فه‌رموئ (الذین آتیناهم الکتاب) ئه‌وانه‌ی که
نامه‌مان داوئی له‌گاوورو جووله‌که ، وه (یتلونہ حق تلاوتہ) ده‌وری ئه‌که‌نه‌وه
به‌راستی ، وه لئ‌ی وورد ئه‌به‌نه‌وه (أولئک یؤمنون به) ئه‌وانه برروا ئه‌هینن به
رئ‌نموونیی خوا که ئایینی ئیسلامه (ومن یکفر به) وه ئه‌و‌که‌سه‌ی بی‌برروا
بی‌پیی (فأولئک هم الخاسرون) هه‌ر ئه‌وانن زه‌ره‌رمه‌ند .

★ ★ ★

له‌دوای ئه‌م ئومار ، تقریر ، ده‌ورو درێژه‌ی که دای ده‌رباره‌ی
جووله‌که له‌ئایه‌تی چله‌وه‌ تا ئیره ، وه له‌دوای ئه‌م میژووچه‌یه‌یان
له‌گه‌ل خواو پیغه‌مبه‌ره‌کانیان ، وه له‌دوای ئه‌م هه‌موو بانگ‌کردن و دل‌خوشی-
دانه‌وه‌یه‌یان ده‌می به‌نه‌رمیی و ده‌می به‌توندیی ، وه‌که لئ‌یان نا‌هو‌مید بی ، وه
بی‌یه‌وئ دو‌هه‌مین جار بانگی‌کی‌تریان بکاته‌وه به‌ناوی نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌رانه‌وه ،
وه‌که له‌سه‌ره‌تای باسه‌که‌وه بانگی کردن ، وه ئه‌و ئایه‌ته‌نه‌رم و شله‌ی له‌پیشی

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ ، وَأَنْتِي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ (۱۲۲) وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا ، وَلَا يَقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ ، وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يَنْصُرُونَ (۱۲۳)

ئەي نەوێ یەقوب پێغەمبەر بیری ئەو چاكانە بکەنەووە کە رشتوو من بەسەرتانا ، وە من باوی تێووم دا بەسەر هەموانا (۱۲۲) وە خۆتان پارێزن لە رۆژێک کە ئەس لەجیاتی کەس تۆلەو پاداش نادریتەووە ، وە بارمتهی لێ وەرنایگیری وە هیچ تکایەک کەلکی ناگری ، وە یارمەتی نادرین (۱۲۳)

پێشەووە دای بە کوێچکە یانا تا دلێان داچلە کێنی ، دووبارە بی داتەووە بە کوێچکە یانا ، فەرمووی (یا بنی اسرائیل) ئەي نەوێ یەقوب پێغەمبەر (اذکروا نعمتي اني انعمت علیکم) بیری ئەو چاكانە بکەنەووە کە وەختی خۆی رشتوو مە بەسەرتانا (وأنتي فضلتکم علی العالمین) وە من باوی باوو باپیرەکانی تێووم دا - لەکانی مووسا و دواي ئەو تا ماووەیەک - بەسەر جیهانیانا ، بەناردنی نامەو رەوانەکردنی پێغەمبەران یەک لەدواي یەک (واتقوا یوماً) وە خۆتان پارێزن لە سزای رۆژێک (لا تجزی نفس عن نفس شیئا) کە کەس لەجیاتی کەس تۆلەو پاداش نادریتەووە (ولا یقبل منها عدل) وە بارمتهی لێ وەرنایگیری (ولا تنفعها شفاعة) وە هیچ تکایەک کەلکی ناگری (ولا هم یصرون) وە بە هیچ جۆرێک یارمەتی نادرین •

ئەو بوو لە ئایەتی چلەووە ، نائێرە باسی سەرچەوتیی جوولەکە ی کرد ، لەگەڵ پێغەمبەرەکانیان لە مووسا و عیساووە تا محمد ، ناو بەناو ، ناوی گاوورە - کانیشی ئەبرد کە هەردوولا پێیان وابوو کە بەهەشت هەر بۆ ئەوانە ، هەر وەک ، کەم کەم ئیشارە تیشی ئەکرد بۆ بت بەرستەکانی عەرەب •

گاوورو جوولەکە کان خۆیان بە نەوێ إسحاقی کورری ابراهیم ئەزانی ،

وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ ،

کاتیک که خوا ابراهیمی تاقی کرده وه به چند فرموده یه ک ، که ئه ویش به جی هینان ،

وه شانازی یان ئه کرد به و په یه ندی یه وه ، وه به و بۆنه یه وه پی یان و ابو که ری نموونی و سه رۆکایه تی ئاین ، ئه بی هر بۆ ئه وان بی ، وه له ناو ئه وان نه چینه دهر وه .

ههروه ک هاوبهش په یه ک ره کانی غه ره بیش خۆیان به نه وه ی اسماعیلی کورری ابراهیم ، وه به چاودیری کعبه ئه زانی ، وه سه رۆکایه تی ئاینی یان به هی خۆیان دانه نا له ناو عه ره با .

ئنجا به م بۆنه یه وه باسکی ابراهیم و اسماعیل و اسحاق ئه کات له گه ل باسی دروست کردنی کعبه و گۆرینی روو که له « بیت المقدس » وه بۆ کعبه و یه کتی ئاین له نوح و ابراهیم وه تا سووسا و عیسا و محمد ، که واته نابی سه رۆکایه تی ئاین هر له ناو گه لیکا بی ، به لکو برروا به خوا و بنیاتی ئاین له ناو هر گه لیکا بی ، ئه وان له کوررو نه وه ی یتغه مبه ران شایسته ترن به و سه رۆکایه تی یه چونکه ئاین ئاینی خوا یه ، وه له ناو ندی خوا و به نده گانا خزمایه تی و خۆشایه تی نی یه ، برروای پاک نه بی .

ئنجا ئه مانه مان بۆ باس ئه کات له کاتیکه وه که خوا ابراهیمی هه لباردو کردی به یتشه وای مه ردوم ، تا یتغه مبه ری ئیسلام هات و مسلمانیتی بلاو کرده وه ، ئه فرموئی (واذا ابتلی ابراهیم ربه) بی گیر ره وه بۆ سلمانان و خاوه ن نامه کان ، کاتیک که خوا ابراهیمی تاقی کرده وه (بکلمات فاتمهن) به چند فرموده و فرماتیک ، که ئه ویش هه مووی به جی هینا ، وه ک خوا له سووره ی « نجم » دا گه واهیی بۆ ئه دات ئه فرموئی « وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى »^(۱) . ئنجا له به ر ئه وه ، ابراهیم بوو به شایسته ی ئه م مزده خۆشه ی که

(۱) واته ئه و ابراهیمی که (فرمانی خوا) به جی هینا .

قَالَ : إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا ، قَالَ : وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ؟ قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ (۱۲۴)

(خو) فرموی : من تو ته کهم به پیشه‌وای مردوم (ابراهیم) ووتی : له نه‌وشم ته کهیت ؟ فرموی : پیغمبریه‌تیی من ناگات به ستم کاران (۱۲۴)

ته فرموی (قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا) خوا پی پی فرموو : من تو ته کهم به پیغمبرو پیشه‌وای مردوم • به لئی کردی به پیغمبرینکی گهوره‌ی خاوه‌ن‌نامه ، وه قه‌لای بت‌به‌رستی پی رووخاند ، وه بازارری شه‌وانه‌ی پی کز کرد که هاوبه‌ش و مانندیان بو خوا به‌یدا ته کرد ، وه إسحاق و اسماعیلی کورری و یعقوبی کورره‌زای و دوانزه کورره‌کانی یعقوبی کرد به پیغمبر که به کیکیان یوسف بوو ، له پاشا هر له نه‌وی تهو ، موساو زکریاو یحیو عیساو گه‌لئک پیغمبره‌ری تری تیا هه‌ل‌خست تا له‌دوایی دا هر له نه‌وی تهو ، دواترین پیغمبره‌ری نارد - که محمده - وه دوای تهو ، ده‌رگای پیغمبره‌یه‌تیی داخست ، له‌به‌رته‌وه ابراهیم ناوبراوه به باوکی پیغمبران •

تجبا وه که یه‌کک لیره‌دا بلئی : ابراهیم چی ووت دوای تهو مزده خو‌شه ؟ خواش ته فرموی (قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ؟) ابراهیم ووتی : خوا به له نه‌وشم ته کهیت به پیغمبرو پیشه‌وای مردوم ؟ (قَالَ : لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ) خوا فرموی پیغمبریه‌تیی من ناگات به ستم کاران ، واته به لئی له نه‌وشت ته کهم به پیشه‌وا به‌لام له باشه‌کانیان ته که له خرا به‌کانیان •

* * *

ابراهیمی خلیل له گه‌ل « ساره » ی ژنیا له فه‌له‌ستین دائه‌نیشست ، له پاشا « هاجر » هشی ماره کرد ، وه اسماعیلی لئی بوو ، که خوا کردی به پیغمبر ، ویستی شوئینکی که ناری پاکی دوور له هه‌موو شارستانیته‌ی به‌ک بکات به مهر که‌زی پیغمبره‌یه‌تیی به‌که‌ی ، هات جینگا شاری « مکه » ی هه‌ل‌بژارد ، وه هاجر و اسماعیلی برد له شوئین بیبری « زه‌مزهم » داینان ، وه خواش ئاوی « زه‌مزهم » ی

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنَا ، وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ
إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى ،

کاتیک که کعبه‌مان گیرا به په‌ناگای مه‌ردومان و جیی ئاسایش ، وه (یتیمان
ووتن) جیی نوێژ بگرن له شوینی ابراهیم ،

بۆ هه‌قوڵاندن ، ابراهیم ده‌می له فه‌له‌ستین و ده‌می له حجاز دا‌نه‌یشت ، دوای
نه‌وی که اسماعیل گه‌وره‌بوو خوا سرووشی بۆ ابراهیم کرد که له‌گه‌ڵ
اسماعیل دا کعبه دروست بکه‌ن ، هه‌ردوکیان به جووته دروستیان کرد ، ئنجا
ابراهیم له‌خوا پارایه‌وه که نه‌وشوینه بکات به شاریکی پرر له ئاسایش و دنیایی ،
وه هه‌موو جوژه خوارده‌سه‌نی به‌کیان بۆ بنیروی ، وه یتفه‌مه‌ریکی خاوه‌ن نامه‌و
ئایینیان بۆ تیا ره‌وانه بکات ، به‌راستی خوا ، نزاکه‌ی گیرا کرد ، وه خێلی
« جوره‌وم » هات له‌وئ هه‌لی‌دا ، وه اسماعیل زنی لی‌هینان ، وه له‌وجه‌له‌وه
کعبه زیاره‌تگایه ، تا خوا له‌سه‌ر نزای ابراهیم ، یتفه‌مه‌ری ئیسلامی نارد له
نه‌وی اسماعیل ، وه ئایینی ابراهیمی پێ تازه کرده‌وه ، وه له‌وجه‌له‌وه
هه‌مووسائیک به سه‌د هه‌زاران که‌س له هه‌موو قوررنه‌یه‌کی جیهانه‌وه ئه‌چن
بۆ زیاره‌تی کعبه‌و تازه‌کردنه‌وی بیرو باوه‌ریان ، وه کو ئه‌فه‌ره‌وئ (واذ جعلنا
البیت ماثبة للناس) بپیر بکه‌ره‌وه کاتیک که کعبه‌مان گیرا به په‌ناگای مه‌ردومان ،
تا مسلمانان له‌هه‌مووسائیکا پین و بچن بۆ حه‌ج ، وه چاویان بکه‌وئ به هه‌زاران
مسلمانان که له هه‌موو قه‌راغ و بیجاری جیهانه‌وه بۆ ئه‌چن ، وه یادیکی
دوو رو دریزی یتفه‌مه‌رو یارانێ تیا بکه‌ن ، وه په‌شیمان بنه‌وه له‌و خراپانه‌ی
که کردوویانه ، وه رووپه‌رره‌ی ره‌شی کرده‌وه‌یان هه‌لگیرنه‌وه به رووپه‌رره‌-
یه‌کی سپی بپێ خاڵ (وامنأ) وه گیرامان به مایه‌ی ئاسایش و دنیایی ، چونکه
له‌ویدا که‌س ده‌ستی ناچیه‌ که سه‌وه ، وه زور که‌س براکوشته یا باووک‌کوشته‌ی
خۆی تیا نه‌بنی و ده‌ستی بۆ نابات (واتخذوا من مقام ابراهیم مصلی) وه یتیمان ووتن
که جیی نوێژ بگرن له شوینی ابراهیم که هه‌موو مسجد الحرامه ، واته ئه‌وماوه‌یه‌ی
که له مکه‌دان به‌شی زۆری له مسجد الحرام بن ، وه به‌خواپه‌رستی و نزاو

وَعَهْدَنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ : أَنْ طَهَّرَ آبَتِي لِلطَّائِفِينَ
وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ (۱۴۵) وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ
اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا

وه سپاردمان به ابراهیم و اسماعیل که خانەى من پاک بکەنەوه بو ئەوانەى
به دەورى کعبەدا ئەخولتەنەوه و ئەوانەى که تیا ئەمینەوه و ئەوانەى که سجدە و
رکوعی تیا ئەبەن (۱۲۵) کاتیک که ابراهیم ووتی : خوایه ئەمشوینە (که
مکەیه) بیکە به شارێکی پارێزراو ،

پارێزانەوه و خەریک بن • (و عهدنا الی ابراهیم و اسماعیل) وه سپاردمان به
ابراهیم و اسماعیل (أن طهرا بیتی) که خانەى من پاک بکەنەوه له هەمووشتیکى
ناشیستە (للطائفین) بو ئەوانەى که به دەورى کعبەدا ئەخولتەنەوه (و العاکفین)
وه بو ئەوانەى که تیا ئەمینەوه بو ماوەیهک به ناوی خواپەرستییەوه (و الرکع
السجود) وه بو ئەوانەى نوێزى تیا ئەکەن و سجدە و رکوعی تیا ئەبەن •

★ ★ ★

(واذ قال ابراهیم) بێر بکەرەوه کاتیک که ابراهیم ووتی : (رب اجعل
هذا بلداً آمناً) خوایه ! ئەمشوینەى که من خانەى تۆم لێ دروست کردووه ،
بیکە به شارێکی پارێزراو لەستمى ستم کاران و دەست درێزان • به راستی خوا
نزاکی گیرا کرد ، وه هەر زۆردارێکی ستم کار دەست درێزی تیا کردبێ ؟
خوا له دەستی داوه ، وهک لەشکری « ئەبرههه » که به خۆیان و ئەو فیلانەى
که بردیانە سەر کعبە خوا قەری کردن •

له ئایەتی پیشوووه که خوا به ابراهیمی فرموو « لَا يَنْالُ عَهْدِي
الظَّالِمِينَ » ابراهیم وایتگەشت که له داواکردنی روژیشا بو دانشتوانی
مکە ئەبێ هەر بو بررواکەرەکانی داوا بکات ، له بەر ئەوه ابراهیم له نزاکی

وَأَرْزُقُ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ - مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ - قَالَ : وَمَنْ كَفَرَ فَأُمْتَعَهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَى
عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ (۱۳۶)

وه روژیی دانیشتوانی بده له میوه‌هات - نه‌وانه‌ی که برروایان هه‌یه به‌خواو
روژی دوابی - (خوا) فه‌رمووی روژیی بی‌بررواش نه‌دهم بو‌چهند روژینکی
که‌م ، له‌پاشا ناچار یه‌که‌م به‌سزای ناگری دۆزه‌خ که‌ خراپترین جینگایه (۱۳۶)

خویا فه‌رمووی (وارزق اهلہ من الثمرات) روژیی دانیشتوانی نه‌وشاره بده
له‌میوه‌هات و خوارده‌مه‌نی (من آمن منهم بالله والیوم الآخر) نه‌و دانیشتوانه‌ی
که‌ برروایان هه‌یه به‌خواو روژی دوابی • به‌راستی خوا نزاکی گیرا کرد ،
وه هه‌میسه هه‌موو جوړه خوارده‌مه‌نی و میوه‌هاتیک به‌زوژی له‌مکه‌دا هه‌یه ،
نه‌خوازه‌لا له‌کاتی حه‌جا •

به‌لام روژیی جیهان وه‌ک یتغه‌به‌رتی نی‌یه که‌ هه‌ر بدری به‌چاکان ،
به‌لکو نه‌م به‌چاکانیش نه‌دری و به‌خراپانیش ، له‌به‌رته‌وه (قال : ومن کفر
فامتعه قلیلا) خوا فه‌رمووی : روژیی بی‌بررواش نه‌دهم ، وه‌چهند روژینکی
که‌م به‌هرمه‌ندی نه‌که‌م له‌جیهانا (ثم اضطره الی عذاب النار) له‌پاشا ، واته‌له
روژی دوابی دا ناچلوی نه‌که‌م به‌سزای ناگری دۆزه‌خ ، واته‌مادام بی‌برروایان
به‌ئاره‌زووی خویان ری بی‌برروایی نه‌گرن ، نه‌و ری‌یه به‌ناچار یی نه‌یانبا بو‌ناو
ناگری دۆزه‌خ (وبئس المصیر) که‌ جینگایه‌کی زور خراپ و به‌ده •

* * *

ئنجای خوی گه‌وره دیمه‌نیکی إبراهیم و اسماعیل مان نیشان نه‌دات که‌ چون
ده‌ستیان کردوو به‌دروست کردنی کعبه ، به‌جوړینکی وا وه‌ک نه‌وساته له‌لایان
بووبیت ، وه‌چاووت له‌کردارو گویت له‌گوفتاریان بووبیت وایه ، نه‌فه‌رموی

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ . رَبَّنَا
تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (۱۲۷) رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا
مُسْلِمِينَ لَكَ ، وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةٌ مُسْلِمَةٌ لَكَ ، وَأَرِنَا
مَنَاسِكَنَا

کاتیک که ابراهیم و اسماعیل بناغه کانی کعبه یان بهر زنه کرده وه (نه یان ووت)
خوایه ثم کرده وه یه مان لی گیرا که ، به راستی هر توت زنه وای دانا (۱۲۷)
خوایه بمانکه به فرمانبری خوت ، وه له نه وه شمان گه لیک بکه به فرمانبری
خوت ، وه ریگایانی خواپه رستیمان نشان بده ،

(واذ یرفع ابراهیم القواعد من البیت واسماعیل) بیر بکه ره وه کاتیک که
ابراهیم و اسماعیل بناغه کانی کعبه یان بهر زنه کرده وه - نه یان ووت (ربنا تقبل
منا) خوایه : لیمان گیرا که ثم کرده وه یه مان که بو تویه (انک أنت السميع
العلیم) به راستی هر توت زنه وای به پاررانه وه مان و دانا به دل و ده روونمان .
له م نایه ته وه ده رنه که وئی که بنویسته له سهر هه مو که سیک که خوا
په رستی یه کی کرد به وجوری که خوا فرمانی پی داوه - له خوا پاررینه وه که
لی گیرا بکات ، وه نه یه داته وه به سه ریا ، ههروه ک نابی و ابزانی که خواپه رستی -
یه که ی لی گیرا کراوه و

(ربنا واجعلنا مسلمین لك) خوایه : بمان گیره به فرمانبری خوت
به جوریک که هر تو بناسین و رووت تی بکه ین ، وه یامه تی هر له تو داوا
بکه ین ، هه رچی بکه ین هر بو توی بکه ین ، وه هه رچی نه که ین هر له بهر
تو نه یکه ین (ومن ذریتنا أمة مسلمة لك) وه له نه وه مان گه لیک بکه به
فرمانبری خوت ، تا ئیسلامی یه ت پهره بسینی و دریزه بهستی ، وه به هیز
بی به هوی مسلمانانه وه (و ارنا مناسکنا) وه نشانمان بده ریگایانی خواپه رستی ،

وَتُبَّ عَلَيْنَا ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (۱۲۸) رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ ، وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۱۲۹)

وه به‌شیمانی‌مان لئی گیرا بکه ، به‌راستی هه‌ر تۆیت گیراکه‌ری به‌شیمانی‌و میهره‌بان (۱۲۸) خوایه : له‌ناو نه‌وه‌کانمانا پیغه‌مبه‌ریک بنیره له‌خۆیان ئایه‌تانی تۆیان به‌سه‌را بخوینتته‌وه ، وه‌نامه‌و زانیاری‌یان فیرکات و پاکیان کاته‌وه له‌هه‌موو زه‌نگیک ، بی‌گومان هه‌ر تۆیت ته‌وانای دانا (۱۲۹)

واته‌حه‌جکر دیمان فیرکه‌تا بزانیین چۆنی بکه‌ین (تب‌علینا) وه‌به‌شیمانی‌شیمان لئی گیرا بکه (إنک أنت التواب الرحیم) به‌راستی هه‌ر تۆیت میهره‌بان و گیراکه‌ری به‌شیمانیی .

ئنج‌ا ابراهیم به‌چاوی دڵ‌ئه‌بینی که‌ئهم‌خیزانه‌ی له‌مکه ، وه‌له‌باشه‌روۆزیک‌ی دوورو دریزا کۆمه‌له‌و گه‌لئکی لئی‌ئه‌که‌وینتته‌وه ، وه‌به‌م‌بو‌نه‌یه‌وه له‌خوا ئه‌پارریتته‌وه که‌به‌ره‌که‌تیا‌ن تی‌بخات ، وه‌پیغه‌مبه‌ریکیان تیا‌هه‌لخات ، وه‌کو ئه‌فه‌رموی (ربنا وبعث فیهم رسولا منهم) خوایه : له‌ناو نه‌وه‌کانم - که‌له‌م‌شوینه ئه‌که‌ونه‌وه - پیغه‌مبه‌ریک بنیره له‌خۆیان (یتلو علیهم آیاتک) ئایه‌تانی تۆیان به‌سه‌را بخوینتته‌وه (ويعلمهم الكتاب والحكمة ويزكيهم) وه‌نامه‌و زانیاری‌یه‌کی‌وایان فیرکات که‌دڵ‌و‌ده‌روونیان پاک‌بکاته‌وه له‌هه‌موو زه‌نگیک (انک أنت العزیز الحکیم) بی‌گومان هه‌ر تۆیت ته‌وانای دانا .

به‌لئی‌خوا‌نزای ابراهیم و اسماعیلی گیرا کرد ، وه‌له‌دوای هه‌زاران سأل ، دواترین پیغه‌مبه‌ری نارد له‌شاری مکه ، وه‌له‌نه‌وه‌ی ابراهیم و اسماعیل ، تا‌سرووشی‌خوا‌یان به‌سه‌را بخوینتته‌وه ، وه‌به‌قورئان و فه‌لسه‌فه‌ی شریعت ده‌رسیان دابدات و پاکیان بکاته‌وه له‌نادانیی و بی‌بروایی و بی‌ره‌ووست و خوویی .

وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ؟ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ (۱۳۰)
 إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ ،

کئی روو وەرته گیرئی له نایینی ابراهیم مه گەر که سیک که خۆی ههزره کردبئی ؟
 بئی گومان ابراهیم مان هه لبرارد له جیهانا ، وه نهو له روژی دوایی دا له چاگانه
 (۱۳۰) (هه لئی بزارد) له کاتیکا که خوا پینی ووت : فرمانه بره ،

دوای تاقی کردنه و دی ابراهیم به چند فەرمووده و فرمانیک ، وه دوای
 فرمان پینی دانی به دروست کردنی کعبه نه فەرموئی نایینی ابراهیم ناسینی خوا به
 به تاکو ته نیاو روو تی کردنه تی به دل ، که نه مه ریکی سروشتی ئاده می به ، وه
 مهردوم نابئی لئی لابتات ، وه کو نه فەرموئی (ومن یرغب عن ملة ابراهیم) کئی
 هه به روو وەر گیرری له نایینی ابراهیم (إلا من سفه نفسه) مه گەر که سیک
 که خۆی ههزره و په تهرری کردبئی ، وه په رده ی به سه ر ژیری و بیریا
 هینابئی ، واته نایینه که تان نایینی ابراهیمی با پیره گه وره تانه ، که شانازی پنه
 نه که ن ، ئیر چون لئی لانه دن (ولقد اصطفیناه فی الدنیا) به راستی ئیمه
 ابراهیم مان هه لبرارد له جیهانا بو پیشه وایی مهردوم (وإنه فی الآخرة لمن
 الصالحین) وه نهو له روژی دوایی دا له وچاگانه به که خاوه نی پله و پایه ی
 به رزن ، وه شایسته ی نه و به که دوای خۆی و نایینی بکه وون .

که س پشت له نایینه ناکات ، نه فامیک نه بئی که نه به چاوی په ند ته ماشای
 ناسمان و زه وویی بکات ، وه نه به دل وورد بیته وه له دروست کراوانی خوا .
 خوا ابراهیمی له جیهانا هه لبرارد ، به مه رنگه (اذ قال له ربه اسلم) که
 په روه ردگاری پینی ووت : فرمانه بری خوا به . نه میش بئی نه وه ی سی و دووی

قَالَ : أَسْلَمْتَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۳۱) وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ
بَنِيهِ وَيَعْقُوبَ : يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ
إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ (۱۳۲) أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ
الْمَوْتَ

(ئەویش) ووتی : وا خۆم سپارد بە پەرورددگاری جیهانیان (۱۳۱) ابراهیم و
یعقوب نامۆزگاری کوررانی خۆیانان کرد بە ئیسلامیەت (و هەردوولا
پێیانووتن) : ئەی کوررانی خۆمان ! خوا ئاینی ئیسلامی بۆ هەلبژاردوون ،
کەواتە مەمرن بە مسلمانیتی نەبێ (۱۳۲) (ئەی خاوەن نامەکان) ئایا تێوە لەوێ
بوون کاتێک کە یعقوب هاتەسەر سردن

لِي بَكَات (قال : أسلمت لرب العالمين) ووتی : وا خۆم سپارد بە پەرورددگاری
جیهانیان •

ابراهیم هەر بە خۆی دەستی هەلنەگرت بە لکو ئەم بیرو باوەرەری
بەجێهێشت بۆ نەووە ، وەچەشی ، وەکو ئەفەرموی (ووصی بها ابراهیم بنیه
و یعقوب) ابراهیم و یعقوبی کوررەزای نامۆزگاری کوررانی خۆیانان کرد بە
ئیسلامیەت ، بەمەزنگە هەردوولا بە کوررەکانی خۆیانان ووت : (یا بنی)
ئەی کوررانی خۆمان : (ان الله اصطفى لكم الدين) خوا ئاینی ئیسلامی بۆ
هەلبژاردوون (فلا تموتن إلا وأنتم مسلمون) مەمرن بە مسلمانیتی نەبێ •

ئەمە نامۆزگاری ابراهیم و یعقوب بوو بۆ کوررەکانیان ، تا یعقوبی کورری
إسحاق - کە باپیرە گەورەیی جوولەکە یە - هاتەسەر مردن ، وە گیانەلاو ئەو
نامۆزگاری یەیی لەبیر نەبردەووە ، وەکو ئەفەرموی « أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ ، ، ، ،
ئەگێر نەووە کە جوولەکە کان بە پێغەمبەریان ووت : ئایا نازانیت کە یعقوب
وصیتی کردووە بۆ کوررەکانی کە جوولەکە بن ، ئنجایا خوا بەدرۆیان ئەخاتەووە ،
ئەفەرموی (أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ) ئەی خاوەن نامەکان بۆچ

إِذْ قَالَ لِنِسِيِّ مَا تَعْبُدُونَ مِنِّي بَعْدِي؟ قَالُوا: نَعْبُدُ إِلَهَكَ
وَأِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ
كَأَنَّ مُسْلِمُونَ (۱۳۳) تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ
مَا كَسَبْتُمْ

که به کورره کانی ووت : دواى من کئی ئەپەرستن ؟ (ئەوانیش) ووتیان :
خوای تۆو خوای باوو باپیرانت که ابراهیمو اسماعیلو اسحاقه ئەپەرستین
که تاقه خوایه ، وه ئیمه فرمانبەری ئەوین (۱۳۳) ئەو یڤغه مەبرانه دەستە یەك
بوون تی پەررین ، هەرچی یان کرد بو خوئیانیان کرد ، وه (ئیووش) هەرچی
بکەن بوخۆتانی ئەکەن

ئێوه لەوئ بوون که یعقوب هاتە سەر مردن (إذ قال لیسئ) که به کورره کانی
خۆی ووت : (ما تعبدون من بعدی) دواى من کئی ئەپەرستن ؟ (قلوا) هەموو
ووتیان : (نعبد إلهك وإله آبائك إبراهيم وإسماعيل وإسحاق إلهًا واحدًا) خوای
تۆو خوای باوو باپیرانت ابراهیم و اسماعیل و اسحاق ئەپەرستین که تاقه خوایه
(ونحن له مسلمون) وه ئیمه فرمانبەری ئەوین ، واته ئەمى ئەو جووله که و
گلوورانهی که یڤغه مەبرى ئیمه بەدرۆ ئەخەنە وه ، بوچ ئیوه لای یعقوب بوون
که هاتە سەر مردن ؟ که وا ئەئین یعقوب جووله که ، یا گلوور بووه ، واته ئیوه
لەوئ نەبوون ، وه لەخۆتانه وه قسەى درۆ هەل مەبەستن .

دواى وصیتی ابراهیمو یعقوب بو کورره کانیان ، ئەگونجی ئەم کوررانو
کورره زایانه له دلی خوئیانا بئین : ئەم باوو باپیره گهورانهی که ئیمه هەمانه ، له
رۆزی دواى دا تکامان بو بکەن لای خوا ، وه بەهۆی خزمایه تی ئهوانه وه
رزگارمان ببی ، ئنجا بو لبردنی ئەم بیرو باوهره فرمانووی (تلك أمة قد
خلت) ئەوانه ی باس کران له ابراهیمو اسماعیلو اسحاقو یعقوب دەستە یەك
بوون رۆین بەریچ خوئیانه وه (لها ما کسبت) هەرچی یان کرد بو خوئیانیان
کرد (ولکم ما کسبتم) وه هەرچی بکەن ئیووش له چاکه و خراپه بوخۆتانی

وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۱۳۴) وَقَالُوا كُنُوا هُودًا أَوْ
نَصَارَى تَهْتَدُوا ،

وه به‌رپرسیار نین له کرده‌وهی ئه‌وان (۱۳۴) (جووله‌که‌و گاوره‌کان) ووتیان
(به‌مسلمانان کان) : بین به‌جووله‌که‌و یا گاور تاری‌نمونی بی بکن ،

نه‌کن ، وه هه‌رکس خۆی و کرده‌وهی خۆی (ولا تسألون عما كانوا يعملون)
وه ئیوه به‌رپرسیار نین له کرده‌وهی ئه‌وان ، واته ئیوه ئه‌گه‌ر خراب بن ، له
کرده‌وهی باشی ئه‌وان به‌هره‌مه‌ند نابن ، که‌وابوو هه‌ر پشت به‌خۆتان به‌ستن ،
نه‌ک به‌ باوو باپیران •

إمامی غه‌زالیی ئه‌فه‌رموی : برسیی چند تیر ئه‌خوات به‌ نان‌خواردنی
باوکی ، وه تینو چند تیر آو ئه‌بی به‌ ئاو خواردنه‌وهی باوکی ، گونا‌ه‌باریش
هه‌ر ئه‌وه‌نده به‌هره‌مه‌ند ئه‌بی له‌ باشیی باوکی •

* * *

ابراهیم باپیری عه‌ره‌بو جووله‌که‌یه ، وه باپیری موساو عیساو محمه‌ه :
دوای ئه‌وه‌ی که له‌گه‌ل اسماعیلی کورریا کعبه‌ی دروست کرد ، پارایه‌وه
له‌خوا بو وه‌چه‌و نه‌وه‌کانی ، که به‌ره‌که‌تیا تییخات ، وه به‌رزیان بکاته‌وه
به‌ زانیین و زانیارییی و نامه‌ی ئاسمانیی و فه‌لسه‌فه‌ی ئایین ، له‌پاشا ئه‌وه‌بوو باسی
وصیه‌تی ابراهیم و یعقوبی کرد بو کورره‌کانیان که پی‌یان ووتن : مه‌رن به
مسلمانیتی ، وه له‌سه‌ر ئایینی ابراهیم نه‌بی ، ئایا ئه‌بی له‌دوای ئه‌مه ، مه‌ردوم
پاشه‌وپاش بگه‌ررته‌وه بو‌سه‌ر ئایینی جووله‌که‌و گاور ، که ئه‌ویان « عزیز » و
ئه‌میان « عیسا » به‌ کورری خوا ئه‌زانن ، یا ئه‌بی وصیه‌ته‌که‌ی ابراهیم و یعقوب
بگرنه‌ گوی ، وه هه‌ر سئ‌لا ، به‌ جووله‌که‌و گاورو عه‌ره‌به‌وه ، مسلمان بن ،
وه‌کو ئه‌فه‌رموی (وقالوا) جووله‌که‌و گاوره‌کان ووتیان به‌ مسلمانان کان (کونوا
هوداً أو نصاری تهتدوا) بین به‌ جووله‌که‌و یا گاور ، واته جووله‌که‌کان ووتیان

قُلْ : بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ، وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ (۱۳۵)
 قُولُوا : آمَنَّا بِاللَّهِ ، وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
 وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ ،

بَلَىٰ : بەلکو پەیررەویی ئاینی پاکى إبراهيم ئەکەین کە لە ھاوبەش پەیدا کەزان
 نەبوو (۱۳۵) بَلَىٰ (ئەى مسلمانینە) بررومان هینا بە خواو ئەو قورئانەى کە
 بوخۆمان نیراوتە خواردووە ، وە بەو نامەیهى کە نیراوە بو إبراهيم و اسماعیل و
 إسحاق و یعقوب و کوررانی یعقوب ،

بین بە جوولە کەو گاوردە کان ووتیان بین بە گاورد ، تارى نموونى بکەن (قل)
 یى یان بلى ئەى محمد (بل ملة ابراهيم حنيفاً) بەلکو تيمه و تيو پەیررەویی ئاینی
 پاکى باپیرە گەوردەمان - ابراهيم - ئەکەین کە قورئان زیندووی ئەکاتەووە ، وە
 لە ھەموو ئاینیکی خراب بەدووردە (وما كان من المشركين) وە لەوانە نەبوووە
 کە ھاوبەش بو خوا پەیدا بکات .

چەند جوانە ئەم وەرامى قورئانە کەوا ئەیەوئى براىەتى بخاتە ناو ھەموو
 خاوەن نامە کاتەووە یى ئەوہى بە یەکیکیان بلى : وەرنەسەر ئاینی محمد ، بەلکو
 یى یان ئەلى : وەرنەسەر ئەو ئاینە گەوردەیهى کە یغەبەرانی پشوووی لەسەر
 بوون ، کە ئەویش ئاینی ابراهيم .

ئنجابانگی مسلمانان ئەکات بو إعلان کردنى یە کیتی ئاین ، لە ابراهيمەو
 تا موساو عيساو محمد ، ئەفەرموئى (قولوا :) ئەى مسلمانینە بلىن : (آمنا
 بالله وما أنزل إلینا) تيمه بررومان هینا بەخواو بەو قورئانەى کە بوخۆمان
 نیراوتە خواردووە (وما أنزل الی ابراهيم واسماعيل واسحاق و یعقوب
 والأسباط) وە بەو نامەیهى کە نیراوە بو ابراهيم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و

وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ إِلَّا
 نَفْرَقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ (۱۳۶) فَإِن
 آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا ،

وه بهوهی که دراوه به موسا و عیسا ، وه بهوهی که دراوه به هموو پیغه مبهران
 له پهروه ردگار یانه وه ، جیاوازی ناکه ین له ناو بندی هیچ کامیکانا ، وه تیمه
 فه رمانبهری خواین (۱۳۶) ئنجا نه گهر برروایان هینا بهو وینه یه ی که ئیوه
 بررواتان پی هیناوه ، نهوا بی گومان زئی راستیان دۆزی یه وه ،

کوررانی یعقوب (وما اوتی موسی و عیسی) وه بهونامانه ی که یه که م جار دراوون
 به موسا و عیسا نهك بهو تهورات و ئنجیله ینکدراوه ی که ئیستا به ده ستیان وه یه
 (وما اوتی النبیین من ربهم) وه بهونامانه ی که دراوه به پیغه مبهرانی تر له
 پهروه ردگار یانه وه (لا نفرق بین أحد منهم) تیمه جیاوازی ناکه ین له ناو بندی
 هیچ کامیکانا ، واته برروا نه هینن به هموو پیغه مبهران به خو یان و نامه یانه وه وهك
 یهك ، ئنجا هم پیغه مبهرانه ناوبرابن له قورثانا ، یا ناونه برابن (ونحن له
 مسلمون) وه تیمه فه رمانبهری خواین ، وه پیغه مبهران به رهوانه کراوی خوا
 نه زانین نهك به کوررانی •

دوای هم اعلانی یه کیتی ثابینه ، ئیتر هم خاوه ن نامانه یا هموو مسلمان
 نه بن ، وه یا له سر زئی کونی خو یان نه میننه وه ، وه له سر دوزمانیه تی ئیسلام
 درئزه نه سینن ، ئنجا لهم حه له یانا ، په نا هه به خوا یه و یارمه تی هه ره له وه وه یه ،
 که مسلمانان پارئزی له فرروفیلیان ، وه کو نه فه رموی (فان آمنوا بمثل ما
 آمنتم به) ئنجا نه گهر خاوه ن نامه کان برروایان هینا بهوره نگه ی که ئیوه
 بررواتان هیناوه : له فه رمانبهری خواو برروا هینان به هموو پیغه مبهران ،
 به خو یان و نامه یانه وه ، به بی جیاوازی (فقد اهتدوا) نهوا بی گومان زئی

وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ ، فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (۱۳۷) صِبْغَةَ اللَّهِ

وه نه گهر پشتیان هه لکرد وا نهوان له دووبه ره کی دان ، وه خوا ناگاداری تو
نه کات لهوان ، وه هه ر خویه زنهوای دانا (۱۳۷) خوا رهنگی کردین به رهنگی
خوی (که ئیسلامی بهته)

راستیان دۆزی بهوه (و إن تولوا) وه نه گهر پشتیشان هه لکرد لهم بیرو باوهره
(فانما هم في شقاق) وا نهوان له لایه که وه له گه ل یه کاو ، له لایه کی تره وه
له گه ل ئیوه دا له دووبه ره کی دان ، وه بهوره نگه نه مینسه وه ، وه هه میسه
چاوورراوو دوزمنا به تیی تان له گه لا نه که ن (فسيفيكمهم الله) ئنجا خوا ناگاداری
تو نه کات له خراپه ی نهوان ، واته مسلمانانیش تا له سه ر بیرو باوهره ی ینگه به ر
بن ، وه له ربی راستیی نهو لانه دن خوا ناگاداری یان نه کات ، وه نه یان پاریزی
(وهو السميع العليم) وه هه ر خویه زنهوای دانا •

به راستیی دوا هه مین ئاین نه بی وایی جیاوازی هه لگرتی له ناوهندی ینگه به ران و
نامه یانا ، وه جیاوازی له زبان و رنگ و سنوورو وولانا نه خوئینه وه ، وه به یه ک
چاو ته ماشای هه موولایه ک بکات ، وه ئایینیکی جیهانی و برایه تی به کی جیهانی
دابمه زرینی ، به ئی ئمه (۱۴۰۰) سآله ئایینی ئیسلام ئه م خزمه ته گه وره یه ی کرد
- له « سراكش » وه تا درگه « جزیره » کانی « فلیین » ، وه له درگه ی
« سیلان » وه تا « بخارا » و « تاشقند » هه مووی یه ک خست ، وه هه رچی
جیاوازی بی له ناویانا هه لیگرت ، وه به رهنگ و بوی ئیسلام رهنگی کردن ،
که واته (صبغة الله) جیا به نه وه لهو رنگ و بویه ی که خوا رشتوو به تی به سه ر
ئیسلام و ئایینی ئیسلاما ، تا نهو یه ک رهنگی به بی به بنیات بو یه کتی هه موو
ئاده می به تیکرایی ، به جۆریک که ده ماری ره گه زبازی و تیره به رستی
له ناویانا نه مینی ، وه کهس نرخ نه دا نه به باوو باپیرو نه به جیاوازی رهنگ و

وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ (۱۳۸) قُلْ :
أَتَحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ

کئی باشره له خوا له رهنک رشتا؟ وه ٲیمه بهرستش هر بو ٲو ٲو ته کهین (۱۳۸)
بلی : ٲایا دهموه ریی مان له کهل ٲو کهن له کاری خوادا

زبانو سوور (ومن أحسن من الله صغة؟) رهنگی کئی له م رهنگی خوی به
جوانتره؟ واته هر خوی به که بهندهی خوی رهنک ٲو کات به رهنگی برروا به
هموو ٲیغه بهران به خویان و نامه یانوه ، به بی جیاوازی له ناویانا ، وه پاکی
ٲه کاتوه له چلکی بی برروایی •

بهم ٲایه ته ٲیشارت ٲو کات بو ٲو وهی که ٲاینی ٲیسلام کرده وه به کی
ٲایه ٲیی دانه ناوه بو جیا کرده وهی مسلمان له به کیکی تر ، وه ک کاووره کان
ٲو ٲیکی زهردیان دانوه که ٲو بی هموو انالیکی ٲی همل کیشری که بی ٲو ٲین
« معمودیه » وه بهم ٲی همل کیشانه کو یا ٲو مناله پاک ٲو ٲیته وه ، وه ٲم کرده وه به
لای گاوور وه خه نه کردن وایه •

(ونحن له عابدون) وه ٲیمه ی مسلمان خوا بهرستین ، وه بهرستش بو
خوا ٲه کهین •

گاوورو جووله که کان ٲه یان ووت : ٲیغه بهران هموو له ٲیمه بوون ، وه ٲیغه بهر
له عه رب همل نه که و توه وه همل نا که و ٲی ، وه بهم بو ٲه به وه ده میک ٲه یان ووت :
« لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَى » (۱) وه ده میک
ٲه یان ووت : « كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا » (۲) ٲنجا خوا به ٲیغه بهر
ٲه فهرمو ٲی (قل : أتحاجوننا في الله) بی یان بلی ٲه ی محمد : ٲایا دهموه ریی مان
له کهل ٲه کهن له کاری خوادا که وا ٲیغه بهر ٲیکی وه ک محمدی همل ٲزار دووه له
عه رب له نه وهی اسماعیلی کورری ابراهیم ، وه ٲوه ٲم نزیککی به ٲان له خواوه

(۱) واته هر جووله که و گاوور ٲه چیته به هشت •

(۲) واته ٲه مسلمانینه بین به جووله که یا گاوور ٲا ری نمودنی بکن •

وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ، وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ؟ (۱۳۹)

لە کاتیتکا کە ئەو پەرورددگاری تێمەو تێوەیە ، وە کردەووی خۆمان بۆ خۆمانەو کردەووی خۆتان بۆ خۆتانە ، وە تێمە پاکین لە گەڵ خوادا (۱۳۹)

لە کوێ دەست کەوتوو (وەو ربنا وربکم) لە کاتیتکا کە ئەو خواپە پەرورددگاری تێمەشو تێوەشە ، وە نەبێ هەر خۆی لایەکی بێ ، وە میهرەبانی هەر بۆ ئەولایە بێ ، بە لکو چاکیی و خرابیی هەر بە کردەوویە ، وە هەر کەسە بەری کردەووی خۆی نەچێ ، وە کو ئەفەرموی (ولنا أعمالنا ولكم أعمالکم) کردەووی خۆمان بۆ خۆمانەو کردەووی خۆتان بۆ خۆتانە (ونحن له مخلصون) وە تێمە پاکین لە گەڵ خوادا لە کردەوووی بیرو برروامانا ، بەلام تێوە هەموو هیواپەکان هەر بە باوو باپیرو پیشینانانە ، وائەزانن کە سبەینێ لای خوا تکتانان بۆ ئەکن ، وە بە تکای ئەوان رزگار ئەبن ، لە گەڵ ئەمیشە کە تێوە لەرێی ئەو پیشینانەش لاتان داو ، وە لە کردەووی پاکو بیرو باوهرری چاکیان دوور کەوتوو نەتەو .
خولاسە گیانی ئاین ، خواپەرستی و ناسینتی بە تالک تەنیا ، وە بیرو باوهرری چاکو کردەووی پاکە ، لە گەڵ پاکیی دڵو دەروون لە هەموو زەنگو قەلبی بەک .

هەردەمیک ئاین بێ گیان بوو ، وە هەموو شتیکی بوو بە دیمەن پەرستی وەک بەشی زۆری مسلمانانی ئەمرۆ کە هەر بە نوێزو رۆژوو ، وە بە هیندی کردەووی تر خۆیان بە مسلمان ئەزەیرن ، وە ئەم کردەوانە هیچ کارنیکیان نەکردە سەر هەست و رەووست و خویان و دڵ و دەروونیان ، ئەو حەلە هیچ بەهرە بەک لەو کردەوانە نابین ، نە لەم جیهانو نە لەو جیهانا .

تایستنا بە گاوورو جوولە کە کانی ووت : بۆچی ئەبێ ینەمبەر هەر لە تێوە بێ ؟ ئەگەر ئەئین : ئەمە لەخواوەیە ، خوا هەر وەک خۆی تێوەیە خۆی تێمەشە ، وە پەرورددگاری هەردولایە کمانە ، ئنجا لەمەولا بەجۆرنیکی تر کیشەو

أَمْ تَقُولُونَ : إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى ؟ قُلْ أَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ ؟

یاخوٰ ئہ لئن ابراہیمو اسماعیلو اسحاقو یعقوبو کوررانی یعقوب جوولہ کہ
بوون یان گاوور ؟ بلئی نایا تئوہ داناترن یاخوٰ ؟

دمقالی یان لہ گہ لآ ئہ کاتو ئہ یانباتہ داوہ ، ئہ فہرموی (اُم تقولون) یاخوٰ
ئہ لئن (إن ابراہیم واسماعیل واسحاق و یعقوب والاسباط کانوا ہوداٰ او نصاری)
ابراہیمو اسماعیلو اسحاقو یعقوبو کوررانی یعقوب جوولہ کہ بوون یا
گاوور ؟ وہ بہم بونہ یہوہ جوولہ کہ یہ تیبی و گاوور تیبی پایہ ی بہرز بونہوہ ، ئنجا
ئہ گہر وا ئہ لئن درؤ ئہ کھن چونکہ ناوی جوولہ کہ یہ تیبی و گاوور تیبی لہ دوای
موسا و عیسا پیدایا بوون ، وہ ابراہیم لہ پیش ئہ وانا بووہ ، وہ ک خوا ئہ فہرموی
د يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ ، وَمَا أَنْزَلْنَا
التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ ؟ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ، (۱) آل عمران
/ ۶۵ . وہ ئہ فہرموی د مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا ، وَلَكِنْ
كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا ، وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ، (۲) آل عمران / ۶۷ ،
وہ تئوہ خوتان ئہ مہ ئہ زانن ، وہ ئہ زانن ئہ مہی کہ ئہ لئن درؤ یہ کی زور
گہور یہ ، لہ بہر ئہوہ خوا بہ یتغہ بہر ئہ فہرموی (قل : اأنتم أعلم أم الله)
پئی یان بلئی : نایا تئوہ داناترن بہ مہ ، یاخوٰ ؟ واتہ خوا لہ نامہ کانتانا دوو گہواہی
داوہ ، پیش ئہوہی کہ جوولہ کہ یہ تیبی و گاوور یہ تیبی پیدایا بیی ، یہ کہم کہ
ثایینی ابراہیم ثایینیکی پاکو بیی خہوشہ ، وہ خوا ہلئی بزار دووہ بو مہردوم ،
دووہم کہ ثایینی دواترین یتغہ بہران ثایینی ابراہیمہ ، بہ لآم تئوہ ئہم دوو

- (۱) واتہ ئہی خاوہن نامہ بوچی دمقالی ئہ کھن لہ ابراہیمسا (ئہم
ئہ لئن جوولہ کہو ئہو ئہ لئن گاوور بووہ) لہ کاتیکا کہ تہوراتہ ئنجیللہ دوای ئہو
ہاتوونہ تہ خواروہ ؟ ۰۰ نابئی تی بگھن ؟
(۲) واتہ ابراہیم نہ جوولہ کہ بووہ نہ گاوور ، بہ لکو مسلمانیکی پاک
بووہ ، وہ لہ ہاوبہش پیداکہران نہ بووہ .

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةَ عِنْدَهُ مِنْ اللَّهِ؟ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ
عَمَّا تَعْمَلُونَ (۱۴۰) تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ، لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۱۴۱)

کۆی سەم کارترە لەو کەسە ی که گەواهی یەکی لە خوا وەرگرتی و بی شاریتەو ؟
خوا بێ ئاگا نی یە لەو ی که ئەیکەن (۱۴۰) ئەو ینە مەبرانە دەستە یە ک بوون
رۆین (بەرینی خۆیانەو ،) هەرچی یان کرد بو خۆیانان کرد ، وە ئیووش
هەرچی بکەن بو خۆتان ی ئەکەن ، وە ئیو بەرپرسیار نین لە کردەو ی
• ئەوان (۱۴۱)

گەواهی یە ئەشارنەو ، وە کو ئەفەرموی (ومن أظلم ممن كتم شهادة عنده من
الله) کۆی لەو کەسە سەم کارترە که گەواهی یەکی لە لای بێ که لەخواو بو ی هاتی ،
وە لە نامە ی ئاسمانی دا بو ی باس کرد بێ ، که چی بی شاریتەو (وما الله بغافل
عما تعملون) وە خوا بێ ئاگا نی یە لەو ی که ئەیکەن ، وە ئە بێ بزانی که
پاداش بەینی کردەو یە ، وە هیچ کەسێک لە چاکە ی یە کیک ی ترەو ، بە هەر مەند
نابی ، وە کو ئەفەرموی (تلك امة قد خلت) ئەو ینە مەبرانە ی که لە ییش
جوولە کە یە تی و گاوری تی دا بوون - کۆ مە ئێک بوون لە چاکان رۆین بەرینی
خۆیانەو (لها ما کسبت ولکم ما کسبت) کردەو ی باشی خۆیان بو خۆیانەو
کردەو ی خرابی ئیووش بو خۆتانە (ولا تسألون عما کانوا یعملون) وە
هیچ کەسێک برسیاری کردەو ی یە کیک ی تری لێ نا کرئ ، بە لکو هەر کەسە
پرسیاری کردەو ی خۆی لێ ئە کرئ ، وە بەینی کردەو ی خۆی کاری
لە گە ل ئە کرئ •

ئەم دەستوورە چونکە دەستورێکی بەرزو گرنگە - قورئان لێرە دا دوو
جار ئەم ئایە تە ی فەرموو وە ، وە لە گە لێ لای تری شەو ئەم مەعنا یە ئە فەرمو تەو
• هەر لایە ی بە جۆرێک

تەفسیری ئەم جزمە تەواوبوو لە رۆژی دووشەممە ۲۱/ی شعبانی ۱۳۸۶
بە ریکەوتی ۱۹۶۶/۱۲/۵ لە شاری سلیمانی ، خوا بی پارێزێی لە هەموو
ناخۆشیی و ئازاوە بەک .

	لاپەره
• باسی بی.برروایان	۵۰
• باسی ناپاکان	۵۱
• هموو یتخه مبریک به پینی روژ معجزه ی دراوه تی	۶۴
• ئیجازی قورئان	۶۸
• په یدابوونی بوونه وەر	۷۵
• په کیتی بوونه وەر	۷۶
• دریز بوونی شه وروژ له چوار سهعاته وه بو ۲۴ سهعات	۷۶
• بچرانی مانگ له زه ویی	۷۸
• فروان بوونی بوونه وەر	۷۸
• خرری زه ویی	۷۹
• سوورانه وی زه ویی به ده وری روژا	۷۹
• وورد کردنی ذره	۸۰
• تیرو می له همووشتیگا	۸۰
• متور به کردنی هه وور	۸۱
• تا به ره وژوورتر بیته وه ئوکسجین که متر نه بیته وه	۸۲
• ده رچوون له هیزی کیشنده ی زه ویی و ئه ستیره کان	۸۲
• باسی ئه ستیرم گهر روکه کان	۹۱
• باسی دروست بوونی ئادهم	۹۵
• باسی فریشته	۱۰۱
• باسی شه ی تان و ئیلیس	۱۰۱
• باسی په ربی	۱۰۲
• به هه شتی ئادهم باخیک بووه له سه رزموی	۱۰۴
• گونا ه خوویی په	۱۰۸

	لاپه‌ره
• تاقي كردنه‌وي ابراهيم له لايه‌ن خواوه •	۱۹۶
• داناني هاجرو اسماعيل له شوتين بيړي زه‌مزه‌م له لايه‌ن ابراهيمه‌وه •	۱۹۷
• سپاردني پاك كردنه‌وي كعبه به ابراهيم •	۱۹۹
• به‌رز كردنه‌وي ديواري كعبه له لايه‌ن ابراهيم و اسماعيله‌وه •	۲۰۱
• ياران‌ه‌وي ابراهيم •	۲۰۱
• وصيتي ابراهيمو يعقوب بو كورره‌كانيان •	۲۰۴
• نه‌وي خراب به‌هرمه‌ند نابي له باشي باوو باپير له روژي دوايي دا •	۲۰۵

تیبینی

تکایه له پیش خویندنه وه دا ئەم هه لانه چاک بکهن

لاپه ره	دیر	چەوت	راست
۱	۶	جزمی یەك	جزمی یەكەم
۱۵	۲۵	۶۵۱۶	۶۹۶
۱۹	۱۷	وه رگیرر اووه	وه رگیرر اووه
۳۸	۱۷	وه چشمان	وه چشمان
۳۹	۹	کشتیاری	یا کشتیاری
۴۰	۱۴	بیریش	بیریشی
۴۸	۲	له وهی	وه له وهی
۵۰	۴	نه یان ترسینیت	نه یان ترسینیت
۷۷	۸	به رووناکی روژ شه و دائه پۆشی	به تاریکی شه و روژ دائه پۆشی •
۹۰	۵	(۲۸) له پاشا	(۲۸) خوا نه و خوا به یه هه رچی له زه و یسلا به دروستی کردووه بو تیوه ، له پاشا
۱۱۴	۱۶	بی یان ، نه فەرموی	بی یان نه فەرموی
۱۳۸	۶	مام ناوه نده بی	ملم ناوه نده بی
۱۳۹	۱۸	واته تازانین	واته تازانین
۱۴۱	۱۶	یه کیکیان	یه کیکیان
۱۴۲	۵	ئاووه	ئاوا ، وه
۱۹۱	۲۲	هه ل نه قوئینیت •	هه ل نه قوئینیت •